

CARRELLA

OFFICIUM
HEBDOMADÆ
SANCTÆ

Secundùm

MISSALE & BREVIARIUM
ROMANUM
S. PII V. PONT. MAXIMI

Jussu editum,

CLEMENTIS VIII.
& URBANI VIII.

Auctoritate recognitum.

VENETIIS,
Ex Typographia Balleoniana.
MDCCLXXXIII.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

RECEIVED

APR 15 1964

FROM

TO

RE

RECEIVED

APR 15 1964

FROM

TO

RE

RECEIVED

DOMINICA

IN PALMIS.

Completa Tertia, & facta asper-
sione aquæ more solito, Sacerdos
indutus pluviali violaceo, vel sine
casula, cum ministris similiter in-
dutus, procedit ad benedicendum
ramos palmarum & olivarum, sive
aliarum arborum, in medio ante
Altare, vel ad cornu Epistolæ posi-
tos. Et primò cantatur à Choro
Antiphona.

Osanna filio David : bene-
dictus qui venit in nómine
Dómini . O Rex Israel.
Hosanna in excélsis.

Deinde Sacerdos stans in cornu
Epistolæ, non vertens se ad popu-
lum, dicit in tono Orationis Missæ
ferialis, *ŷ.* Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

*O*remus.

*O*ratio.

DEus, quem diligere & amare,
justitia est ; ineffabilis grátia
tuæ in nobis dona multiplica : &

A 2 qui

4. *Dominica in Palmis.*

qui fecisti nos in morte Filii tui sperare quæ credimus; fac nos eodem resurgente pervenire quo tendimus. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *Rz. Amen.*

Posteà Subdiaconus in loco solito cantat sequentem Lectionem in tono Epistolæ, & in fine osculatur manum Sacerdotis.

Lectio libri Exodi. Cap. 15. d

IN dièbus illis: Venérunt filii Israel in Elim, ubi erant duòdecim fontes aquarum, & septuaginta palmæ: & castrametati sunt juxta aquas. Profectique sunt de Elim, & venit omnis multitudo filiorum Israel in desertum Sim, quod est inter Elim & Sinai: quintodécimo die mensis secúndi, postquam egressi sunt de terra Ægypti. Et murmurávit omnis congregatio filiorum Israel contra Móysen & Aaron in solitudine. Dixerúntque filii Israel ad eos: Utinam mórtui essemus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebamus super ollas

cár-

Dominica in Palmis. 5

cárniúm, & comedebámus panem
in saturitáte : cur eduxístis nos in
desértum istud, ut occiderétis om-
nem multitudinem fame ? Dixit
autem Dóminus ad Móysen : Ec-
ce ego pluam vobis panes de cœ-
lo, egrediátur pópulus, & cól-
ligat quæ sufficiunt per síngulos dies :
ut tentem eum utrùm ámbulet in
lege mea, an non. Die autem sex-
to parent quod ínferant : & fit du-
plum quàm colligere solébant per
síngulos dies. Dixerúntque Móy-
ses & Aaron ad omnes filios If-
rael : Véspere sciétis quòd Dómi-
nus edúxerit vos de terra Ægy-
pti : & manè vidébitis glóriam
Dómini.

Deinde cantatur pro Graduali R.

Collegérunt Pontífices & Pharisæi
concílium, & dixerunt : Quid faci-
mus, quia hic homo multa signa
facit ? Si dimíttimus eum sic, omnes
credent in eum : * Et vénient Ro-
máni, & tollent nostrum locum, &
gentem. †. Unus autem ex illis, Cói-
phas nómine, cùm esset Póntifex

6 **Dominica in Palmis.**

anni illius, prophetavit, dicens: Expedi vobis, ut unus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat. Ab illo ergo die cogitaverunt interficere eum, dicentes. Et venient.

Vel aliud R. In monte Oliveti oravit ad Patrem: Pater, si fieri potest, transeat a me calix iste. * Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma: fiat voluntas tua.

†. Vigilate & orate, ut non intratis in tentationem. Spiritus quidem.

Interim dum cantatur R. Diaconus ponit librum Evangeliorum super Altare: & Sacerdos, ministrante Diacono naviculam, ponit incensum in thuribulo. Deinde Diaconus dicit, **Munda cor meum:** accipit librum de Altari, petit benedictionem a Sacerdote: postea Subdiacono librum tenente, medius inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa, signat librum, incensat, & cantat Evangelium, ut infra, more consueto: quo finito, Subdiaconus defert librum oscu-
lan-

Domínica in Palmis. 7

landum Sacerdoti, qui & incensatur à Diacono.

Sequéntia sancti Euangélii secundum Matthæum. **Cap.21.**

IN illo tempore: Cùm appropinquasset Iesus Jerosólymis, & venisset Bèthphage ad montem Olivèti: tunc misit duos discipulos suos, dicens eis: Ite in castèllum, quod contra vos est, & statim inveniètis ásinam alligatam & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi: & si quis vobis áliquid dixerit, dicite quia Dóminus his opus habet: & confestim dimittet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est per Prophétam, dicentem: Dícite filiæ Sion: ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam & pullum, filium subjugális. Eúntes autem discipuli, fecerunt sicut præcepit illis Iesus. Et adduxerunt ásinam & pullum: & imposuerunt super eos vestiménta sua, & eum desuper sedere fecerunt. Plúrima autem turba straverunt vestiménta sua in

A 4 via:

8 **Dominica in Palmis.**

via : alii autem cædebant ramos de arboribus, & sternebant in via: turbæ autem, quæ præcedebant, & quæ sequebantur, clamabant, dicentes : Hosanna filio David : benedictus, qui venit in nomine Domini.

Post hæc benedicuntur rami . Sacerdos stans in eodem cornu Epistolæ , dicit in tono Orationis ferialis , ✠ Dominus vobiscum . R. Et cum spiritu tuo .

Oremus.

Oratio.

A Uge fidem in te sperantium Deus, & supplicum preces clementer exaudi : veniat super nos multiplex misericordia tua : bene ✠ dicantur & hi palmites palmârum, seu olivârum : & sicut in figura Ecclesiæ multiplicasti Noe egredientem de arca, & Mosen exeuntem de Ægypto cum filiis Israel : ita nos portantes palmas & ramos olivârum, bonis actibus occurrâmus obviam Christo : & per ipsum in gaudium introeamus æternum . Qui tecum

Dominica in Palmis. 9

vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **Rz.** Amen.

V. Dóminus vobíscum. **Rz.** Et cum spírítu tuo. **V.** Sursum corda.

Rz. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro. **Rz.** Dignum & justum est.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper, & ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. **Q**ui gloriáris in consílio sanctórum tuórum. Tibi enim sérvíunt creatúrae tuæ: quia te solum auctórem & Deum cognóscunt: & omnis factúra tua te coláudat, & benedicunt te sancti tui. Quia illud magnum Unigéniti tui nomen coram régibus & potestátibus hujus sæculi, libera voce confiténtur. Cui assístunt Angeli & Archángeli, Throni & Dominatiónes: cumque omni militia coeléstis exercitus, hymnum glóriæ tuæ concinunt, sine fine dicéntes.

A

5

Et

10 **Dominica in Palmis.**

Et cantatur Sanctus à Choro.
Sanctus, **S**anctus, **S**anctus **D**óminus
Deus **S**ábaoth. **P**leni sunt coeli
& terra glória tua, **H**osánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine **D**ómini,
Hosánna in excélsis. **Sequitur.** **D**óminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

PÉtimus, **D**ómine sancte, **P**ater
Omnípotens, ætérne **D**eus: ut
hanc creatúram olívæ, quam ex li-
gni matéria prodíre iussisti, quam-
que colúmba rédiens ad arcam pró-
prio pértulit ore, bene ✠ dícere, &
sancti ✠ ficáre dignéris: ut quicum-
que ex ea recéperint, accípiant sibi
protectiónem ánimæ & córporis:
fiátque, **D**ómine, nostræ salutis re-
médium, tuæ grátia sacraméntum.
Per **D**óminum nostrum **J**esum **C**hri-
stum **F**ílium tuum: **Q**ui tecum vi-
vit & regnat in unitáte **S**pírítus fan-
cti **D**eus, per ómnia sæcula sæculó-
rum. **R.** Amen. **Orémus.**

DEus, qui dispérsa cóngregas,
& congregáta consérvas: qui
pó-

Dominica in Palmis. II

pópulis óbviàm Jesu ramos portántibus benedixísti : béne ✠ dic étiam hos ramos palmæ & olivæ , quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter suscipiunt : ut in quemcúmque locum introdúcti fuerint , tuam benedictiónem habitatóres loci illius consequántur : & omni aduersitate effugáta, dextera tua prótegat quos redémit Jesus Christus Filius tuus Dóminus noster : Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

O rémus.

DEus, qui miro dispositiónis ordine, ex rebus étiam insensibilibus, dispensatióem nostræ salutis osténdere voluísti : da quæsumus ; ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélligant quid mysticè désignet in factó, quòd hódie coelésti lúmine affláta, Redemptóri óbviàm procédens , palmárum atque olivárum ramos vestigiis ejus turba substrávit . Palmárum ígitur rami de mortis príncipe

triúmphos expéctant : súrculi ve-
 rò olivárum , spirituálem uncti-
 onem advenísse quodámmodò cla-
 mant . Intelléxit enim jam tunc
 illa hóminum beáta multitúdo
 præfigurári : quia Redémptor no-
 íter humanis cóndolens misériis ,
 pro totíus mundi vita cum mor-
 tis príncipe esset pugnatúrus , ac
 moriéndò triumphatúrus . Et íd-
 eò tália óbsequens administrávit ,
 quæ in illo & triúmphos victóriæ ,
 & misericórdiæ pinguédinem de-
 clarárent . Quod nos quoque ple-
 na fide , & factum & significátum
 retinéntes , te Dómine sancte , Pa-
 ter omnípotens , ætérne Deus , per
 eúndem Dóminum nostrum Je-
 sum Christum suppliciter exorá-
 mus : ut in ipso , atque per ipsum ,
 cujus nos membra fieri voluísti , de
 mortis império victóriam repor-
 tántes , ipsíus gloriósæ resurrectió-
 nis partícipes esse mereámur . Qui
 tecum vivit & regnat in unitate
 Spíritus sancti Deus , per ómnia
 sæcula sæculórum .

Oré-

Orémus.

DEus, qui per olivæ ramum pacem terris columbam nuntiāre jussisti : præsta quæsumus ; ut hos olivæ ceterarumque arborum ramos , coelesti bene ✠ dictione sanctifices : ut cuncto populo tuo proficiant ad salutem. Per Christum Dominum nostrum. Orémus.

BENE ✠ dic , quæsumus Domine , hos palmārum , seu olivārum ramos : & præsta , ut quod populus tuus in tui venerationem hodierna die corporaliter agit , hoc spiritualiter summa devotione perficiat , de hoste victoriam reportando , & opus misericordiae summopere diligendo. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus , per omnia secula seculorum.

R. Amen.

Hic Celebrans ponit incensum in thuribulum , deinde ter aspergit ramos aqua benedicta , dicendo Antiphonam , Aspérges me. sine

can-

14 **Dominica in Palmis.**

cantu, & sine Psalmo: & ter adollet incenso. Postea dicit y. Dominus vobiscum. R2. Et cum spiritu tuo. Oremus.

DEus, qui Filium tuum Jesum Christum Dominum nostrum, pro salute nostra in hunc mundum misisti, ut se humiliaret ad nos, & nos revocaret ad te: cui etiam, dum Jerusalem veniret, ut adimpleret Scripturas, credentium populorum turba, fidelissima devotione vestimenta sua cum ramis palmaram in via sternebant: presta quaesumus; ut illi, fidei viam preparemus, de qua, remoto lapide offensionis, & petra scandali frondeant apud te opera nostra justitiae ramis: ut ejus vestigia sequi mereamur: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

R2. Amen.

Completa benedictione, dignior ex Clero accedit ad Altare, & dat ramum benedictum Celebranti, qui non genuflectit, nec osculatur
ma-

Dominica in Palmis. 15

manum dantis. Postea Celebrans stans ante Altare versus ad populum, distribuit ramos, primum digniori, à quo ipse accepit, deinde Diacono & Subdiacono paratis, & aliis Clericis singulatim per ordinem, ultimò laicis: omnibus genuflectentibus, & ramum ac manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prælati, si adsint. Et cum inceperit distribuere, à Choro cantantur sequentes Antiphonæ.

Pueri Hebræorum portantes ramos oliuæ obuiuerunt Domino, clamantes, & dicentes: Hosanna in excelsis.

Alia Antiphona.

Pueri Hebræorum vestimenta prosternebant in via, & clamabant dicentes: Hosanna filio David: benedictus qui venit in nomine Domini.

Quæ si non sufficiant, repetantur quousque ramorum distributio finiatur. Deinde Sacerdos dicit *ŷ.* Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Ore-

Orémus.

OMnípotens sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinæ sedére fecísti, & turbas populórum vestiméнта, vel ramos árborum in via stérnere, & Hosánna decantáre in laudem ipsíus docuísti: da quæsumus; ut illórum innocéntiam imitári possimus, & eórum méritum cónsequi mereámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Posteà fit Processio. Et primò Celebrans imponit incensum in thuribulum: & Diaconus vertens se ad populum dicit: Procedámus in pace. Et Chorus respondet: In nómine Christi, Amen. Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimò Celebrans cum Diacono à sinistris,
om.

Dominica in Palmis. 17

omnes cum ramis in manibus : & cantantur sequentes Antiphonæ , vel omnes , vel aliquæ , quousque durat Processio .

Antiphona.

Cùm appropinquáret Dóminus Jerosólymam , misit duos ex discípulis suis , dicens : Ite in castélum , quod contra vos est : & inveniétis pullum ásinæ alligátum , super quem nullus hóminum sedit : sólvite , & addúcite mihi . Si quis vos interrogáverit , dícite : Opus Dómino est . Solvéntes adduxérunt ad Jesum : & imposuérunt illi vestiménta sua , & sedit super eum : álii expandébant vestiménta sua in via : álii ramos de arbóribus sternébant : & qui sequebántur , clamábant : Hosánna , benedíctus qui venit in nómine Dómini : benedíctum regnum patris nostri David : Hosánna in excélsis : miserére nobis fili David .

Alia Antiphona.

Cùm audíffet pópulus , quia Jesus venit Jerosólymam , accepérunt

ra-

18 **Dominica in Palmis.**

ramos palmárum : & exierunt ei
óbviám , & clamábant púeri , di-
céntes : Hic est , qui ventúrus est
in salútem pópuli . Hic est salus no-
stra , & redemptio Israel . Quantus
est iste , cui Throni & Dominatió-
nes occúrrunt ? Noli timére filia
Sion : ecce Rex tuus venit tibi ,
sedens super Pullum ásinæ : sicut
scriptum est : Salve Rex fabricátor
mundi , qui venísti redímere nos .

Alia Antiphona.

An-te sex dies solénnis Paschæ ,
quando venit Dóminus in civitá-
tem Jerúsalem , occurrérunt ei
púeri : & in mánibus portábant ra-
mos palmárum , & clamábant vo-
ce magna , dicétes : Hosánna in
excélsis : benedíctus qui venísti in
multitúdine misericórdiæ tuæ :
Hosánna in excélsis .

Alia Antiphona.

Occúrrunt turbæ cum flóribus
& palmis Redemptóri óbviám :
& victóri triumphánti digna dant
obséquia : Fílium Dei ore gentes
prædicant : & in laudem Christi

Dominica in Palmis. 19

voces tonant per núbila : Hosánna
in excélsis.

Alia Antiphona.

Cum Angelis & púeris fidéles in-
veniámur , triumphatóri mortis
clamántes : Hosánna in excélsis .

Alia Antiphona.

Turba multa , quæ convénerat ad
diem festum , clamábat Dómino :
Benedíctus qui venit in nómine
Dómini , Hosánna in excélsis .

¶ In reversione Proceffionis ,
duo vel quatuor cantores intrant
in Ecclesiam , & clauso ostio stan-
tes versa facie ad Proceffionem , in-
cipiunt **¶. Glória , laus . & decan-**
tant duos primos versus . Sacerdos
verò cum aliis extra Ecclesiam , re-
petit eosdem . Deinde qui sunt in-
tus , cantant alios versus sequentes ;
vel omnes , vel partem , prout vide-
bitur : & qui sunt extra , ad quosli-
bet duos versus respondent : Gló-
ria , laus . sicut à principio **¶.**

GLória , laus , & honor , ti-
bi sit Rex Christe Redém-
ptor :

Cui

20 **Dominica in Palmis,**

Cui puerile decus prompsit Ho-
sanna pium.

Israel tu Rex, Davídis & ínclýta
proles:

Nómine qui in Dómini Rex be-
nedícte venis.

R. Glória, laus.

Cœtus in excélsis te laudat cœli-
cus omnis,

Et mortális homo, & cuncta
creáta simul.

R. Glória, laus.

Plebs Hebræa tibi cum palmis ób-
via venit:

Cum prece, voto, hymnis, ád-
sumus ecce tibi.

R. Glória, laus.

Hi tibi pásúro solvébant múnia
laudis:

Nos tibi regnánti pángimus ec-
ce melos.

R. Glória, laus.

Hi placuère tibi, pláceat devótio
nostra,

Rex bone, Rex clemens, cui
bona cuncta placent.

R. Glória, laus.

Post-

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam : qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando *R.* Ingrediēte Dómino in sanctam civitatem, Hebræorum púeri resurrectionem vitæ pronuntiāntes, * Cum ramis palmárum Hosanna clamábant in excélsis. *V.* Cùm audisset pópulus ; quòd Iesus veníret Jerosólymam, exiérunt óbviām ei. Cum ramis. Et non dicitur Glória Patri.

Deinde celebratur Missa, & rami tenentur in manibus dum cantatur Passio & Euangelium tantum.

Statio ad sanctum Joannem in Laterano.

Introitus. Psal. 21.

Domine, ne longè facias auxilium tuum à me, ad defensionem meam aspice : libera me de ore leónis, & à cornibus unicórnium humilitatem meam. *Psal. ibid.* Deus Deus meus, respice in me, quare me dereliquisti? longè à salute mea verba delictórum meórum. *Domine.*

Ora-

22 *Dominica in Palmis,*
Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui humano géneri ad imitándum humilitátis exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, & crucem subíre fecisti: concéde propítius; ut & paciéntiæ ipsíus habére documénta, & resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum nostrum.

Et hæc Oratio tantum dicitur.

Léctio Épístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénfes.

Cap. 2.

FRatres, Hoc enim sentíte in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum: & donávit illi nomen, quod

ad Missam.

23

quod est super omne nomen. (**Hic genuflectitur.**) ut in nómine Jesu omne genu flectátur coeléstium, terréstrium, & infernórum, & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

Graduale. Psal. 72. Tenuísti manum dexteram meam: & in voluntáte tua deduxísti me: & cum glória assumpsísti me.

✠. Quàm bonus Israel Deus rectis corde! mei autem penè moti sunt pedes, penè effusi sunt gressus mei: quia zelávi in peccatóribus, pacem peccatórum videns.

Tractus. Psal. 21. Deus, Deus meus respice in me: quare me dereliquísti? ✠. Longè à salúte mea verba delictórum meórum.

✠. Deus meus clamábo per diem, nec exáudies: in nocte, & non ad insipientiam mihi.

✠. Tu autem in sancto hábitas, Laus Israel.

✠. In te speravérunt patres nostri: speravérunt, & liberásti eos.

✠. Ad

24 **Dominica in Palmis,**

✠. Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: in te speraverunt, & non sunt confusi.

✠. Ego autem sum vermis, & non homo: opprobrium hominum, & abjectio plebis.

✠. Omnes qui videbant me, aspernabantur me: locuti sunt labiis, & moverunt caput.

✠. Speravit in Domino, eripiat eum: salvum faciat eum, quoniam vult eum.

✠. Ipsi vero consideraverunt, & conspexerunt me: diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

✠. Libera me de ore leonis, & a cornibus unicornium humilitatem meam.

✠. Qui timetis Dominum, laudate eum: universum semen Jacob magnificate eum.

✠. Annuntiabitur Domino generatio ventura: & annuntiabunt coeli justitiam ejus.

✠. Populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Passio

ad Missam.

25

¶ Passio Domini incipitur absolute: non dicitur, Munda cor meum. non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum: non dicitur, Dominus vobiscum, nec respondetur, Gloria tibi Domine. & Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat, Passio Domini nostri, non signat librum, neque seipsum. Quod & in aliis diebus servatur, quando legitur Passio.

Off. Hebd. S.

B

P A S S I O ²⁷

DOMINI NOSTRI
JESU CHRISTI

secúndum Matthæum.

Cap. 26.

IN illo témpore : Dixit Iesus discípulis suis : ✠ Scitis quia post bíduum Pascha fiet , & Fílius hóminis tradétur ut crucifigátur .

C Tunc congregáti sunt príncipes sacerdotum , & senióres pópuli , in átrium príncipis sacerdotum , qui dicebátur Cáiphas : & consílium fecérunt ut Iesum dolo tenérent , & occíderent . Dicébant autem :

S Non in die festo , ne fortè tumúltus fieret in pópulo .

C Cúm autem Iesus esset in Bethánia in domo Simónis leprósi , accéssit ad eum múlier habens alabástrum unguénti pretiósi , & effudit super caput ipsíus recumbéntis . Vidéntes autem discípuli indignáti sunt , dicéntes :

S Ut quid perditio hæc ? Pótuit enim istud venúndari mul-

B 2 to,

28 **Dominica in Palmis,**

to, & dari paupéribus. **C** Sciens autem Jesus, ait illis: **✠** Quid mólesti estis huic mulieri? opus enim bonum operáta est in me. Nam semper páuperes habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Mittens enim hęc unguéntum hoc in corpus meum, ad sepe-
liéndum me fecit. Amen dico vobis, ubicúmque prædicátum fue-
rit hoc Euangélium in toto mun-
do, dicétur & quòd hęc fecit in
memóriam ejus. **C** Tunc ábiit
unus de duódecim: qui dicebátur
Judas Iscariótes, ad príncipes sa-
cerdótum: & ait illis: **S** Quid vul-
tis mihi dare, & ego vobis eum
tradam? **C** At illi constituérunt
ei trigínta argénteos. Et exínde
quærebat opportunitátem ut eum
tráderet. Prima autem die Azy-
mórum accessérunt discípuli ad
Jesum, dicéntes: **S** Ubi vis paré-
mus tibi comédere Pascha? **C** At
Jesus dixit: **✠** Ite in civitátem ad
quemdam, & dícite ei: Magíster
dicit: Tempus meum propè est,
apud

apud te fácio Pascha cum discipulis meis. **C** Et fecerunt discipuli sicut constituit illis Jesus, & paraverunt Pascha. Vespere autem facto, discumbébat cum duodecim discipulis suis. Et edéntibus illis, dixit: ✠ Amen dico vobis, quia unus vestrum me traditurus est. **C** Et contristáti valdè, coeperunt singuli dicere: **S** Numquid ego sum Dómine? **C** At ipse respóndens, ait: ✠ Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Fílius quidem hóm̄inis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem hóm̄ini illi, per quem Fílius hóm̄inis tradétur: bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. **C** Respóndens autem Judas, qui trádidit eum, dixit: **S** Numquid ego sum Rabbi? **C** Ait illi: ✠ Tu dixisti. **C** Coenántibus autem eis, accépit Jesus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque discipulis suis, & ait: ✠ Accípite, & comédite: Hoc est corpus meum.

30 **Dominica in Palmis.**

C Et accípiens cálicem , grátias egit, & dedit illis, dicens: **†** Bibite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testaméti , qui pro multis effundétur in remissió-nem peccatórum . Dico autem vobis: Non bibam ámodò de hoc genímine vitis usque in diem illum , cùm illud bibam vobíscum novum in regno Patris mei . **C** Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti . Tunc dicit illis Jesus : **†** Omnes vos scándalum patiémíni in me, in ista nocte . Scriptum est enim : Percútiám pastórem , & dispergéntur oves gregis . Postquam autem resurréxero , præcédam vos in Galilæam . **C** Respóndens autem Petrus , ait illi : **S** Et si omnes scandalizáti fuerint in te , ego numquam scandalizábor . **C** Ait illi Jesus : **†** Amen dico tibi, quia in hac nocte , ántequam gallus cantet , ter me negábis . **C** Ait illi Petrus : **S** Etiam si oportúerit me mori tecum , non te negábo . **C** Simíliter & omnes discípu-

puli dixerunt . Tunc venit Jesus cum illis in villam , quæ dicitur Gethsémani , & dixit discipulis suis : ✠ Sedete hic , donec vadam illuc , & orem . **C** Et assumpto Petro , & duobus filiis Zebedæi , cepit contristari & moestus esse . Tunc ait illis : ✠ Tristis est anima mea usque ad mortem : sustinete hic , & vigilate mecum . **C** Et progressus pusillum , prœcidit in faciem suam , orans , & dicens : ✠ Pater mi , si possibile est , trans eas à me calix iste . Verumtamen non sicut ego volo , sed sicut tu . **C** Et venit ad discipulos suos , & invenit eos dormientes : & dicit Petro : ✠ Sic non potuistis una hora vigilare mecum ? Vigilate , & orate ut non intratis in tentationem . Spiritus quidem promptus est , caro autem infirma . **C** Iterum secundo abiit , & oravit , dicens : ✠ Pater mi , si non potest hic calix transire nisi bibam illum , fiat voluntas tua . **C** Et venit iterum , & invenit eos dormi-

32 **Dominica in Palmis,**

entes : erant enim óculi eórum graváti . Et reliéctis illis , íterùm ábiit , & orávit tertiò , eúndem sermónem dicens . Tunc venit ad discípulos suos , & dicit illis : ✠ Dormíte jam , & requiéscite : ecce appropinquávit hora , & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum . Súrgete , eámus : ecce appropinquávit qui me tradet . **C** Adhuc eo loquente , ecce Judas unus de duódecim venit , & cum eo turba multa cum gládiis & fústibus , missi à princípibus sacerdotum , & senióribus pópuli . Qui autem tradidit eum , dedit illis signum , dicens : **S** Quemcúmque osculátus fuero , ipse est , tenéte eum . **C** Et confestim accédens ad Jesum , dixit : **S** Ave Rabbi . **C** Et osculátus est eum . Dixítque illi Jesus : ✠ Amíce , ad quid venísti ? **C** Tunc accessérunt , & manus injecerunt in Jesum , & tenuérunt eum . Et ecce unus ex his , qui erant cum Jesu , extendens manum , exémit gládium suum , & per-

percútiens servum príncipis sacer-
dótum, amputávit aurículam ejus.
Tunc ait illi Jesus : ✠ Convérte
gládium tuum in locum suum.
Omnes enim, qui accéperint glá-
dium, gládio períbunt. An putas,
quia non possum rogáre Patrem
meum, & exhibébit mihi modò
plus quàm duódecim legiónes An-
gelórum? Quómodo ergo imple-
búntur Scriptúræ, quia sic opórtet
fieri? **C** In illa hora dixit Jesus tur-
bis : ✠ Tamquam ad latrónem
existis cum gládiis & fústibus
comprehéndere me : quotidie a-
pud vos sedébam docens in tem-
plo, & non me tenuístis. **C** Hoc
autem totum factum est, ut ad-
impleréntur Scriptúræ Prophetá-
rum. Tunc discípuli omnes, re-
lícto eo, fugérunt. At illi tenén-
tes Jesum, duxérunt ad Cáipham
príncipem sacerdotum, ubi Scri-
bæ & senióres convénerant. Pe-
trus autem sequebátur eum à lon-
gè, usque in átrium príncipis
sacerdotum. Et ingressus intrò,

B s sedé-

34 **Dominica in Palmis,**

sedebat cum ministris, ut videret finem. Principes autem sacerdotum, & omne concilium, quaerebant falsum testimonium contra Jesum, ut eum morti traderent: & non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo falsi testes, & dixerunt: **S** Hic dixit: Possum destruere templum Dei, & post triduum reaedificare illud. **C** Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: **S** Nihil respondes ad ea, quae isti adversum te testificantur? **C** Jesus autem tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi: **S** Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Filius Dei. **C** Dicit illi Jesus: ✠ Tu dixisti. Verumtamen dico vobis, a modo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus caeli. **C** Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: **S** Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? ecce nunc audistis blasphemiam: quid

ad Missam.

35

quid vobis videtur? **C** At illi respondentes, dixerunt: **S** Reus est mortis. **C** Tunc expuerunt in faciem ejus, & colaphis eum ceciderunt; alii autem palmas in faciem ejus dederunt, dicentes: **S** Prophetiza nobis. Christe, quis est qui te percussit? **C** Petrus vero sedebat foris in atrio: & accessit ad eum una ancilla, dicens: **S** Et tu cum Jesu Galilæo eras. **C** At ille negavit coram omnibus, dicens: **S** Nescio quid dicis. **C** Exeunte autem illo januam, vidit eum alia ancilla, & ait his qui erant ibi: **S** Et hic erat cum Jesu Nazaræno. **C** Et iterum negavit cum juramento: Quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt qui stabant, & dixerunt Petro: **S** Verè & tu ex illis es: nam & loquela tua manifestum te facit. **C** Tunc coepit detestari, & jurare quia non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat: Priusquam gallus cantet, ter me

36 **Dominica in Palmis,**
negábis . Et egréssus foras , fle-
vit amárè . Manè autem factò , con-
sílíum iníerunt omnes príncipes
sacerdótum , & senióres pópuli
advérfus Jesum , ut eum mórtui trá-
derent . Et vinctum adduxérunt
eum , & tradidérunt Póntio Pilá-
to præfidi . Tunc videns Judas ,
qui eum tradidit , quòd damnátus
esset : pœniténtia ductus , rétulit
trigínta argénteos princípibus sa-
cerdótum , & senióribus , dicens :
S Peccávi , tradens sánguinem ju-
stum . **C** At illi dixérunt : **S** Quid
ad nos ? Tu videris . **C** Et projéctis
argénteis in templo , recéssit : &
ábiens , láqueo se suspéndit . Prín-
cipes autem sacerdotum , accé-
ptis argénteis , dixérunt : **S** Non
licet eos mittere in córbonam :
quia prétium sánguinis est . **C**
Consílio autem ínito , emérunt
ex illis agrum figuli , in sepultú-
ram peregrinórum . Propter hoc
vocátus est ager ille , Hacéldama ,
hoc est , ager sánguinis , usque
in hodiérnum diem . Tunc im-
plé-

plétum est, quod dictum est per Jeremiam Prophétam, dicentem: Et accepérunt trigínta argénteos pré-tium appretiáti, quem appretia-vérunt à filiis Israel: & dedérunt eos in agrum figuli, sicut consti-tuit mihi Dóminus. Jesus autem stetit ante Præsidem, & interro-gávit eum Præses, dicens: **S** Tu es Rex Judæórum? **C** Dicit illi Je-sus: ✠ Tu dicis. **C** Et cùm accu-sarétur à princípibus sacerdotum & senióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: **S** Non au-dis quanta advérsus te dicunt te-stimónia? **C** Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut mirarétur Præses veheménter. Per diem au-tem solénnem consuéverat Præses pópulo dimíttre unum vinctum, quem voluissent. Habébat autem tunc vinctum insígnem, qui dice-bátur Barábbas. Congregátis ergo illis, dixit Pilátus: **S** Quem vul-tis dimíttam vobis, Barábbam, an Jesum, qui dicitur Christus? **C** Sciébat enim quòd per inví-diam

38 **Dominica in Palmis,**

diam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor eius, dicens: **S** Nihil tibi, & justo illi. Multa enim passa sum hodie per visum propter eum. **C** Principes autem sacerdotum & seniores persuaserunt populis ut peterent Barabbam, Jesum verò perderent. Respondens autem Præses, ait illis: **S** Quem vultis vobis de duobus dimitti? **C** At illi dixerunt: **S** Barabbam. **C** Dicit illis Pilatus: **S** Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus? **C** Dicunt omnes: **S** Crucifigatur. **C** Ait illis Præses: **S** Quid enim mali fecit? **C** At illi magis clamabant, dicentes: **S** Crucifigatur. **C** Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: **S** Innocens ego sum à sanguine justi huius: vos vidéritis. **C** Et respondens univérsus populus, dixit: **S** Sanguis eius super nos, & super filios nostros. **C** Tunc dimisit illis

lis Barábbam , Jesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur. Tunc milites Præsidis suscipientes Jesum in prætorium , congregaverunt ad eum universam cohortem : & exuentes eum , chlamydem coccineam circumdederunt ei ; & plectentes coronam de spinis , posuerunt super caput ejus , & arundinem in dextera ejus. Et genu flexo ante eum , illudabant ei , dicentes : **S** Ave Rex Judæorum. **C** Et expuentes in eum , acceperunt arundinem , & percutiebant caput ejus . Et postquam illusérunt ei , exuerunt eum chlamyde , & induerunt eum vestimentis ejus , & duxerunt eum ut crucifigerent . Exeuntes autem , invenerunt hominem Cyrenæum , nomine Simónem ; hunc angariaverunt ut tolleret crucem ejus . Et venerunt in locum , qui dicitur Gólgotha , quod est , Calváriae locus . Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum . Et cum gustasset , noluit bibere . Postquam autem

cru-

crucifixerunt eum, dividerunt vestimenta ejus, fortem mittentes: ut impleretur quod dictum est per Prophetam, dicentem: Diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt fortem. Et sedentes, servabant eum. Et imposuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam: Hic est Jesus Rex Judæorum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: unus à dextris, & unus à sinistris. Prætereuntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua, & dicentes: **S** Vah qui destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas: salva te ipsum. Si Filius Dei es, descende de cruce. **C** Similiter & principes sacerdotum illudentes cum Scribis & senioribus, dicebant: **S** Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum facere: si Rex Israel est, descendat nunc de cruce, & credimus ei: confidit in Deo: liberet nunc si vult eum: dixit enim: Quia Filius Dei sum. **C** Idipsum autem & latrones, qui

crucifixi erant cum eo, improperabant ei. A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super universam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamavit Jesus voce magna, dicens: ✠ Eli, Eli, lamma sababthani? **C** Hoc est: ✠ Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? **C** Quidam autem illic stantes, & audientes, dicebant: **S** Eliam vocat iste. **C** Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto, & imposuit arundini, & dabat ei bibere. Ceteri vero dicebant: **S** Sine, videamus an veniat Elias liberans eum. **C** Jesus autem iterum clamans voce magna, emisit spiritum. (*Hic genuflectitur, & pausatur aliquantulum.*) Et ecce velum templi scissum est in duas partes à summo usque deorsum, & terra mota est, & petreæ scissæ sunt, & monumenta aperta sunt: & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus, venerunt in san-

sanctam civitatem, & apparuerunt multis. Centurio autem, & qui cum eo erant, custodiētes Jesum, viso terramōtu & his quæ fiebant, timuerunt valdè, dicētes: **S** Verè Fīlius Dei erat iste. **C** Erant autem ibi mulieres multæ à longè, quæ secūtæ erant Jesum à Galilæa, ministrātes ei: inter quas erat Marīa Magdalēne, & Marīa Jacōbi, & Joseph mater, & mater filiōrum Zebedæi. Cū autem serò factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nōmine Joseph, qui & ipse discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilātum, & pētiit corpus Jesu. Tunc Pilātus jussit reddi corpus. Et accepto corpore, Joseph involvit illud in sīndone munda. Et pōsuit illud in monumēto suo novo, quod exciderat in petra. Et advolvit saxum magnum ad ostium monumēti, & abiit. Erat autem ibi Marīa Magdalēne, & altera Marīa, sedētes contra sepulchrum.

Hic

Hic dicitur, *Munda cor meum. petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, & incensatur liber: non dicitur, Dominus vobiscum. & Celebrans, aut Diaconus non signat librum, neque se ipsum: & quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: in cuius fine Celebrans osculatur librum, & incensatur. Quæ omnia & in aliis Passionibus servantur, præterquam Feria sexta in Parasceue.*

Altera autem die, quæ est post Parasceuen, convenérunt principes sacerdotum & Pharisei ad Pilatum, dicentes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Jube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium: ne fortè veniant discipuli ejus, & furèntur eum: & dicant plebi: Surrexit à mortuis: & erit novissimus error peior priore. Ait illis Pilatus: Habētis custodiam, ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeūntes,

mu-

44 **Dominica in Palmis,**

muniérunt sepúlchrum , signántes
lápidem , cum custódibus .

Credo in unum Deum , Patrem
omnipoténtem , factórem cœ-
li & terræ , visibílium ómnium ,
& invisibílium . **E**t in unum Dó-
minum Jesum Christum , Fílium
Dei unigénitum . **E**t ex Patre na-
tum ante ómnia sæcula . **D**eum de
Deo , lumen de lúmíne , Deum ve-
rum de Deo vero . **G**énitum , non
factum , consubstantiálem Patri :
per quem ómnia facta sunt . **Q**ui
propter nos hómines , & propter
nostram salútem descendit de cœ-
lis . (**Hic genuflectitur .**) **E**t in-
carnátus est de Spírítu sancto ex
María vírgine : Et homo factus est .
Crucifixus étiam pro nobis : sub
Póntio Piláto passus , & sepúltus
est . **E**t resurrexit tértia die , secún-
dum Scriptúras . **E**t ascéndit in
coelum : sedet ad déxteram Patrís .
Et íterum ventúrus est cum gló-
ria judicáre vivos & mórtuos : cu-
jus regni non erit finis . **E**t in Spí-
ritum sanctum , Dóminum & vivi-
ficán-

ad Missam.

45

ficantem : qui ex Patre Filioque
procedit. Qui cum Patre & Filio
simul adoratur, & conglorificatur:
qui locutus est per Prophetas. Et
unam sanctam Catholicam & A-
postolicam Ecclesiam. Confiteor
unum baptisma in remissionem
peccatorum. Et expecto resurre-
ctionem mortuorum. Et vitam
venturi seculi, Amen.

Offertorium. Psal. 68. Improperium
expectavit cor meum, & miseriam:
& sustinui qui simul mecum con-
tristaretur, & non fuit: consolan-
tem me quaesivi, & non inveni: &
dederunt in escam meam fel, &
in siti mea potaverunt me aceto.

Secreta.

Concède, quaesumus Domine,
ut oculis tuae majestatis munus
oblatum, & gratiam nobis devo-
tionis obtineat, & effectum beatae
perennitatis acquirat. Per Domi-
num nostrum.

Præfatio de Cruce.

Per omnia secula seculorum.
R. Amen. **V.** Dominus vobiscum.

R. Et

46 **Dominica in Palmis,**

R. Et cum spírítu tuo. **V.** Sursum
corda. **R.** Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo
nostro. **R.** Dignum & justum est.

Verè dignum & justum est, æ-
quum & salutáre, nos tibi semper,
& ubíque grátias ágere, Dómine
sancte, Pater omnípotens, ætérne
Deus. **Q**ui salútem humáni géne-
ris in ligno Crucis constituisti : ut
unde mors oriebátur, inde vita re-
súrgeret : & qui in ligno vincébat,
in ligno quoque vincerétur : per
Christum Dóminum nostrum. Per
quem majestátem tuam laudant
Angeli, adórant Dominatiónes,
tremunt Potestátes. Coeli, coelo-
rúmque virtútes, ac beáta Séra-
phim, sócia exultatióne concé-
lebrant. Cum quibus & nostras
voces, ut admítti júbeas depre-
cámur, súpplíci confessióne di-
céntes.

Sanctus, **S**anctus, **S**anctus, Dó-
minus Deus Sábaoth. **P**leni sunt
coeli & terra glória tua, **H**osánna
in excélsis. **B**enedíctus qui venit
in

ad Missam.

47

in nómine Dómini, Hosanna in excélsis.

Communio. Matth. 26. Pater, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum: fiat volúntas tua.

Postcommunio.

PER hujus, Dómine, operatió-
nem mystérii, & vítia nostra
purgéntur, & justa desidéria com-
pleántur. Per Dóminum.

**In Missis privatis legitur in fine
sequens Evangelium.**

**Sequéntia sancti Euangélii secún-
dum Matthæum. Cap. 21.**

IN illo témpore: Cúm appro-
pinquáisset Iesus Jerosólymis,
& venisset Béthphage ad montem
Olivéti: tunc misit duos discípu-
los suos, dicens eis: Ite in castél-
lum, quod contra vos est, & sta-
tim inveniétis ásinam alligátam,
& pullum cum ea: sólvite, & ad-
ducite mihi: & si quis vobis áli-
quid díxerit, dícite quia Dóminus
his opus habet: & conféstim dimít-
tet eos. Hoc autem totum factum
est, ut adimplerétur quod dictum
est

48 **Feria ii. majoris Hebd.**

est per Prophétam, dicentem: Dicitur filia Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam & pullum, filium subjugalis. Eunt autem discipuli, fecerunt sicut precepit illis Jesus. Et adduxerunt asinam & pullum: & imposuerunt super eos vestimenta sua, & eum desuper sedere fecerunt. Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via: alii autem cedebant ramos de arboribus, & sternebant in via: turbae autem, quae precedebant, & quae sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini.

F E R I A S E C U N D A

majoris Hebdomadæ.

Statio ad sanctam Praxedem.

Introitus. Psal. 34.

Iudica Domine nocentes me,
expugna impugnantes me:
apprehende arma & scutum,
& exurge in adiutorium meum,
Domine virtus salutis meae.

Psal-

Psalibid. Effunde frámeam, & con-
clúde advérsus eos qui persecuún-
tur me: dic ánimæ meæ, Salus tua
ego sum. **Júdica Dómine. Oratio.**

DA, quæsumus omnípotens De-
us: ut qui in tot advérsis ex
nostra infirmitáte defícimus; in-
tercedénte unigéniti Filii tui pas-
sióne respirémus. Qui tecum vi-
vit & regnat

**Altera Oratio, vel contra perse-
cutores Ecclesiæ.**

Ecclesiæ tuæ, quæsumus Dó-
mine, preces placátus admít-
te: ut destrúctis adversitátibus &
erróribus univérsis, secúra tibi sér-
viat libertáte. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

Oratio.

DEus ómnium fidélium pastor
& rector, fámulum tuum **N.**
quem pastórem Ecclesiæ tuæ præ-
éssé voluísti, propítius réspice: da
ei, quæsumus, verbo & exémplo,
quibus præest, proficere; ut ad vi-
tam, unà cum grege sibi crédito,
perveniat sempitérnam. Per Dó-
minum nostrum.

Off. Hebd. S.

C

Non

50 FERIA II. MAJORIS HEBD.

NON DICITUR TERTIA ORATIO.

LÉCTIO ISAÏÆ PROPHÉTÆ. Cap. 50. b

IN diébus illis: Dixit Isaías: Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: retrórsim non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus: fáciem meam non avérti ab increpántibus, & conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeò non sum confusus: ídeò pósui fáciem meam ut petram duríssimam, & scio quóniam non confundar. Juxtà est qui justíficat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? Accédát ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est qui condémnet me? Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tinea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini, & innitátur super Deum suum.

Grat

Graduale. Psal. 34. Exúrge Dómine, & inténde iudicio meo, Deus meus & Dóminus meus in causam meam. *ψ.* Effúnde frámeam, & conclúde advérsus eos qui me perse-
quúntur.

Tractus. Psal. 101. Dómine, non se-
cúndum peccáta nostra, quæ feci-
mus nos: neque secúndum iniqui-
tátes nostras retribuas nobis.

ψ. Psal. 78. Dómine ne memíneris
iniquitátum nostrárum antiquárum:
citò antícipent nos misericórdiæ tuæ,
quia páuperes facti sumus nimis.

ψ. (Hic genuflectitur.) Adjuva nos
Deus salutáris noster: & propter
glóriam nóminis tui Dómine libera
nos: & propítius esto peccáti-
stris, propter nomen tuum.

Sequéntia sancti Euangélii secún-
dum Joánnem. **Cap. 12.**

ANte sex dies Paschæ venit Je-
sus Bethániam, ubi Lázarus
fúerat mórtuus, quem suscitávit
Jesus. Fecérunt autem ei coenam
ibi: & Martha ministrábat, Láva-
rus verò unus erat ex discumbén-

tibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi pístici pretiósí, & unxit pedes Jesu, & extérfit pedes ejus capíllis suis: & domus impléta est ex odóre unguénti. Dixit ergo unus ex discí-pulis ejus, Judas Iscariótes, qui erat eum traditúrus: Quare hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis, & datum est egénis? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat, & lóculos habens, ea quæ mittebantur, portábat. Dixit ergo Jesus: Sínite illam, ut in diem sepultúráe meæ seruet illud. Páuperes enim semper habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Cognóvit ergo turba multa ex Judæis quia illic est: & vénerunt, non propter Jesum tantum, sed ut Lázarum vidérent, quem suscitávit à mórtuis.

Offertorium. Psal. 142. Eripe me de inimícis meis Dómine: ad te confúgi, doce me fácere voluntátem tuam: quia Deus meus es tu.

Se

Secreta.

HÆc sacrificia nos, omnipotens Deus, potenti virtute mundatos, ad suum faciant puriores venire principium. Per Dominum.

Altera Secreta, vel contra persecutores Ecclesiæ.

PRôtege nos Dómine tuis mysteriis serviētes: ut divinis rebus inhærentes, & corpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

OBlátis, quæsumus Dómine, placare munéribus: & famulum tuum **N.** quem pastórem Ecclesiæ tuæ præesse voluisti, assidua protectione guberná. Per Dñm.

Præfatio de Cruce.

VErè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper, & ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus. **Q**ui salutem humani géneris in ligno Crucis constituisti: ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur:

per Christum Dóminum nostrum
 Per quem majestátem tuam lau-
 dant Angeli, adórant Dominatió-
 nes, tremunt Potestátes. Coeli, cœ-
 lorúmque virtútes, ac beáta Séra-
 phim, sócia exultatióne concéle-
 brant. Cum quibus & nostras vo-
 ces, ut admítte júbeas deprecámur,
 súpplíci confessióne dicétes?

Sanctus, **S**anctus, **S**anctus, Dómi-
 nus Deus Sábaoth. **P**leni sunt coeli
 & terra glória tua, **H**osánna in ex-
 celsis. **B**enedíctus qui venit in nó-
 mine Dñi, **H**osánna in excelsis.

Communio. *Psal. 34.* **E**rubescant, &
 revereántur simul, qui gratulántur
 malis meis: induántur pudóre &
 reveréntia, qui maligna loquúntur
 advérsus me. **Postcommunio.**

Praebeant nobis, Dómine, diví-
 num tua sancta fervórem: quò
 eórum páriter & actu delectémur,
 & fructu. Per Dóminum.

**Altera Postcommunio, vel con-
 tra persecutores Ecclesiæ.**

Quæsumus Dómine Deus no-
 ster: ut quos divína tribuis par-
 ti-

ad Missam.

55

participatióne gaudere, humanis non
finas subiacere periculis. Per Dó-
minum nostrum. *Vel pro Papa.*

HÆc nos, quæsumus Dómine,
divini sacramenta percéptio
próteget: & famulum tuum **N**
quem pastórem Ecclésiæ tuæ præ-
esse voluisti, unà cum commisso
sibi grege, salvet semper & mún-
iat. Per Dóminum.

Super populum. **O** rémus.
Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

ADjuva nos Deus salutáris no-
ster: & ad beneficia recolén-
da, quibus nos instauráre dignátus
es, tribue venire gaudéntes. Per
Dóminum.

F E R I A T E R T I A .

Statio ad sanctam Priscam.

Introitus.

Gal. 6.

NOs autem gloriári opórtet in
cruce Dómini nostri Jesu
Christi: in quo est salus,
vita, & resurréctio nostra: per
quem salváti, & liberáti sumus.

C 4

Pfal-

Psalmus 66. Deus misereatur nostri, & benedicat nobis : illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri. **N**os autem.

Omnipotens sempiternus Deus, da nobis ita Domini passionis sacramenta peragere : ut indulgentiam percipere mereamur. Per eundem Dominum.

Altera Oratio, vel contra persecutores Ecclesie.

Ecclēsię tuę, quęsumus Dōmine, preces placatus admitte : ut destrūctis adversitatibus & erroribus univērsis, secūra tibi sērviat libertate. Per Dōminum.

Vel pro Papa. Oratio.

Deus omnium fidelium Pastor & rector, famulum tuum **N.** quem Pastorem Ecclesie tuę præesse voluisti, propitius respice : da ei, quęsumus, verbo, & exemplo, quibus præest, proficere ; ut ad vitam, unā cum grege sibi credito, perveniat sempiternam. Per Dōminum nostrum.

Non dicitur tertia Oratio.

Lé-

Lectio Jeremiæ Prophætæ.

Cap. 11. d

IN diébus illis : Dixit Jeremías :
 Dómine demonstrásti mihi , &
 cognóvi : tunc ostendísti mihi stú-
 dia eórum . Et ego quasi agnus
 mansuétus , qui portátur ad vícti-
 mam : & non cognóvi quia cogita-
 vérunt super me consília , dicén-
 tes : Mittámus lignum in panem
 ejus , & eradámus eum de terra vi-
 ventium , & nomen ejus non me-
 morétur ámpliùs . Tu autem Dó-
 mine Sábaoth , qui júdicas justè ,
 & probas renes & corda , vídeam
 ultiónem tuam ex eis : tibi enim
 revelávi causam meam , Dómine
 Deus meus .

Graduale. Psal. 34. Ego autem , dum
 mihi molésti essent , induébam me
 cilicio , & humiliábam in jejúnio
 ánimam meam : & orátio mea in
 finu meo convertétur .

✠. Júdica Dómine nocéntes me ,
 expúgna impugnántes me : appre-
 hénde arma & scutum , & exúrge
 in adiutorium mihi .

P A S S I O
DOMINI NOSTRI
JESU CHRISTI

secúndum Marcum.

Cap. 14.

IN illo témpore : Erat Pascha & Azyma post bíduum : & quærébant summi sacerdotés & Scribæ quómo do Jesum dolo tenérent , & occíderent . Dicébant autem : **S** Non in die festo , ne fortè tumultus fieret in pópulo . **C** Et cùm esset Jesus Bethánia in domo Simónis leprósi , & recumberet : venit múlter habens alabástrum unguénti nardi spicáti pretiósi , & fracto alabástro , effudit super caput ejus . Erant autem quidam indignè feréntes intra semetipsos , & dicéntes : **S** Ut quid perditio ista unguénti facta est ? Póterat enim unguéntum istud venúmdari plus quam trecéntis denáriis , & dari paupéribus . **C** Et fremébant in eam . Jesus autem dixit : **+** Sínite eam ,

C 6 quid

60 **Feria iii. majoris Hebdomadae.**

quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. Semper enim pauperes habetis vobiscum; & cum volueritis, potestis illis benefacere: me autem non semper habetis. Quod habuit haec, fecit: praevénit ungeré corpus meum in sepulturam. Amen dico vobis: Ubiúmq; prædicatum fuerit Euangélium istud in univérso mundo, & quod fecit haec, narrabitur in memóriam ejus. **C** Et Judas Iscariótes unus de duódecim abiit ad summos sacerdotes, ut pröderet eum illis. Qui audientes, gavísi sunt: & promisérunt ei pecuniam se daturos. Et quærébat quómo illum opportunè tráderet. Et primo die Azymórum, quando Pascha immolábant, dicunt ei discipuli: **S** Quò vis eámus, & parémus tibi ut mandúces Pascha? **C** Et mittit duos ex discipulis suis, & dicit eis: **+** Ite in civitatem: & occurret vobis homo lagénam aquæ bájulans, sequimini eum: & quocúmque introierit, dícite dó-
mi-

mino domus, quia magister dicit:
Ubi est refectio mea, ubi Pascha
cum discipulis meis manducem?
Et ipse vobis demonstrabit coenaculum grande, stratum: & illic parate nobis. **C** Et abiierunt discipuli ejus, & venerunt in civitatem: & inveniunt sicut dixerat illis, & paraverunt Pascha. Vespere autem facto, venit cum duodecim. Et discumbentibus eis, & manducantibus, ait Jesus: **✠** Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me, qui manducat mecum. **C** At illi coeperunt contristari, & dicere ei singulatim: **S** Numquid ego? **C** Qui ait illis: **✠** Unus ex duodecim, qui intingit mecum manum in catino. Et Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo: vae autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. **C** Et manducantibus illis, accepit Jesus panem: & benedicens fregit, & dedit eis, & ait: **✠** Sumite, hoc

hoc est corpus meum. **C** Et accépto cálice , grátias agens dedit eis : & bibérunt ex illo omnes. Et ait illis : **✠** Hic est sanguis meus novi testaménti , qui pro multis effundétur. Amen dico vobis , quia jam non bibam de hoc genimine vitis usque in diem illum , cùm illud bibam novum in regno Dei. **C** Et hymno dicto , exiérunt in montem Olivárum . Et ait eis Jesus : **✠** Omnes scandalizabímmini in me in nocte ista , quia scriptum est : Percútiám pastórem , & dispergéntur oves. Sed postquam resurrexero , præcédam vos in Galilæam. **C** Petrus autem ait illi : **S** Et si omnes scandalizáti fúerint in te , sed non ego. **C** Et ait illi Jesus : **✠** Amen dico tibi , quia tu hódie in nocte hac , priúsqvam gallus vocem bis déderit , ter me es negáturus . **C** At ille ámpliùs loquebátur : **S** Et si oportúerit me simul cómmori tibi , non te negábo . **C** Similiter autem & omnes dicébant. Et véniunt in prædium ,
cui

cui nomen Gethsémani. Et ait discipulis suis: **†** Sedete hic donec orem. **C** Et assumpsit Petrum, & Jacobum, & Joannem secum: & coepit pavere, & tædere. Et ait illis: **†** Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, & vigilate. **C** Et cum processisset paululum, procidit super terram: & orabat, ut si fieri posset, transiret ab eo hora: & dixit: **†** Abba, Pater, omnia tibi possible sunt: transfer calicem hunc a me: sed non quod ego volo, sed quod tu. **C** Et venit, & invenit eos dormientes. Et ait Petro: **†** Simon, dormis? non potuisti una hora vigilare? Vigilate, & orate, ut non intratis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro verò infirma. **C** Et iterum abiens oravit eundem sermonem dicens. Et reversus, denuò invenit eos dormientes (erant enim oculi eorum gravati) & ignorabant quid responderent ei. Et venit tertio, & ait illis: **†** Dormite jam,

64. **Feria iii. majoris Hebd.**

jam, & requiescite. Sufficit: venit hora: ecce Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite, eamus. Ecce qui me tradet, propè est. **C** Et, adhuc eo loquente, venit Judas Iscariotes unus de duodecim, & cum eo turba multa cum gladiis & lignis, à summis sacerdotibus, & Scribis, & senioribus. Dederat autem traditor ejus signum eis, dicens: **S** Quemcunque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, & ducite cautè. **C** Et cum venisset, statim accedens ad eum, ait: **S** Ave Rabbi. **C** Et osculatus est eum. At illi manus iniecerunt in eum, & tenuerunt eum. Unus autem quidam de circumstantibus educens gladium, percussit servum summi sacerdotis: & amputavit illi auriculam. Et respondens Jesus, ait illis: **+** Tamquam ad latronem existis cum gladiis & lignis comprehendere me? Quotidie eram apud vos in templo docens, & non me tenuistis. Sed ut impleantur Scripturæ.

ræ. **C** Tunc discipuli ejus relinquentes eum, omnes fugerunt. Adolēscens autem quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo: & tenuerunt eum. At ille rejecta sindone, nudus profugit ab eis. Et adduxerunt Jesum ad summum sacerdotem: & convenērunt omnes sacerdotes, & Scribæ, & seniōres. Petrus autem à longē secutus est eum usque intrò in atrium summi sacerdotis: & sedebat cum ministris ad ignem, & calefaciēbat se. Summi verò sacerdotes, & omne concilium quærebant adversus Jesum testimōnium, ut eum morti trāderent, nec inveniēbant. Multi enim testimōnium falsum dicebant adversus eum: & conveniētia testimōnia non erant. Et quidem surgētes, falsum testimōnium ferēbant adversus eum, dicētes: **S** Quoniam nos audivimus eum dicentem: Ego dissolvam templum hoc manufactum, & per triduum aliud non manufactum ædificābo.

C Et

C Et non erat convēniens testimō-
 nium illōrum . Et exūrgens sum-
 mus facērdos in médium , inter-
 rogāvit Jesum , dicens : **S** Non re-
 spondes quidquam ad ea , quæ ti-
 bi objiciūntur ab his ? **C** Ille autem
 tacēbat , & nihil respōdit . Rur-
 sum summus facērdos interrogā-
 bat eum , & dixit ei : **S** Tu es Chri-
 stus Fīlius Dei benedīcti ? **C** Jesus
 autem dixit illi : **+** Ego sum : &
 vidēbitis Fīlium hōminis sedēn-
 tem à dextris virtūtis Dei , & ve-
 niētem cum nūbibus cœli . **C**
 Summus autem facērdos scindens
 vestimēta sua , ait : **S** Quid ad-
 huc desiderāmus testes ? Audīstis
 blasphemiam : quid vobis vidē-
 tur ? **C** Qui omnes condemnavē-
 runt eum esse reum mortis . Et
 cœpērunt quidam conspūere eum :
 & velāre faciē eum , & cōlaphis
 eum cædere , & dīcere ei : **S** Pro-
 phetīza . **C** Et ministri ālapis eum
 cædebant . Et cū esset Petrus in
 atrio deorsum , venit una ex an-
 cillis summi sacerdotis : & cū

vidisset Petrum calefacientem se ,
aspiciens illum , ait : **S** Et tu cum
Jesu Nazaréno eras . **C** At ille ne-
gávit , dicens : **S** Neque scio , ne-
que novi quid dicas . **C** Et éxiit
foras ante átrium , & gallus cantá-
vit . Rursus autem cùm vidisset il-
lum ancilla , coepit dicere circum-
stantibus : Quia hic ex illis est . At
ille iterùm negávit . Et post pusíl-
lum rursus qui astábant , dicébant
Petro : **S** Verè ex illis es : nam &
Galilæus es . **C** Ille autem coepit
anathematizáre , & juráre : Quia
nescio hóminem istum , quem dí-
citis . Et statim gallus iterùm can-
távit . Et recordátus est Petrus
verbi , quod díxerat ei Jesus : Pri-
úsquam gallus cantet bis , ter me
negábis . Et coepit flere . Et con-
festim , manè consílium faciéntes
summi sacerdotes cum senióribus ,
& Scribis , & univérso concílio ,
vinciéntes Jesum , duxérunt , &
tradidérunt Piláto . Et interrogávit
eum Pilátus : **S** Tu es Rex Judæó-
rum ? **C** At ille respóndens , ait illi :

† Tu

* Tu dicis. **C** Et accusabant eum
 summi sacerdotes in multis. Pilatus
 autem rursus interrogavit
 eum, dicens: **S** Non respondes
 quidquam? vide in quantis te ac-
 cusant. **C** Jesus autem amplius ni-
 hil respondit, ita ut miraretur Pi-
 latus. Per diem autem festum so-
 lebat dimittere illis unum ex vin-
 ctis, quemcumque petissent. Erat
 autem qui dicebatur Barabbas,
 qui cum seditiosus erat vinctus, qui
 in seditione fecerat homicidium.
 Et cum ascendisset turba, coepit
 rogare, sicut semper faciebat illis.
 Pilatus autem respondit eis, & di-
 xit: **S** Vultis dimittam vobis Re-
 gem Judaeorum? **C** Sciebat enim
 quod per invidiam tradidissent
 eum summi sacerdotes. Pontifices
 autem concitaverunt turbam, ut
 magis Barabbam dimitteret eis.
 Pilatus autem iterum respondens,
 ait illis: **S** Quid ergo vultis faciam
 Regi Judaeorum? **C** At illi iterum
 clamaverunt: **S** Crucifige eum.
C Pilatus vero dicebat illis:
S Quid

S Quid enim mali fecit? **C** At illi magis clamabant: **S** Crucifige eum. **C** Pilatus autem volens populo satisfacere, dimisit illis Barabbam; & tradidit Jesum flagellis caesum, ut crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum in atrium praetorii, & convocant totam cohortem, & induunt eum purpura, & imponunt ei plectentes spineam coronam. Et coeperunt salutare eum: Ave Rex Judaeorum. Et percutiebant caput ejus arundine: & conspuiebant eum, & ponentes genua, adorabant eum. Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestimentis suis: & educunt illum ut crucifigerent eum. Et angariaverunt praetereuntem quempiam, Simonem Cyrenaeum venientem de villa, patrem Alexandri & Rufi, ut tolleret crucem ejus. Et perducunt illum in Golgotha locum: quod est interpretatum Calvariae locus. Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: & non accepit.

Et

Et crucifigentes eum , divisérunt vestiménta ejus , mittentes sortem super eis , quis quid tólleret . Erat autem hora tértia : & crucifixérum eum . Et erat título causæ ejus inscriptus : Rex Judæórum . Et cum eo crucifigunt duos latrónes : unum à dextris , & álium à sinístris ejus . Et impléta est Scriptúra , quæ dicit : Et cum iníquis reputátus est . Et prætereúntes blasphemábant eum , movéntes cápita sua , & dicéntes : **S** Vah qui déstruis templum Dei , & in tribus diébus reædificas : salvum fac temetípsum descéndens de cruce . **C** Simíliter & summi sacerdotes illudéntes , ad alterutrum cum Scribis dicébant : **S** Alios salvos fecit , seípsum non potest salvum fácere . Christus Rex Israel descéndat nunc de cruce , ut videámus , & credámus . **C** Et qui cum eo crucifixi erant , convitiabántur ei . Et facta hora sexta , ténebræ factæ sunt per totam terram , usque in horam nonam .

Et

Et hora nona exclamavit Jesus voce magna, dicens: ✠ Eloi, Eloi, lamma sabachthani? **C** Quod est interpretatum: ✠ Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? **C** Et quidam de circumstantibus audientes, dicebant: **S** Ecce, Eliam vocat. **C** Currens autem unus, & implens spongiam aceto, circumponensque calamo, potum dabat ei, dicens: **S** Sinite, videamus si veniat Elias ad deponendum eum. **C** Jesus autem emissam voce magna expiravit. (*Hic genuflectitur, & pausatur aliquantulum.*) Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deorsum. Videns autem Centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans expirasset, ait: **S** Verè hic homo Filius Dei erat. **C** Erant autem & mulieres de longè aspicientes, inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Jacobi minoris, & Joseph mater, & Salome: & cum esset in Galilæa, sequebantur eum, & ministrabant ei, & aliæ multæ, quæ

quæ simul cum eo ascenderant Jerosolymam.

Quod sequitur, cantatur in tono Evangelii : & alia fiunt ut supra.

ET cum jam sero esset factum (quia erat Parasceue, quod est ante sabbatum) venit Joseph ab Arimathæa nobilis decurio, qui & ipse erat expectans regnum Dei, & audacter introiit ad Pilatum, & petiit corpus Jesu. Pilatus autem mirabatur si jam obiisset. Et accersito Centurione, interrogavit eum si jam mortuus esset. Et cum cognovisset à Centurione, donavit corpus Joseph. Joseph autem mercatus sindonem, & deponens eum involvit sindone, & posuit eum in monumento, quod erat excisum de petra, & advolvit lapidem ad ostium monumenti.

Offertorium. Psal. 139. Custodi me Domine de manu peccatoris : & ab hominibus iniquis eripe me.

Secreta.

Sacrificia nos, quæsumus Domine, propensius ista restaurent: quæ

quæ medicinâlibus sunt instituta je-
juniis. Per Dóminum.

*Altera Secreta, vel contra perse-
cutores Ecclesiæ.*

PRótege nos Dómine tuis mysté-
riis serviétes: ut divinis rebus
inhærétes, & corpore tibi famulé-
mur, & mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

OBlâtis, quæsumus Dómine,
placâre munéribus: & famu-
lum tuum **N.** quem pastórem Ec-
clésiæ tuæ præesse voluisti, assidua
protectiône gubernâ. Per Dñm.

Præfatio de Cruce.

VErè dignum & justum est,
æquum & salutâre, nos tibi
semper, & ubique grâtiâs âgere:
Dómine sancte, Pater omnípotens,
æternæ Deus. **Q**ui salutem humâ-
ni géneris in ligno Crucis constituí-
sti: ut unde mors oriebâtur, inde
vita resúrgeret: & qui in ligno vin-
cébat, in ligno quoque vinceretur:
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem majestâtem tuam laudant
Angeli, adórant Dominationes,

Off. Hebd. S.

D

tre-

tremunt Potestates. Cœli, cœlorumque virtutes, ac beata Séraphim, sócia exultatione concélebrant. Cum quibus & nostras voces, ut admitti júbeas deprecámur, súplici confessione dicentes:

Sanctus, **S**anctus, **S**anctus, **D**ominus Deus **S**ábaoth **P**leni sunt cœli & terra glória tua, **H**osánna in excélsis. **B**enedíctus qui venit in nómine **D**ómini, **H**osánna in excélsis.

Communio. Pſal. 68. **A**dvérsum me exercebántur, qui sedébant in porta: & in me psallébant, qui bibébant vinum: ego verò orationem meam ad te **D**ómine: tempus benepláciti Deus in multitúdine misericórdiæ tuæ. **Postcommunio.**

Sanctificatióibus tuis, omnípotens Deus, & vítia nostra curéntur: & remédia nobis sempitérna provéniant. Per **D**óminum.

Altera Postcommunio, vel contra persecutores Ecclesiæ.

Quæsumus **D**ómine Deus noster: ut quos divína tríbuis par-

ad Missam.

75

participatiōne gaudēre, humanis
non sinas subiacēre periculis. Per
Dōminum.

Vel pro Papa.

HÆc nos, quæsumus Dōmine,
divini sacramenti percēptio
prōtegat: & famulum tuum **N.**
quem pastorem Ecclēsiæ tuæ præ-
esse voluisti, unā cum commisso
sibi grege, salvet semper & mū-
niat. Per Dōminum.

Super populum. Orémus.

Humiliāte cāpita vestra Deo.

Oratio.

Tua nos misericōrdia, Deus, &
ab omni subreptiōne vetustā-
tis expūrget: & capāces sanctæ no-
vitātis efficiat. Per Dōminum.

F E R I A Q U A R T A .

Statio ad S. Mariam majorem.

Introitus.

Phil. 1.

IN nōmine Jesu omne genu
flectatur, cœlestium, terrē-
strium, & infernōrum: quia
Dōminus factus est obédiens us-
que ad mortem, mortem au-
tem crucis: ideo Dōminus Jesus

C

2

Chri-

Christus in gloria est Dei Patris.

Psalmus 101. Domine exaudi orationem meam : & clamor meus ad te veniat. In nomine.

Post Kyrie eleison , dicitur
Orémus. Flectamus genua.

R. Levate. *Oratio.*

PRæsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui nostris excessibus incessanter affligimur , per unigeniti Filii tui passionem liberemur . Qui tecum vivit & regnat.

Lectio Isaiaë Prophetae.

Cap. 62. d & 63.

HÆc dicit Dominus Deus : Dicite filiaë Sion : Ecce Salvator tuus venit : ecce merces ejus cum eo . Quis est iste , qui venit de Edom , tinctis vestibus de Bosra ? iste formosus in stola sua , gradiens in multitudine fortitudinis suæ . Ego , qui loquor justitiam , & propugnator sum ad salvandum . Quare ergo rubrum est indumentum tuum , & vestimenta tua sicut calcantium in torculari ? Torcular calcavi solus : & de Gentibus non est

vir

ad Missam.

77

vir mecum : calcávi eos in furóre meo , & conculcávi eos in ira mea : & aspérfus est sanguis eórum super vestiméнта mea , & ómnia induméнта mea inquinávi . Dies enim ultiónis in corde meo , annus redemptionis meæ venit . Circumspéxi , & non erat auxiliátor : quæsívi , & non fuit qui adjuváret : & salvávit mihi bráchium meum , & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi . Et conculcávi pópulos in furóre meo , & inebriávi eos in indignatióne mea , & detráxi in terram virtútem eórum . Misératiónum Dómini recordábor , laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit nobis , Dóminus Deus noster .

Graduale . Psal. 68. Ne avértas fáciem tuam à púero tuo , quóniam tribulor , velóciter exáudi me .

✠. Saluum me fac Deus , quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam : infixus sum in limo profúndi , & non est substántia .

Hic dicitur Dóminus vobíscum .

sine Flectámus génua .

D 3

Ora-

Oratio.

DEus , qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti , ut inimíci à nobis expélleres potestátem : concéde nobis famulis tuis ; ut resurrectiónis grátiam consequámur . Per eúdem Dóminum .

Altera Oratio , vel contra persecutores Ecclesiæ.

ECclésiæ tuæ , quæsumus Dómine , preces placátus admítte : ut destrúctis adversitatibus & erroribus univérsis , secúra tibi sérviat libertáte . Per Dóminum nostrum .

Vel pro Papa.

Oratio.

DEus ómnium fidélium Pastor & rector , famulum tuum **N.** quem Pastórem Ecclesiæ tuæ præéssé voluísti , propítius réspice : da ei , quæsumus , verbo & exémplo , quibus præest , proficere ; ut ad vitam , unà cum grege sibi crédito , pervéniat sempitérnam . Per Dóminum nostrum .

Non dicitur tertia Oratio.

Lé-

Lectio Isaïæ Prophætæ.

IN diébus illis: Dixit Isaías: Dómine, quis credidit auditui nostro? & bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, & sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: & vídimus eum, & non erat aspéctus, & desiderávimus eum: Despéctum, & novíssimum virórum, virum dolórum, & sciéntem infirmitátem: & quasi absconditus vultus ejus & despéctus, unde nec reputávimus eum. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit: & nos putávimus eum quasi leprósum, & percússum à Deo & humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: attrítus est propter scélera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

Oblatus est quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondeute se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & de iudicio sublatus est: generationem eius quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussus eum. Et dabit impios pro sepultura, & divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, & voluntas Domini in manu eius dirigetur. Pro eo quod laboravit anima eius, videbit & saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit. Ideo disperdiam ei plurimos: & fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est: & ipse peccata multo-

tórum tulit , & pro transgressóribus rogávit.

Tractus. Psal. 101. Dómine exáudi orationem meam, & clamor meus ad te véniat.

✠. Ne avértas faciém tuam à me : in quacúmque die tríbuloꝝ , inclína ad me aurem tuam.

✠. In quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me.

✠. Quia defecerunt sicut fumus dies mei : & ossa mea sicut in frixório confríxa sunt.

✠. Percússus sum sicut foenum , & áruit cor meum : quia oblítus sum manducáre panem meum.

✠. Tu exúrgens Dómine miseréberis Sion : quia venit tempus miseréndo eius.

Saor
scabella

P A S S I O
DOMINI NOSTRI
JESU CHRISTI

secúndum Lucam.

Cap. 22.

IN illo témpore : Appropinquábat dies festus Azymórum, qui dicitur Pascha : & quærébant príncipes sacerdotum, & scribæ, quómo do Jesum interficerent : tímébant verò plebem. Intrávit autem sátanás in Judam, qui cognominabátur Iscariótes, unum de duódecim. Et ábiit, & locútus est cum princípibus sacerdotum, & magistrátibus, quemádmódu m illum tráderet eis. Et gavísi sunt, & pacti sunt pecúniam illi dare. Et spopóndit. Et quærébat oportunitátem ut tráderet illum sine turbis. Venit autem dies Azymórum, in qua necéssé erat occídi Pascha. Et misit Petrum & Joánnem, dicens : ✠ Eúntes paráte nobis Pascha, ut manducémus.

D 6 C At

C At illi dixerunt: **S** Ubi vis pareremus? **C** Et dixit ad eos: ✠ Ecce introeuntibus vobis in civitatem, occurret vobis homo quidam amphoram aquae portans: sequimini eum in domum, in quam intrat, & dicetis patrifamilias domus: Dicit tibi Magister: Ubi est diversorium, ubi Pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse ostendet vobis coenaculum magnum stratum, & ibi parate. **C** Euntibus autem invenerunt sicut dixit illis, & paraverunt Pascha. Et cum facta esset hora, discubuit, & duodecim Apostoli cum eo. Et ait illis; ✠ Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei. **C** Et accepto calice, gratias egit, & dixit: ✠ Accipite, & dividite inter vos. Dico enim vobis quod non bibam de generatione vitis, donec regnum Dei veniat. **C** Et accepto pane gratias egit,

egit, & fregit, & dedit eis, dicens:
✠ Hoc est corpus meum, quod
pro vobis datur: hoc facite in
meam commemoratióem. **C** Si-
míliter & cálicem, postquam coe-
návít, dicens: ✠ Hic est calix
novum testaméntum in sánguine
meo, qui pro vobis fundétur. Ve-
rúm tamen ecce manus tradéntis
me, mecum est in mensa. Et qui-
dem Fílius hóminis, secúndum
quod defínitum est, vadit: verúm
tamen væ hómini illi, per quem
tradétur, **C** Et ipsi coepérunt
quærere inter se, quis esset ex
eis, qui hoc factúrus esset. Facta
est autem & conténtio inter eos,
quis eórum viderétur esse ma-
ior. Dixit autem eis: ✠ Reges
géntium dominántur eórum: &
qui potestátem habent super eos,
benéfici vocántur. Vos autem
non sic: sed qui major est in
vobis, fiat sicut minor; & qui
præcéssor est, sicut ministrátor.
Nam quis major est, qui recúm-
bit, an qui mínistrat? nóne qui
re-

recumbit? Ego autem in medio
vestrum sum, sicut qui ministrat:
vos autem estis qui permansistis
mecum in tentationibus meis. Et
ego dispono vobis sicut disposuit
mihi Pater meus regnum, ut edatis
& bibatis super mensam meam
in regno meo: & sedeat super
thronos, iudicantes duodecim
tribus Israel. **C** Ait autem Dó-
minus: ✠ Simon, Simon, ecce
sátanas expetivit vos, ut cribraret
sicut triticum: ego autem rogavi
pro te ut non deficiat fides tua:
& tu aliquando conversus, con-
firma fratres tuos. **C** Qui dixit
ei: **S** Dómine, tecum paratus
sum & in cárcerem & in mortem
ire. **C** At ille dixit: ✠ Dico tibi
Petre, Non cantabit hódie gal-
lus, donec ter abneges nosse me.
C Et dixit eis: ✠ Quando misi
vos sine sáculo, & pera, & cal-
ceamentis, numquid aliquid dé-
fuit vobis? **C** At illi dixerunt:
S Nihil. **C** Dixit ergo eis: ✠ Sed
nunc, qui habet sacculum, tol-
lat

lat similitur & peram : & qui non habet , vendat tunicam suam , & emat gladium . Dico enim vobis , quoniam adhuc hoc quod scriptum est , oportet impleri in me : Et cum iniquis deputatus est . Et enim ea , quae sunt de me , finem habent . **C** At illi dixerunt : **S** Domine , ecce duo gladii hic . **C** At ille dixit eis : **✠** Satis est . **C** Et egressus ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum . Secuti sunt autem illum & discipuli . Et cum pervenisset ad locum , dixit illis : **✠** Orate ne intratis in tentationem . **C** Et ipse avulsus est ab eis quantum jactus est lapidis : & positus genibus orabat , dicens : **✠** Pater si vis , transfer calicem istum a me : verumtamen non mea voluntas , sed tua fiat . **C** Apparuit autem illi Angelus de caelo , confortans eum . Et factus in agonia prolixius orabat . Et factus est sudor ejus , sicut guttae sanguinis decurrentis in terram . Et cum surrexisset ab oratione , & venisset

set ad discipulos suos, invenit eos dormientes præ tristitia. Et ait illis: ✠ Quid dormitis? Surgite, orate, ne intratis in tentationem.

¶ Adhuc eo loquente, ecce turba: & qui vocabatur Judas, unus de duodecim, antecedebat eos: & appropinquavit Jesu ut oscularetur eum. Jesus autem dixit illi: ✠ Juda, osculo Filium hominis tradis? ¶ Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei: S Domine, si percutimus in gladio? ¶ Et percussit unus ex illis servum principis sacerdotum, & amputavit auriculam ejus dexteram. Respondens autem Jesus, ait: ✠ Sinite usque huc. ¶ Et cum tetigisset auriculam ejus, sanavit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui venerant ad se, principes sacerdotum, & magistratus templi, & seniores: ✠ Quasi ad latronem existis cum gladiis & fustibus? Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me:

me: sed hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum. **C** Comprehendentes autem eum, duxerunt ad domum principis sacerdotum. Petrus verò sequebatur à longè. Accenso autem igne in medio atrii, & circumsedentibus illis, erat Petrus in medio eorum. Quem cum vidisset ancilla quædam sedentem ad lumen, & eum fuisset intuita, dixit: **S** Et hic cum illo erat. **C** At ille negavit eum, dicens: **S** Mulier, non novi illum. **C** Et post pusillum alius videns eum, dixit: **S** Et tu de illis es. **C** Petrus verò ait: **S** O homo, non sum. **C** Et intervállo facto quasi horæ unius, alius quidam affirmabat, dicens: **S** Verè & hic cum illo erat: nam & Galilæus est. **C** Et ait Petrus: **S** Homo, nescio quid dicis. **C** Et continuo adhuc illo loquente cantavit gallus. Et conversus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat: Quia priusquam gallus cantet, ter me negabis.

Et

Et egressus foras Petrus fleuit amare. Et viri qui tenebant illum, illudabant ei, cadentes. Et velaverunt eum, & percutiebant faciem eius: & interrogabant eum, dicentes: **S** Prophetiza, quis est, qui te percussit? **C** Et alia multa blasphemantes dicebant in eum. Et ut factus est dies, convenerunt seniores plebis, & principes sacerdotum, & Scribae, & duxerunt illum in concilium suum, dicentes: **S** Si tu es Christus, dic nobis. **C** Et ait illis: ✠ Si vobis dixerero, non credetis mihi: si autem & interrogavero, non respondebitis mihi, neque dimittetis. Ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei. **C** Dixerunt autem omnes: **S** Tu ergo es Filius Dei? **C** Qui ait: ✠ Vos dicitis, quia ego sum. **C** At illi dixerunt: **S** Quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audivimus de ore eius. **C** Et surgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum. Coeperunt autem illum

accusare, dicentes: **S** Hunc invenimus subvertentem Gentem nostram, & prohibentem tributa dare Cæsari, & dicentem se Christum Regem esse. **C** Pilatus autem interrogavit eum, dicens: **S** Tu es Rex Judæorum? **C** At illi respondens, ait: ✠ Tu dicis. **C** Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum, & turbas: **S** Nihil invenio causæ in hoc homine. **C** At illi invalescebant, dicentes: **S** Com-movet populum, docens per universam Judæam, incipiens à Galilæa usque huc. **C** Pilatus autem audiens Galilæam, interrogavit si homo Galilæus esset. Et ut cognovit quod de Heródis potestate esset, remisit eum ad Heródem, qui & ipse Jerosólymis erat illis diébus. Heródes autem viso Jesu, gavisus est valdè. Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eò quod audierat multa de eo: & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis ser-mó-

mónibus. At ipse nihil illi respon-
debat. Stabant autem príncipes
sacerdotum & Scribæ constanter
accusantes eum. Sprevit autem il-
lum Heródes cum exercitu suo :
& illúsit indútum veste alba , &
remísit ad Pilátum . Et facti sunt
amíci Heródes & Pilátus in ipsa
die : nam ántea inimíci erant ad
ínvicem . Pilátus autem convocá-
tis princípibus sacerdotum , &
magistrátibus , & plebe , dixit ad
illos : **S** Obtulistis mihi hunc hó-
minem , quasi averténtem pópulo-
rum , & ecce ego coram vobis
intérrogans , nullam causam in-
veni in hómine isto ex his , in
quibus eum accusátis . Sed neque
Heródes : nam remísi vos ad il-
lum , & ecce nihil dignum mor-
te actum est ei . Emendátum er-
go illum dimíttam . **C** Necesse
autem habébat dimíttere eis per
diem festum , unum . Exclamá-
vit autem simul univérſa turba , di-
cens : **S** Tolle hunc , & dimítte no-
bis Barábbam . **C** Qui erat propter
se-

seditionem quamdam factum in civitate & homicidium, missus in carcerem. Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Jesum. At illi succlamabant, dicentes: **S** Crucifige, crucifige eum. **C** Ille autem tertio dixit ad illos: **S** Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis invenio in eo: corripiam ergo illum, & dimittam. **C** At illi instabant vocibus magnis postulantes ut crucifigeretur: & invalescebant voces eorum. Et Pilatus adjudicavit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant: Jesum vero tradidit voluntati eorum. Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem, venientem de villa: & imposuerunt illi crucem portare post Jesum. Sequebatur autem illum multa turba populi, & mulierum: quae plangebant, & lamentabantur eum.

Con-

Convérſus autem ad illas Jeſus , dixit : ✠ Fíliæ Jerúſalem , nolíte flere ſuper me , ſed ſuper vos ipſas flete , & ſuper filios veſtros . Quóniam ecce vénient dies , in quibus dicent : Beátæ ſtériles , & ventres qui non genuérunt , & úbera quæ non lactavérunt . Tunc incipient dicere móntibus : Cádite ſuper nos ; & cóllibus : Operíte nos . Quia ſi in víridi ligno hæc faciunt , in árido quid fiet ? **C** Ducebántur autem & álii duo nequam cum eo , ut interficeréntur . Et poſtquam venérunt in locum , qui vocátur Calváriæ , ibi crucifixérunt eum ; & latrónes , unum à dextris , & álterum à ſiniſtris . Jeſus autem dicebat : ✠ Pater , dimítte illis : non enim ſciunt quid faciunt . **C** Dividentes verò veſtiménta ejus , miſérunt ſortes . Et ſtabat pópulus ſpectans , & deridébant eum príncipes cum eis , dicéntes : **S** Alios ſalvos fecit : ſe ſalvum faciát , ſi hic eſt Chriſtus Dei eléctus . **C** Illudébant autem ei & mílites accedén-

dentes, & acétum offerentes ei,
& dicentes: **S** Si tu es Rex Judæo-
rum, saluum te fac. **C** Erat autem
& superscriptio scripta super eum
litteris Græcis, & Latinis, & He-
bræicis: Hic est Rex Judæorum.
Unus autem de his, qui pendebant,
latronibus blasphemabat
eum, dicens: **S** Si tu es Christus,
saluum fac te ipsum, & nos.
C Respondens autem alter incre-
pabat eum, dicens: **S** Neque tu
times Deum, quod in eadem da-
mnatione es. Et nos quidem justè,
nam digna factis recipimus: hic
verò nihil mali gessit. **C** Et dice-
bat ad Jesum: **S** Dómine memén-
to mei, cum véneris in regnum
tuum. **C** Et dixit illi Jesus: ✠ A-
men dico tibi: Hódie mecum eris
in paradíso. **C** Erat autem ferè ho-
ra sexta, & ténebræ factæ sunt in
univérsam terram usque in horam
nonam. Et obscurátus est sol:
& velum templi scissum est mé-
dium. Et clamans voce magna Je-
sus, ait: ✠ Pater, in manus tuas
com-

commendo spiritum meum. **C** Et hæc dicens, expiravit. (*Hic genuflectitur, & pausat aliquantulum.*)

Videns autem Centurio quod factum fuerat, glorificavit Deum, dicens: **S** Verè hic homo justus erat. **C** Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua revertebantur. Stabant autem omnes noti ejus à longè, & mulieres quæ secutæ eum erant à Galilæa, hæc videntes.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii, & alia sunt ut supra in Dominica.

ET ecce vir nomine Joseph, qui erat decurio, vir bonus & justus: hic non consenserat consilio & actibus eorum, ab Arimathæa civitate Judææ, qui expectabat & ipse regnum Dei. Hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Jesu: & depositum involvit sindone, & posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat.

ad Missam.

97

Offertorium. Dómine exáudi orationem meam, & clamor meus ad te perveniat : ne avértas faciém tuam à me.

Secreta.

Suscipe, quæsumus Dómine, munus oblátum, & dignánte operáre : ut quod passiónis Fílii tui Dómini nostri mystério gérimus, piis affectibus consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Altera Secreta, vel contra persecutores Ecclesiæ.

Prótege nos Dómine tuis mystériis fervientes : ut divínis rebus inhærentes, & corpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

Oblátis, quæsumus Dómine, placáre munéribus : & famulum tuum **N.** quem pastórem Ecclesiæ tuæ præesse voluisti, assídua protectione guberná. Per Dóminum.

Præfatio de Cruce.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper, & ubique grátias ágere :

Off. Hebd. S.

E

Dó-

98 **Feria iv. maioris Hebdom.**

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. **Q**ui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli, coelorumque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exultatióne concélebrant. Cum quibus & nostras voces, ut admítti júbeas deprecámur, súpplici confessióne dicétes:

Sanctus, **S**anctus, **S**anctus, Dóminus Deus Sábaoth. **P**leni sunt coeli & terra glória tua, **H**osánna in excélsis. **B**enedíctus qui venit in nómine Dómini, **H**osánna in excélsis:

Communio. Potum meum cum fletu temperábam: quia élevans alíisisti me: & ego sicut foenum áruí: tu autem Dñe in ætérnum pérmanes: tu exúrgens miseréberis Sion, quia venit tempus miseréndi ejus.

Post.

L Argire sensibus nostris omnipotens Deus : ut per temporalem Filii tui mortem, quam mysteria veneranda testantur, vitam te nobis dedisse perpetuam confidamus. Per eundem Dominum.

Altera Postcommunio, vel contra persecutores Ecclesie.

Quæsumus Domine Deus noster : ut quos divina tribuis participatione gaudere, humanis non finas subjacere periculis. Per Dominum nostrum.

Vel pro Papa.

Hæc nos, quæsumus Domine, divini sacramenti perceptio protegat : & famulum tuum **N.** quem pastorem Ecclesie tuæ præesse voluisti, unâ cum commisso sibi grege, salvet semper & muniat. Per Dominum.

Super populum. Orémus.
Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

Respice, quæsumus Domine, super hanc familiam tuam,

E 2 pro

100 **Feria v. in Coena Domini.**
pro qua Dñs noster Jesus Christus
non dubitavit manibus tradi no-
centium, & crucis subire tormen-
tum. Qui tecum vivit & regnat.

**Tribus sequentibus diebus, dicto
secretò, Pater noster, Ave María,
& ad Matutinum, & in principio
Primæ, Credo, omnibus aliis præ-
termiſſis, absolutè incipitur Offi-
cium, ad Matutinum & Vesperas,
ab Añã primi Psalmi: & Añæ du-
plicentur sicut in Festo Duplici.**

**In fine Psalmorum non dicitur
Glória Patri, per omnes Horas,
nec in Responsoriiis: & in fine cu-
juslibet Psalmi ad Matutinum ex-
tinguitur una ex quindecim can-
delis positis in candelabro trian-
gulari ante Altare.**

F E R I A Q U I N T A

in Coena Domini.

A D M A T U T I N U M.

In primo Nocturno, Antiph.
Zelus domus tuæ comedit me, &
opprobria exprobrantium tibi ce-
ciderunt super me.

Pfal-

Psalmus 68.

Salvum me fac Deus: * quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi: * & non est substantia.

Veni in altitudinem maris: * & tempestas demersit me.

Laboravi clamans, raucae factæ sunt fauces meæ: * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, * qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injustè: * quæ non rapui, tunc exsolvebam.

Deustu scis insipientiam meam: * & delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui expectant te Domine, * Domine virtutum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: * operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, * & peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me: * & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Et operui in jejúnio animam meam: * & factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium: * & factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur qui sedebant in porta: * & in me psalabant qui bibebant vinum.

Ego verò orationem meam ad te Dómine: * tempus beneplaciti Deus.

In multitudíne misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * libera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum: * neque urgeat super me puteus os suum.

E xáu-

Exáudi me Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua : * secundùm multitudinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas faciém tuam à púero tuo : * quóniam tríbulor , velóriter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ , & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum , & confusióne meam , * & reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum , & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur , & non fuit : * & qui consolaretur , & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum , * & in retributiónes , & in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * & dorsum eórum semper incúrva.

Effunde super eos iram tuam: *
& furor iræ tuæ comprehēdat
eos.

Fiat habitatio eorum deserta: *
& in tabernaculis eorum non sit
qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, per-
secuti sunt: * & super dolorem vúl-
nerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniqui-
tatem eorum: * & non intrent in
justitiam tuam.

Deleantur de Libro viventium: *
& cum justis non scribantur.

Ego sum pauper & dolens: * salus
tua Deus suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cánti-
co: * & magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vitulum no-
vellum, * cornua producētem &
úngulas.

Videant páuperes, & læténtur: *
quærite Deum, & vivet ánima
vestra:

Quoniam exaudivit páuperes Dó-
minus: * & vinc̄tos suos non def-
péxit.

Lau-

ad Matutinum. 105

Laudent illum coeli & terra , *
mare, & omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet
Sion : * & ædificabuntur civitates
Juda.

Et inhabitabunt ibi , * & hæredi-
tate acquirant eam.

Et semen servorum ejus posside-
bit eam : * & qui diligunt nomen
ejus habitabunt in ea.

Añã. Zelus domus tuæ comedit
me , & opprobria exprobrantium
tibi ceciderunt super me.

Añã. Avertantur retrorsum , & eru-
bescant , qui cogitant mihi mala.

Psalmus 69.

Deus in adiutorium meum in-
tende : * Domine ad adjuvan-
dum me festina.

Confundantur & reveantur , *
qui quaerunt animam meam.

Avertantur retrorsum , & erube-
scant , * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes , *
qui dicunt mihi : Euge , euge.

Exultent & lætentur in te omnes
qui quaerunt te , * & dicant semper :

106 **Feria v. in Coena Domini,**
Magnificetur Dóminus : qui diligit salutare tuum.

Ego verò egénus, & pauper sum: *
Deus ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus
es tu: * Dómine ne moréris.

Añã. Avertántur retrórsim, &
erubéscant, qui cógitant mihi ma-
la. **Añã.** Deus meus éripe me de
manu peccatóris.

Psalms 70.

IN te Dómine sperávi, non con-
fundar in ætérnum: * in justítia
tua libera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * &
salva me.

Esto mihi in Deum protectórem,
& in locum munitum: * ut saluum
me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, *
& refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu pec-
cátóris, * & de manu contra legem
agéntis, & iníqui.

Quóniam tu es paciéntia mea Dó-
mine: * Dómine spes mea à juven-
túte mea.

In te confirmatus sum ex útero: *
de ventre matris meæ tu es protē-
ctor meus:

In te cantatio mea semper: * tam-
quam prodigium factus sum mul-
tis: & tu adiutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut can-
tem glóriam tuam: * tota die ma-
gnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore sene-
ctutis: * cum defecerit virtus mea,
ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: *
& qui custodiébant animam me-
am, consilium fecerunt in unum,

Dicentes: Deus dereliquit eum,
persequimini & comprehendite
eum: * quia non est qui eripiat.

Deus ne elongeris à me: * Deus
meus in auxilium meum respice.

Confundantur & deficient detra-
hentes animæ meæ: * operiantur
confusione & pudore, qui quærunt
mala mihi.

Ego autem semper sperabo: *
& adjiciam super omnem laudem
tuam.

Os meum annuntiabit iustitiam tuam, * tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini: * Domine memorabor iustitiae tuae solus.

Deus docuisti me a iuventute mea: * & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam & senium: * Deus ne derelinquas me,

Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quae ventura est;

Potentiam tuam, & iustitiam tuam Deus usque in altissima quae fecisti magnalia: * Deus quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, & malas: & conversus vivificasti me: & de abyssis terrae iterum reduxisti me.

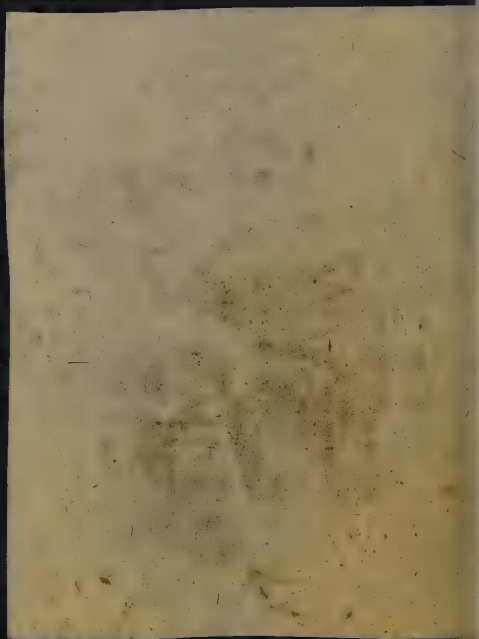
Multiplicasti magnificentiam tuam: * & conversus consolatus es me.

Nam & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: * Deus psallam tibi in cithara, Sanctus Israel.

Exul-

S. Pet. di Alc.

Exultábunt lábia mea cùm cantá-
vero tibi: * & ánima mea, quam
redemísti.

Sed & lingua mea tota die medi-
tábitur iustítiam tuam: * cùm
confusi & revériti fúerint qui quæ-
runt mala mihi.

Añã. Deus meus éripe me de manu
peccatóris. **ŷ.** Avertántur retrór-
sum, & erubéscant.

R. Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo post Versiculum No-
cturn. dicitur secretò, Pater noster,
nec pronuntiatur, Et ne nos, nec di-
citur Absolutio, neque dantur Be-
nedictiones ante Lectiones. In fine
Lectionum non dicitur, Tu au-
tem, sed primæ tres Lectiones Je-
remiæ terminantur ut infra.

Incipit Lamentatio Jeremiæ
Prophætæ.

Lectio i. Cap. i. Aleph.

Quómodo sedet sola cívitas
plena pópulo: facta est qua-
si vídua dómína Géntium:
princeps provinciárum facta est
sub tribúto.

Beth.

110 **Feria v. in Coena Domini,**

Beth. Plorans ploravit in nocte,
& lacrymæ ejus in maxillis ejus:
non est qui consoletur eam ex omnibus
charis ejus: omnes amici
ejus spreverunt eam, & facti sunt
ei inimici.

Ghimel. Migravit Judas propter af-
flictionem & multitudinem servi-
tutis: habitavit inter Gentes, nec
invenit requiem: omnes persecu-
tores ejus apprehenderunt eam in-
ter angustias.

Daleth. Viæ Sion lugent, eò quòd
non sint qui veniant ad solemnitá-
tem: omnes portæ ejus destrúctæ,
sacerdotes ejus geméntes, vírgines
ejus squalidæ, & ipsa opprésa ama-
ritudine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite,
inimici ejus locupletati sunt: quia
Dóminus locutus est super eam
propter multitudinem iniquitatum
ejus: párvuli ejus ducti sunt in ca-
ptivitatem, ante faciém tribulántis.
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere
ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur Lektionen de-
La-

ad Matutinum. I.I.I

Lamentationibus in hoc triduo.

R. In monte Oliveti oravit ad Patrem: Pater, si fieri potest, transeat à me calix iste: * Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.

V. Vigilate, & orate, ut non intratis in tentationem. Spiritus.

LECTIO II. Vau.

ET egressus est à filia Sion omnis decor ejus: facti sunt principes ejus velut arietes non inveniētes pascua, & abiērunt absque fortitudine ante faciē subsequēntis.

Zain. Recordata est Jerúsalem dierum afflictionis suæ, & prævaricationis omnium desiderabilium suorum, quæ habuerat à diebus antiquis, cum caderet populus ejus in manu hostili, & non esset auxiliator: viderunt eam hostes, & deriserunt sabbata ejus.

Heth. Peccatum peccavit Jerúsalem, propterea instabilis facta est: omnes qui glorificabant eam, spreverunt illam, quia viderunt ignominiam ejus: ipsa autem gemens conversa est retrorsum.

Teth.

Teth. Sordes ejus in p̄dibus ejus, nec recordata est finis sui: dep̄sita est vehem̄ter, non habens consolatorem: vide D̄omine afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad D̄ominum Deum tuum.

R. Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete h̄c, & vigilate mecum: nunc videbitis turbam, quæ circumdabit me: * Vos fugam capiētis, & ego vadam immolari pro vobis. †. Ecce appropinquat hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Vos fugam.

Lectio iii.

Jod.

Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus: quia vidit Gentes ingressas Sanctuarium suum, de quibus præceperas ne intrarent in Ecclesiam tuam.

Caph. Omnis populus ejus gemens, & quærens panem: dederunt pretiosa quæque pro cibo ad refocillandam animam. Vide D̄omi-

mine, & considera, quoniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindemiavit me, ut locutus est Dominus in die irae furoris sui.

Mem. De excelsis misit ignem in ossibus meis, & erudit me: expandit rete pedibus meis, convertit me retrorsum: posuit me desolatam, tota die moerore confectam.

Nun. Vigilavit jugum iniquitatum mearum: in manu eius convolutae sunt, & impositae collo meo: infirmata est virtus mea: dedit me Dominus in manu, de qua non poterò surgere.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem: aspectus ejus in eo non est: hic peccata nostra portavit, & pro nobis dolet: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * Cujus livore sanati sumus.

* Verè

v. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre. *E cce.*

In secundo Nocturno, Antiph.

Liberávit Dóminus páuperem à poténte, & ínopem, cui non erat adjútor.

Psalms 71.

DEus judícium tuum regi da: *
& justítiam tuam filio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, & páuperes tuos in judício.

*S*uscípiant montes pacem pópulo, *
& colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciat filios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.

*E*t permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne & generatióne.

*D*escéndet sicut plúvia in vellus: * & sicut stillicidia stillántia super terram.

*O*riétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

*E*t dominábitur à mari usque ad
ma-

mare: * & à flúmine usque ad tér-
minos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: *
& inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis & ínsulæ múnera
ófferent: * reges Arabum & Saba
dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges ter-
ræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem à potén-
te: * & páuperem, cui non erat
adjútor.

Parcet páuperi & ínopi: * & áni-
mas páuperum salvas fáciat.

Ex usúris & iniquitáte rédimet áni-
mas eórum: * & honorábile nomen
eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro
Arábiæ, & adorábunt de ipso
semper: * tota die benedícant
ei.

Et erit firmaméntum in terra in
summis móntium, superextollé-
tur super Líbanum fructus ejus: *
& florébunt de civitate sicut foë-
num terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in
sæ-

saecula: * ante solem permanet nomen eius.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae: * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus:

Et benedictum nomen majestatis eius in aeternum: * & replebitur majestate eius omnis terra: fiat, fiat.

Añã. Liberavit Dominus pauperem a potente; & inopem, cui non erat adiutor.

Añã. Cogitaverunt impii, & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelsis locuti sunt.

Psalms 72.

Quam bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes: * penè effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos, * pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum: * & firmamentum in plaga eorum.

In

In labore hominum non sunt, *
& cum hominibus non flagella-
buntur:

Ideo tenuit eos superbia, * operti
sunt iniquitate & impietate sua.

Prodiit quasi ex adipi iniquitas
eorum: * transierunt in affectum
cordis.

Cogitaverunt, & locuti sunt ne-
quitiam: * iniquitatem in excelsis
locuti sunt.

Posuerunt in coelum os suum: * &
lingua eorum transiit in terra.

Ideo convertetur populus meus
hic: * & dies pleni inveniuntur
in eis.

Et dixerunt: Quomodo scit De-
us, * & si est scientia in ex-
celsis?

Ecce ipsi peccatores, & abun-
dantes in saeculo, * obtinuerunt di-
uitias.

Et dixi: Ergo sine causa justificavi
cor meum, * & lavi inter innocen-
tes manus meas.

Et fui flagellatus tota die, * & ca-
stigatio mea in matutinis.

Si

III 8 FERIA V. IN COENA DOMINI,

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce nationem filiórum tuórum repro-
bávi.

Existimábam ut cognóscerem
hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in sanctuárium Dei: *
& intélligam in novíssimis eórum.

Verúntamen propter dolos po-
suísti eis: * deiecísti eos dum alle-
varéntur.

Quómo-
do facti sunt in desolatio-
nem, súbitò defecerunt: * perie-
runt propter iniquitátem suam.

Velut sòmnum surgéntium Dó-
mine, * in civitáte tua imáginem
ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum,
& renes mei commutáti sunt: * &
ego ad níhilum redáctus sum, &
nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: *
& ego semper tecum.

Tenuísti manum dexteram meam:
& in voluntáte tua deduxísti me, *
& cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * &
à te quid vólui super terram?

De-

Defecit caro mea, & cor meum: *
Deus cordis mei, & pars mea Deus
in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se à te,
períbunt: * perdidísti omnes, qui
fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum
est: * pónere in Dómino Deo spem
meam:

Ut annúntiem omnes prædicatió-
nes tuas, * in portis filiaë Sion.

Añã. Cogitavérunt ímpii, & locúti
sunt nequítiam: iniquitátem in ex-
célso locúti sunt.

Añã. Exúrge Dómine, & júdica
causam meam. **Psalmus 73.**

UT quid Deus repulísti in fi-
nem? * irátus est furor tuus
super oves páscuæ tuæ.

Memor esto congregatiónis tuæ, *
quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: *
mons Sion, in quo habitásti in
eo.

Leva manus tuas in supérbias eó-
rum in finem: * quanta maligná-
tus est inimicus in sancto?

Et

Et gloriati sunt, qui oderunt te, *
in medio solemnitatis tuae.

Posuerunt signa sua, signa : * &
non cognoverunt sicut in exitu su-
per summum.

Quasi in silva lignorum securi-
bus exciderunt januas ejus in id-
ipsum : * in securi & ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tu-
um : * in terra polluerunt taber-
naculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eor-
um simul : * Quiescere faciamus
omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam
non est Propheta : * & nos non
cognoscet amplius.

Usquequò Deus improperabit ini-
micus? * irritat adversarius nomen
tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, &
dexteram tuam, * de medio sinu
tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sae-
cula : * operatus est salutem in me-
dio terrae.

Tu

Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, & torrentes: * tu siccasti fluvios Echan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricatus es auroram & solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ: * æstatem & ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino: * & populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * & animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, iudica causam tuam: * memor esto improperiorum

122. **Feria v. in Coena Domini,**
tuorum, eorum quae ab insipiente
sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum
tuorum: * superbia eorum qui te
oderunt, ascendit semper.

Añã. Exurge Domine, & iudica
causam meam. **v.** Deus meus eri-
peme de manu peccatoris. **R.** Et de
manu contra legem agentis, & in-
qui. **Pater noster. secretò.**

Ex Tractatu sancti Augustini Ep-
scopi super Psalmos.

In Psalm. 54. ad 1. versum.

Lectio iv.

Exaudi Deus orationem meam,
& ne despexeris deprecationem
meam: intende mihi
& exaudi me. Sat agentis, solliciti,
in tribulatione positi, verba sunt
ista. Orat multa patiens, de malo
liberari desiderans. Superest ut vi-
deamus in quo malo sit: & cum di-
cere coeperit, agnoscamus ibi nos
esse: ut communicata tribulatione,
conjugamus orationem. Con-
tristatus sum, inquit, in exercita-
tione mea, & conturbatus sum.

Ubi

Ubi contristatus? ubi conturbatus?
In exercitacione mea, inquit. Hó-
mines malos, quos patitur, comme-
moratus est: eandemque passio-
nem malorum hominum, exerci-
tacionem suam dixit. Ne putetis
gratis esse malos in hoc mundo, &
nihil boni de illis agere Deum.
Omnis malus aut ideò vivit, ut cor-
rigatur: aut ideò vivit, ut per il-
lum bonus exerceatur.

R. Amicus meus osculi me tradidit
signo: quem osculatus fuero, ipse
est, tenete eum: hoc malum fecit
signum, qui per osculum adimple-
vit homicidium. * Infelix præter-
misit pretium sanguinis, & in fine
laqueo se suspendit. **v.** Bonum erat
ei, si natus non fuisset homo ille.
Infelix.

Lectio v.

Utinam ergo qui nos modò
exercent, convertantur, & no-
biscum exerceantur: tamen quàm-
diu ita sunt ut exercent, non eos
oderimus: quia in eo quòd malus
est quis eorum, utrum usque in fi-
nem perseveraturus sit, ignoramus.

Et plerúmque cùm tibi vidéris odísse inimícum, fratrem odísti, & nescis. Diábolus, & ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quòd ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantùm desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem & sánguinem: id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes & potestátes, & rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne fortè cùm dixisset, mundi; intelligeres dæmones esse rectóres cœli & terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum & iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Euangé- lium: Et mundus eum non cognóvit.

R. Judas mercátor péssimus ósculo pétiit Dóminum: ille ut agnus innocens non negávit Judæ ósculum: * Denariórum número Christum Judæis trádidit. **✠.** Mélius illi

illi erat, si natus non fuisset. Denariorum.

Lectio vi.

QUoniam vidi iniquitatem, & contradictionem in civitate. Attende gloriam crucis ipsius. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimici insultaverunt. Effectus probavit virtutem: domuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contumeliosum dignum visum est inimicis, & ante ipsum lignum stantes caput agitabant, & dicebant: Si Filius Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad populum non credentem, & contradicentem. Si enim justus est qui ex fide vivit, iniquus est qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitatem; perfidiam intellige. Videbat ergo Dominus in civitate iniquitatem & contradictionem, & extendebat manus suas ad populum non credentem, & contradicentem: & tamen & ipsos expectans dicebat: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.

126 **Feria v. in Coenā Domini,**

R. Unus ex discipulis meis tradet me hodie: Væ illi per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuisset. **V.** Qui intingit mecum manum in paropside, hic me traditurus est in manus peccatorum. Mélius illi erat. **U**nus ex discipulis.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Dixi iniquis, Nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, & invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accépero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite iniquè agere; * & delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab
Oc-

Occidente, neque à desértis móntibus: * quóniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, & hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini, vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúm, tamen fæx eius non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia cónua peccatórum confringam: * & exaltabúntur cónua iusti.

Añã. Dixi iníquus, Nolíte loqui advérsus Deum iniquitatem.

Añã. Terra trémuit & quiévit, dum exúrgeret in iudicio Deus.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus; * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * & habitatio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illuminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum : * & nihil inyenérunt omnes viri divitiárum in má nibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De coelo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit & quiévit,

Cum exúrgeret in iudícium Deus: * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi : * & reliquiæ cogitatio nis diem festum agent tibi.

Vovéte & réddite Dómino Deo vestro , * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

Terríbili & ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña. Terra trémuit & quiévit , dum exúrgeret in iudício Deus.

Aña. In die tribulatio nis meæ Deúm exquisívi má nibus meis.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi , má nibus meis nocte contra eum : * & non sum deceptus.

Rénuít consolári ánima mea : * memor fui Dei , & delectátus sum, & exercitátus sum : & defecit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * à generatióne in generatióne?

Aut obliviscétur miseréri Deus? *

aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc coepi: * hæc mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditabor in ómnibus opéribus tuis: * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtutem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob & Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * & timuérunt, & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commóta est, & contrémuit terra:

In

In mari via tua, & sēmitæ tuæ in aquis multis: * & vestigia tua non cognoscētur.

Dēduxisti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi & Aaron.

Añā. In die tribulatiōnis meæ Deum exquisivi mánibus meis.

V. Exúrge Dñe. *R.* Et júdica causam meam. *Pater noster. secretò.*

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vii. Cap.22.d

HOc autem præcípío : non laudans quòd non in mélius, sed in detérius convenítis . Primùm quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiā , áudio scisúras esse inter vos , & ex parte credo . Nam opórtet & hærefes esse , ut & qui probáti sunt , manifesti fiant in vobis . Conveniéntibus ergo vobis in unum , jam non est Domínicam coenam manducáre . Unusquisque enim suam coenam præsumit ad manducándum . Et álius quidem ésurit , álius autem ébrius est . Numquid domos non

habétis ad manducándum & bíbéndum? aut Ecclesiám Dei contémnitis, & confunditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

R. Eram quasi agnus innocens: ductus sum ad immolándum, & nesciébam: consílium fecérunt inimíci mei advérsus me, dicéntes:

* Veníte, mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium. **V.** Omnes inimíci mei advérsus me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsus me, dicéntes.

Veníte, mittámus. **Lectio viii.**

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípíte, & manducáte, hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoraciónem. Simíliter & cálicem, postquam coenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo

sán-

sanguine. Hoc facite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

R. Una hora non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis, quómo-
do non dormit, sed festínat trádere me Judæis? *v.* Quid dormítis? súrgite, & oráte, ne intrétis in tentatióem. Vel Judam.

Lectio ix.

ITaque quicúmque manducá-
verit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indignè, reus erit cóporis & sanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè, júdicium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecílles, & dormiunt multi. Quòd si nosmet-ípfos dijúdicarémus, non útique judi-

134 **Feria v. in Coena Domini,**
judicáremur. Dum judicámur au-
tem, à Dómino corrípimur, ut
non cum hoc mundo damnémur.
Itaque fratres mei, cùm convení-
tis ad manducándum, ínvicem
expectáte. Si quis éfurit, domi
mandúcet: ut non in iudícium
conveniátis. Cétera autem, cùm
vénero, dispónam.

R. Seniôres pópuli consílium fecé-
runt, * Ut Jesum dolo tenérent,
& occíderent: cum gládiis & fú-
stibus exiérunt tamquam ad latró-
nem. **V.** Collegérunt Pontífices &
Pharisaei concílium. Ut Jesum.
Seniôres.

A D L A U D E S,

Añá. Justificéris Dómine in sermó-
nibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Psalms 50.

Miserére mei Deus, * secún-
dum magnam misericór-
diam tuam:

Et secúndum multitudinem mise-
rationum tuárum, * dele iniquitá-
tem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte
mea;

mea : * & à peccáto meo munda me .

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * & peccátum meum contra me est semper .

Tibi soli peccávi , & malum coram te feci : * ut justificéris in fermónibus tuis , & vincas cùm judicáris .

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * & in peccátis concépit me mater mea .

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi .

Aspérges me hyssópo , & mundábor : * lavábis me , & super nivem dealbábor .

Auditui meo dabis gáudium & lætítiam : * & exultábunt ossa humiliáta .

Avértte fáciem tuam à peccátis meis : * & omnes iniquitátes meas dele .

Cor mundum crea in me Deus : * & spíritum rectum innova in vísceribus meis .

Ne projícias me à fácie tua : * &
spí-

136 **Feria v. in Coena Domini,**
spíritum sanctum tuum ne áuferas
à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: *
& spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * & im-
pii ad te converténtur.

Libera me de sanguínibus Deus,
Deus salutis meæ: * & exultábit
lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries: * & os
meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium,
dedíssem útique: * holocáustis non
delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribu-
látus: * cor contrítum & humiliá-
tum Deus non despícies.

Benígnè fac Dómine in bona vo-
luntáte tua Sion: * ut ædificéntur
muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justí-
tiæ, oblatiónes, & holocáusta: *
tunc impónent super altáre tuum
vítilos.

Añã. Justificéris Dómine in ser-
mónibus tuis, & vincas cùm judi-
cáris.

Añã.

Añã. Dóminus tamquam ovis ad
víctimam ductus est, & non apé-
ruit os suum.

Psalms 89.

Domine refúgium factus es
nobis, * à generatióne in ge-
neratióne.

Priúsquam montes fierent, aut for-
marétur terra & orbis; * à sæculo
& usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitá-
tem: * & dixísti: **CONVERTÍMINI**
filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos
tuos, * tamquam dies hestérna
quæ præteriit;

Et custódia in nocte, * quæ pro
níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Manè sicut herba tránseat, manè
flóreat, & tránseat: * véspere déci-
dat, indúret, & aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * & in
furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in con-
spéctu tuo: * sæculum nostrum in
illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defe-
cérunt: * & in ira tua defécimus.

Anni

Anni nostri sicut aranea meditantur: * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentatibus, octoginta anni: * & amplius eorum, labor & dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo, * & corripiemur.

Quis novit potestatem irae tuae, * & praetimore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac: * & eruditos corde in sapientia.

Convertere Dñe usquequò? * & deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus manè misericordia tua: * & exultavimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti; * annis, quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, & in ópera tua: * & dirige filios eorum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera manuum nostrarum dirige super nos: * &

opus

opus mánuum nostrárum dirige .

Añã. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est , & non apéruit os suum . **Añã.** Contrítum est cor meum in médio mei , contremuérunt ómnia ossa mea .

Psalmus 62.

Deus Deus meus , * ad te de luce vígilo .

Sitívit in te ánima mea , * quàm multipliciter tibi caro mea .

In terra desérta , & ínvia , & inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi , ut vidérem virtútem tuam , & glóriam tuam .

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te .

Sic benedicám te in vita mea : * & in nómine tuo levábo manus meas .

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea : * & lábiis exultatiónis laudábit os meum .

Si memor fui tui super stratum meum , in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus .

E t

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsièrunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua. **Psalmus 66.**

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam, * in omnibus Gèntibus salutare tuum.

Confiteantur tibi pòpuli Deus: * confiteantur tibi pòpuli omnes.

Lætentur & exultent Gentes: * quoniam iudicas pòpulos in æquitate, & Gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi pòpuli Deus: confiteantur tibi pòpuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster,
ster,

ster, benedicat nos Deus: * & mé-
tuant eum omnes fines terræ.

Aña. Contrítum est cor meum in
medio mei, contremuérunt ómnia

ossa mea. **Aña.** Exhortátus es in
virtúte tua, & in refectione sancta
tua Dómine.

Canticum Moyfi. Exodi 15.

CAntémus Dómino : gloriósè
enim magnificátus est, * equum
& ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dó-
minus, * & factus est mihi in
salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo
eum: * Deus patris mei, & exal-
tábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, om-
nípotens nomen ejus. * Currus
Pharaónis, & exércitum ejus pro-
jécit in mare:

Elécti príncipes ejus submérsi sunt
in Mari rubro. * Abyssi operuérunt
eos, descendérunt in profundum
quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificá-
ta est in fortitúdine: déxtera tua,
Dó-

Dómine, percússit inimícum. * Et in multitudíne glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spírítu furóris tui congregatæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens, * congregatæ sunt abyssi in médiō mari.

Dixit inimícus: Pérsequar & comprehéndam; * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spírítus tuus, & opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fortibus Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, & devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascen-

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt: *
dolóres obtinuérunt habitatóres Phi-
lístiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes
Edom, robústos Moab obtínuit tre-
mor: * obriguérunt omnes habita-
tóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pa-
vor, * in magnitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, donec
pertránseat pópulus tuus Dómi-
ne; * donec pertránseat pópulus
tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in
monte hæreditátis tuæ, * firmíssi-
mo habitáculo tuo quod operátus
es Dómine:

Sanctuárium tuum Dómine,
quod firmavérunt manus tuæ: *
Dóminus regnábit in ætérnum &
ultrà.

Ingréssus est enim eques Phárao
cum cúrribus & equítibus ejus in
mare: * & redúxit super eos Dó-
minus aquas maris:

Filii autem Israel ambulavérunt
per ficcum * in médio ejus.

Añã.

144 **Feria v. in Coena Domini,**

Añã. Exhortátus es in virtúte tua,
& in refectiõne sancta tua Dómi-
ne. **Añã.** Oblátus est quia ipse vó-
luit, & peccáta nostra ipse portávit.

Psalms 148.

Laudáte Dóminum de coelis: *
laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli e-
jus: * laudáte eum omnes virtú-
tes ejus.

Laudáte eum sol & luna: * laudá-
te eum omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum coeli coelórum: * &
aquæ omnes quæ super coelos sunt,
laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ip-
se mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in sæcu-
lum sæculi: * præcéptum pósuit,
& non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: *
dracónes, & omnes abyssi:

Ignis, grando, nix, glácies spíri-
tus procellárum: * quæ faciunt
verbum ejus:

Montes, & omnes colles: * ligna
fructifera, & omnes cedri:

Bé-

ad Laudes.

145

Bestiae, & uniuersa pecora: * serpentes, & uolucres pennatae:

Reges terrae, & omnes populi: * principes, & omnes iudices terrae:

Iuvenes & uirgines, senes cum junioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen eius solius.

Confessio eius super caelum & terram: * & exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius: * filiis Israel, populo appropinquanti sibi.

Psalmus 149.

Cantate Domino canticum novum: * laus eius in Ecclesia sanctorum.

Laetetur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in tympano & psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * & exaltabit mansuetos in salutem.

Off. Hebd. S.

G

Exul-

146 **Feria v. in Cœna Domini,**
Exultábunt Sancti in glória: * læta-
búntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eó-
rum: * & gládii ancípites in ma-
nibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in na-
tiónibus, * increpatiónes in pó-
pulis:

Ad alligándos reges eórum in com-
pédibus: * & nóbiles eórum in má-
nicis ferreis.

Ut faciant in eis iudícium con-
scriptum: * glória hæc est ómni-
bus sanctis ejus. **Psalmus 150.**

LAudáte Dóminum in sanctis
ejus: * laudáte eum in firma-
ménto virtútis ejus.

Laudate eum in virtútibus ejus: *
laudáte eum secúndum multítudi-
nem magnítudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * lau-
dáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudáte eum in tympano, &
choro: * laudáte eum in chordis,
& órgano.

Laudáte eum in cymbalis bene-
sonántibus: * laudáte eum in
cym-

cymbalis jubilatiónis: * omnis spí-
ritus laudet Dóminum.

Añã. Oblátus est quia ipse vóluit,
& peccáta nostra ipse portávit.

**Capitulum & Hymnus non di-
cuntur.** **ŷ.** Homo pacis meæ, in
quo sperávi. **R.** Qui edébat panes
meos, ampliávit advérsus me sup-
plantatióem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tráditor autem dedit eis signum,
dicens: Quem osculátus fuero,
ipse est, tenéte eum.

Canticum Zachariæ. Lucæ i. g

Benedíctus Dóminus Deus Is-
rael: * quia visitávit, & fecit
redemptiόem plebis suæ:

Et eréxit cornu salutis nobis, * in
domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctó-
rum, * qui à sæculo sunt, prophe-
tárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * & de
manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum
pátribus nostris: * & memorári te-
staméti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis:

Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviámus illi;

In sanctitate & justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, * in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiae Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Añã. Traditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculatus fuero, ipse est, tenete eum.

Interim cum dicitur Canticum Benedictus, extinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam quæ posita est

in summitate candelabri, extinguntur paulatim sex candelæ positæ à principio supra Altare, ita ut in ultimo versu extingatur ultima candela: similiter extinguntur lampades & luminaria per Ecclesiam. Cùm repetitur Añã, Traditor, accipitur suprema candela ex candelabro, & absconditur sub Altari in cornu Epistolæ. Repetita Antiphona post Benedictus, dicitur *ŷ.* Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem.

Secunda nocte additur, Mortem autem crucis. Tertia nocte additur, Propter quod & Deus exaltavit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cùm incipitur *ŷ.* Christus factus est, omnes genuflectunt; & eo finito dicitur Pater noster, totum sub silentio. Postea Psalmus. Miserere mei. 134. aliquantulum altiùs; quo finito sine Oremus dicitur simili voce,

150 **Feria v. in Coena Domini,**
Oratio.

Respice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum. **sed Qui tecum. dicitur sub silentio.**

Finita Oratione fit fragor & strepitus aliquantulùm: mox proferitur candela accensa de sub Altari, & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.

A D P R I M A M.

Dictis secretò, Pater noster. Ave María. & Credo. absolutè inchoatur à Psalmis consuetis, qui sunt in Festis. Psalmus 53.

Deus in nómine tuo saluum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi orationem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce

ad Primam. 151

Ecce enim Deus ádjuvat me: * &
Dñs fuscéptor est ánimæ meæ.

Avéte mala inimicis meis: * &
in veritate tua dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi, * &
confitébor nómini tuo Dómine,
quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne
eripuísti me: * & super inimicos
meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui
ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia e-
jus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitá-
tem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custo-
díri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad
custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confundar, * cùm
perspéxero in ómnibus mandátis
tuis.

Confitébor tibi in directi óne cor-
dis: * in eo quòd didici judícia ju-
stítiae tuæ.

152. **Feria v. in Coena Domini,**

Justificaciones tuas custodiam : *
non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam
suam : * in custodiendo sermones
tuos.

In toto corde meo exquisivi te : *
ne repellas me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia
tua : * ut non peccem tibi.

Benedictus es Domine : * doce me
justificationes tuas.

In labiis meis , * pronuntiavi om-
nia judicia oris tui.

In via testimoniõrum tuõrum de-
lectatus sum , * sicut in omnibus
divitiis.

In mandatis tuis exercëbor : * &
considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditã-
bor : * non obliviscar sermones tuos.

Retribue servo tuo , vivifica
me : * & custodiam sermones
tuos.

Revela oculos meos : * & confide-
rabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non
abscondas a me mandata tua.

Con-

Concupívit ánima mea desiderá-
re justificatiónes tuas, * in omni
témptore.

Increpásti supérbos : * maledícti
qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & con-
témptum : * quia testimónia tua
exquisívi.

Etenim fedérunt príncipes, & ad-
vérsus me loquebántur : * fervus
autem tuus exercebátur in justifi-
caciónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditatio
mea est : * & consílium meum ju-
stificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : *
vivífica me secúndum verbū tuum.

Vias meas enuntiávi, & exau-
dísti me; * doce me justificatiónes
tuas.

Viam justificatiónum tuárum ín-
strue me : * & exercébor in mira-
bilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tæ-
dio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me : *
& de lege tua miserére mei.

Viam veritatis elegi: * iudicia tua non sum oblitus.

Adhaesi testimoniis tuis Domine: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Deinde dicitur Hexis genibus
 ✠. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem. & dicitur secretò, Pater noster Postea Psal. Misere. 134. aliquantulum altius; quo finito sine Oremus dicitur simili voce, Oratio.

Respice, quaesumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum. **led** Qui tecum, dicitur sub silentio.

In hoc triduo non annuntiatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur Pretiosa.

¶ A D T E R T I A M.

Dictis secretò, Pater noster. Ave Maria. absolutè inchoatur à Psalms consuetis.

Psal-

Psalms.

Legem pone mihi Dñe viam
justificatiónum tuárum : *
& exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, & scrutabor
legem tuam : * & custódiam illam
in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandató-
rum tuórum : * quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimónia
tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos ne vídeant
vanitátem : * in via tua vivífica
me.

Státue sermo tuo elóquium tuum, *
in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod
suspícatus sum : * quia iudícia tua
jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in
æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia
tua Dómine : * salutáre tuum se-
cúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mi-
hi verbum : * quia sperávi in ser-
mónibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque : * quia in iudiciis tuis super speravi.

Et custodiam legem tuam semper, * in saeculum, & in saeculum saeculi.

Et ambulabam in latitudine : * quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum : * & non confundebam.

Et meditabar in mandatis tuis, * quae dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua, quae dilexi : * & exercabar in justificationibus tuis.

Memor esto verbi tui seruo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Haec me consolata est in humilitate mea : * quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agebant usquequaque : * a lege autem tua non declinavi.

Memor fui iudiciorum tuorum a saeculo Domine : * & consolatus sum.

Defe-

Defectio tenuit me , * pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant justificationes tuæ , * in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui Domine : * & custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificationes tuas exquisivi.

Portio mea Domine , * dixi custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo : * miserere mei secundum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas : * & converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum , & non sum turbatus : * ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me : * & legem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi , * super iudicia justificationis tuæ.

Par-

Particeps ego sum omnium timen-
tium te, * & custodientium man-
data tua.

Misericordia tua Domine plena
est terra: * justificationes tuas do-
ce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo
Domine, * secundum verbum
tuum.

Bonitatem, & disciplinam, & scien-
tiam doce me: * quia mandatis tuis
credidi.

Priusquam humiliarer ego deli-
qui: * propterea eloquium tuum
custodivi.

Bonus es tu: * & in bonitate tua
doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas
superborum: * ego autem in toto
corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eor-
um: * ego vero legem tuam me-
ditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me: *
ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super
millia auri & argenti.

Ma-

Manus tuæ fecerunt me, & plasma-
verunt me: * da mihi intellectum,
& discam mandata tua.

Qui timent te, vidébunt me, & læ-
tabúntur: * quia in verba tua su-
persperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas ju-
dícia tua: * & in veritate tua humi-
liásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur
me, * secúndum elóquium tuum
servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, &
vivam: * quia lex tua meditatio
mea est.

Confundántur supérbi, quia in-
iústè iniquitatem fecerunt in me: *
ego autem exercébor in mandátis
tuis.

Convertántur mihi timéntes te: *
& qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in
justificatióibus tuis, * ut non
confundar.

Deinde dicitur flexis genibus
✠. Christus factus est pro nobis
obédiens usque ad mortem. &
dici-

160 *Feria v. in Coena Domini,*
dicitur secretò , Pater noster ,
Posteà Psal. *M*iserere . 134. aliquan-
tulùm altiùs ; quo finito sine Ore-
mus dicitur simili voce , Oratio .

Respice , quæsumus Dómine ,
super hanc famíliam tuam ,
pro qua Dóminus noster Jesus
Christus non dubitávit má nibus
tradí nocéntium , & crucis subíre
torméntum . *fed* Qui tecum . *di-*
citur sub silentio .

A D S E X T A M .

*Dictis secretò , P*ater noster .
*A*ve María . *absolutè inchoatur*
à Psalmis consuetis . Psalmus .

Defecit in salutáre tuum áni-
ma mea : * & in verbum
tuum supersperávi .

*D*efecérunt óculi mei in elóquium
tuum , * dicéntes : Quando conso-
láberis me ?

*Q*uia factus sum sicut uter in pruí-
na : * justificatiónes tuas non sum
oblítus .

*Q*uot sunt dies servi tui : * quan-
do fácies de persecúentibus me ju-
dícium ?

Nar-

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivifica me: * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmānet in cœlo.

In generatióem & generatióem véritas tua: * fundásti terram, & pérmānet.

Ordinatióne tua perseverat dies: * quóniam ómnia serviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditatio mea est: * tunc fortè periússsem in humilitate mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectaverunt peccatores ut perderent me : * testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem : * latum mandatum tuum nimis.

Quomodo dilexi legem tuam Domine? * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: * quia in aeternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: * quia mandata tua quaesivi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: * ut custodiam verba tua.

A iudiciis tuis non declinavi: * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, * super mel ori meo!

A mandatis tuis intellexi: * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum: * & lumen semitis meis.

Jurá-

Jurávi, & stáui * custodíre iudí-
cia justítiae tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dó-
mine: * vivífica me secúndum ver-
bum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita
fac Dómine: * & iudícia tua doce
me.

Anima mea in mánibus meis sem-
per: * & legē tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mi-
hi: * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia
tua in ætérnum: * quia exultatio
cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas
justificatiónes tuas in ætérnum, *
propter retributióem.

Iniquos odio hábui: * & legem
tuam diléxi.

Adjútor & suscéptor meus es tu: *
& in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me maligni: * & scrú-
tabor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium
tuum, & vivam: * & non con-
fundas me ab expectatióne mea.

Adju-

Adjuva me, & saluus ero: * & meditabor in justificatiõibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à iudiciis tuis? * quia iniusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ: * ideò diléxi testimonia tua.

Confige timóre tuo carnes meas: * à iudiciis enim tuis tímui.

Feci iudicium & justitiam: * non tradas me calumniãntibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniẽntur me supérbi.

Oculi mei defecerunt in salutãre tuum, * & in elóquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * & justificatiões tuas doce me.

Servus tuus sum ego: da mihi intelléctum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi Dómine: * dissipaverunt legem tuam.

Ideò diléxi mandãta tua, * super aurum & topázion.

Pro-

Propterea ad omnia mandata tua dirigebat : * omnem viam iniquam odio habui.

Deinde dicitur flexis genibus
y. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem. & dicitur secreto, Pater noster.

Postea Psal. Miserere. 134. aliquantulum altiùs ; quo finito sine Oremus dicitur simili voce, Oratio.

Respice, quæsumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum. sed Qui tecum. dicitur sub silentio.

A D N O N A M.

Dictis secreto, Pater noster, Ave Maria. absolute inchoatur à Psalmis consuetis. Psalmus.

Mirabilia testimonia tua : * ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat : * & intellectum dat parvulis.

Os meum apéruí, & attráxi spírítum : * quia mandáta tua deside-
rábam.

Aspice in me, & miserére mei, *
secúndum iudícium diligéntium no-
men tuum.

Gressus meos dírige secúndum eló-
quium tuum : * & non dominétur
mei omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hómi-
num : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illumina super ser-
vum tuum : * & doce me justifica-
tiones tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi
mei : * quia non custodiérunt le-
gem tuam.

Justus es Dómine : * & rectum ju-
dícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia
tua : * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : *
quia oblíti sunt verba tua inimíci
mei.

Ignítum elóquium tuum vehemén-
ter : * servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, & con-
tém-

tétemptus: * justificatiónes tuas non
sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: *
& lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt
me: * mandáta tua meditátio mea
est.

Æquitas testimónia tua in ætér-
num: * intelléctum da mihi, &
vivam.

Clamávi in toto corde meo,
exáudi me Dómine: * justifi-
cations tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: *
ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, & clamá-
vi: * quia in verba tua superspe-
rávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilú-
culo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum
misericórdiam tuam Dómine: *
& secúndum judícium tuum vi-
vífica me.

Appropinquavérunt persequéntes
me iniquitáti, * à lege autem tua
longè facti sunt.

Pro-

Propè es tu Dómine : * & omnes
viæ tuæ vèritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis : *
quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam , & éripe
me : * quia legem tuam non sum
oblítus.

Júdica judícium meum , & rédi-
me me : * propter elóquium tuum
vivífica me.

Longè à peccatóribus falus : *
quia justificatiónes tuas non ex-
quisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómi-
ne : * secúndum judícium tuum
vivífica me.

Multi qui perfequúntur me , &
tribulant me : * à testimóniis tuis
non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam : *
quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi
Dómine : * in misericórdia tua vi-
vífica me.

Príncipium verbórum tuórum vé-
ritas : * in ætérnum ómnia judícia
justítiæ tuæ.

Prín-

P Rincipes persecuti sunt me gratis: * & a verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua: * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, & abominatus sum: * legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi, * super iudicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam: * & non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum Domine: * & mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua: * & dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua, & testimonia tua: * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine: * juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo: * secundum eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum, * cum docueris me justificationes tuas.

170 *Feria v. in Cœna Domini,*
Pronuntiabit lingua mea eloquium
tuum : * quia omnia mandata tua
æquitas.

Fiat manus tua , ut salvet me : *
quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum, Dómi-
ne : * & lex tua meditatio mea est.

Vivet ánima mea, & laudabit te : *
& iudicia tua adjuvábunt me.

Errávi , sicut ovis quæ périit : *
quære servum tuum , quia mandá-
ta tua non sum oblítus.

Deinde dicitur flexis genibus
v. Christus factus est pro nobis
obediens usque ad mortem . &
dicitur secreto , Pater noster .
Posteà Psalmus . Miserere . 134.
aliquantulum altiùs ; quo finito ,
sine Oremus dicitur simili voce ,
Oratio .

Respice , quæsumus Dómine,
super hanc familiam tuam ,
pro qua Dóminus noster Jesus
Christus non dubitávit mánibus
trádi nocéntium , & crucis subíre
torméntum . *sed Qui tecum . di-*
citur sub silentio .

AD

A D M I S S A M.

Statio ad sanctum Joannem in Laterano.

Introitus. Gal. 6.

Nos autem gloriári oportet in
Cruce Dómini nostri Jesu
Christi : in quo est salus ,
vita , & resurréctio nostra : per
quem salváti & liberáti sumus.

Psalmus 66. Deus misereátur no-
stri, & benedícat nobis : illúminet
vultum suum super nos, & misereá-
tur nostri. **N**os autem.

Dicitur Glória in excélsis . &
tunc pulsantur campanæ , & de-
inceps non ampliùs usque ad Sab-
batum sanctum.

GLória in excélsis Deo. **E**t in
terra pax homínibus bonæ
voluntátis. **L**audámus te. **B**ene-
dícimus te. **A**dorámus te. **G**lori-
ficámus te. **G**rátias ágimus tibi
propter magnam glóriam tuam .
Dómine Deus Rex cœléstis , De-
us Pater omnípotens. **D**ómine
Fili unigénite Jesu Christe. **D**ó-
mine Deus , agnus Dei, Filius Pa-
tris . **Q**ui tollis peccáta mundi ,

172 **Feria v. in Coena Domini,**
miserere nobis. Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam tu solus sanctus. Tu solus Dominus. Tu solus altissimus, Jesu Christe. Cum sancto Spiritu in gloria Dei Patris, Amen.

Oratio.

DEus, à quo & Judas reatus sui poenam, & confessionis suae latro praemium sumpsit: concede nobis tuae propitiationis effectum: ut, sicut in passione sua Jesus Christus Dominus noster diversa utrisque intulit stipendia meritorum; ita nobis, ablato vetustatis errore, resurrectionis suae gratiam largiatur. Qui tecum vivit & regnat.

Et haec Oratio tantum dicitur.

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

1. Cor. 11. d

FRatres, Convenientibus vobis in unum, jam non est Dominicam coenam manducare.
Unus

Unusquisque enim suam coenam
præsumit ad manducandum. Et
alius quidem esurit, alius autem
ebrius est. Numquid domos non
habétis ad manducandum & bi-
bendum? aut Ecclesiam Dei con-
temnitis, & confunditis eos, qui
non habent? Quid dicam vobis?
Laudo vos? in hoc non laudo. Ego
enim accépi à Dómino quod &
tráddi vobis, quóniam Dóminus
Jesus in qua nocte tradebátur, ac-
cépit panem, & grátias agens fre-
git, & dixit: Accípite, & mandu-
cáte: hoc est corpus meum, quod
pro vobis tradétur: hoc fácite in
meam commemoratióem. Simí-
liter & cálicem, postquam coená-
vit, dicens: Hic calix novum testa-
méntum est in meo sánguine. Hoc
fácite, quotiescúmque bibétis, in
meam commemoratióem. Quo-
tiescúmque enim manducábitis
panem hunc, & cálicem bibé-
tis, mortem Dómini annuntiábi-
tis donec véniat. Itaque quicúm-
que manducáverit panem hunc,

H 3 vel

174 **Feria v. in Coena Domini,**
vel biberit cálicem Dómini indí-
gnè, reus erit córporis & sánguinis
Dómini. Probet autem seipsum
homo : & sic de pane illo edat, &
de cálice bibat. Qui enim mandú-
cat & bibat indignè, júdicium sibi
mandúcat & bibit : non dijúdicans
corpus Dómini. Ideò inter vos
multi infirmi & imbecílles, & dór-
miunt multi. Quòd si nosmetípsos
dijudicáremus, non útique judica-
rémur. Dum judicámur autem,
à Dómino corrípimur, ut non cum
hoc mundo damnémur.

Graduale. Phil. 2. Christus factus est
pro nobis obédiens usque ad mor-
tem, mortem autem crucis.

✠. Propter quod & Deus exaltávit
illum, & dedit illi nomen, quod
est super omne nomen,

Sequéntia sancti Euangélíi
secúndum Joánnem.

Cap. 13.

ANte diem festum Paschæ,
sciens Jesus quia venit hora
ejus ut tránseat ex hoc mundo ad
Patrem : cùm dilexisset suos, qui
erant

erant in mundo in finem dilexit eos. Et coena facta, cum diabolus jam misisset in cor ut traderet eum Judas Simónis Iscariótæ : sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exivit, & ad Deum vadit : surgit à coena, & ponit vestiménta sua : & cum accepisset línteum, præcínxit se. Deinde mittit aquam in pelvim, & coepit lavare pedes discipulórum, & extérgere línteo, quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus : Dómine, tu mihi lavas pedes ? Respóndit Jesus, & dixit ei : Quod ego fácio, tu nescis modò, scies autem pósteà. Dicit ei Petrus : Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Respóndit ei Jesus : Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus : Dómine, non tantùm pedes meos, sed & manus, & caput. Dicit ei Jesus : Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes.

Sciēbat enim quisnam esset qui trāderet eum : propterea dicit : Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eorum , & accēpit vestimēta sua , cū recubūisset iterū , dixit eis : Scitis quid fecerim vobis ? Vos vocātis me Magister , & Dōmine : & benē dicitis : Sum etenim . Si ergo ego lavi pedes vestros , Dōminus , & Magister : & vos debētis alter alterius lavāre pedes . Exēplum enim dedi vobis , ut quemādmodum ego feci vobis , ita & vos faciātis .

Credo in unum Deum , Patrem omnipotentem , factorem coeli & terrae , visibīlium omnium , & invisibīlium . **E**t in unum Dōminum Jesum Christum , Fīlium Dei unigēnitum . **E**t ex Patre natum ante omnia saecula . **D**eum de Deo , lumen de lumine , Deum verum de Deo vero . **G**ēnitum , non factum , consubstantialem Patri : per quem omnia facta sunt . **Q**ui propter nos hōmīnes , & propter nostram salutem descendit de

de coelis . (**Hic genuflectitur**)
Et incarnatus est de Spiritu sancto
ex Maria virgine : Et homo factus
est . **C**rucifixus etiam pro nobis :
sub Pontio Pilato passus , & sepul-
tus est . **E**t resurrexit tertia die , se-
cundum Scripturas . **E**t ascendit
in coelum : sedet ad dexteram Pa-
tris . **E**t iterum venturus est cum
gloria , iudicare vivos & mortuos :
cujus regni non erit finis . **E**t in
Spiritum sanctum , Dominum &
vivificantem : qui ex Patre Filio-
que procedit . **Q**ui cum Patre &
Filio simul adoratur , & conglori-
ficatur : qui locutus est per Pro-
phetas . **E**t unam sanctam Catho-
licam & Apostolicam Ecclesiam .
Confiteor unum baptisma in re-
missionem peccatorum : **E**t expe-
cto resurrectionem mortuorum .
Et vitam venturi saeculi , Amen .

Offertorium . Psalm. 117. Dextera
Domini fecit virtutem , dextera
Domini exaltavit me : non moriar ,
sed vivam , & narrabo opera Do-
mini .

IPse tibi, quæsumus Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, sacrificium nostrum reddat accéptum, qui discípulis suis in sui commemoratióne hoc fieri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit & regnat.

Præfatio de Cruce.

VErè dignum & justum est, læquum & salutáre, nos tibi semper, & ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus. Qui salutem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli, coelórúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exultatióne concélebrant. Cum
qui-

quibus & nostras voces, ut admitti jubeas deprecamur, suppliciter confessione dicentes:

Sanctus, **S**anctus, **S**anctus, Dominus Deus Sabaoth. **P**leni sunt coeli & terra gloria tua, **H**osanna in excelsis. **B**enedictus qui venit in nomine Domini, **H**osanna in excelsis.

Infra actionem.

Communicantes, & diem sacratissimum celebrantes, quo Dominus noster Jesus Christus pro nobis est traditus: sed & memoriam venerantes, in primis gloriose semper virginis Mariæ, genitricis ejusdem Dei & Domini nostri Jesu Christi: sed & beatorum Apostolorum ac Martyrum tuorum, Petri & Pauli, Andréæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Jacobi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis & Thaddæi: Lini, Cleti, Clementis, Xysti, Cornelii, Cypriani, Laurentii, Cæcylioni, Joannis & Pauli, Cosinæ & Damiani, & omnium Sanctorum tuorum: quorum meritis

180 **Feria v. in Coena Domini,**
precibúsq̄ue concédas, ut in óm-
nibus protectiónis tuæ muniámur
auxílio. Per eúmdem Christum
Dóminum nostrum. Amen.

Sequitur.

Hanc ígitur oblatiónem servi-
tútis nostræ, sed & cunctæ
famíliae tuæ, quam tibi offerimus
ob diem, in qua Dóminus noster
Jesus Christus trádedit discí-
pulis suis córporis & sánguinis sui my-
stéria celebránda, quæsumus Dó-
mine, ut placátus accípias: diés-
que nostros in tua pace dispónas:
atque ab ætérna damnatióne nos
éripí, & in electórum tuórum jú-
beas grege numerári. Per eúm-
dem Christum Dóminum no-
strum. Amen.

Quam oblatiónem tu Deus in
ómnibus, quæsumus, bene-
* dictam, adscrí * ptam, ra-
tam, * rationábilem, acceptabi-
lémque facere dignéris: ut nobis
Cor * pus, & San * guis fiat di-
lectíssimi Filii tui Dómini nostri
Jesu Christi.

Qui

Qui pridie, quam pro nostra
omniumque salute pateretur,
hoc est, hodie, accepit panem.
& reliqua ut in Canone.

Agnus Dei, dicitur de more, sed
pax non datur. Dicuntur tamen
tres consuetæ Orationes ante Com-
munionem.

Hodie Sacerdos consecrat duas
Hostias, quarum unam sumit, al-
teram reservat pro die sequenti,
in quo non conficitur Sacramen-
tum: reservat etiam aliquas parti-
culas consecratas, si opus fuerit pro
infirmis: Sanguinem verò totum
sumit: & ante ablutionem digi-
torum ponit Hostiam reservatam
in alio Calice, quem Diaconus
palla & patena cooperit, & de-
super velum expandit, & in me-
dio altaris collocat. Deinde fit
Communio: & completur Missa.
Sacerdos autem genuflectit, quan-
documque accedit, vel recedit
à medio Altaris, vel transit an-
te Sacramentum in Calice refer-
vatum: & cum dicere debet,

Dó-

182 *Feria v. in Coena Domini,*
Dóminus vobíscum, non vertit se
ad populum in medio Altaris, ne
terga vertat Sacramento, sed à la-
tere Euangelii: & in fine ibidem
dat benedictionem, & non perficit
circulum.

Communio. Jo. 13. Dóminus Iesus
postquam coenávit cum discípulis
suis, lavit pedes eórum, & ait illis:
Scitis quid fécerim vobis ego Dó-
minus & Magíster? exéplum de-
di vobis, ut & vos ita faciátis.

Postcommunio.

R Efécti vitálibus aliméntis,
quæsumus Dómine Deus no-
ster: ut quod témpore nostræ mor-
talitátis exéquimur, immortalitá-
tis tuæ múnere consequámur. Per
Dóminum nostrum.

*Dicitur, Ite missa est. & datur
benedictio, & legitur Euangelium
sancti Joannis, in cuius initio Sa-
cerdos non signat Altare, sed se-
ipsum tantum.*

*Hodie paretur locus aptus in
aliqua Capella Ecclesiæ, vel Alta-
ri, & decenter quoad fieri potest*

or-

ornetur cum velis & luminibus ,
 ubi Calix cum Hostia ut suprâ re-
 servata , reponatur. Finita autem
 Missa , accenduntur intorticia , &
 fit processio more solito , alio ta-
 men Subdiacono parato Crucem
 ferente. Celebrans indutus pluvia-
 li albo , stans ante Altare , impo-
 nit incensum in duobus thuribulis
 absque benedictione ; deinde in
 medio genuflexus , cum altero in-
 censat ter Sacramentum : & acce-
 pto Calice cum Sacramento de
 manu Diaconi stantis , & cooper-
 to extremitatibus veli , quo ejus
 humeri teguntur , procedit me-
 dius inter eundem Diaconum à
 dextris , & Subdiaconum à fini-
 stris sub baldachino , duobus Aco-
 lythis Sacramentum continuè in-
 censantibus usque ad locum præ-
 paratum , ubi pro crastino servan-
 dum est. Intereà dum fit Procef-
 sio , cantatur Hymnus.

P Ange lingua gloriósi
 Corporis mystérium ,
 Sanguinísque pretiósi ,
 Quem

184 **Feria v: in Coena Domini,**

Quem in mundi prætium
Fructus ventris generosi
Rex effudit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte coenæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit:
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cernui:
Et antiquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Ge

Genitóri, Genitóque
 Laus & jubilatio,
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit & benedíctio:
 Procedénti ab utróque
 Compar sit laudátio. Amen.

Cum autem ventum fuerit ad lo-
 cum paratum, Diaconus genufle-
 xus à Sacerdote stante accipit Ca-
 licem cum Sacramento, & ponit
 illum primò super Altare, ubi à
 Sacerdote genuflexo incensatur,
 ut suprà: deinde reponit in capsu-
 la. Postèa in Choro dicuntur Ve-
 speræ sine cantu.

A D V E S P E R A S.

Vesperæ, dictis secretò, **P**ater no-
 ster, **A**ve María, inchoantur abso-
 lutè à prima Antiphona sine cantu.

Antiphona. Cálicem salutáris ac-
 cípiam, & nomen Dómini invo-
 cábo.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locú-
 tus sum: * ego autem hu-
 miliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Om-
 nis homo mendax.

Quid

186 **Feria v. in Coena Domini,**

Quid retribuam Dómino, * pro
ómnibus quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * &
nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam co-
ram omni pópulo ejus : * pretiósá
in conspéctu Dómini mors sanctó-
rum ejus.

O Dómine, quia ego servus tu-
us : * ego servus tuus, & filius an-
cillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacri-
ficábo hóstiam laudis, & nomen
Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in
conspéctu omnis pópuli ejus : * in
átriis domus Dómini, in médio
túi Jerúsalem.

Añá. Cálicem salutáris accípiam,
& nomen Dómini invocábo.

Añá. Cum his qui odérunt pacem,
eram pacíficus : dum loquébar illis,
impugnábant me gratis.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer
clamávi : * exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam à
lá-

lábiiis iníquis: * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponá-
tur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum
carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus
prolongátus est: habitávi cum ha-
bitántibus Cedar: * multùm ín-
cola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram
pacíficus: * cùm loquébar illis, im-
pugnábant me gratis.

Aña. Cum his qui odérunt pacem,
eram pacíficus: dum loquébar illis,
impugnábant me gratis.

Aña. Ab homínibus iníquis líbera
me Dómine.

Psalmus 139.

ERipe me Dómine ab hómine
málo: * à viro iníquo éripe
me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in
corde: * tota die constituébant
prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpen-
tis: * venénium áspidum sub lábiis
eórum.

Cu-

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre grefus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine , Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Dómine à desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me , ne fortè exalténtur .

Caput circúitus eórum : * labor labiórurn ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes , in ignem dejícies eos : * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápiant in intéritu .

Cognóvi quia fáciét Dóminus jú-
dícium ínopis, * & vindíctam páu-
perum.

Verúm tamen jústi confitebúntur
nómini tuo: * & habitábunt recti
cum vultu tuo.

Añã. Ab homínibus iníquis líbera
me Dómine. **Añã.** Custódi me à lá-
queo, quem státuérunt mihi, & à
scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140.

Domine, clamávi ad te, exáudi
me: * inténde voci meæ, cum
clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incén-
sum in conspéctu tuo: * elevátio
mánuum meárum sacrificium ve-
spertínium.

Pone Dómine custódiam ori
meo: * & óstium circumstántiæ
lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba
malítiæ, * ad excusándas excusa-
tiones in peccátis.

Cum homínibus operántibus ini-
quitátem, * & non communicá-
bo cum eléctis eórum.

Cor-

Corripiet me justus in misericordia, & increpabit me : * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum : * absorpti sunt juncti petrae iudices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt : * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum : * quia ad te Domine Domine oculi mei : in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi : * & a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores : * singulariter sum ego donec transeam.

Añā. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, & a scandalis operantium iniquitatem.

Añā. Considerabam ad dexteram, & videbam, & non erat qui cognosceret me.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratió-nem meam, * & tribulatió-nem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meū,* & tu cognovísti sémitas meas.

In via hac qua ambulábam,* abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam: * & non erat qui cog-nósceret me.

Périit fuga à me,* & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine,* dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecationem me-am: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persecuéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retrí-buas mihi.

192 **Feria v. in Coena Domini,**
Antiphona . Considerábam ad
dexteram , & vidébam , & non
erat qui cognósceret me.

Capitulum , Hymnus, & v. non
dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnificat , Antiphona.

Coenántibus autem illis , accépit
Jesús panem , & benedíxit , ac fre-
git , deditque discípulis suis.

Canticum B. M. virg. Luc. i. e

Magnificat * ánima mea Dó-
minum:

Et exultávit spíritus meus * in
Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ
suæ : * ecce enim ex hoc beátam
me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna , qui potens
est : * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in
progénies * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : *
dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede , * &
exaltávit húmiles.

Esfuriéntes implévit bonis : * &
dívites dimísit inánes.

Suscé-

Suscépit Israel púerum suum , *
recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres no-
stros , * Abraham , & sémini ejus
in sæcula.

Añã. Coenántibus autem illis, ac-
cépit Jesus panem , & benedixit ,
ac fregit , deditque discípu-
lis suis.

Deinde dicitur flexis genibus
ÿ. Christus factus est pro nobis
obédiens usque ad mortem . &
dicitur secreto , Pater noster.

Posteà Psal. **M**iserére. 134. aliquan-
tulùm altiùs ; quo finito sine Ore-
mus dicitur simili voce , **O**ratio.

Respice , quæsumus Dómine ,
super hanc famíliam tuam ,
pro qua Dóminus noster Jesus
Christus non dubitávit má-
nibus tradi nocéntium , & crucis subíre
torméntum . **sed** Qui tecum , **di-**
citur sub silentio.

¶ Post Vesperas Sacerdos cum
ministris denudet Altaria , legendo
Antiphonam. Divisérunt sibi ve-
stímènta mea : & super vestem
meam miserunt sortem.

DEUS DEUS MEUS, respice in
me: quare me dereliquisti? *
longè à salutè mea verba delictò-
rum meòrum.

DEUS MEUS CLAMÁBO PER DIEM, &
NON EXÁUDIES: * & nocte, & non
ad insipientiam mihi.

TU AUTEM IN SANCTO HÁBITAS, *
LAUS ISRAEL.

IN TE SPERAVÉRUNT PATRES NOSTRI: *
SPERAVÉRUNT, & liberásti eos.

AD TE CLAMAVÉRUNT, & salvi facti
sunt: * IN TE SPERAVÉRUNT, & non
sunt confusi.

EGO AUTEM SUM VERMIS, & non
homo: * oppróbrium hóminum,
& abjectio plebis.

OMNES VIDENTES ME, deriserunt
me: * locúti sunt lábiis, & mové-
runt caput.

SPERÁVIT IN DÑO, erípiat eum: * sal-
vum faciat eum, quóniam vult eum.

QUÓNIAM TU ES, qui extraxísti me
de ventre: * spes mea ab ubéribus
matris meæ. In te projectus sum
ex útero.

De

De ventre matris meæ Deus meus
es tu , * ne discésseris à me .

Quóniam tribulatio próxima est : *
quóniam non est qui ádjuvet .

Circumdedérunt me vítuli mul-
ti : * tauri pingues obsedérunt me .

Aperuérunt super me os suum , *
sicut leo rápiens & rúgiens .

Sicut aqua effusus sum : * & dispér-
sa sunt ómnia ossa mea .

Factum est cor meum tamquam
cera liquéscens * in médio ventris
mei .

Aruit tamquam testa virtus mea,
& lingua mea adhæsit fáucibus
meis : * & in púlverem mortis de-
duxísti me .

Quóniam circumdedérunt me ca-
nes multi : * concílium malignán-
tium obsédit me .

Fodérunt manus meas & pedes
meos : * dinumeravérunt ómnia
ossa mea .

Ipsi verò consideravérunt & in-
spexérunt me : * divisérunt sibi
vestiménta mea , & super vestem
meam misérunt sortem .

Tu autem Dómine ne elongáveris
auxílium tuum à me : * ad defen-
sionem meam cónspice.

Erue à frámea Deus ánimam me-
am : * & de manu canis únicam
meam.

Salva me ex ore leónis : * & à cór-
nibus unicórnium humilitátem
meam.

Narrábo nomen tuum frátribus
meis : * in médio Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum , laudáte
eum : * univérsum semen Jacob
glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel : *
quóniam non sprevit , neque de-
spéxit deprecationem páuperis :

Nec avértit faciem suam à me : *
& cùm clamárem ad eum , exau-
dívit me .

Apud te laus mea in Ecclésia ma-
gna : * vota mea reddam in con-
spéctu timéntium eum .

Edent páuperes & saturabúntur : &
laudábunt Dóminum qui requí-
runt eum : * vivent corda eórum
in sæculum sæculi .

ad lotionem pedum. 197

Reminiscéntur & converténtur
ad Dóminum * univérſi fines ter-
ræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus *
univérſæ familiæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : *
& ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt & adoravérunt
omnes pingues terræ : * in conspé-
ctu ejus cadent omnes, qui descén-
dunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * & se-
men meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio
ventúra : * & annuntiábunt coeli
justítiam ejus, pópulo qui nascé-
tur, quem fecit Dóminus.

Antiphona. Divisérunt sibi vesti-
ménta mea : & super vestem
meam misérunt sortem.

¶ Post denudationem Altarium,
hora competenti factó signo cum
tabula, conveniunt Clerici ad fa-
ciendum mandatum. Prælati
seu Superior, super amictu &
alba induitur stola & pluviali vio-
laceis, & in loco ad id deputato,

198. FERIA V. in Coena Domini,
ministrante Diacono (qui paratus
cum Subdiacono, ut in Missa, pa-
ramentis albis, ei assistit) imponit
incensum in thuribulo : deinde
Diaconus librum Euangeliorum
ante pectus tenens, genuflexus
ante Superiorem, petit benedi-
ctionem : qua accepta, astantibus
duobus Acolythis cum candela-
bris accensis, & Subdiacono li-
brum tenente, signat librum, &
incensat, & cantat, ut moris est,
Euangelium.

Sequentia sancti Euangelii secun-
dum Joannem. Cap. 13.

ANte diem festum Paschæ,
sciens Jesus quia venit hora
ejus ut transeat ex hoc mundo ad
Patrem : cum dilexisset suos, qui
erant in mundo, in finem dilexit
eos. Et coena facta, cum diabo-
lus jam misisset in cor ut traderet
eum Judas Simonis Iscariotæ :
sciens quia omnia dedit ei Pater
in manus, & quia à Deo exiit,
& ad Deum vadit : surgit à coena,
& ponit vestimenta sua : & cum

ac-

accepisset linteam, præcinxit se.
Deinde mittit aquam in pelvim,
& coepit lavare pedes discipulorum,
& extergere linteo, quo erat
præcinctus. Venit ergo ad Simonem
Petrum. Et dicit ei Petrus:
Domine, tu mihi lavas pedes?
Respondit Jesus, & dixit ei: Quod
ego facio, tu nescis modo, scies
autem postea. Dicit ei Petrus: Non
lavabis mihi pedes in æternum.
Respondit ei Jesus: Si non lavero
te, non habebis partem mecum.
Dicit ei Simon Petrus: Domine,
non tantum pedes meos, sed &
manus, & caput. Dicit ei Jesus:
Qui lotus est, non indiget nisi ut
pedes lavet, sed est mundus totus.
Et vos mundi estis, sed non omnes.
Sciēbat enim quisnam esset
qui traderet eum: propterea dixit:
Non estis mundi omnes. Postquam
ergo lavit pedes eorum, &
accepit vestimenta sua, cum recubisset
iterum, dixit eis: Scitis
quid fecerim vobis? Vos vocatis
me Magister, & Domine:

200 *Feria v. in Coena Domini,*
& benè dicitis : sum etenim . Si er-
go ego lavi pedes vestros , Dómi-
nus , & Magíster : & vos debétis
alter altérius laváre pedes . Exém-
plum enim dedi vobis , ut quem-
admodum ego feci vobis , ita &
vos faciátis .

*Quo finito , Subdiaconus portat
librum apertum osculandum Su-
periori , & Diaconus eum de more
incensat . Postea Superior exuitur
pluviali , & per Diaconum & Sub-
diaconum præcingitur linteo , &
sic præcinctus , assistentibus sibi
iisdem Diacono & Subdiacono ,
accedit ad lotionem pedum : & per
ordinem dispositis iis qui lavandi
sunt , Clericis pelvim & aquam
ministrantibus , Subdiacono singu-
lorum pedem dextrum tenente ,
genusflectens singulis , illorum pe-
dem lavat , extergit , & osculatur ,
Diacono præbente linteum ad ab-
tergendum . Et interim hæc sub-
scripta cantantur .*

*Antiphona . Joan. 13. Mandátum
novum do vobis : ut diligátis invi-
cem,*

ad lotionem pedum. 201

cem, sicut dilexi vos, dicit Dóminus.

Psal. 118. B eáti immaculáti in via : qui ámbulant in lege Dómini.

Et repetitur immediatè Antiph.

Mandátum novum do vobis : ut diligáti invicem, sicut dilexi vos, dicit Dóminus, & sic aliæ Antiphonæ, quæ habent Psalmos, vel Versus, repetuntur. Et de quolibet Psalmo dicitur tantum primus Versus.

Antiphona. Joan. 13. Postquam surrexit Dóminus à coena, misit aquam in pelvim, & coepit lavare pedes discipulorum suorum : hoc exéplum reliquit eis.

Psalms 47. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis, in civitate Dei nostri, in monte sancto eius.

Antiph. Joan. 13. Dóminus Jesus, postquam coenavit cum discipulis suis, lavit pedes eorum, & ait illis : Scitis quid fécerim vobis ego Dóminus & Magíster? Exéplum dedi vobis, ut & vos ita faciáti.

Psalms 84. Benedixisti Dómine ter-

I 5 ram

202 **Feria v. in Coena Domini,**
ram tuam : avertisti captivitatem
Jacob.

Antiphona. Jo. 13. Dómine tu mihi
lavas pedes? respondit Jesus, & di-
xit ei : Si non lávero tibi pedes ,
non habébis partem mecum.

✠. Venit ergo ad Simónem Petrum,
& dixit ei Petrus.

Et repetitur Añã. Dómine , tu
mihi lavas pedes? respóndit Jesus ,
& dixit ei : Si non lávero tibi pe-
des , non habébis partem mecum.

✠. Quod ego fácio , tu nescis modò :
scies autem pósteã.

Tertiò repetitur Antiphona .
Dómine , tu mihi lavas pedes?
respóndit Jesus , & dixit ei : Si non
lávero tibi pedes , non habébis par-
tem mecum. ✠. Si ego Dóminus
& Magíster vester lavi vobis pe-
des : quantò magis debétis alter al-
térius laváre pedes?

Psalms 48. Audíte hæc omnes
Gentes : áuribus percípите qui ha-
bitátis orbem.

Antiphona. Joan. 13. In hoc cognó-
scent omnes , quia discípuli mei
estis,

ad lotionem pedum. 203

estis, si dilectionem habueritis ad invicem. *℣.* Dixit Jesus discipulis suis.

Antiphona. 1. Cor. 13. Manceant in vobis fides, spes, charitas, tria haec: major autem horum est charitas.

℣. Nunc autem manent fides, spes, charitas, tria haec: major horum est charitas.

Antiphona. Benedicita sit sancta Trinitas, atque indivisa unitas, confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

℣. Benedicamus Patrem & Filium, cum sancto Spiritu.

Psalms 83. Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit & deficit anima mea in atria Domini.

Antiphona. 1. Jo. 2. 3. 4. Ubi charitas & amor, Deus ibi est. *℣.* Congregavit nos in unum Christi amor.

℣. Exultemus, & in ipso jucundemur. *℣.* Timeamus, & amemus Deum vivum. *℣.* Et ex corde diligamus nos sincero.

Et repetitur Antiphona. Ubi charitas & amor, Deus ibi est.

I 6 *℣.* Si-

℣. Simul ergo cū in unum congregāmur. *℣.* Ne nos mente dividāmur, caveāmus.

℣. Cessent júrgia maligna, cessent lites. *℣.* Et in médio nostri sit Christus Deus.

Et repetitur Antiphona. Ubi cháritas & amor, Deus ibi est,

℣. Simul quoque cum beátis videāmus. *℣.* Gloriānter vultum tuum, Christe Deus.

℣. Gáudium, quod est imménsū atque probum. *℣.* Sæcula per infinita sæculórum. Amen.

Post lotionem, Superior, vel qui aliis abluit pedes, lavat manus, & abstergit alio linteo: deinde rediens ad locum, ubi prius fuerat, accipit pluviale, & stans capite detecto dicit: Pater noster. secretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatió-nem. *R.* Sed libera nos à malo.

℣. Tu mandásti mandáta tua Dómine. *R.* Custodíri nimis.

℣. Tu lavásti pedes discipulórum tuórum. *R.* Opera mánuum tuárum ne despicias.

℣. Dó-

ad Completorium. 205

☩. Dómine exáudi oratióem me-
am. R. Et clamor meus ad te
véniat. ☩. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Oratio.

A Désto , Dómine quæsumus ,
officio servitútis nostræ : &
quia tu discípulis tuis pedes laváre
dignátus es , ne despicias ópera má-
nuum tuárum , quæ nobis retinén-
da mandásti ; ut sicut híc nobis ,
& à nobis exterióra abluúntur in-
quinaménta : sic à te ómnium no-
strum interióra lavéntur peccáta .
Quod ipse præstáre dignéris , qui
vivis & regnas Deus , per ómnia
sæcula sæculórum .

R. Amen.

AD COMPLETORIUM.

Non dicitur Jube domne , nec
Lectio brevis , nec Adjutórium ,
neque Oratio Dominica ; sed facta
Confessione & absolute incipi-
tur à Psalmo. Psalmus 4.

CUm invocárem , exaudivit
me Deus justítiae meæ : * in
tribulatióne dilatásti mihi.

Mise-

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiae, & sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me. **Psal. 30.**

In te Domine speravi, non confundar in aeternum: * in iustitia tua libera me.

In-

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii, * ut saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu, * & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Edices me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Domine Deus veritatis.

Psalms 90.

Qui habitat in adiutorio Altissimi, * in protectione Dei caeli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, & refugium meum: * Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * & a verbo aspero.

Scápolis suis obumbrabit tibi: * & sub pennis eius sperabis.

Sci-

Scuto circúmdabit te vèritas e-
jus : * non timébis à timóre no-
ctúrno,

A sagítta volánte in die , à negótio
perambulánte in ténebris : * ab in-
cúrso , & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille , & de-
cem míllia à dextris tuis : * ad te
autem non appropinquábit.

Verúntamen óculis tuis confide-
rábis : * & retributióem peccató-
rum vidébis .

Quóniam tu es Dómine spes
mea : * altíssimum posuísti refú-
gium tuum .

Non accédet ad te malum : * &
flagéllum non appropinquábit ta-
bernáculo tuo .

Quóniam Angelis suis mandávit
de te : * ut custódiant te in ómni-
bus viis tuis .

In mánibus portábunt te : * ne for-
tè offéndas ad lápidem pedem
tuum .

Super áspidem & basilíscum am-
bulábis : * & conculcábis leónem
& draconem .

Quó-

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum , quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me , & ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípíam eum , & glori ficábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * & osténdam illi salutáre meum.

Psalms 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini : Qui státis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit coelum & terram.

Canticum Simeonis. Lucæ 2. c

Nunc dimíttis seruum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum;

210 FERIA VI. in Parasceue,

Lumen ad revelatióem Gén-
tium, * & glóriam plebistuxæ Israel.

Deinde dicitur flexis genibus
✠. Christus factus est pro nobis
obédiens usque ad mortem. &
dicitur secreto, Pater noster.

Posteà Pſal. Miserere. 134. aliquant-
tulùm altiùs; quo finito sine Ore-
mus dicitur simili voce, Oratio.

Respice, quæsumus Dómine,
super hanc famíliam tuam,
pro qua Dóminus noster Jesus
Christus non dubitávit máribus
tradi nocéntium, & crucis subíre
torméntum. sed Qui tecum, di-
citur sub silentio.

Sic terminantur omnes Horæ in
hoc triduo, usque ad Vesperas Sab-
bati sancti.

F E R I A S E X T A

in Parasceue.

A D M A T U T I N U M.

In primo Nocturno, Añá. Astité-
runt reges terræ, & príncipes con-
venérunt in unum, advérsus Dómi-
num, & advérsus Christum ejus.

Pſal-

Psalmus 2.

Uare fremuérunt Gentes, *
& pópuli meditáti sunt
inánia?

Astiterunt reges terræ, & prínci-
pes convenérunt in unum * ad-
vérsus Dóminum, & advérsus
Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: *
& projiciámus à nobis jugum
ipsórum.

Qui hábitat in coelis, irridébit
eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira
sua, * & in furóre suo conturbá-
bit eos.

Ego autem constitútus sum Rex
ab eo super Sion montem fan-
ctum ejus, * prædicans præcé-
ptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius
meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes
hæreditátem tuam, * & possessió-
nem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tam-
quam vas figuli cónfringes eos.

Et

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via iusta.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Añá. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus. **Añá.** Divisérunt sibi vestiménta mea: & super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21.

Deus Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, & non exáudies: * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in Sancto hábitas, * Laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberásti eos.

A d

Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: * in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo: * opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum:

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam
cera liquescens * in medio ven-
tris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea,
& lingua mea adhæsit faucibus
meis: * & in pulverem mortis de-
duxisti me.

Quoniam circumdederunt me ca-
nes multi: * concilium malignan-
tium obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes
meos: * dinumeraverunt omnia
ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt & inspe-
xerunt me: * diviserunt sibi vesti-
menta mea, & super vestem meam
miserunt fortem.

Tu autem Domine ne elongaveris
auxilium tuum à me: * ad defen-
sionem meam conspice.

Erue à fræmea Deus animam me-
am: * & de manu canis unicam
meam.

Salva me ex ore leonis: * & à cór-
nibus unicornium humilitatem
meam.

Narrábo nomen tuum fratribus
meis:

meis : * in médio Ecclésiæ lau-
dábo te.

Qui timétis Dóminum , laudáte
eum : * univérsum semen Jacob
glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Is-
rael : * quóniam non spreuit ,
neque despéxit deprecationem páu-
peris :

Nec avértit faciém suam à me : *
& cùm clamárem ad eum , exau-
dívit me .

A pud te laus mea in Ecclésia ma-
gna : * vota mea reddam in con-
spéctu timéntium eum .

E dent páuperes & saturabúntur : &
laudábunt Dóminum qui requí-
runt eum : * vivent corda eórum
in sæculum sæculi .

R eminiscéntur & converténtur ad
Dóminum * univérsi fines terræ .

Et adorábunt in conspéctu ejus *
univérse familiæ Géntium .

Quóniam Dómini est regnum : *
& ipse dominábitur Géntium .

Manducavérunt & adoravérunt
omnes pingues terræ : * in conspé-
ctu

Et tu ejus cadent omnes qui descendent in terram.

Et ánima mea illi vivet: * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generatio ventúra: * & annuntiábunt coeli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Aña. Divisérunt sibi vestiménta mea: & super vestem meam miserunt sortem.

Aña. Insurrexérunt in me testes iníqui, & mentita est iníquitas sibi.

Psalms 26.

*D*ominus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?

*D*óminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

*D*um apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

*Q*ui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & ceciderunt.

*S*i consístant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

*S*i exúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam

Unam p̄t̄ii à D̄om̄ino, hanc requiram, * ut inh̄abitem in domo D̄omini omnibus diēbus vitæ meæ:

Ut v̄ideam voluptatē D̄omini, * & v̄isitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protēxit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi & immolavi in tabernaculo ejus h̄ostiam vociferationis: * cantabo, & psalmum dicam D̄om̄ino.

Exaudi D̄om̄ine vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam D̄om̄ine requiram.

Ne avertas faciem tuam à me: * ne declines in ira à seruo tuo.

Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus & mater
mea dereliquerunt me : * Dómi-
nus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via
tua : * & dirige me in sémitam re-
ctam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribu-
lantium me : * quoniam insurrexé-
runt in me testes iníqui, & mentita
est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in
terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age : *
& confortétur cor tuum, & sústi-
ne Dóminum.

Añã. Insurrexérunt in me testes
iníqui, & mentita est iníquitas sibi.

Ÿ. Divisérunt sibi vestiménta mea.

Rz. Et super vestem meam miserunt
sortem. **P**ater noster. *secretò.*

De Lamentatióne Jeremiæ
Prophétæ.

Lectio i. Cap. 2. c Heth.

Cogitávit Dóminus dissipáre
murum filiæ Sion : teténdit
funiculum suum, & non
avértit manum suam à perditiónē :
lu-

luxitque antemurale, & murus pariter dissipatus est.

Teth. Defixæ sunt in terra portæ ejus : perdidit & contrivit vectes ejus : regem ejus & principes ejus in Géntibus : non est lex , & prophætæ ejus non invenérunt visiónem à Dómino.

Jod. Sedérunt in terra , conticuérunt fenés filix Sion : conspersérunt cinere cápita sua , accíncti sunt ciliciis : abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrymis óculi mei , conturbáta sunt víscera mea : effusum est in terra jecur meum super contritióne filix populi mei , cùm deficeret párvulus & lactens in platéis oppidi.

Jerúsalem , Jerúsalem , convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Omnes amíci mei dereliquérunt me , & prævaluérunt insidiántes mihi : trádidit me quem diligébam : * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes , acéto potábant me.

✠ Inter iníquos projecérunt me,
& non pepercérunt ánimæ meæ.
Et terribílibus.

*Lectio ii.**Lamed.*

M Atribus suis dixerunt : Ubi
est tríticum & vinum ? cùm
deficerent quasi vulneráti in pla-
téis civitátis : cùm exhalárent
ánimas suas in sinu matrum suá-
rum.

Mem. Cui comparábo te ? vel cui
assimilábo te, filia Jerúsalem ? cui
exæquábo te, & consolábor te,
virgo filia Sion ? magna est enim
velut mare contrítio tua : quis me-
débitur tui ?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi
falsa & stulta, nec aperiébant ini-
quitátem tuam, ut te ad pœni-
téntiam provocárent : vidérunt
autem tibi assumptiónes falsas, &
ejectiónes.

Samech. Plausérunt super te má-
nibus omnes transeúntes per viam :
sibilavérunt, & movérunt ca-
put suum super filiam Jerúsalem :
Hæccine est urbs, dicétes, per-
fe-

fecti decóris , gáudium univérsæ
terræ.

Jerúsalem , Jerúsalem , convértere
ad Dóminum Deum tuum .

R. Velum templi scissum est , * Et
omnis terra trémuit : latro de cru-
ce clamábat , dicens : Meménto
mei Dómine , dum véneris in re-
gnum tuum .

V. Petræ scissæ sunt , & monu-
ménta apérta sunt , & multa cór-
pora sanctórum , qui dormierant ,
surrexérunt . Et omnis .

Lectio iii. Cap. 3. Aleph.

Ego vir videns paupertátem
meam in virga indignatiónis
ejus .

Aleph. Me minávit , & addúxit in
ténébras , & non in lucem .

Aleph. Tantùm in me vertit , &
convértit manum suam tota die .

Beth. Vetústam fecit pellem me-
am , & carnem meam , contrívit
ossa mea .

Beth. Ædificávit in gyro meo ,
& circúmdedit me felle , & la-
bóre .

K 3

Beth.

Beth. In tenebrósis collocávit me,
quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advér-
sum me, ut non egrédiar: aggra-
vávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed & cùm clamávero,
& rogávero, exclúsit oratiónem
meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas la-
pídibus quadris, sémitas meas
subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere
ad Dóminum Deum tuum.

R. Vinea mea elécta, ego te plan-
távi: * Quómodo convérta es in
amaritúdinem, ut me crucifige-
res, & Barábbam dimitteres?

V. Sepívi te, & lápides elégi ex te,
& ædificávi turrim. Quómodo.

Vinea mea.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Vim faciébant, qui quærébant áni-
mam meam. **Psalmus 37.**

Domine, ne in furóre tuo ár-
guas me, * neque in ira tua
corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt
mi-

mihi : * & confirmásti super me
manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie
irá tuæ : * non est pax óssibus meis
à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ super-
gréssæ sunt caput meum : * & sicut
onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt , & corrúptæ sunt ci-
catríces meæ , * à fácie insipiéntiæ
meæ.

Miser factus sum , & curvátus sum
úsque in finem : * tota die contri-
státus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt
illusióibus : * & non est sánitas in
carne mea.

Afflíctus sum , & humiliátus sum
nimis : * rugiébam à gémitu cor-
dis mei.

Dómine , ante te omne desidérium
meum : * & gémitus meus à te non
est absconditus.

Cor meum conturbátum est , de-
relíquit me virtus mea , * & lumen
oculórum meórum , & ipsum non
est mecum.

A míci mei , & próximi mei * ad-
vèrsum me appropinquavérunt ,
& steterunt.

Et qui juxta me erant , de longè
steterunt : * & vim faciébant qui
quærébant ánimam meam.

Et qui inquirebant mala mihi , lo-
cúti sunt vanitátes : * & dolos tota
die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non
audiébam : * & sicut mutus non
apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áu-
diens : * & non habens in ore suo
redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : *
tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáu-
deant mihi inimíci mei : * & dum
commovéntur pedes mei , super
me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus
sum : * & dolor meus in conspéctu
meo semper.

Quóniam iniquitátem meam an-
nuntiábo : * & cogitábo pro pec-
cáto meo.

Ini-

Inimíci autem mei vivunt , &
confirmáti sunt super me : * &
multiplicáti sunt qui odérunt me
iníquè.

Qui retríbunt mala pro bonis ,
detrahébant mihi : * quóniam se-
québar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus
meus : * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum , *
Dómine Deus salútis meæ.

Añã Vim faciébant , qui quæré-
bant ánimam meam. **Añã.** Con-
fundántur & reveréantur , qui
quærunt ánimam meam , ut áuse-
rant eam.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dómi-
num , * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * &
edúxit me de lactu misériae , & de
luto fæcis.

Et státuit super petram pedes me-
os : * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum
novum , * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi , & timébunt : *
& sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua : * & cogitatióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium & oblatiónem nolúisti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti, * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, & legem tuam in médio cordis meis.

Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scísti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, & veritátem tuam, * à concílio multo.

Tu

Tu autem Dómine ne longè facias miseratiónes tuas à me : * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine ad adjuvándum me réspice.

Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsim, & revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent & læténtur super te omnes quæréntes te : * & dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui dilígunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum, & pauper: * Dóminus solícitus est mei.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Añã. Confundántur & reveréantur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Añã. Aliéni insurrexérunt in me, & fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo saluum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi orationem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non propofuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus áduvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.

ad Matutinum. 229

Voluntariè sacrificábo tibi , * & confitébor nómini tuo Dómine , quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * & super inimicos meos despéxit óculus meus.

Antiphona . Aliéni insurrexérunt in me , & fortes quæsiérunt ánimam meam.

V. Insurrexérunt in me testes iníqui. **R.** Et mentíta est iníquitas sibi. **Pater noster. secretò.**

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalm. 63. ad versum 2.

Lectio iv.

Protexísti me Deus à convéntu malignántium , à multitudíne operántium iniquitátem . Jam ipsúm caput nostrum intueámur . Multi Mártyres tália passi sunt , sed nihil sic elúcet , quómo- do caput Mártyrum : ibi mélius intuémur , quod illi expéрти sunt . Protéctus est à multitudíne malignántium , protegénte se Deo , protegénte carnem suam ipso
Fí-

Fílio & hómíne, quem gerébat : quia filius hómínis est, & Fílius Dei est. Fílius Dei propter formam Dei : filius hómínis, propter formam serui, habens in potestáte pónere ánimam suam, & recíperé eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci ? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

R. Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis & fústibus comprehendere me : * Quotidie apud vos eram in templo docens, & non me tenuístis : & ecce flagellátum ducitis ad crucifigéndum.

V. Cùmque iniecíssent manus in Jesum, & tenuíssent eum, dixit ad eos. Quotidie.

Lectio v.

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, & quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem ? Quia voluérunt occídere Dóminum

num Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occidere? Pértulit omnes infirmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum coelórum, non tácuít vítia eórum, ut ipsa pótiùs eis displicérent, non médicus, à quo sanabántur. His ómnibus curatióibus ejus ingrátí, tamquam multa febre phrenétici, insaniétes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi volétes probáre, utrùm verè homo sit qui mori possit, an áliquíd super hómines sit, & mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, inquit, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim verè Fílius Dei est, liberet eum.

R. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judæi: & circa horam nonam exclamávit Jesus

voce magna : Deus meus , ut quid me dereliquisti ? † Et inclinato capite emisit spiritum.

✠. Exclamans Jesus voce magna , ait : Pater , in manus tuas commendo spiritum meum. Et inclinato.

Lectio vi.

EXacuérunt tamquam gladium linguas suas. Non dicant Judæi : Non occidimus Christum . Etenim propterea eum dedérunt júdici Piláto , ut quasi ipsi à morte ejus videréntur immúnes. Nam cùm dixisset eis Pilátus , Vos eum occídite : responderunt , Nobis non licet occidere quemquam . Iniquitatem facinoris sui in júdicem hóminem refundere volébant : sed numquid Deum júdicem fallébant ? Quod fecit Pilátus , in eo ipso quod fecit , aliquántum párticeps fuit : sed in comparatione illórum multò ipse innocéntior . Institit enim quantum pótuit , ut illum ex eórum mánibus liberáret : nam propterea flagellátum produxit ad eos .
Non

Non persequendo Dóminum flagellávit , sed eórum furóri satisfá- cere volens : ut vel sic jam mité- scerent , & desínerent velle occí- dere , cùm flagellátum vidérent . Fecit & hoc . At ubi perseveravé- runt , nostis illum lavísse manus , & dixísse , quòd ipse non fecísset , mundum se esse à morte illíus . Fecit tamen . Sed si reus , quia fe- cit , vel invítus : illi innocéntes , qui coegérunt ut fáceret ? Nullo modo . Sed ille dixit in eum sen- téntiam , & iussit eum crucifigi , & quasi ipse occídit : & vos ò Ju- dæi occidístis . Unde occidístis ? Gládio linguæ : acuístis enim lin- guas vestras . Et quando percussí- stis , nisi quando clamástis : Cru- cifige , crucifige ?

R. Animam meam diléctam trá- didi in manus iniquórum , & fá- cta est mihi hæréditas mea sicut leo in silva : dedit contra me voces adversárius , dicens : Congregá- mini , & properáte ad devorán- dum illum : posuérunt me in de- sér-

sérto solitúdinis, & luxit super me
 omnis terra: * Quia non est invén-
 tus qui me agnósceret, & fáceret
 benè. ✠. Insurrexérunt in me viri
 absque misericórdia; & non pe-
 percérunt ánimæ meæ. Quia non
 est. **A** nimam meam.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Ab insurgéntibus in me libera me
 Dómine, quia occupavérunt áni-
 mam meam.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis Deus
 meus: * & ab insurgéntibus in
 me libera me.

Eripe me de operántibus iniqui-
 tatem: * & de viris sánguinem
 salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam me-
 am: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque pec-
 cátum meum Dómine: * sine ini-
 quitáte cucúrri, & diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, &
 vide: * & tu Dómine Deus virtú-
 tum, Deus Israel,

Inténde ad visitándas omnes Gen-
 tes:

tes : * non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vesperam : & famem patientur ut canes , * & circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo , & gladius in labiis eorum : * quoniam quis audivit?

Et tu Domine deridebis eos : * ad nihilum deduces omnes Gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam , quia Deus susceptor meus es : * Deus meus misericordia ejus praveniet me.

Deus ostendet mihi super inimicos meos , ne occidas eos : * nequando obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua : * & depone eos protector meus Domine.

Delictum oris eorum , sermonem labiorum ipsorum : * & comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur in consummatione : * in ira consummationis , & non erunt.

Et

Et scient quia Deus dominabitur Jacob, * & finium terræ.

Convertentur ad vesp̄eram, & famem patientur ut canes, * & circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: * si verò non fuerint saturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam: * & exultabo manè misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, * & refugium meum, in die tribulationis meæ.

Adjuutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus misericordia mea.

Añã. Ab insurgentibus in me libera me Dómine, quia occupaverunt animam meam.

Añã. Longè fecisti notos meos à me: traditus sum, & non egrediebar.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meæ, * in die clamavi, & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea:

ad Matutinum. 237

mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea : * & vita mea inférno appropinquávit.

Aestimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório , inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris , quorum non es memor ampliùs : * & ipsi de manu tua repúlfi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis , & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * & omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecísti notos meos à me : * posuérunt me abominatióinem sibi.

Tráditus sum , & non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Num-

Numquid mórtuis fácies mirabí-
lia : * aut médici fuscitábunt , &
confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in se-
púlchro misericórdiam tuam , *
& veritátem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in téné-
bris mirabília tua , * & justítia tua
in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * &
manè orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratió-
nem meam : * avértis fáciem tuam
à me?

Pauper sum ego , & in labóribus
à juventúte mea : * exaltátus autem
humiliátus sum & conturbátus ,

In me transiérunt iræ tuæ : * & ter-
róres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua
tota die : * circumdedérunt me
simul.

Elongásti à me amicum & próxi-
mum : * & notos meos à miséria.

Antiphona. Longè fecísti notos
meos à me : tráditus sum , & non
egrediébar.

An-

Antiph. Captábunt in ánimam
justi , & sánguinem innocéntem
condemnábunt.

Psalms 93.

Deus ultiónum Dóminus : *

Deus ultiónum liberè egit.

Exaltáre qui júdicas terram : *

redde retributióem supérbis.

Usquequò peccatóres Dómine , *

úsquequò peccatóres gloriabún-
tur :

Effabúntur , & loquéntur iniqui-
tátem : * loquéntur omnes , qui
operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humilia-
vérunt : * & hæreditátem tuam ve-
xavérunt.

Víduam & ádvenam interfecé-
runt ? * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dómi-
nus , * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite insipiéntes in pópulo : *

& stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem , non áu-
dient : * aut qui finxit óculum , non
consíderat?

Qui córripit gentes , non árguet : *

qui docet hóminem sciéntiam?

Dó-

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris Dómine: * & de lege tua docueris eum:

Ut mítiges ei à diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fovea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam: * & hæreditatem suam non derelinquet.

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium: * & qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulóminùs habitáffet in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábam me.

Secúndum multitudinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniqui-

ad Matutinum. 241

quitatis : * qui fingis laborem in
præcepto?

Captábunt in ánimam iusti : * &
sánguinem innocéntem condem-
nábunt.

Et factus est mihi Dóminus in re-
fugium : * & Deus meus in adju-
tórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsó-
rum : & in malítia eórum dispér-
det eos : * dispérdet illos Dóminus
Deus noster.

Añã. Captábunt in ánimam iusti,
& sánguinem innocéntem condem-
nábunt. **v.** Locúti sunt advérsus
me lingua dolósa.

R. Et sermónibus ódii circumde-
derunt me , & expugnáverunt me
gratis.

Pater noster. **secretò.**

De Epístola beáti Pauli Apóstoli
ad Hebræos.

Lectio vii. Cap. 4. c & 5.

FEstinémus ingredi in illam
réquiem : ut ne in idípsum
quis incidat incredulitátis ex-
émplum . Vivus est enim sermo
Off. Hebd. S. L Dei,

Dei, & éfficax, & penetrabilior
 omni gládio ancípiti: & pertíngens
 usque ad divisióem ánimæ ac spí-
 ritus, compágum quoque ac me-
 dullárum, & discrétor cogitatió-
 num & intentiónum cordis. Et
 non est ulla creatúra invisibilis in
 conspéctu ejus: ómnia autem nu-
 da & apérta sunt óculis ejus, ad
 quem nobis sermo. Habéntes er-
 go Pontíficem magnum qui pene-
 trávit cœlos, Jesum Fílium Dei:
 teneámus confessiónem. Non enim
 habémus Pontíficem, qui non pos-
 sit cómpati infirmitátibus nostris:
 tentátum autem per ómnia pro
 similitúdine absque peccáto.

R. Tradidérunt me in manus im-
 piórum, & inter iníquos projecé-
 runt me, & non pepercérunt áni-
 mæ meæ: congregáti sunt advér-
 sum me fortes: * Et sicut gigántes
 steterunt contra me.

V. Aliéni insurrexérunt advérsus
 me, & fortes quæsiérunt ánimam
 meam. Et sicut gigántes steterunt
 contra me.

A Deamus ergo cum fiducia ad
thronum gratiae: ut misericor-
diam consequamur, & gratiam in-
veniamus in auxilio opportuno.
Omnis namque Pontifex ex ho-
minibus assumptus, pro homini-
bus constituitur in iis quae sunt
ad Deum, ut offerat dona & sa-
crificia pro peccatis: qui condole-
re possit iis qui ignorant & errant:
quoniam & ipse circumdatus est
infirmirate: & propterea debet,
quemadmodum pro populo, ita
etiam & pro semetipso offerre pro
peccatis.

R. Jesum tradidit impius summis
principibus sacerdotum, & seniori-
bus populi: * Petrus autem seque-
batur eum a longe, ut videret fi-
nem. * Adduxerunt autem eum
ad Caiapham principem sacerdo-
tum, ubi Scribae & Pharisei con-
venerant. Petrus autem.

Lectio ix.

Nec quisquam sumit sibi ho-
norem, sed qui vocatur a
L 2 Deo,

Deo, tamquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificavit ut Pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum & in alio loco dicit: Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ preces supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere à morte, cum clamore válido & lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis quæ passus est, obedientiam: & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, appellatus à Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

R. Caligaverunt oculi mei à fletu meo: quia elongatus est à me, qui consolabatur me. Videte omnes populi, ***** Si est dolor similis sicut dolor meus. **ŷ.** O vos omnes qui transitis per viam, attendite & videte. Si est dolor. **C**aligaverunt.

AD

A D L A U D E S,

Antiphona.

PRÓprio Filio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. **Pfal.** Miferére mei Deus. 134. **Aña.** Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum. **Psalms 142.**

Domine exáudi orationem meam, áuribus pécipe obsecrationem meam in veritate tua: * exáudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum seruo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia perfecútus est inimicus animam meam: * humiliávit in terrá vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi: * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expánde manus meas ad te: * áni-

ma mea sicut terra sine aqua tibi:
Velóciter exáudi me Dómine: *
 defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me: *
 & símilis ero descendéntibus in la-
 cum.

Audítam fac mihi manè misericór-
 diam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ám-
 bulem: * quia ad te levávi áni-
 mam meam.

Eripe me de inimícis meis Dñe, ad
 te confúgi: * doce me fácere volun-
 tátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in
 terram rectam: * propter nomen
 tuum Dómine vivificábis me, in
 æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam
 meam? * & in misericórdia tua
 dispédes inimícos meos.

Et perdes omnes qui trébulant áni-
 mam meam: * quóniam ego ser-
 vus tuus sum.

Añá. Anxiátus est super me spíri-
 tus meus, in me turbátum est cor
 meum. **Añá.** Ait latro ad latró-
 nem:

nem : Nos quidem digna factis
recipimus, hic autem quid fecit ?
Meménto mei Dómine, dum vé-
neris in regnum tuum. **Pfal. Deus**
Deus meus. 139. Añã. Cùm con-
turbáta fuerit ánima mea Dómi-
ne, misericórdiæ memor eris.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Domine audivi auditióem
tuam, * & tímui.

Domine opus tuum * in médio
annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fá-
cies : * cùm irátus fueris, miseri-
córdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & fan-
ctus de monte Pharan:

Opéruiit coelos glória ejus : * &
laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * cónua
in máribus ejus:

Ibi abscondita est fortitúdo ejus : *
ante faciém ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes
ejus : * stetit, & mensus est terram.

Aspéxit, & dissólvit Gentes : * &
contríti sunt montes sæculi.

Incurvati sunt colles mundi, * ab
itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiõ-
piæ : * turbabúntur pelles terræ
Mábian.

Numquid in flumínibus irátus es
Dómine? * aut in flumínibus furor
tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascédes super equos tuos : *
& quadrígæ tuæ salvátio .

Súscitans suscitábis arcum tuum : *
juraménta tribubus , quæ locú-
tus es:

Flúvios scindes terræ : vidérunt
te, & doluérunt montes : * gurges
aquárum tránstít.

Dedit abyssus vocem suam : * alti-
túdo manus suas levávit.

Sol & luna steterunt in habitáculo
suo, * in luce sagittárum tuárum,
ibunt in splendóre fulgurántis ha-
stæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : *
& in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salutem pópuli tui, *
in salutem cum Christo tuo?

Percussísti caput de domo ímpii : *
de-

denudásti fundaméntum ejus usque
ad collum.

Maledixísti sceptris ejus , cápiti
bellatórum ejus , * veniéntibus ut
turbo ad dispergéndum me.

Exultátio eórum * sicut ejus qui
dévorat páuperem in abscondito.

Viam fecísti in mari equis tuis , *
in luto aquárum multárum.

Audívi , & conturbátus est venter
meus : * à voce contremuérunt lá-
bia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus
meis , * & subter me scáteat :

Ut requiéscam in die tribulatió-
nis : * ut ascéndam ad pópulum
accíntum nostrum.

Ficus enim non florébit : * & non
erit germen in vineis.

Mentiétur opus olivæ : * & arva
non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * &
non erit arméntum in præsepibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : *
& exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dñs fortitúdo mea : * & po-
net pedes meos quasi cervórum.

250 **Feria vi. in Parasceue,**

Et super excelsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.

Añã. Cùm conturbata fuerit anima mea Dómine, misericordiæ memor eris. **Añã.** Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalmus. Laudáte Dóminum de coelis. 144. **ŷ.** Collocávit me in obsúris. **R.** Sicut mórtuos sæculi.

Ad Benedictus, Antiphona.

Posuérunt super caput ejus causam ipsius scriptam : Jesus Nazarenus Rex Judæorum.

Canticum Zachariæ. Lucæ 1. g.

Benedictus Dóminus Deus Israël : * quia visitávit, & fecit redemptionem plebis suæ:

Et eréxit cornu salutis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctorum, * qui à sæculo sunt, prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum patribus nostris: * & memorári testamenti sui sancti.

Jus-

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis:

Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi;

In sanctitate & justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * praebis enim ante faciem Domini parare vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, * in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiae Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Antiphona. Posuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam: Jesus Nazarenus Rex Judaeorum.

Deinde dicitur flexis genibus
ꝰ. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. **& dicitur lecretò,**

252 *Feria vi. in Parasceue.*

*Pater noster. Postea Pſal. Misere
mei Deus. 134. aliquantulum at-
tius; quo finito sine Oremus dici-
tur simili voce Oratio.*

R Espice, quæsumus Dómine,
super hanc familiam tuam,
pro qua Dóminus noster Jesus
Christus non dubitávit mánis
tradi nocéntium, & crucis subire
torméntum. *led Qui tecum. di-
citur sub silentio.*

*Ad Primam, Tertiam, Sextam,
& Nonam, ut suprâ Feria v. in
Cœna Domini. 150. sed in fine
✠. Christus factus est pro nobis
obédiens usque ad mortem, addi-
tur, mortem autem crucis.*

Statio ad S. Crucem in Jerusalem.

F Inita Nona, Sacerdos & mini-
stri induti paramentis nigri
coloris, sine luminaribus & in-
censo procedunt ad Altare: & an-
te illud prostrati aliquamdiu orant.
Interim Acolythy unam tantum to-
baleam extendunt super Altare.
Sacerdos cum ministris facta ora-
tio

Feria vi. in Parasceue. 253

tione ascendit ad Altare, & osculatur illud in medio, deinde Lector accedit ad legendum Prophetiam in loco ubi legitur Epistola, & incipit eam sine titulo: quam etiam Sacerdos legit submissa voce apud Altare in cornu Epistolæ. Osee 6.

Ecce dicit Dominus: In tribulatione sua manentem consergent ad me: Venite, & revertamur ad Dominum: quia ipse cepit, & sanabit nos: percussit, & curabit nos. Vivificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos, & vivemus in conspectu eius. Sciemus, sequemurque, ut cognoscamus Dominum: quasi diluculum preparatus est egressus ejus, & veniet quasi imber nobis temporaneus, & serotinus terræ. Quid faciam tibi Ephraim? Quid faciam tibi Juda? Misericordia vestra quasi nubes matutina, & quasi ros manentem pertransiens. Propter hoc dolavi in Prophetis, occidi eos in verbis oris mei: & iudicia
tua

254 **Feria vi. in Parasceue,**
tua quasi lux egredientur. Quia
misericordiam volui, & non sacri-
ficium: & scientiam Dei plus quam
holocausta.

Tractus. Habac. 3. Dómine audívi
audítum tuum, & tímui: confide-
rávi ópera tua, & expávi. **ꝫ.** In mé-
dio duórum animálium innotescé-
ris: dum appropinquáverint anni,
cognoscéris: dum advénerit tem-
pus, ostendéris. **ꝫ.** In eo, dum con-
turbáta fuerit ánima mea: in ira, mi-
sericórdiæ memor eris. **ꝫ.** Deus
à Libano véniet, & sanctus de
monte umbróso & condénso.
ꝫ. Opéruit coelos majéstas ejus: &
laudis ejus plena est terra.

Finito Tractu, Sacerdos in cornu
Epistolæ dicit O rémus. Diacono,
Flectámus génua. & Subdia-
conus. Leváte. Oratio.

DEus, à quo & Judas reátus sui
pœnam, & confessiónis suæ
latro præmium sumpsit: concéde
nobis tuæ propitiatiónis effectum:
ut sicut in passióne sua Jesus Chri-
stus Dóminus noster diversa utrif-
que

Feria vi. in Parasceue. 255

que intulit stipendia meritorum ;
ita nobis , ablato vetustatis errore ,
resurrectionis suae gratiam largiatur .
Qui tecum vivit & regnat .

**Subdiaconus in tono Epistolae
similiter sine titulo cantat sequen-
tem Lectionem.** Exodi 12.

IN diebus illis : Dixit Dominus
ad Moysen & Aaron in Terra
Aegypti : Mensis iste , vobis prin-
cipium mensium : primus erit in
mensibus anni . Loquimini ad uni-
versum coetum filiorum Israel , &
dicite eis : Decima die mensis hu-
jus tollat unusquisque agnum per
familias & domos suas . Sin au-
tem minor est numerus ut suffice-
re possit ad vescendum agnum ,
assumet vicinum suum , qui jun-
ctus est domui suae , juxta nume-
rum animarum quae sufficere pos-
sunt ad esum agni . Erit autem
agnus absque macula , masculus ,
anniculus : juxta quem ritum tol-
letis & hoedum . Et servabitis eum
usque ad quartamdecimam diem
mensis hujus : immolabitque eum
uni-

256 **Feria vi. in Parasceue.**

univérſa multitúdo filiórũ Iſrael
ad véſperam. Et fument de ſángui-
ne ejus, ac ponent ſuper utrúmque
poſtem, & in ſuperlimináribus do-
mórum, in quibus cómedent il-
lum. Et edent carnes nocte illa af-
ſas igni, & ázimos panes cum la-
ctúcis agréſtibus. Non comedétis
ex eo crudum quid, nec coctum
aqua, ſed tantum aſſum igni: ca-
put cum pédibus ejus & intefſtinis
vorábitis. Nec remanébit quid-
quam ex eo uſque manè. Si quid
reſíduum fuerit, igne comburétis.
Sic autem comedétis illum: Renes
veſtros accingétis, & calceamén-
ta habébitis in pédibus, tenéntes
báculos in má nibus, & comedétis
feſtinánter: eſt enim Phaſe (id eſt
tránſitus) Dómini.

Tractus. Pſal. 139. Eripe me Dómi-
ne ab hómine malo: à viro iníquo lí-
bera me. **V.** Qui cogitavérunt malí-
tias in corde: tota die conſtituébant
prælia. **V.** Acuérunt linguas
ſuas ſicut ſerpéntis: venénũ
áſpidũ ſub lábiis eórum.

V. Cu-

Feria vi. in Parasceue, 257

✠. Custódi me Dómine de manu peccatóris : & ab homínibus iníquis libera me . **✠.** Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : absconderunt supérbi láqueum mihi . **✠.** Et funes extendérunt in láqueum pédibus meis : juxta iter scándalum posuérunt mihi .

✠. Dixi Dómino , Deus meus es tu : exáudi Dómine vocem oratiónis meæ . **✠.** Dómine Dómine virtus salútis meæ , obúmbra caput meum in die belli .

✠. Ne tradas me à desidério meo peccatóri : cogitavérunt advérsus me : ne derelinquas me , ne unquam exalténtur .

✠. Caput circúitus eórum : labor labiórum ipsórum opériet eos .

✠. Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo : & habitábunt recti cum vultu tuo .

Finito Tractu, dicitur Passio super nudum pulpitem : quam Celebrans submissa voce legit in cornu Epistolæ .

P A S S I O

DOMINI NOSTRI
JESU CHRISTI

secundum Joannem.

Cap. 18.

IN illo tempore : Egressus est
 Jesus cum discipulis suis trans
 torrentem Cedron , ubi erat
 hortus , in quem introiit ipse , &
 discipuli ejus . Sciebat autem &
 Judas , qui tradebat eum , locum :
 quia frequenter Jesus convenerat
 illuc cum discipulis suis . Judas
 ergo cum accepisset cohortem , &
 a Pontificibus & Phariseis mini-
 stros , venit illuc cum laternis , &
 facibus , & armis . Jesus itaque
 sciens omnia , quae ventura erant
 super eum , processit , & dixit
 eis : ✠ Quem quaeritis ? **C** Re-
 sponderunt ei : **S** Jesum Naza-
 renum . **C** Dicit eis Jesus : ✠ Ego
 sum . **C** Stabat autem & Judas ,
 qui tradebat eum , cum ipsis . Ut
 er-

ergo dixit eis : Ego sum : abiérunt retrórsim , & cecidérunt in terram . Iterùm ergo interrogávit eos :
✠ Quem quæritis ? **C** Illi autem dixérunt : **S** Jesum Nazarénum .
C Respondit Jesus : ✠ Dixi vobis , quia ego sum : si ergò me quæritis , sínite hos abíre . **C** Ut impletur sermo , quem dixit : Quia quos dedísti mihi , non pérdidi ex eis quemquam . Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum : & percússit Pontíficis servum : & abscídit aurículam ejus dexteram . Erat autem nomen servo Malchus . Dixit ergo Jesus Petro : ✠ mitte gládium tuum in vaginam . Cálicem , quem dedit mihi Pater , non bibam illum ?
C Cohors ergo , & tribúnus , & ministri Judæórum comprehendérunt Jesum , & ligavérunt eum : & adduxérunt eum ad Annam primùm ; erat enim focer Cáiphæ , qui erat Póntifex anni illius . Erat autem Cáiphas , qui consílium déderat Judæis : Quia
éx-

Feria vi. in Parasceue. 261

éxpedit , unum hóminem mori
pro pópulo . Sequebátur autem
Jesum Simon Petrus , & álius discí-
pulus . Discípulus autem ille erat
notus Pontífici , & introívit cum
Jesu in átrium Pontíficis . Petrus
autem stabat ad óstium foris . Exí-
vit ergo discípulus álius , qui erat
notus Pontífici , & dixit ostiáriæ ,
& introduxit Petrum . Dicit ergo
Petro ancilla ostiária : **S** Numquid
& tu ex discípulis es hóminis
istíus? **C** Dicit ille : **S** Non sum .
C Stabant autem servi & miní-
stri ad prunas , quia frigus erat ,
& calefaciébant se : erat autem
cum eis & Petrus stans , & cale-
faciens se . Póntifex ergo interro-
gávit Jesum de discípulis suis , &
de doctrína ejus . Respóndit ei
Jesús : ✠ Ego palàm locútus
sum mundo : ego semper dócui
in synagóga , & in templo , quò
omnes Judæi convéniunt : &
in occulto locútus sum nihil .
Quid me intérrogas ? intérroga
eos , qui audiérunt quid locú-
tus

tus sim ipsis : ecce hi sciunt , quæ dixerim ego . **C** Hæc autem cum dixisset , unus assistens ministrorum dedit alapam Jesu , dicens : **S** Sic respondes Pontifici ? **C** Respondit ei Jesus : ✠ Si malè locutus sum , testimonium perhibe de malo : si autem benè , quid me cædis ? **C** Et misit eum Annas ligatum ad Capham Pontificem . Erat autem Simon Petrus stans , & calefaciens se . Dixerunt ergo ei : **S** Numquid & tu ex discipulis ejus es ? **C** Negavit ille , & dixit : **S** Non sum . **C** Dicit ei unus ex servis Pontificis , cognatus ejus , cujus abscidit Petrus auriculam : **S** Nonne ego te vidi in horto cum illo ? **C** Iterum ergo negavit Petrus ; & statim gallus cantavit . Adducunt ergo Jesum à Capha in prætorium . Erat autem manè : & ipsi non introierunt in prætorium , ut non contaminarentur , sed ut manducarent Pascha . Exiit ergo Pilatus ad eos foras , & dixit : **S** Quam

Feria vi. in Parasceue. 263

accusationem affertis adversus hominem hunc? **C** Responderunt, & dixerunt ei: **S** Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissimus eum. **C** Dixit ergo eis Pilatus: **S** Accipite eum vos, & secundum legem vestram iudicate eum. **C** Dixerunt ergo ei Judaei: **S** Nobis non licet interficere quemquam. **C** Ut sermo Jesu impleretur, quem dixit, significans qua morte esset moriturus. Introivit ergo iterum in praetorium Pilatus, & vocavit Jesum, & dixit ei: **S** Tu es Rex Judaeorum? **C** Respondit Jesus: ✠ A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me? **C** Respondit Pilatus: **S** Numquid ego Judaeus sum? Gens tua, & Pontifices tradiderunt te mihi: quid fecisti? **C** respondit Jesus: ✠ Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent ut non traderer Judaeis nunc autem regnum meum non est hinc. **C** Dixit itaque
ei

ei Pilátus: **S** Ergo Rex es tu? **C** Respóndit Jesus: **✠** Tu dicis quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. **C** Dicit ei Pilátus: **S** Quid est véritas? **C** Et cùm hoc dixisset, iterùm exívit ad Judæos, & dixit eis: **S** Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum? **C** Clamavérunt ergo rursus omnes, dicéntes: **S** Non hunc, sed Barábbam. **C** Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, & flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus: & veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, & dicébant: **S** Ave Rex Judæórum. **C** Et dabant ei álapas. Exívit ergo iterùm Pilátus foras, & dicit eis: **S** Ecce addúco vobis eum

Feria vi. in Parasceue. 265

eum foras , ut cognoscátis quia nullam invénio in eo causam. **C** (Exívit ergo Jesus portans corónam spineam , & purpúream vestiméntum.) Et dicit eis : **S** Ecce homo. **C** Cùm ergo vidíssent eum Pontífices , & ministri , clamábant , dicétes : **S** Crucifige , crucifige eum. **C** Dicit eis Pilátus : **S** Accípite eum vos , & crucifigite : ego enim non invénio in eo causam. **C** Respondérunt ei Judæi : **S** Nos legem habémus , & secúndum legem debet mori , quia Fílium Dei se fecit. **C** Cùm ergo audíssent Pilátus hunc sermónem , magis tímuit . Et ingressus est prætorium íterùm , & dixit ad Jesus : **S** Unde es tu ? **C** Jesus autem respónsum non dedit ei . Dicit ergo ei Pilátus : **S** Mihi non loqueris ? nescis quia potestátem hábeo crucifigere te , & potestátem hábeo dimittere te ? **C** Respondit Jesus : ✠ Non habéres potestátem advérsus me ullam , nisi

Off. Hebd. S. M tibi

tibi datum esset desuper. Propter-
 eam qui me tradidit tibi, majus pec-
 catum habet. **C** Et exinde quære-
 bat Pilatus dimittere eum. Judæi
 autem clamabant, dicentes: **S** Si
 hunc dimittis, non es amicus Cæ-
 faris. Omnis enim qui se regem
 facit, contradicit Cæsari. **C** Pilá-
 tus autem cum audisset hos sermó-
 nes, adduxit foras Jesum, & se-
 dit pro tribunali, in loco qui di-
 citur Lithostrótos, Hebráicè au-
 tem Gábbatha. Erat autem Para-
 scæue Paschæ, hora quasi sexta,
 & dicit Judæis: **S** Ecce Rex ve-
 ster. **C** Illi autem clamabant: **S**
 Tolle, tolle, crucifige eum. **C**
 Dicit eis Pilatus: **S** Regem ve-
 strum crucifigam? **C** Respondé-
 runt Pontífices: **S** Non habemus
 regem, nisi Cæsarem. **C** Tunc
 ergo tradidit eis illum ut crucifi-
 geretur. Susceperunt autem Je-
 sum, & eduxerunt. Et bájulans
 sibi crucem, exivit in eum, qui
 dicitur Calváriæ, locum, Hebrá-
 icè autem Gólgotha: ubi crucifi-
 xé

Feria vi. in Parasceue. 267

xerunt eum , & cum eo alios duos , hinc & hinc , médium autem Jesum . Scripsit autem & titulum Pilátus , & pòsuit super crucem . Erat autem scriptum : Jesus Nazarénus , Rex Judæórum . Hunc ergo titulum multi Judæórum legérunt : quia prope civitatem erat locus , ubi crucifixus est Jesus . Et erat scriptum Hebráicè , Græcè , & Latinè . Dicébant ergo Piláto Pontífices Judæórum : **S** Noli scribere , Rex Judæórum : sed quia ipse dixit : Rex sum Judæórum . **C** Respondit Pilátus : **S** Quod scripsi , scripsi . **C** Milites ergo cùm crucifixissent eum , accepérunt vestiménta ejus (& fecérunt quatuor partes : unicuique míliti partem) & túnica . Erat autem túnica inconsútilis , desuper contéxta per totum . Dixerunt ergo ad ínvicem : **S** Non scindámus eam , sed sortiámur de illa cujus sit . **C** Ut Scriptúra implerétur , dicens : Partíti sunt vestiménta mea sibi : & in vestem
M 2 meam

meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus Maria Cléophæ, & Maria Magdaléne. Cùm vidisset ergo Jesus matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ: ✠ *Mulier, ecce filius tuus.* **C** Deinde dicit discipulo: ✠ *Ecce mater tua.* **C** Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Postea sciens Jesus quia omnia consummata sunt, ut consummareretur Scriptura, dixit: ✠ *Sitio.* **C** Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. Cùm ergo accepisset Jesus acetum, dixit: ✠ *Consummatum est.* **C** Et inclinato capite tradidit spiritum. (*Hic genuflectitur, & pausatur aliquantulum.*) Judæi ergo (quoniam Parasceue erat) ut non remanerent in cruce corpora sabbato (erat enim magnus dies ille sabbati) rogaverunt

Feria vi. in Parasceue. 269

Pilátum , ut frangerentur eorum crura , & tollerentur . Venérunt ergo milites : & primi quidem fregérunt crura , & alterius qui crucifixus est cum eo . Ad Jesum autem cum venissent , ut viderent eum jam mortuum , non fregérunt ejus crura : sed unus militum lancea latus ejus aperuit , & continuo exiit sanguis & aqua . Et qui vidit , testimonium perhibuit : & verum est testimonium ejus . Et ille scit quia vera dicit : ut & vos credatis . Facta sunt enim hæc , ut Scriptura impleretur : Os non comminuetis ex eo . Et iterum alia Scriptura dicit : Videbunt in quem transfixerunt .

Quod sequitur , legitur in tono Evangelii : & dicitur , Munda cor meum ; sed non petitur benedictio , & non deferuntur luminaria , neque incensum , & Celebrans in fine non osculatur librum .

Post hæc autem rogavit Pilátum Joseph ab Arimathæa (eò

M 3 quòd

quòd esset discipulus Jesu , occultus autem propter metum Judæorum) ut tolleret corpus Jesu . Et permisit Pilatus . Venit ergo , & tulit corpus Jesu . Venit autem & Nicodémus , qui vénerat ad Jesum nocte primùm , ferens mixturam myrrhæ & áloes , quasi libras centum . Accepérunt ergo corpus Jesu , & ligavérunt illud línteis cum aromátibus , sicut mos est Judæis sepelire . Erat autem in loco , ubi crucifixus est , hortus : & in horto monuméntum novum , in quo nondum quisquam pòsitus erat . Ibi ergo propter Parasceven Judæorum , quia juxtà erat monuméntum , posuérunt Jesum .

Deinde Sacerdos itans in cornu Epistolæ , incipit absolutè junctis manibus :

O Rémus , dilectíssimí nobis , pro Ecclésia sancta Dei : ut eam Deus & Dóminus noster pacificáre , adunáre , & custodíre dignétur toto orbe terrárum ; subjiciens ei principátus , & potestates :
det-

dētque nobis quiētam & tranqui-
lam vitam degētibus, glorificāre
Deum Patrem omnipotētem.

Oremus. **Diaconus.** Flectāmus
gēna.

Subdiaconus R. Levāte.

Oratio cantatur in tono feriali
Orationis Missæ extensis mani-
bus. Et hic modus servatur in
subsequentibus.

O Mnípotens sempitérne Deus,
qui glóriam tuam ómnibus in
Christo Gētibus revelásti: custó-
di ópera misericórdiæ tuæ; ut Ec-
clésia tua toto orbe diffusa, stábili
fide in confessióne tui nóminis
persevéret. Per eúndem Dómi-
num nostrum. **R.** Amen.

O Remus & pro beatissimo Pa-
pa nostro **N.** ut Deus & Dó-
minus noster, qui elégit eum in
órdine Episcopátus, salvum atque
incolumem custódiat Ecclesiæ suæ
sanctæ, ad regéndum pópulum
sanctum Dei.

Oremus. Flectāmus gēna.

R. Levāte.

M 4 **O**mní-

OMnípotens sempitérne Deus, cujus iudicio univérſa fundántur : réſpice propítius ad preces noſtras, & eléctum nobis Antíſtitem tua pietáte conſérva ; ut Chriſtiána plebs, quæ te guberná-tur auctóre , ſub tanto Pontífice, credulitátis ſuæ méritis augeátur . Per Dóminum noſtrum.

R. Amen.

ORémus & pro ómnibus Epíſcopis , Presbyteris , Diacónibus , Subdiacónibus , acólythis , exorcíſtis , lectoribus , oſtiáriis, confefsóribus, virgínibus , víduis ; & pro omni pópulo ſancto Dei.

*O*rémus. Flectámus génuá.

R. Leváte.

OMnípotens ſempitérne Deus, cujus ſpírítu totum corpus Eccléſiæ ſanctificátur & régitur : exáudi nos pro univérſis ordinibus ſupplicántes ; ut grátia tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fideliter ſerviátur. Per Dóminum.

R. Amen.

Oré-

O Rémus & pro Christianíffimo
Si non est coronatus, dicatur:

(elécto Imperatóre) Imperatóre
nostro **N.** ut Deus & Dóminus
noster súbditas illi faciat omnes
bárbaras nátiónes, ad nostram per-
pétuam pacem.

O rémus. Flectámus génuá.

R. Leváte.

O Mnípotens sempitérne Deus,
in cujus manu sunt ómnium
potestátes, & ómnium jura re-
gnórum: réspice ad Románum
benígnus Impérium; ut gentes,
quæ in sua feritáte confidunt, po-
téntiæ tuæ dextera comprimán-
tur. Per Dóminum nostrum.

R. Amen.

O Rémus & pro catechúme-
nis nostris: ut Deus & Dó-
minus noster adapériat aures præ-
cordiórum ipsórum, januámque
misericórdiæ; ut per lavácrum re-
generatiónis accépta remissióne
ómnium peccatórum, & ipsi in-
veniántur in Christo Jesu Dómi-
no nostro.

M s **O** ré-

Oremus. Flectamus genua.

R. Levate.

OMnipotens sempiternae Deus, qui Ecclesiam tuam nova semper prole fecundas: auge fidem & intellectum catechumenis nostris; ut renati fonte baptismatis, adoptionis tuae filiis aggregentur. Per Dominum nostrum. *R.* Amen.

Oremus, dilectissimi nobis, Deum Patrem omnipotentem, ut cunctis mundum purget erroribus: morbos auferat: famem depellat: aperiat carceres: vincula dissolvat: peregrinantibus reditum: infirmantibus sanitatem: navigantibus portum salutis indulgeat.

Oremus. Flectamus genua.

R. Levate.

OMnipotens sempiternae Deus, moestorum consolatio, laborantium fortitudo: perveniant ad te preces de quacumque tribulatione clamantium; ut omnes sibi in necessitatibus suis misericordiam tuam gaudeant affuisse. Per Dominum nostrum. *R.* Amen.

Ore-

Feria vi. in Parasceue. 275

O Rémus & pro hæréticis & schismáticis : ut Deus & Dóminus noster éruat eos ab erróribus univérſis ; & ad ſanctam matrem Eccleſiam cathólicam atque Apoſtolicam revocáre dignétur.

O rémus. Flectámus génuá.

R. Leváte.

O Mnípotens ſempitérne Deus, qui ſalvas omnes , & néminem vis períre : réſpice ad ánimas diabólica fraude decéptas ; ut omni hærética pravitate depóſita , errántium corda reſipíſcant , & ad veritátis tuæ rédeant unitátem . Per Dóminum noſtrum.

R. Amen.

O Rémus & pro pérfidis Judæis : ut Deus & Dóminus noster áuferat velámen de córdibus eórum ; ut & ipſi agnóſcant Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum. **Non réſpondetur** Amen.

ſed ſtatim dicitur :

O Mnípotens ſempitérne Deus, qui étiam Judáicam perfidiam à tua miſericórdia non re-

péllis : exáudi preces nostras , quas pro illius pópuli obcæcaciónē deférimus ; ut ágnita veritátis tuæ luce , quæ Christus est , à suis ténebris eruántur . Per eúmdem Dóminum. *R.* Amen.

O Rémus & pro pagánis : ut Deus omnipotens áuferat iniquitatem à córdibus eórum ; ut , relictis idólis suis , convertántur ad Deum vivum & verum , & únicum Filium ejus Jesum Christum Deum & Dóminum nostrum.

O rémus. Flectámus génuá.

R. Leváte.

Oratio.

O Mnípotens sempitérne Deus , qui non mortem peccatórum , sed vitam semper inquiris : súscipe propítius orationem nostram : & libera eos ab idolórum cultúra : & ágrega Ecclésiæ tuæ sanctæ , ad laudem & glóriam nóminis tui . Per Dóminum nostrum.

R. Amen.

¶ Completis Orationibus , Sacerdos deposita casula accedit ad cornu Epistolæ , & ibi in posteriori

par-

Feria vi. in Parasceue. 277

parte anguli Altaris accipit à Diacono Crucem jam in Altari præparatam: quam versa facie ad populum, à summitate parum discooperit, incipiens solus Antiphonam. **E cce lignum Crucis.** ac deinceps in reliquis iuvatur in cantu à ministris usque ad **Veníte adorémus.** Choro autem cantante, **Veníte adorémus.** omnes se prosternunt, excepto Celebrante.

Deinde procedit ad anteriorem partem anguli ejusdem cornu Epistolæ: & discooperiens brachium dextrum Crucis, elevansque eam paulisper, altiùs quàm primò, incipit, **E cce lignum Crucis.** aliis cantantibus, & adorantibus, ut supra.

Deinde Sacerdos procedit ad medium Altaris, & discooperiens Crucem totaliter, ac elevans eam, tertio altiùs incipit, **E cce lignum Crucis.** aliis cantantibus & adorantibus, ut supra, **E cce lignum Crucis,** in quo salus mundi pepéndit.

Chorus R. V níte adorémus.

Po

278 FERIA VI. IN PARASCUE.

Posteã Sacerdos solus portat Crucem ad locum ante Altare præparatum, & genuflexus ibidem eam locat : mox depositis calceamentis, accedit ad adorandam Crucem, ter genua flectens antequam eam deosculetur. Hoc facto revertitur, & accipit calceamenta, & casulam. Postmodum ministri Altaris, deinde alii clerici & laici, bini & bini, ter genibus flexis, ut dictum est, Crucem adorant. Interim, dum fit adoratio Crucis, cantantur impropria, & alia quæ sequuntur, vel omnia, vel pars eorum, prout multitudo adorantium vel paucitas requirit, hoc modo.

Duo cantores in medio chori cantant *ψ*. *Pópule meus, usque ad Agios o Theós.*

ψ. *Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? responde mihi.* *ψ*. *Quia edúxi te de terra Ægypti: parásti crucem Salvatóri tuo.*

Unus chorus cantat **¶**, *Agios o Theós.*

Alius

Feria vi. in Parasceue. 279

Alius chorus respondet, Sanctus
Deus.

Primus chorus. Agios ischyrós.

Secundus chorus. Sanctus fortis.

Primus chorus. Agios athánatos
eléifon imas.

Secundus chorus. Sanctus im-
mortális miserére nobis.

Posteà duo de secundo choro
cantant ✠. Quia edúxi te per de-
sértum quadraginta annis: & man-
na cibávi te, & introdúxi te in ter-
ram satis bonam, parásti crucem
Salvatóri tuo.

Chori respondent alternatim,
Agios o Theós, &c. Sanctus
Deus, &c. ita tamen, ut pri-
mus chorus semper repetat,
Agios.

Deinde duo de primo choro
cantant ✠. Quid ultrà débui face-
re tibi, & non feci? Ego quidem
plantávi te vineam meam specio-
síssimam: & tu facta es mihi ni-
mis amára: acéto namque sitim
meam potásti, & lancea perforá-
sti latus Salvatóri tuo.

Item

280 FERIA VI. IN PARASCUE.

Item chori alternatim respondent, Agios o Theos. Sanctus Deus, &c.

¶ Versus sequentis impropertii à duobus cantoribus alternatim cantantur, utroque choro simul repetente post quemlibet versum. Pópule meus. usque ad Quia eduxi te de de terra Ægypti.

Duo de secundo choro cantant. ✠. Ego propter te flagellavi Ægyptum cum primogénitis suis: & tu me flagellatum tradidisti.

Chorus repetit. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristavi te? responde mihi.

Duo de primo choro. ✠. Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaóne in Mare rubrum: & tu me tradidisti princípibus sacerdotum.

Chorus. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristavi te? responde mihi.

Duo de secundo choro. ✠. Ego ante te aperui mare: & tu aperuisti lancea latus meum.

Chorus. Pópule meus, quid feci

ci tibi? aut in quo contristávi te?
respónde mihi.

Duo de primo choro. *ψ* Ego ante
te præívi in columna nubis: & tu
me duxísti ad prætórium Piláti.

Chorus. Pópule meus, quid feci
tibi? aut in quo contristávi te?
respónde mihi.

Duo de secundo choro. *ψ* Ego te
pavi manna per desértum: & tu
me cæcidísti álapis & flagéllis.

Chorus. Pópule meus, quid fe-
ci tibi? aut in quo contristávi te?
respónde mihi.

Duo de primo choro. *ψ* Ego te
potávi aqua salutis de petra: & tu
me potásti felle & acéto.

Chorus. Pópule meus, quid fe-
ci tibi? aut in quo contristávi te?
respónde mihi.

Duo de secundo choro. *ψ* Ego
propter te Chananæórum reges
percússi: & tu percussísti arúndi-
ne caput meum.

Chorus. Pópule meus, quid feci
tibi? aut in quo contristávi te?
respónde mihi.

Duo

282 FERIA VI. IN PARASCHEUE.

Duo de primo choro. ŷ. Ego dedi tibi sceptrum regale : & tu dedisti capiti meo spineam coronam.

Chorus. Popule meus , quid feci tibi ? aut in quo contristavi te ? responde mihi.

Duo de secundo choro. Ego te exaltavi magna virtute : & tu me suspendisti in patibulo crucis.

Chorus. Popule meus , quid feci tibi ? aut in quo contristavi te ? responde mihi.

Deinde cantatur communiter Aña. Crucem tuam adoramus Domine : & sanctam resurrectionem tuam laudamus , & glorificamus : ecce enim propter lignum venit gaudium in universo mundo.

Psalmus 66. Deus misereatur nostri , & benedicat nobis : illuminet vultum suum super nos , & misereatur nostri.

Et repetitur immediatè Antiph. Crucem tuam.

Posteà cantatur ŷ. Crux fidelis , cum Hymno , Pange lingua gloriosi . & post quemlibet ejus

ver-

versum repetitur, **C**ruce fidélis.
vel, Dulce lignum. eo modo quo
inferiùs notatur.

Cruce fidélis, inter omnes arbor
una nóbilis: nulla silva talem pro-
fert, fronde, flore, gérmine.

Dulce lignum, dulces clavos,
dulce pondus sústinet.

Hymnus. **P**ange lingua gloriósi
lauream certáminis, & super Cru-
cis trophæo dic triúmphum nóbili-
lem: quáliter Redémptor orbis
immolátus vícerit.

Repetitur, **C**ruce fidélis, inter om-
nes arbor una nóbilis: nulla silva
talem profert, fronde, flore, gér-
mine.

ŷ. De paréntis protoplásti fraude
Factor cóndolens, quando pomi
noxialis in necem morfu ruit: ipse
lignum tunc notávit, damna ligni
ut sólveret.

Repetitur, Dulce lignum, dulces
clavos, dulce pondus sústinet.

ŷ. Hoc opus nostræ salútis ordo de-
popóscerat, multifórmis prodi-
tóris ars ut artem falleret, & me-
de-

délam ferret inde , hostis unde læserat.

Repetitur, Crux fidélis , inter omnes arbor una nóbilis : nulla filva talem profert , fronde , flore , gérmine.

✠. Quando venit ergo sacri plénitúdo témporis , missus est ab arce Patris Natus , orbis Cónditor , atque ventre Virgínali carne amíctus pródiit.

Repetitur, Dulce lignum , dulcos clavos , dulce pondus sústinet.

✠. Vagit infans inter arcta cónditus præsépia : membra pannis involúta virgo Mater álligat : & Dei manus pedésque stricta cingit fáscia.

Repetitur, Crux fidélis , inter omnes arbor una nóbilis : nulla filva talem profert , fronde , flore , gérmine.

✠. Lustra sex qui jam perégit , tempus implens córporis , spon-te libera Redémptor passióni déditus , Agnus in Crucis levátur immolándus stípite.

Re-

Feria vi. in Parasceue. 285

Repetitur, Dulce lignum, dulces
clavos, dulce pondus sústinet.

✠. Felle potus ecce languet, spi-
na, clavi, lancea mite corpus per-
forárunť, unda manat & cruor :
terra, pontus, astra, mundus, quo
lavántur flúmine!

Repetitur, Crux fidélis, inter om-
nes arbor una nóbilis : nulla silva
talem profert, fronde, flore, gér-
mine.

✠. Flecte ramos arbor alta, tenfa
laxa víscera, & rigor lentéscat il-
le, quem dedit natívitas : & su-
pérni membra Regis tende miti
stípíte.

Repetitur, Dulce lignum, dulces
clavos, dulce pondus sústinet.

✠. Sola digna tui fuísti ferre mundi
víctimam; atque portum præpa-
ráre arca mundo náufrago, quam
facer cruor perúnxit, fufus Agni
cópore.

Repetitur, Crux fidélis, inter om-
nes arbor una nóbilis : nulla silva
talem profert, fronde, flore, gér-
mine.

✠. Sem-

286 *Feria vi. in Parasceue.*

✠. Sempiterna sit beatae Trinitati gloria, æqua Patri, Filioque; par decus Paraclyto; Unius Trinitaque nomen laudet universitas. Amen.

Repetitur, Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinet.

¶ Circa finem adorationis Crucis accenduntur candelæ super Altare: & Diaconus accipiens bursa corporalium, extendit corporale more solito, & juxta illud ponit purificatorium: & finita adoratione, Crucem reverenter accipit, & reportat ad Altare. Postea ordinatur Processio ad locum, ubi pridie Sacramentum repositum fuerat. Præcedit Subdiaconus cum Cruce inter duos Acolythos deferentes candelabra cum cereis accensis, & Clerus per ordinem, ultimus Sacerdos cum ministris. Cùm perventum fuerit ad locum Sacramenti, accenduntur intorticia, quæ non extinguuntur nisi post sumptionem Sacramenti: & Sacerdos genuflectit ante Sacramen-

Feria vi. in Parasceue. 287

mentum, orat aliquantulum: Diaconus interim aperit capsulam, in qua reconditum est Corpus Domini: postea Sacerdos surgens, absque benedictione imponit incensum in duobus thuribulis, Diacono naviculam ministrante, & genuflexus incensat Sacramentum: tum Diaconus extrahens Calicem cum Sacramento de capsula, dat ad manus Sacerdotis, & tegit extremitatibus veli, quod humeros illius circumdat: & procedunt ordine quo venerunt: defertur baldachinum super Sacramentum: & duo Acolythy cum thuribulis continuè Sacramentum incensant: interim cantatur

Hymnus.

VExilla Regis pròdeunt:
Fulget Crucis mystèrium,
Qua vita mortem pèrtulit,
Et morte vitam pròtulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucrónè diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda & sánguine.

Im-

288 **Feria vi. in Parasceue.**

Impléta sunt, quæ concinit
David fidéli cármine,
Dicéndo nationibus:
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fulgida,
Ornata Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tângere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta cörperis,
Tulitque prædam tártari.

OCrux ave spes única,
Hoc Passiónis tẽmpore
Piis adáuge grátiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salutis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largiris, adde præmium.

Amen.

Cum venerit Sacerdos ad Altare,
posito super illud Calice, genufle-
xus rursus incensat, & accedens
deponit Hostiam ex Calice super
Patenam, quam Diaconus tenet:
& accipiens Patenam de manu
Dia-

Feria vi. in Parasceue. 289

Diaconi, Hostiam sacram ponit super corporale, nihil dicens. Si tetigerit Sacramentum, digitos abluat in aliquo vase. Interim Diaconus imponit vinum in Calicem, & Subdiaconus aquam, quam Sacerdos non benedicit, nec dicit super eam Orationem consuetam: sed accipiens Calicem à Diacono, ponit super Altare, nihil dicens: & Diaconus illum cooperit palla: deinde imponit incensum in thuribulo absque benedictione, & incensat oblata, & Altare more solito, genuflectens antè & post, & quodcumque transit ante Sacramentum.

Cum incensat oblata, dicit:

Incensum istud à te benedictum, ascéndat ad te Dñe, & descéndat super nos misericórdia tua.

Cum incensat Altare, dicit:

Dirigatur Dómine oratio mea, sicut incensum in conspéctu tuo: elevatio mánuum meárum sacrificium vespertinum. Pone Dómine custódiam ori meo, &

Off. Hebd. S. N óstium

290 *Feria vi. in Parasceue.*

óstium circumstántiæ lábiis meis:
ut non declínet cor meum in ver-
ba malítiae, ad excusándas excusa-
tiones in peccátis.

*Quando reddit thuribulum Dia-
cono, dicit:*

Accéndat in nobis Dóminus
ignem sui amóris, & flammam
ætérnæ charitátis, Amen.

Et ipse non incensatur.

*Posteà aliquantulùm extra Altare
in cornu Epistolæ lavat manus,
nihil dicens: deinde in medio
Altaris inclinatus, junctis manibus
dicit:*

IN spíritu humilitátis, & in áni-
mo contríto suscipiámur à te,
Dómine: & sic fiat sacrificium no-
strum in conspéctu tuo hódie, ut
pláceat tibi, Dómine Deus.

*Deinde versus ad populum in cor-
nu Euangelii, dicit more solito:*

ORáte fratres: ut meum ac ve-
strum sacrificium acceptábile
fiat apud Deum Patrem omnipo-
téntem.

*Et per eandem viam revertitur,
non*

Feria vi. in Parasceue. 291

non perficiens circulum: & consequenter, omissis aliis, dicit:

O Rémus. Præceptis salutáribus móniti, & divína institutione formáti, audémus dicere.

Pater noster, qui es in cœlis: Sanctificétur nomen tuum: Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, & in terra: Panem nostrum quotidianum da nobis hódie: Et dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: Et ne nos indúcas in tentatiónem. *R.* Sed líbera nos à malo.

Sacerdos, sub silentio dicto Amen, eadem voce, qua dixit, Pater noster, absolutè sine Orémus. in tono Orationis Missæ ferialis dicit:

Libera nos, quæsumus Dómine, ab ómnibus malis, præteritis, præsentibus, & futuris: & intercedente beáta & gloriósa semper vírgine Dei genitríce María, cum beáteis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque Andréa, & ómnibus

N 2 San-

292 *Feria vi. in Parasceue.*

Sanctis, (*Non signat se patena.*) da propitius pacem in diebus nostris: ut ope misericordiae tuae adjuti, & à peccato simus semper liberi, & ab omni perturbazione securi. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *R. Amen.*

Tunc Celebrans facta reverentia usque ad terram, supponit patenam Sacramento, quod in dextera accipiens, elevat ut videri possit à populo: & statim supra Calicem dividit in tres partes: quarum ultimam mittit in Calicem more solito, nihil dicens. Pax Domini, non dicitur, nec Agnus Dei, neque pacis osculum datur. Postmodum praetermissis duabus primis Orationibus, dicit tantum sequentem.

Percéptio Corporis tui, Domine Jesu Christe, quod ego indignus sumere praesumo, non mihi provéniat in iudicium & condemn-

Feria vi. in Parasceue. 293

demnationem : sed pro tua pietate
profit mihi ad tutamentum men-
tis & corporis, & ad medelam per-
cipiendam. Qui vivis & regnas
cum Deo Patre in unitate Spiritus
sancti Deus, per omnia secula se-
culorum. Amen.

**Tum genuflectit, & accipit pa-
tenam cum Corpore Christi : &
maxima humilitate ac reverentia
dicit: P anem coelestem accipiam,
& nomen Domini invocabo.**

**Percutit pectus suum, ter di-
cens: Domine non sum dignus,
ut intres sub tectum meum : sed
tantum dic verbo, & sanabitur
anima mea.**

**Postea signat se Sacramento, di-
cens: Corpus Domini nostri Jesu
Christi custodiat animam meam
in vitam aeternam, Amen.**

Et sumit Corpus reverenter.

**Deinde, omissis omnibus, quae
dici solent ante sumptionem San-
guinis, immediate particulam Ho-
stiae cum vino reverenter sumit de
Calice. Et, more solito facta ablu-**

294 FERIA VI. IN PARASCUE.

tionē digitorum, & sumpta purificatione, in medio Altaris inclinatus, manibus junctis dicit: Quod ore sumpsimus Domine, pura mente capiamus: & de munere temporali fiat nobis remedium sempiternum.

Non dicitur, Corpus tuum Domine, nec Postcommunio, nec Placeat tibi, nec datur benedictio: sed, facta reverentia Altari, Sacerdos cum ministris discedit: & dicuntur Vesperæ sine cantu: & denudatur Altare.

Ad Vesperas, Añæ & Psalmi præteriti diei dicuntur sine cantu. 185.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum accepisset acētum, dixit: Consummatum est: & inclinato capite emisit spiritum. ✠. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Pater noster. *secretò.*

Psalmus. Miserere. 134. Oratio.

Respice, quæsumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Jesus Chri-

Sabbato sancto. 295

Christus non dubitavit manibus
tradi nocentium, & crucis subire
tormentum. Qui tecum.

**Ad Completorium, ut supra in
Coena Domini. 205. In fine y. Chri-
stus factus est. & alia ut supra ad
Vesperas, 193.**

SABBATO SANCTO

ad Matutinum.

In primo Nocturno, Antiphona.

In pace in idipsum dormiam, &
requiescam. **Psalmus 4.**

Um invocarem, exaudivit
me Deus justitiae meae: * in
tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem
meam.

Filii hominum usquequo gravi
corde? * ut quid diligitis vanitatem,
& quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus
sanctum suum: * Dominus
exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Iraescimini, & nolite peccare: *
quae dicitis in cordibus vestris, in
cubilibus vestris compungimini.

N 4 S.a-

Sacrificáte sacrificium justítiae, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;

Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituísti me.

Aña. In pace in idípsum dórmiam, & requiéscam. **Aña.** Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo. *Psalmus 14.*

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fécit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos:

Ad

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Añã. Habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Añã. Caro mea requiescet in spe.

Psalmus 15.

Conserva me Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ,
& cálicis mei: * tu es qui resti-
tues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclá-
ris: * etenim hæreditas mea præ-
clára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui trí-
buit mihi intelléctum: * insuper
& usque ad noctem increpuérunt
me renes mei.

Providébam Dóminum in con-
spéctu meo semper: * quóniam à
dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor
meum, & exultávit lingua mea: *
insuper & caro mea requiéscet in
spe.

Quóniam non derelínques áni-
mam meam in inférno: * nec da-
bis Sanctum tuum vidére corru-
ptionem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, ad-
implébis me lætítia cum vultu
tuo: * delectatiónes in dextera tua
usque in finem.

Antiphona. Caro mea requiéscet
in spe.

✠. In

V. In pace in idípsum.
R. Dórmiam & requiéscam.
Pater noster. **secretò.**

De Lamentatione Jeremíæ
Prophétæ.

Lectio i. Cap. i. c. Heth.

Misericórdiæ Dómini quia
non fumus consúpti :
quia non defecérunt mi-
serationes ejus.

Heth. Novi dilúculo , multa est
fides tua.

Heth. Pars mea Dóminus , di-
xit ánima mea : proptérea expe-
ctábo eum.

Teth. Bonus est Dóminus spe-
rántibus in eum , ánimæ quæ-
rénti illum.

Teth. Bonum est præstolari cum
siléntio salutáre Dei.

Teth. Bonum est viro , cum
portáverit jugum ab adolescén-
tia sua.

Jod. Sedébit solitárius , & tacé-
bit : quia levávit super se.

Jod. Ponet in púlvere os suum , si
fortè sit spes .

N 6 **Jod.**

Jod. Dabit percutienti se maxillam, faturabitur opprobriis.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Sicut ovis ad occisionem ductus est, & dum male tractaretur, non aperuit os suum: traditus est ad mortem, * Ut vivificaret populum suum.

V. Tradidit in mortem animam suam, & inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret.

Lectio ii.

Cap. 4.

Aleph.

Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarii in capite omnium platearum?

Beth. Filii Sion inclyti, & amicti auro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manuum figuli?

Ghimel. Sed & lamiae nudaverunt mammam: lactaverunt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi struthio in deserto.

Daleth. Adhaesit lingua lactentis ad palatum ejus in siti: parvuli

pe-

petierunt panem, & non erat qui frangeret eis.

He. Qui vescebantur voluptuose, interierunt in viis: qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt sterora.

Vau. Et major effecta est iniquitas filiae populi mei peccato Sodomorum, quae subversa est in momento, & non ceperunt in ea manus. **Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.**

R. Jerusalem surge, & exue te vestibus jucunditatis: induere cinere & cilicio, * Quia in te occisus est Salvator Israel. **V.** Deduc quasi torrentem lacrymas per diem & noctem, & non taceat pupilla oculi tui. Quia in te.

Incipit Oratio Jeremiae Prophetae.

Lectio iii.

Cap. 5.

Recordare Domine quid acciderit nobis: intuere, & respice opprobrium nostrum. Haereditas nostra versa est ad alienos; domus nostrae ad extraneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres

no-

nostræ quasi viduæ. Aquam nostram pecunia bibimus : ligna nostra pretio comparavimus. Cervicibus nostris minabamur ; lassis non dabatur requies. Ægypto dedimus manum , & Assyriis , ut futurarémur pane . Patres nostri peccaverunt , & non sunt : & nos iniquitates eorum portavimus . Servi dominati sunt nostri : non fuit qui redimeret de manu eorum . In animabus nostris afferebamus panem nobis , à facie gladii in deserto . Pellis nostra quasi clibanus , exusta est à facie tempestatum famis . Mulieres in Sion humiliaverunt , & virgines in civitatibus Juda .

Jerusalem , Jerusalem , convertere ad Dominum Deum tuum .

R. Plange quasi virgo plebs mea : ululate pastores in cinere & cilicio : * Quia venit dies Domini magna , & amara valde . **V.** Accingite vos sacerdotes , & plangite ministri altaris , aspergite vos cinere . Quia venit . **P**lange .

In

ad Matutinum. 303

In secundo Nocturno, Antiphona:

Elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ. **Psalms 23.**

Domini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum: * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attól-

Attollite portas, principes, vestras,
& elevamini portæ æternales : * &
introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dómi-
nus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Añã. Elevamini portæ æternales,
& introibit Rex glóriæ.

Añã. Credo videre bona Dómini
in terra viventium.

Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea, &
salus mea, * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ, *
à quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocén-
tes, * ut edant carnes meas:

Qui tribulant me inimici mei, *
ipsi infirmati sunt, & cecidé-
runt.

Si consistant advérsus me castra, *
non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsus me præ-
lium, * in hoc ego sperábo.

Unam petii à Dómino, hanc re-
quíram, * ut inhábitem in domo
Dómini ómnibus diébus vitæ
meæ:

Ut

Ut vídeam voluptátem Dómini, *
& vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

Circuivi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiám vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserere mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declines in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínqtas me, neque despicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquerunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Le-

Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulantium me: * quóniam insurrexerunt in me testes iníqui, & mentita est iníquitas tibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Añã. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Añã. Dómine abstraxísti ab ínferis ánimam meam. *Psalmus 29.*

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * & sanásti me.

Dómine eduxísti ab ínferno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

*Q*uó-

Quóniam ira in indignatione
ejus: * & vita in voluntate ejus.

Ad vésperum demorábitur fle-
tus: * & ad matutinum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia
mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntate tua, * præsti-
tísti decóri meo virtútem.

Avértísti faciém tuam à me, * &
factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo: * & ad
Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sáanguine meo, *
dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pul-
vis, * aut annuntiábit veritátem
tuam?

Audívit Dóminus, & misértus
est mei: * Dóminus factus est ad-
jútor meus.

Convertísti planctum meum in
gáudium mihi: * conscidísti fac-
cum meum, & circumdedísti me
lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, & non
compúngar: * Dómine Deus me-
us in ætérnum confitébor tibi.

Ad-

Añā. Dómine abstraxísti ab ínferis
ánimam meam. **ŷ.** Tu autem Dó-
mine miserére mei. **Rz.** Et resúscita
me, & retribuam eis.

Pater noster. **secretò.**

Ex Tractátu sancti Augustíni Epí-
scopi super Psalmos.

In Psalm. 63. ŷ. 7.

Lectio iv.

Accédet homo ad cor altum,
& exaltábitur Deus. Illi dixé-
runt, Quis nos vidébit? Defecé-
runt scrutántes scrutatiónes, con-
sília mala. Accéssit homo ad ipsa
consília, passus est se tenéri ut
homo. Non enim tenerétur nisi
homo, aut viderétur nisi homo,
aut cæderétur nisi homo, aut cru-
cifigerétur, aut morerétur nisi ho-
mo. Accéssit ergo homo ad il-
las omnes passiónes, quæ in illo
nihil valérent, nisi esset homo.
Sed si ille non esset homo, non li-
berarétur homo. Accéssit homo
ad cor altum, id est, cor secretum,
objiciens aspéctibus humanis hó-
minem, servans intus Deum: ce-
lans formam Dei, in qua æquális
est

est Patri, & offerens formam servi,
qua minor est Patre.

R. Recéssit pastor noster, fons
aquæ vivæ, ad cujus tránsito
sol obscuratus est: * Nam & ille
captus est, qui captivum tenébat
primum hóminem: hódie portas
mortis & feras páriter Salvátor
noster dirúpit. *v.* Destruxit qui-
dem claustra inférni, & subvértit
poténtias diaboli. Nam & ille.

Lectio v.

QUò perduxérunt illas scruta-
tiones suas, quas perscrután-
tes defecerunt, ut étiam mórtuo
Dómino & sepúlto, custódes pó-
nerent ad sepúlchrum? Dixérunt
enim Piláto: Sedúctor ille. Hoc
appellabátur nómine Dóminus Je-
sus Christus, ad solátium servó-
rum suórum, quando dicúntur
seductóres. Ergo illi Piláto: Se-
dúctor ille, ínquiunt, dixit ad-
huc vivens: Post tres dies resúr-
gam. Jube itaque custodíri sepúl-
chrum usque in diem tértium,
ne fortè véniant discípuli ejus,
&

& furéntur eum , & dicant ple-
bi , Surrexit à mórtuis : & erit
novíssimus error peior prióre. Ait
illis Pilátus : Habétis custódiam ,
ite , custodíte sicut scitis. Illi au-
tem abeúntes , muniérunt sepúl-
chrum , signántes lápidem cum
custódibus.

R. O vos omnes , qui transítis per
viam , atténdite & vidéte , * Si est
dolor símilis sicut dolor meus.

V. Atténdite univérsti pópuli , & vi-
déte dolórem meum . Si est.

Lectio vi.

POsuerunt custódes mílites ad
sepúlchrum . Concússa terra
Dóminus resurrexit : mirácula fa-
cta sunt tália circa sepúlchrum , ut
& ipsi mílites , qui custódes advé-
nerant , testes fierent , si vellent
vera nuntiáre . Sed avarítia illa , quæ
captivávit discípulum cómitem
Christi , captivávit & mílitem cu-
stódem sepúlchri . Damus , ín-
quiunt , vobis pecúniám : & díci-
te , quia vobis dormiéntibus vené-
runt discípuli ejus , & abstulérunt
eum .

eum. Verè defecerunt scrutantes
scrutatiões. Quid est quod dixisti,
ò infelix astütia? Tantümne deseris
lucem consilii pietätis, & in pro-
funda versütiae demergeris, ut hoc
dicas: Dícite, quia vobis dormiën-
tibus venerunt discipuli ejus, & ab-
stulerunt eum? Dormiëntes testes
adhibes? verè tu ipse obdormisti,
qui scrutando tália defecisti.

R. Ecce quómo modo moritur justus,
& nemo percipit corde: & viri ju-
sti tolluntur, & nemo considerat:
à facie iniquitatis sublatus est ju-
stus: * Et erit in pace memoria
ejus. *V.* Tamquam agnus coram
tondente se obmutuit, & non apé-
ruit os suum: de angustia, & de
judicio sublatus est. Et erit in
pace. *Ecce quómo modo.*

In tertio Nocturno, Antiphona.

Deus adjuvat me, & Dóminus sus-
céptor est animæ meæ.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum
me fac: * & in virtute tua
júdica me.

Deus

Deus exáudi orationem meam : * áuribus pécipere verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me , & fortes quæsiérunt ánimam meam : * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avértite mala inimícis meis : * & in veritate tua dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi , * & confitébor nómini tuo Dómine , quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatione eripuísti me : * & super inimicos meos despéxit óculus meus.

Añá. Deus ádjuvat me , & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Añá. In pace factus est locus ejus , & Sion habitatio ejus. **Psalms 75.**

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * & habitatio ejus in Sion.

ad Matutinum. 313

Ibi confrégit poténtias árcuum , *
scutum , gládium , & bellum.

Illúminans tu mirabiliter à mónti-
bus ætérnis : * turbáti sunt omnes
insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * &
nihil invenérunt omnes viri divi-
tiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Ja-
cob , * dormitavérunt qui ascen-
dérunt equos.

Tu terríbilis es , & quis resístet
tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecísti judí-
cium : * terra trémuit & quiévit ,

Cùm exúrgeret in judícium De-
us : * ut salvos fáceret omnes man-
suétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confi-
tébitur tibi : * & reliquiæ cogita-
tiónis diem festum agent tibi.

Vovéte , & réddite Dómino Deo
vestro , * omnes qui in circúitu
ejus affertis múnera ,

Terríbili & ei qui aufert spíritum
príncipum , * terríbili apud reges
terræ.

Añā. In pace factus est locus ejus,
& in Sion habitatio ejus.

Añā. Factus sum sicut homo sine
adjutorio, inter mortuos liber.

Psalms 87.

Domine Deus salutis meae, *
in die clamavi, & nocte co-
ram te.

Intret in conspectu tuo oratio
mea: * inclina aurem tuam ad
precem meam:

Quia repleta est malis anima
mea: * & vita mea inferno appro-
pinquavit.

Aestimatus sum cum descendenti-
bus in lacum: * factus sum sicut
homo sine adjutorio, inter mor-
tuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in se-
pulchris, quorum non es memor
amplius: * & ipsi de manu tua re-
pulti sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori, *
in tenebris, & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor
tuus: * & omnes fluctus tuos in-
duxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me : *
posuerunt me abominatiònem
sibi.

Tràditus sum , & non egredié-
bar : * óculi mei languerunt præ
inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : *
expánda ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabí-
lia : * aut médici suscitábunt , &
confitebúntur tibi.

Numquid narrábit áliquis in se-
púlchro misericórdiam tuam , *
& veritátem tuam in perditiónè ?

Numquid cognoscéntur in téné-
bris mirabília tua , * & justitia tua
in terra obliviónis.

Et ego ad te Dómine clamávi : *
& manè orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratió-
nem meam : * avértis fáciem tuam
à me?

Pauper sum ego , & in labóribus à
juventúte mea : * exaltátus autem
humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * &
terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua
tota die : ⁊ circumdedérunt me
simul.

Elongásti à me amicum & próxi-
mum : ⁊ notos meos à miséria.

Añã. Factus sum sicut homo sine
adjuutorio, inter mórtuos liber.

V. In pace factus est locus ejus.

R. Et in Sion habitatio ejus.

Pater noster. secretò.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli
ad Hebræos.

Lectio vii.

Cap. 9. c

CHristus assístens Póntifex futu-
rórurum bonórum, per ámplius
& perfectius tabernáculum non
manufáctum, id est, non hujus
creatiónis : neque per sánguinem
hircórum aut vitulórum, sed per
próprium sánguinem introívit se-
mel in Sancta, æténa redemptió-
ne invénta. Si enim sanguis hir-
córum & taurórum, & cinis vitu-
læ aspérsus inquinátos sanctificat
ad emundatióem carnis : quan-
tò magis sanguis Christi, qui per
Spíritum sanctum semetípsum ob-

tu-

tulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi?

R. Astiterunt reges terræ, & principes convenérunt in unum, * Adversus Dominum, & adversus Christum eius. *V.* Quare fremuerunt Gentes, & populi meditati sunt inania? Adversus.

Lectio viii.

ET ideo novi Testamenti mediátor est: ut morte intercedente, in redemptionem earum pravaricationum, quæ erant sub priori Testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt, æternæ hæreditatis. Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est.

R. Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * Factus sum

O 3 sicut

sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber. *ψ.* Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebris, & in umbra mortis. Factus sum.

Lectio ix.

Lecto enim omni mandato legis à Mòyse univèrso pòpulo, accipiens sànguinem vitulòrum & hircòrum, cum aqua & lana coccinea & hysòpo; ipsum quoque librum & omnem pòpulum aspèrfit, dicens: Hic sanguis testamènti, quod mandàvit ad vos Deus. Etiam tabernàculum, & òmnia vasa ministèrii sàguine simìliter aspèrfit. Et òmnia penè in sàguine secùndum legem mundantur: & sine sàguinis effusione non fit remissio.

R. Sepulto Dòmino, signatum est monumèntum, volvèntes lapidem ad òstium monumènti: **.* Ponèntes mílites, qui custodirent illum. *ψ.* Accedèntes príncipes sacerdotum ad Pilátum, petierunt illum. Ponèntes mílites. Sepulto Dòmino.

AD

A D L A U D E S,

Antiphona.

OMors, ero mors tua, morsus
tuus ero inferne.

Psalmus. Misere mei Deus. 134.

Antiphona. Plangent eum quasi
unigenitum, quia innocens Domi-
nus occisus est. **Psalmus 42.**

Judica me Deus, & discerne
causam meam de gente non
sancta, * ab homine iniquo & do-
losa erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: *
quare me repulisti? & quare tri-
stis incedo, dum affligit me ini-
micus?

Emitte lucem tuam & veritatem
tuam: * ipsa me deduxerunt, &
adduxerunt in montem sanctum
tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad
Deum qui laetificat juventutem
meam.

Confitebor tibi in cithara Deus
Deus meus: * quare tristis es
anima mea? & quare conturbas
me?

Spera in Deo , quóniam adhuc confitébor illi : * salutare vultus mei , & Deus meus .

Antiphona . Plangent eum quasi unigénitum , quia innocens Dóminus occísus est .

Añã . Atténdite univérsti pópuli , & vidéte dolórem meum .

Psalms . Deus Deus meus . 139 .

Añã . A porta ínferi éruẽ Dómine ánimam meam .

Canticum Ezechix . Isaix 38 . b

Ego dixi : In dimídio díerum meórum * vadam ad portas ínferi .

Quasívi resíduum annórum meórum . * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium .

Non aspíciam hóminem ultrá , * & habitatórem quiétis .

Generátio mea abláta est , & convóluta est à me , * quasi tabernáculum pastórum :

Præcísã est velut à texénte , vita mea : dum adhuc ordírer , succídít me : * de manè usque ad véspèram finies me .

Sperábam usque ad manè , *
quasi leo sic contrívit ómnia ossa
mea:

De manè usque ad vésperam fi-
nies me : * sicut pullus hirúdinis
sic clamábo , meditábor ut co-
lúmba?

Attenuáti sunt óculi mei , * suspi-
ciéntes in excélsu:

Dómine vim pátor , respónde pro
me . * Quid dicam , aut quid respon-
débit mihi , cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos
meos * in amaritúde ánimæ
meæ.

Dómine , si sic vívitur , & in tálibus
vita spíritus mei , corrípies me , &
vivificábis me . * Ecce in pace ama-
ritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam
ut non períret , * projecísti post
tergum tuum ómnia peccáta
mea.

Quia non inférnus confitébitur ti-
bi , neque mors laudábit te : *
non expectábunt qui descéndunt
in lacum , veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine salvum me fac: * & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

Añã. A porta inferi erue Domine animam meam. **Añã.** O vos omnes qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor sicut dolor meus. **Psal.** Laudate Dominum de coelis. 144. **V.** Caro mea requiescet in spe. **R.** Et non dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mulieres sedentes ad monumentum lamentabantur, flentes Dominum. **V.** Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltavit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen. **Pater noster. secreto.**

Psalmus. Misere mei Deus. 134.

Oratio.

Respice, quaesumus Domine, super hanc familiam tuam
pro

ad Laudes.

323

pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit máribus trádi nocéntium, & crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit.

Et sic dicitur usque ad Nonam. Dicitur Horis ut supra. 150. dicitur Missa ut in Ordinario.

*Statio ad sanctum Joannem
in Laterano*

Ora competenti coope-
riuntur Altaria, & dicun-
tur Horæ, candelis Alta-
ris extinctis usque ad principium
Missæ. Interim excutitur ignis de
lapide foris Ecclesiam, & ex eo
accenduntur carbones. Dicta No-
na, Sacerdos indutus amictu, alba,
cingulo, stola, & pluviali violaceo,
vel sine casula, astantibus sibi mini-
stris cum Cruce, aqua benedicta,
& incenso, ante portam Ecclesie,
si commodè potest, vel in ipso
aditu Ecclesie benedicit novum
ignem, dicens:

ŷ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spírítu tuo.

O 6

Oré-

Oremus.

Oratio.

DEus, qui per Filium tuum, angularem scilicet lapidem, claritatis tuæ ignem fidelibus contulisti: productum è sílice, nostris profuturum úsibus, novum hunc ignem sanctifica: & concede nobis, ita per hæc festa Paschalia cœlestibus desideriis inflammari; ut ad perpetuæ claritatis, puris mentibus, valeamus festa pertingere. Per eundem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Oremus.

Domine Deus, Pater omnipotens, lumen indeficiens, qui es conditor ómnium lúminum: bene dic hoc lumen, quod à te sanctificatum atque benedictum est, qui illuminasti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritatis tuæ: & sicut illuminasti Móysen exeuntem de Ægypto, ita illumines corda & sensus nostros: ut ad vitam & lucem æternam pervenire mereámur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Ore

O rēmus.

Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus: benedictentibus nobis hunc ignem in nomine tuo, & unigeniti Filii tui Dei ac Domini nostri Jesu Christi, & Spiritus sancti, cooperari digneris: & adjuva nos contra ignita tela inimici, & illustra gratia cœlesti. Qui vivis & regnas cum eodem Unigenito tuo, & Spiritu sancto, Deus, per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

Deinde benedicit quinque grana incensi ponenda in Cereo, dicens absolute hanc Orationem.

Veniat, quæsumus, omnipotens Deus, super hoc incensum larga tuæ bene ✠ dictionis infusio: & hunc nocturnum splendorem invisibilis regenerátor accende: ut non solum sacrificium, quod hac nocte litatum est, arcana luminis tui admixtione resulgeat: sed in quocúmque loco ex hujus sanctificationis mysterio aliquid fuerit deportatum, expulsa
dia-

326 **Sabbato sancto,**
diabólica fraudis nequítia, virtus
tuæ majestátis assístat. Per **Chri-**
stum Dóminum nostrum.

R. Amen.

¶ Dum benedicit grana incensi,
Acolythus assumens de carboni-
bus benedictis ponit in thuribulo:
& finita Oratione supradicta, Sa-
cerdos de navicula ponit incen-
sum in thuribulo, benedicens il-
lud more solito: deinde prædicta
grana incensi & ignem ter aspergit
aqua benedicta, dicens: **Aspérge-**
me, sine cantu, & sine Psalmo, &
ter adolet incenso.

Interim omnia luminaria Ecclesiæ
extinguantur, ut de igne benedi-
cto postmodum accendantur.
Tum Diaconus indutus dalmatica
albi coloris, accipit arundinem
cum tribus candelis in summitate
illius triangulo distinctis. Præce-
dit thuriferarius cum Acolytho
deferente in vase quinque grana
incensi: sequitur Subdiaconus cum
Cruce, & Clerus per ordinem:
deinde Diaconus cum arundine,
post

Benedictio Cerei. 327

post eum Celebrans. Cùm Diaconus ingressus est Ecclesiam, inclinat arundinem, & Acolythus deferens candelam accensam de novo igne, accendit unam ex illis tribus candelis desuper positis: & Diaconus elevans arundinem, genuflectit, similiter & omnes alii cum eo, præter Subdiaconum Crucem ferentem: & cantat solus, **Lumen Christi.**

R. Deo grátias.

Et procedens ad medium Ecclesiæ, ibi accenditur alia candela: & iterùm genuflectitur, ut supra, altiùs cantat, **Lumen Christi.**

R. Deo grátias.

Tertiò procedit ante Altare, ubi accenditur tertia candela: & rursus genuflexus ut priùs, adhuc altiùs dicit: **Lumen Christi.**

R. Deo grátias.

Deinde Celebrans ascendit ad Altare in cornu Epistolæ, & Diaconus dat arundinem uni Acolytho: & accipiens librum, petit à Celebrante benedictionem.

328 *Sabbato sancto,*
ut fit ad Euangelium, Sacerdote
dicente, Dominus fit in corde
tuo, & in labiis tuis: ut dignè &
competèter annúnties suum Pa-
schále præcónium: In nómine Pa-
tris, & Filii, ✠ & Spíritus sancti,
Amen.

Posteà vadit ad pulpitum, & po-
nit super eo librum, & incensat.
A dextris Diaconi stent Subdiaco-
nus cum Cruce, & thuriferarius:
à sinistris, duo Acolythi, ille qui
tenet arundinem, & alius tenens
in vase quinque grana incensi be-
nedicti figenda in Cereo. Tunc,
furgentibus omnibus, & stanti-
bus ut fit ad Euangelium, Diaco-
nus cantat:

EXúltet jam Angélica turba coe-
lórum: exúltent divína mysté-
ria: & pro tanti Regis victória, tu-
ba ínsonet salutáris. Gáudeat &
tellus tantis irradiáta fulgóribus:
& ætérni Regis splendóre illustrá-
ta, totius orbis se séntiat amisísse
caliginem. Lætétur & mater Ec-
clésia tanti lúminis adornáta ful-
gó-

Benedictio Cerei. 329

góribus, & magnis populórum vó-
cibus hæc aula resúltet. Quapró-
pter adstántes vos, fratres charís-
simi, ad tam miram hujus sancti
lúminis claritátem, unà mecum,
quæso, Dei omnipoténtis miseri-
córdiam invocáte. Ut qui me non
meis méritis intra Levitárum nú-
merum dignátus est aggregáre:
lúminis sui claritátem infundens,
Cerei hujus laudem implére perfí-
ciat. Per Dóminum nostrum Je-
sum Christum Fílium tuum: qui
cum eo vivit & regnat in unitate
Spíritus sancti Deus, per ómnia sæ-
cula sæculórum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Sursum corda. **R.** Habémus ad
Dóminum. **V.** Grátias agámus Dó-
mino Deo nostro. **R.** Dignum &
justum est. **V**erè dignum & ju-
stum est, invisíblem Deum Pa-
trem omnipoténtem, Filiúmque
ejus unigénitum, Dóminum no-
strum Jesum Christum, toto cor-
dis ac mentis affectu, & vocis
mi-

ministratio personare. Qui pro nobis ætérno Patri, Adæ débitum solvit: & véteris piáculi cautió- nem pio cruóre detérfit. Hæc sunt enim festa Paschália, in quibus verus ille Agnus occíditur, cujus sángine postes fidélium confecrántur. Hæc nox est, in qua primùm patres nostros filios Israël edúctus de Ægypto, Mare rubrum sicco vestígio transíre fecísti. Hæc igitur nox est, quæ peccatórum ténebras, columináe illuminatione purgávit. Hæc nox est, quæ hódie per univérsum mundum, in Christo credentes, à vitiis sæculi, & calígne peccatórum segregátos, reddit grátia, sóciat sanctitati. Hæc nox est, in qua destrúctis vínclis mortis, Christus ab ínferis victor ascéndit. Nihil enim nobis nasci profuit, nisi rédimi profuisset. O mira circa nos tuæ pietátis dignátio! O inæstimábilis diléctio charitátis: ut servum redimeres, Fílium tradidísti! O certè neces-

Benedictio Cerei. 331

sarium Adæ peccatum, quod Christi morte delatum est! O felix culpa, quæ talem ac tantum meruit habere redemptorem! O verè beata nox, quæ sola meruit scire tempus & horam, in qua Christus ab inferis resurrexit! Hæc nox est, de qua scriptum est: Et nox sicut dies illuminabitur: & nox illuminatio mea in deliciis meis. Hujus igitur sanctificatio noctis fugat scelerata, culpas lavat: & reddit innocentiam lapsis, & moestis lætitiâ. Fugat odia, concordiam parat, & curvat impéria.

(**Hic Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereo in modum Crucis.**) In hujus igitur noctis gratia, suscipe sancte Pater, incensi hujus sacrificium vespertinum: quod tibi in hac Cerei oblatione solèmnis, per ministrorum manus de operibus apum, sacrosancta reddit Ecclesia. Sed jam columnæ hujus præconiâ novimus, quam in honorem Dei rutilans ignis accendit.

(**Hic**

332 *Sabbato sancto,*

(*Hic Diaconus accendit Cereum cum una ex tribus candelis in arundine positis.*) Qui licet sit divisus in partes, mutuati tamen luminis detrimenta non novit. Alitur enim liquantibus ceris, quas in substantiam pretiosae hujus lampadis, apis mater eduxit.) *Hic accenduntur lampades.*) O vere beata nox, quae expoliavit Aegyptios, ditavit Hebraeos! Nox, in qua terrenis caelestia, humanis divina junguntur. Oramus ergo te Domine: ut Cereus iste in honorem tui nominis consecratus, ad noctis hujus caliginem destruendam, indeficiens perseveret. Et in odorem suavitatis acceptus, supernis luminaribus miscatur. Flammam ejus lucifer matutinus inveniat. Ille, inquam, lucifer, qui nescit occasum. Ille, qui regressus ab inferis, humano generi serenus illuxit. Precamur ergo te Domine: ut nos famulos tuos, omnemque clerum, & devotissimum

Benedictio Cerei. 333

mum pópulum , unà cum bea-
tissimo Papa nostro **N.** & Anti-
stite nostro **N.** quiète témporum
concéssa, in his Paschálibus gáu-
diis , assídua protectióne régere ,
gubernáre , & conserváre digné-
ris . Réspice étiam ad devotí-
simum) **Si non est coronatus ,**
dicatur eléctum Imperatórem .)
Imperatórem nostrum **N.** cujus
tu Deus desidérii vota præno-
scens , ineffábili pietátis & mise-
ricórdiæ tuæ múnere , tranquil-
lum perpétuæ pacis accómmoda :
& cœléstem victóriam cum om-
ni pópulo suo . Per eúndem Dó-
minum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum : Qui tecum vivit
& regnat in unitáte Spíritus san-
cti Deus , per ómnia sæcula sæ-
culórum .

R. Amen .

¶ Completa benedictione Cerei,
Diaconus , depositis albis , sumit
violacea paramenta , & vadit ad
Celebrantem : qui exuitur plu-
viali , & sumit manipulum , & ca-
su-

334 *Sabbato sancto,*
fulam violacei coloris. Postea le-
guntur Prophetiæ sine titulo : &
Celebrans legit eas submissa voce
ad Altare in cornu Epistolæ. In
sine Prophetiarum dicuntur Ora-
tiones modo subscripto. Ante ,
vel interim dum Prophetiæ legun-
tur , Presbyteri catechizent cate-
chumenos baptizandos , & præpa-
rent ad Baptisimum.

Prophetia prima. Genes. 1. & 2.

IN principio creavit Deus cœ-
lum & terram. Terra autem
erat inanis & vacua, & tenebræ
erant super faciem abyssi : & Spí-
ritus Dei ferebatur super aquas .
Dixitque Deus : Fiat lux. Et facta
est lux. Et vidit Deus lucem quòd
esset bona : & divisit lucem à
tenebris . Appellavitque lucem
Diem , & tenebras Noctem : fa-
ctumque est vespere & manè ,
dies unus . Dixit quoque Deus :
Fiat firmamentum in medio aqua-
rum : & dividat aquas ab aquis .
Et fecit Deus firmamentum : di-
visitque aquas quæ erant sub fir-
ma-

Prophetia prima. 335

firmaménto , ab his quæ erant super firmaméntum . Et factum est ita . Vocavitque Deus firmaméntum , Coelum : & factum est vespere & manè , dies secundus . Dixit verò Deus : Congregentur aquæ , quæ sub cœlo sunt , in locum unum : & appareat árida . Et factum est ita . Et vocavit Deus áridam , Terram , congregationésque aquarum appellavit Mária . Et vidit Deus quòd esset bonum . Et ait : Germinet terra herbam viréntem , & faciéntem semen , & lignum pomíferum faciens fructum juxta genus suum , cujus semen in semetípso sit super terram . Et factum est ita . Et protulit terra herbam viréntem , & faciéntem semen juxta genus suum , lignúmque faciens fructum , & habens unumquódque seméntem secundùm spéciem suam . Et vidit Deus quòd esset bonum . Et factum est vespere & manè , dies tertius . Dixit autem Deus : Fiant luminária in firmaménto cœli ,
&

& dividant diem ac noctem, & sint in signa & tempora, & dies & annos: ut luceant in firmamento coeli, & illuminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare majus, ut præesset diæ: & luminare minus, ut præesset nocti: & stellas. Et posuit eas in firmamento coeli, ut lucerent super terram, & præessent diæ ac nocti, & dividerent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere & mane, dies quartus. Dixit etiam Deus: Producant aquæ reptilæ animæ viventis, & volatile super terram sub firmamento coeli. Creavitque Deus Cete grândia, & omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquæ in species suas, & omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Crescite, & multiplicamini, & replete aquas maris: avesque multiplicentur super terram.

Prophetia prima.

337

ram. Et factum est vespere & mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo, iumenta, & reptilia, & bestias terræ secundum species suas. Factumque est ita. Et fecit Deus bestias terræ iuxta species suas, & iumenta, & omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum: & ait: Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram: & præsit piscibus maris, & volatilibus cœli, & bestiis, universæque terræ, omnique reptili, quod movetur in terra. Et creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum & feminam creavit eos. Benedixitque illis Deus, & ait: Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & subjicite eam, & dominamini piscibus maris, & volatilibus cœli, & universis animantibus, quæ moventur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi

vobis omnem herbam afferentem fermen super terram, & univérſa ligna quæ habent in ſemetiſſis ſementem géneris ſui, ut ſint vobis in eſcam: & cunctis animántibus terræ, omníque vólucris cœli, & univérſis quæ movéntur in terra, & in quibus eſt ánima vivens, ut hábeant ad veſcéndum. Et factum eſt ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat: & erant valdè bona. Et factum eſt véſpere & manè, dies ſextus. Igitur perfecti ſunt cœli & terra, & omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die ſéptimo opus ſuum, quod fécerat: & requiévit die ſéptimo ab univérſo ópere, quod patrát.

Qua completa, Sacerdos dicit: Orémus. Diaconus: Flectámus génuá. & Subdiaconus: Leváte.

Oratio.

DEus, qui mirabíliter creáſti hóminem, & mirabílius redemíſti: da nobis quæſumus, contra
oble-

Prophetia secunda. 339

oblectaménta peccáti , mentis ratióne persístere : ut mereámur ad ætérna gáudia pervenire. Per Dóminum nostrum.

Prophetia secunda. Gen. 5. d 6. & 8.

NOe verò cum quingentórum esset annórum , genuit Sem, Cham, & Japheth. Cúmque cœpissent hómines multiplicári super terram, & filias procreássent, vidéntes filii Dei filias hóminum quòd essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elegerant. Dixítque Deus : Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est : erúntque dies illius centum viginti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingrési sunt filii Dei ad filias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes à sæculo viri famósi. Videns autem Deus quòd multa malítia hóminum esset in terra, & cuncta cogitatio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnítuit

eum quòd hóminem fecíffet in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecùs, Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, à facie terræ, ab hómine usque ad animántia, à réptili usque ad vólucres cœli. Pœnitet enim me fecísse eos. Noe verò invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatiónes Noe: Noe vir justus atque perfectus fuit in generatióibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuít tres filios, Sem, Cham, & Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, & repléta est iniquitate. Cùmque vidíffet Deus terram esse corruptam (omnis quippe caro corruperat viam suam super terram) dixit ad Noe: Finis univérse carnis venit coram me: repléta est terra iniquitate à facie eórum; & ego disperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: mansúnculas in arca fácies, & bitúmíne línies intrínsecùs & extrínsecùs. Et sic fácies eam:
Tre-

Prophetia secunda. 341

Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ , quinquaginta cubitórum latitúdo , & triginta cubitórum altitúdo illius. Fenéstram in arca fácies , & in cúbito consummábis summitátem ejus : óstium autem arcæ pones ex látere : deórsum , coenácula , & trístega fácies in ea . Ecce ego addúcam aquas dilúvii super terram , ut interficiam omnem carnem , in qua spíritus vitæ est subter coelum. Univérfa quæ in terra sunt , consuméntur . Ponámque foedus meum tecum : & ingrediéris arcam tu , & filii tui , uxor tua , & uxóres filiórum tuórum tecum . Et ex cunctis animántibus univérfæ carnis bina indúces in arcam , ut vivant tecum : masculíni sexus & foemínini . De volúcribus juxta genus suum , & de juméntis in genere suo , & ex omni réptili terræ secundùm genus suum : bina de ómnibus ingrediéntur tecum , ut possint vívere . Tolles ígitur tecum ex ómnibus escis , quæ

mandi possunt, & comportabis apud te: & erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit igitur Noe omnia, quæ præcéperat illis Deus. Erátque sexcentórum annórum quando dilúvii aquæ inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cata-ráctæ coeli apértæ sunt: & facta est plúvia super terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus. In artículo diéi illius ingrêfusus est Noe, & Sem, & Cham, & Japheth, filii ejus, uxor illius, & tres uxóres filiórum ejus cum eis, in arcam: ipsi & omne animal secúndum genus suum, univérfaque juménta in génere suo, & omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Porrò arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram: opertique sunt omnes montes excélsi sub univérso coelo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos
ope-

Prophetia secunda. 343

operuerat. Consumptaque est omnis caro, quæ movebatur super terram, volucrum, animantium, bestiarum, omniumque reptilium quæ reptant super terram. Remansit autem solus Noe, & qui cum eo erant in arca. Obtinueruntque aquæ terram centum quinquaginta diebus. Recordatus autem Deus Noe, cunctorumque animantium, & omnium iumentorum, quæ erant cum eo in arca, adduxit spiritum super terram, & imminutæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, & cataractæ cœli: & prohibitæ sunt pluviae de cœlo. Reversæque sunt aquæ de terra euntes & redeuntes: & coeperunt minui post centum quinquaginta dies. Cùmque transissent quadraginta dies, apèriens Noe fenestram arcæ, quam fecerat, dimisit corvum: qui egrediebatur, & non revertebatur, donec siccarèntur aquæ super terram. Emisit quoque columbam post eum, ut vidèret si jam

cessassent aquæ super faciem terræ. Quæ cum non invenisset ubi requiesceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super universam terram: extenditque manum, & apprehensam intulit in arcam. Expectatis autem ultra septem diebus aliis, rursus dimisit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad vesperam, portans ramum olivæ viréntibus foliis in ore suo. Intellexit ergo Noe quòd cessassent aquæ super terram. Expectavitque nihilominus septem alios dies: & emisit columbam, quæ non est reversa ultra ad eum. Locutus est autem Deus ad Noe, dicens: Egrede de arca tu, & uxor tua, filii tui & uxores filiorum tuorum tecum. Cuncta animantia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus, quam in bestiis & universis reptilibus, quæ reptant super terram, educ tecum, & ingredimini super terram: crescite, & multiplicamini
fu-

Prophetia secunda. 345

super eam. Egressus est ergo Noe, & filii ejus; uxor illius, & uxores filiorum ejus cum eo. Sed & omnia animantia, jumenta, & reptilia quæ reptant super terram secundum genus suum, egressa sunt de arca. **Ædificavit autem Noe altare Dómino: & tollens de cunctis pecoribus & volúcribus mundis, obtulit holocausta super altare. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis. Orémus. Flectámus génua. R. Leváte.**

Oratio.

DEus, incommutábilis virtus, & lumen ætérnum: respice propítius ad totíus Ecclésiæ tuæ mirábile sacraméntum, & opus salutis humanæ, perpétuæ dispositionis effectú tranquíllius operáre: totúsque mundus experiátur & vídeat, dejécta érigi, inveteráta renovári, & per ipsum redire ómnia in íntegrum, à quo sumpsére princípium: Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit.

IN diébus illis : Tentávit Deus Abraham , & dixit ad eum : Abraham , Abraham . At ille respóndit : Adsum . Ait illi : Tolle filium tuum unigénitum , quem diligis , Isaac , & vade in terram visionis : atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum mόνtium quem monstrávero tibi . Igitur Abraham de nocte consurgens , stravit ásinum suum : ducens secum duos júvenes , & Isaac filium suum . Cùmque concidisset ligna in holocáustum , ábiit ad locum quem præcéperat ei Deus . Die autem tértio , elevátis óculis , vidit locum procul : dixitque ad púeros suos : Expectáte hic cum ásino : ego & puer illuc usque properántes , postquam adoráverimus , revertémur ad vos . Tulit quoque ligna holocáusti , & impósuit super Isaac filium suum : ipse verò portábat in mánibus ignem & gládium . Cùmque duo pérgerent simul , dixit Isaac pa-

Prophetia tertia. 347

tri suo : Pater mi . At ille respón-
dit : Quid vis fili ? Ecce , inquit ,
ignis & ligna : ubi est víctima ho-
locáuſti ? Dixit autem Abraham :
Deus providébit ſibi víctimam
holocáuſti , fili mi . Pergébant er-
go páriter : & venérunt ad lo-
cum , quem oſténderat ei Deus , in
quo ædificávit altáre , & deſuper
ligna compóſuit : cùmque alligáſ-
ſet Isaac filium ſuum , póſuit
eum in altáre ſuper ſtruem lignó-
rum . Extendítque manum , &
arrípuit gládium , ut immoláret
filium ſuum . Et ecce Angelus
Dómini de cœlo clamávit , di-
cens : Abraham , Abraham . Qui
reſpóndit : Adſum . Dixítque ei :
Non exténdaſ manum tuam ſu-
per púerum , neque fáciaſ illi
quidquam : nunc cognóvi quòd
times Deum , & non peperciſti
unigénito filio tuo propter me .
Levávit Abraham óculos ſuos ,
vidítque poſt tergum arietem in-
ter vepres hæréntem cónibus ,
quem aſſúmens obtulit holocáu-

stum pro filio. Appellavitque nomen loci illius, Dominus videt. Unde usque hodie dicitur: In monte Dominus videbit. Vocavit autem Angelus Domini Abraham secundò de coelo, dicens: Per memetipsum iuravi, dicit Dominus: quia fecisti hanc rem, & non pepercisti filio tuo unigenito propter me: benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellas coeli, & velut arenam, quae est in littore maris: possidebit semen tuum portas inimicorum suorum, & benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae, quia obedisti voci meae. Reversus est Abraham ad pueros suos, abieruntque Bersabee simul, & habitavit ibi. **Oremus.** Flectamus genua.

Levate.

Oratio.

DEus, fidelium Pater summe, qui in toto orbe terrarum, promissionis tuae filios diffusa adoptionis gratia multiplicas: & per paschale sacramentum, Abraham puerum tuum universarum, sicut
iurá-

Prophetia quarta. 349

jurásti , géntium éfficis patrem :
da pópulis tuis dignè ad grátiam
tuæ vocatiónis introíre . Per Dó-
minum nostrum .

Prophetia quarta. Exod. 14. f& 15.

IN diébus illis : Factum est in vi-
gilia matutina , & ecce respí-
ciens Dóminus super castra Ægy-
ptiórum per columnam ignis &
nubis , interfécit exercitum eó-
rum : & subvértit rotas cúrruum ,
ferebantúrque in profúndum : Di-
xérunt ergo Ægyptii : Fugiámus
Israélem : Dóminus enim pugnat
pro eis contra nos . Et ait Dómi-
nus ad Móysen : Exténde manum
tuam super mare , ut revertántur
aquæ ad Ægyptios super currus
& équites eórum . Cúmque ex-
tendíffet Móyses manum contra
mare , réversum est primo dilú-
culo ad priórem locum : fugien-
tibúsqe Ægyptiis occurrerunt
aquæ , & invólvit eos Dóminus
in médiis flúctibus . Reversæque
sunt aquæ , & operuérunt cur-
rus & équites cuncti exercitus
Pha-

Pharaónis, qui sequentes ingressi fuerant mare: nec unus quidem superfuit ex eis. Filii autem Israel perrexerunt per medium ficci maris, & aquæ eis erant quasi promuro à dextris & à sinistris: liberavitque Dominus in die illa Israel de manu Ægyptiorum. Et viderunt Ægyptios mortuos super litus maris, & manum magnam quam exercuerat Dominus contra eos, timuitque populus Dominum, & crediderunt Domino, & Moyse servo eius. Tunc cecinit Moyse & filii Israel carmen hoc Domino, & dixerunt.

Tractus. Cantemus Domino: gloriose enim honorificatus est: equum & ascensorem projecit in mare: adiutor & protector factus est mihi in salutem.

℣. Hic Deus meus, & honorificabo eum: Deus patris mei, & exaltabo eum. **℣.** Dominus conterens bella: Dominus nomen est illi.

Oremus. Flectamus genua.

R. Levate.

Ora-

Oratio.

DEus, cujus antiqua miracula etiam nostris sæculis coruscāre sentimus, dum quod uni pópulo, à persecutiōne Ægyptiaca liberādo, dexteræ tuæ potētia contulisti, id in salutem Géntium per aquam regeneratiōnis operāris: præsta; ut in Abrahæ filios, & in Israeliticam dignitatem, totius mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum nostrum.

Prophetia quinta. Isa. 54. g & 55.

HÆc est hæreditas servórum Dómini, & justitia eórum, apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiētes veníte ad aquas: & qui non habétis argéntum, properáte, émite, & comédite: veníte, émite absque argénto, & absque ulla commutatione, vinum & lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, & labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiētes me, & comédite bonum, & delectábitur in crassitudine ánima vestra. & Inclináte

aurem vestram, & venite ad me, audite, & vivet anima vestra, & feriam vobiscum pactum sempiternum, misericordias David fideles. Ecce testem populis dedi eum, ducem ac præceptorem Gentibus. Ecce gentem, quam nesciebas, vocabis: & Gentes, quæ te non cognoverunt, ad te current propter Dominum Deum tuum, & sanctum Israel, quia glorificavit te. Quærite Dominum, dum inveniri potest: invocate eum, dum propè est. Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & revertatur ad Dominum: & miseretur eius: & ad Deum nostrum: quoniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitationes meæ, cogitationes vestræ: neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dominus. Quia sicut exaltantur cæli à terra, sic exaltatæ sunt viæ meæ à viis vestris, & cogitationes meæ à cogitationibus vestris. Et quomodo descendit imber, &

Prophetia sexta. 353

nix de coelo, & illuc ultrà non re-
vèrtitur, sed inébriat terram, &
infundit eam, & germinàre eam
facit, & dat semen ferènti, & pa-
nem comedènti: sic erit verbum
meum, quod egrediétur de ore
meo: non revertétur ad me vá-
cuum, sed faciet quæcúmque vó-
lui, & prosperábitur in his, ad
quæ misi illud: dicit Dóminus om-
nípotens. **O**rémus. Flectámus gé-
nua. **R.** Leváte. **Oratio.**

OMnípotens sempitérne Deus,
multiplica in honórem nómi-
nis tui quod Patrum fidei spon-
disti: & promissionis filios sacra
adoptiône diláta: ut quod prióres
sancti non dubitavérunt futúrum,
Ecclésia tua magna jam ex parte
cognóscat implétum. Per Dómi-
num nostrum.

Prophetia sexta. **Baruch 3. c**

AUdi Israel mándata vitæ:
áuribus pércipe, ut scias pru-
dèntiam. Quid est Israel, quòd in
terra inimicórum es? Inveterásti
in terra aliéna, coinquinátus es
cum

cum mórtuis : deputátus es cum descendéntibus in inférnum . De-
reliquísti fontem sapiéntiæ . Nam
si in via Dei ambulásses , habitá-
ses útique in pace sempitérna .
Disce ubi sit prudéntia , ubi sit
virtus , ubi sit intelléctus : ut
scias simul ubi sit longitúrnitas vi-
tæ & victus , ubi sit lumen ocu-
lórum , & pax . Quis invénit lo-
cum ejus ? & quis intrávit in the-
sáuro ejus ? Ubi sunt príncipes
Géntium , & qui dominántur su-
per béstias , quæ sunt super ter-
ram ? qui in ávibus coeli ludunt,
qui argéntum thesaurízant , &
aurum , in quo confidunt hómines,
& non est finis acquisitionis eó-
rum ? qui argéntum fábricant , &
soliciti sunt , nec est invéntio ópe-
rum illórum ? extermináti sunt ,
& ad íferos descendérunt , &
álii loco eórum surrexérunt . Jú-
venes vidérunt lumen , & habita-
vérunt super terram : viam au-
tem disciplínæ ignoravérunt , ne-
que intellexérunt sémitas ejus ,
ne-

Prophetia sexta. 355

neque filii eorum suscepérunt eam, à facie ipsorum longè facta est: non est audita in Terra Chanaan, neque visa est in Theman. Filii quoque Agar, qui exquirunt prudentiam quæ de terra est, negotiatores Merrhæ, & Theman, & fabulatores, & exquisitores prudentiæ & intelligentiæ: viam autem sapientiæ nescierunt, neque commemorati sunt semitas ejus. O Israel, quàm magna est domus Dei, & ingens locus possessionis ejus! Magnus est, & non habet finem; excelsus & immensus. Ibi fuerunt gigantes nominati illi, qui ab initio fuerunt statúra magna, scientes bellum. Non hos elegit Dominus, neque viam disciplinæ invenerunt: propterea perierunt. Et quoniam non habuerunt sapiëntiam, interiérunt propter suam insipientiam. Quis ascendit in cœlum, & accepit eam, & eduxit eam de núbibus? Quis transfretavit mare, & invenit illam? & attulit
il-

illam super aurum electum ? Non est qui possit scire vias ejus , neque qui exquirat semitas ejus : sed qui scit universa , novit eam , & adinvenit eam prudentia sua : qui preparavit terram in aeterno tempore , & replevit eam pecudibus , & quadrupedibus : qui emittit lumen , & vadit : & vocavit illud , & obedit illi in tremore . Stellae autem dederunt lumen in custodiis suis , & laetatae sunt : vocatae sunt , & dixerunt : Adsumus : & luxerunt ei cum jucunditate , qui fecit illas . Hic est Deus noster , & non aestimabitur alius adversus eum . Hic adinvenit omnem viam disciplinae , & tradidit illam Jacob puero suo , & Israel dilecto suo . Post haec in terris visus est , & cum hominibus conversatus est . **O**remus . Flectamus genua . **R.** Levate .

Oratio .

Deus, qui Ecclesiam tuam semper Gentium vocatione multiplicas : concede propitius ; ut
quos

Prophetia septima. 357

quos aqua baptismatis abluis, continua protectione tuearis. Per Dominum nostrum.

Prophetia septima. Ezech. 37.

IN diebus illis : Facta est super me manus Domini : & eduxit me in spiritu Domini : & dimisit me in medio campi , qui erat plenus ossibus : & circumduxit me per ea in gyro : erant autem multa valde super faciem campi , siccaque vehementer . Et dixit ad me : Fili hominis , putasne vivent ossa ista ? Et dixi : Domine Deus , tu nosti . Et dixit ad me : Vaticinare de ossibus istis : & dices eis : Ossa arida audite verbum Domini . Hæc dicit Dominus Deus ossibus his : Ecce ego intromittam in vos spiritum , & vivetis . Et dabo super vos nervos , & succrescere faciam super vos carnes , & superextendam in vobis cutem : & dabo vobis spiritum , & vivetis , & sciētis quia ego Dominus . Et prophetavi sicut præceperat mihi : factus est autem

só-

sonitus prophetante me, & ecce commotio: & accesserunt ossa ad ossa, unumquodque ad juncturam suam. Et vidi, & ecce super ea nervi, & carnes ascenderunt: & extenta est in eis cutis desuper, & spiritum non habebant. Et dixit ad me: Vaticinare ad spiritum, vaticinare fili hominis, & dices ad spiritum: Hæc dicit Dominus Deus: A quatuor ventis veni spiritus, & insuffla super interfectos istos, & reviviscant. Et prophetavi sicut præceperat mihi: & ingressus est in ea spiritus, & vixerunt: steteruntque super pedes suos exercitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hominis, ossa hæc universa, domus Israel est: ipsi dicunt: Aruerunt ossa nostra, & periit spes nostra, & abscissi sumus. Propterea vaticinare, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus. Ecce ego aperiam tumulos vestros, & educam vos de sepulchris vestris, populus meus: & inducam vos in terram

Prophetia octava. 359

Israel. Et sciētis quia ego Dóminus, cūm aperúero sepúlchra vestra, & edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: & dédero spírítum meum in vobis, & vixéritis, & requiéscere vos faciám super humum vestram? dicit Dóminus omnípotens. *Oremus.* Flectámus génuá, *R.* Leváte. *Oratio.*

DEus, qui nos ad celebrándum Paschále sacraméntum, utriúfque testaméti páginis ínstruis: da nobis intelligere misericórdiam tuam; ut ex perceptióne præsentium múnere, firma sit expectátio futurórum. Per Dóminum nostrum.

Prophetia octava. *Isajæ 4.*

Apprehéndent septem mulieres virum unum in die illa, dicétes: Panem nostrum comedémus, & vestiméti nostris operiémur: tantúmmodò invocétur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. in die illa, erit germen Dómini in magnificétiá & glória: & fructus terræ
sub-

sublímis , & exultátio his qui salváti fuerint de Israel . Et erit : Omnis qui relíctus fuerit in Sion , & resíduus in Jerúsalem , sanctus vocábitur , omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem . Si ablúerit Dóminus fordes filiárum Sion , & sanguinem Jerúsalem láverit de médio ejus , in spíritu iudícii , & spíritu ardóris . Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion , & ubi invocátus est , nubem per diem , & fenum & splendórem ignis flammántis in nocte : super omnem enim glóriam protéctio . Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu , & in securitátem , & absconsiónem à túrbine , & à plúvia .

*Tractus. Isajæ 5. V*ínea facta est dilecto in cornu , in loco úberi .

✠. Et macériam circúmdedit , & circumfódit : & plantávit víneam Sorec , & ædificávit turrin in médio ejus . *✠.* Et torcúlar fodit in ea : vínea enim Dómini Sábaoth , domus Israel est .

*O*ré-

Prophetia nona. 361

Orémus. Flectámus gēnuā.

R. Leváte.

Oratio.

DEus, qui in ómnibus Ecclēsiæ tuæ filiis, sanctórum Prophe-tárum voce manifestásti, in omni loco dominationis tuæ, fatórem te bonórum séminum, & electórum pálmitum esse cultórem : tribue pópulis tuis, qui & vineárum apud te nómine censéntur & sé-getum : ut, spinárum & tribuló-rum squalóre refecáto, digna effi-ciántur fruge fecúndi. Per Dómi-num nostrum.

Prophetia nona. **Exodi 12.**

IN diébus illis : Dixit Dóminus ad Móysen & Aaron in Terra Ægypti : Mensis iste, vobis prin-cípium ménsum : primus erit in ménsibus anni. Loquimini ad univérsum coetum filiórum Is-rael, & dícite eis : Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias & domos su-as. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescéndum agnum, asúmet vicínium suum,

Off. Hebd. S.

Q

qui

qui junctus est domui suæ, juxta
númerum animárum quæ suffice-
re possunt ad esum agni. Erit au-
tem agnus absque mácula, máscu-
lus, annículus: juxta quem ri-
tum tollétis & hoedum. Et ser-
vábitis eum usque ad quartamdé-
cimam diem mensis hujus: im-
molabítque eum univérſa multi-
túdo filiórum Israel ad vésperam.
Et sument de ságuine ejus, ac
ponent super utrúmque postem,
& in superlimináribus domórum,
in quibus cómedent illum. Et
edent carnes nocte illa assas igni,
& ázimos panes, cum lactúcis
agréstibus. Non comedétis ex eo
crudum quid, nec coctum aqua,
sed tantum assum igni: caput cum
pédibus ejus & intestínis vorábitis.
Nec remanébit quidquam ex eo
usque manè. Si quid resíduum
fúerit, igne comburétis. Sic au-
tem comedétis illum: Renes ve-
stros accingétis, & calceaménta
habébitis in pédibus, tenétes bá-
culos in mánibus, & comedétis fe-
sti-

Prophetia decima. 363

stinanter : est enim Phase (id est
tránfitus) Dómini .

*O*rémus. Flectámus génuá.

R. Leváte.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus ,
qui in ómnium óperum tuó-
rum dispensatione mirábilis es :
intélligant redempti tui , non fuís-
se excellentius quòd inítkio factus
est mundus quàm quòd in fine
sæculórum Pascha nostrum im-
molátus est Christus . Qui tecum
vivit & regnat .

Prophetia decima. *Jonæ 3.*

IN diébus illis : Factum est ver-
bum Dómini ad Jonam Pro-
phétam secúndò , dicens : Surge ,
& vade in Níniven civitátem ma-
gnam : & prædica in ea prædica-
tionem , quam ego loquor ad te .
Et surréxit Jonas , & ábiit in Ní-
niven juxta verbum Dómini . Et
Nínive erat civitas magna itinere
diérum trium . Et coepit Jonas
introíre in civitátem itinere diéi
uníus : & clamávit , & dixit : Ad-
huc quadragínta dies , & Nínive

Q 2 sub

subvertetur. Et crediderunt viri Ninivitæ in Deum: & prædicaverunt jejunium, & vestiti sunt sacco à majore usque ad minorem. Et pervenit verbum ad regem Ninive: & surrexit de solio suo, & abiecit vestimentum suum à se, & indutus est sacco, & sedit in cinere. Et clamavit, & dixit in Ninive ex ore regis, & principum ejus, dicens: Homines, & jumenta, & boves, & pecora non gustent quidquam: nec pascantur, & aquam non bibant. Et operiantur sacco homines, & jumenta, & clament ad Dominum in fortitudine, & convertatur vir à via sua mala, & ab iniquitate, quæ est in manibus eorum. Quis scit, si convertatur, & ignoscat Deus: & revertatur à furore iræ suæ, & non peribimus? Et vidit Deus opera eorum, quia conversi sunt de via sua mala: & misertus est populo suo, Dominus Deus noster.

Oremus. Flectamus genua.

R. Levate.

Ora-

Oratio.

DEus, qui diversitatem Géntium in confessione tui nóminis adunásti: da nobis & velle & posse quæ præcipis; ut pópulo ad æternitatem vocáto, una sit fides méntium, & píetas actiónum. Per Dóminum nostrum.

Prophetia undecima. Deut. 31. f

IN diébus illis: Scripsit Móyses cánticum, & dócuit filios Israel. Præceptique Dóminus Jósue filio Nun, & ait: Confortáre, & esto robústus: tu enim introdúces filios Israel in Terram, quam pollicítus sum, & ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit: præcépit Levítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens: Tóllite librum istum, & pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam, & cervícem tuam duríssimam. Adhuc vivente me,

& ingrediēte vobiscum, semper contentiosè egistis contra Dóminum: quantò magis cùm mórtuus fuero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque Doctóres, & loquar audiētibus eis sermónes istos, & invocábo contra eos cœlum & terram. Novi enim quòd post mortem meam iniquè agētis, & declinábitis citò de via, quam præcépi vobis: & occurrēt vobis mala in extremo tēpore, quando feceritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrarum. Locútus est ergo Móyses, audiēte univérso coetu Israel, verba cárminis hujus, & ad finem usque complévit.

Tractus. Deut. 32. **A**t tēde cœlum, & loquar: & áudiat terra verba ex ore meo. **ŷ.** Expectétur sicut plúvia elóquium meum: & descēdat sicut ros verba mea.

ŷ. Sicut imber super gramen, & sicut nix super foenum: quia nomen Dómini invocábo.

ŷ. Date

Prophetia duodecima. 367

V. Date magnitudinem Deo nostro: Deus, vera ópera ejus, & omnes viæ ejus judícia. *V.* Deus fidelis, in quo non est iniquitas: justus & sanctus Dóminus. *Oremus.* Flectámus génua. *R.* Leváte.

Oratio.

DEus celsitúdo humílium, & fortitúdo rectórum: qui per sanctum Móysen púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio, fieret étiam nostra diréctio: éxcita in omnem justificatarum Géntium plenitúdinem poténtiam tuam, & da lætítiam mitigándo terrórem: ut ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ultiónem, tránseat in salútem. Per Dóminum.

Prophetia duodecima. Dan. 3.

IN diébus illis: Nabuchodónosor rex fecit státuam áuream, altitúdi-
ne cubitórum sexagínta, latitúdi-
ne cubitórum sex, & státuit eam in campo Dura provínciæ

Babylónis . Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregándos sátrapas, magistrátus, & júdices, duces, & tyránnos, & præfectos, omnesque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatióem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex . Tunc congregati sunt sátrapæ, magistrátus, & júdices, duces, & tyránni, & optimátes qui erant in potestátibus constitúti, & univérsi príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatióem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex . Stabant autem in conspéctu státuæ, quam posúerat Nabuchodónosor rex : & præco clamábat valénter : Vobis dicitur pópulis, tribubus, & linguis : In hora, qua audiéritis sónitum tubæ, & fistulæ, & cítharæ, sambúcæ, & psalterii, & symphoníæ, & univérsi géneris musicórum, cadéntes adoráte státuam áuream, quam constituit Nabuchodónosor rex . Si quis autem non prostrátus ado-

rá-

Prophetia duodecima. 369

ráverit , eádem hora mittétur in
fornácem ignis ardéntis. Post hæc
ígitur statim ut audiérunt omnes
pópuli sónitum tubæ , fistulæ , &
cítharæ , sambúcæ , & psaltérii ,
& symphoníæ , & omnis géne-
ris musicórum : cadéntes omnes
pópuli , tribus , & linguæ adoravé-
runt státuam áuream , quam con-
stitúerat Nabuchodónosor rex .
Statímque in ipso témpore acce-
déntes viri Chaldæi accusavé-
runt Judæos : dixerúntque Na-
buchodónosor regi : Rex in ætér-
num vive : tu rex posuísti decre-
tum , ut omnis homo , qui au-
díerit sónitum tubæ , fistulæ , &
cítharæ , sambúcæ , & psaltérii ,
& symphoníæ , & univérsi gé-
neris musicórum , prostérnat se ,
& adóret státuam áuream : si
quis autem non prócidens ado-
ráverit , mittátur in fornácem
ignis ardéntis . Sunt ergo viri Ju-
dæi , quos constituísti super ópe-
ra regiónis Babylónis , Sidrach ,
Misach , & Abdénago : viri isti

contempserunt , rex , decretum
tuum : deos tuos non colunt , &
statuam auream , quam erexisti ,
non adorant . Tunc Nabuchodó-
nosor in furóre & in ira præcepit
ut adducerentur Sidrach , Misach ,
& Abdénago : qui confestim ad-
ducti sunt in conspectu regis .
Pronuntiánsque Nabuchodónosor
rex , ait eis : Verè ne Sidrach ,
Misach , & Abdénago , deos meos
non colitis , & statuam auream ,
quam constitui , non adoratis ?
Nunc ergo si estis parati , qua-
cúmque hora audieritis sónitum
tubæ , fistulæ , cítharæ , sambú-
cæ , & psalterii , & symphoníæ ,
omnisque géneris musicórum ,
prosternite vos , & adoráte stá-
tuam , quam feci : quòd si non
adoraveritis , eádem hora mit-
tèmini in fornácem ignis ardén-
tis : & quis est Deus , qui erí-
piet vos de manu mea ? Respon-
dentes Sidrach , Misach , & Ab-
dénago , dixerunt regi Nabu-
chodónosor : Non oportet nos
de

Prophetia duodecima. 371

de hac re respondere tibi . Ecce enim Deus noster quem colimus , potest eripere nos de camino ignis ardentis , & de manibus tuis , o rex , liberare . Quod si noluerit , notum sit tibi , rex , quia deos tuos non colimus , & statuam auream , quam erexisti , non adoramus . Tunc Nabuchodonosor repletus est furore : & aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach , Misach , & Abdénago , & præcepit ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consueverat . Et viris fortissimis de exercitu suo iussit , ut ligatis pedibus Sidrach , Misach , & Abdénago , mitterent eos in fornacem ignis ardentis . Et confestim viri illi vincti cum braccis suis , & talaris , & calceamentis , & vestibus , missi sunt in medium fornacis ignis ardentis : nam iussio regis urgebat : fornax autem succensa erat nimis . Porro viros illos , qui miserant Sidrach , Misach , & Abdénago , interfecit flamma ignis .

Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, & Abdénago, ceciderunt in médio camíno ignis ardéntis, colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, & benedicéntes Dómino.

Hic non dicitur, Flectámus génua. sed tantùm O rémus.

O Mnípotens sempitérne Deus, spes única mundi, qui Prophetárum tuórum præcónio, præsentium témporum declarásti mystéria: auge pópuli tui vota placátus: quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet incrementa virtútum. Per Dóminum.

His expletis, si Ecclesia habuerit fontem Baptifinalem, Sacerdos benedicturus fontem, accipit pluviale violaceum, & præcedente Cruce, cum candelabris, & Cereo benedicto. accenso, descendit cum Clero & ministris paratis ad fontem: & interim cantatur sequens Tractus. Psal. 41. Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum:

ita

Benedictio Fontis. 373

ita desiderat ánima mea ad te ,
Deus.

✠. Sitívit ánima mea ad Deum
vivum : quando véniam , & appa-
rébo ante faciém Dei.

✠. Fuérunt mihi lácrymæ meæ
panes die ac nocte , dum dicitur
mihi per síngulos dies : Ubi est
Deus tuus?

Deinde Sacerdos antequam in-
tret ad benedictionem fontis , di-
cit hanc Orationem juxta fon-
tem. ✠. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus ,
réspice propítius ad devotió-
nem pópuli renascéntis , qui sicut
cervus , aquárum tuárum éxpetit
fontem : & concéde propítius ; ut
fidei ipsíus sitis , baptísmatis mysté-
rio ániam corpúsque sanctíficet.
Per Dóminum nostrum.

R. Amen.

Posteà procedit ad Benedictio-
nem fontis , dicens ✠. Dóminus vo-
bíscum. R. Et cum spírítu tuo.

O ré-

OMnipotens sempiternè Deus, adesto magnæ pietatis tuæ mystériis, adesto sacraméntis: & ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptismatis párturrit, Spíritum adoptiónis emítte: ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur effectú. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Elevans vocem in modum Præfationis prosequitur.

PER ómnia sæcula sæculórum.
R. Amen. *ψ.* Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spírítu tuo. *ψ.* Sursum corda. *R.* Habémus ad Dóminum. *ψ.* Grátias agámus Dómino Deo nostro. *R.* Dignum & justum est. **V**erè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper & ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus. **Q**ui invisibili poténtia, sacramentórum tuórum mirabiliter operáris effectum:
 &

Benedictio Fontis. 375

& licet nos tantis mysteriis exequendis simus indigni: tu tamen gratiae tuae dona non deserens, etiam ad nostras preces, aures tuae pietatis inclinas. Deus, cujus spiritus super aquas, inter ipsa mundi primordia ferebatur: ut jam tunc virtutem sanctificationis, aquarum natura conciperet. Deus, qui nocentis mundi crimina per aquas abluens, regenerationis speciem in ipsa diluvii effusione signasti: ut unius ejusdemque elementi mysterio, & finis esset vitii, & origo virtutibus. Respice Domine in faciem Ecclesiae tuae, & multiplica in ea regenerationes tuas, qui gratiae tuae affluentis impetu laetificas civitatem tuam: fontemque baptismatis aperis toto orbe terrarum Gentibus innovandis: ut tuae majestatis imperio, sumat Unigeniti tui gratiam de Spiritu sancto, (**Hic Sacerdos manu extensa dividit aquam in modum crucis, & eam statim linteo extergit, dicens:**)

Qui

Qui hanc aquam regenerándis hominibus præparátam, arcána sui núminis admixtióne fecúndet: ut sanctificatióne concépta, ab immaculáto divíni fontis útero, in novam renáta creatúram, progénies coeléstis emérgat: Et quos aut sexus in córpore, aut ætas discérnit in témpore, omnes in unam páriat grátia mater infántiam. Procul ergo hinc, jubénte te Dómine, omnis spíritus inmúndus abscédát: procul tota nequítia diabólicæ fraudis absístat. Nihil híc loci hábeat contráriæ virtútis admixtio: non insidiádo circúmvolet: non laténdo subrépat: non inficiéndo corrúmpat. (*Aquam manu tangit.*) Sit hæc sancta & innocens creatúra, líbera ab omni impugnatóris incúrso, & totíus nequítie purgáta discéssu. Sit fons vivus, aqua regénerans, unda puríficans: ut omnes hoc lavácro salutífero diluéndi, operánte in eis Spíritu sancto, perfectæ purgatiónis indulgéntiam

con-

Benedictio Fontis. 377

consequantur. (**Facit tres cruces supra fontem, dicens:**) Unde benedico te, creatura aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum: per Deum, qui te in principio, verbo separavit ab arida: cujus spiritus super te ferebatur. (**Hic manu aquam dividit, & effundit eam versus quatuor mundi partes, dicens:**) Qui te de paradisi fonte manare fecit, & in quatuor fluminibus totam terram rigare præcepit. Qui te in deserto amarâ, suavitatē indita fecit esse potabilem, & sitiēti pópulo de petra produxit. Be ✠ nedico te & per Jesum Christum Filium ejus unicū, Dóminum nostrum: qui te in Cana Galilææ signo admirabili, sua potētia convertit in vinum. Qui pēdibus super te ambulavit: & à Joāne in Jordāne in te baptizatus est. Qui te unā cum sânguine de latere suo produxit: & discipulis suis iussit, ut credētes baptizarentur in te, dicens: **Ite, docete om-**

omnes Gentes , baptizantes eos
in nómine Patris , & Filii , & Spí-
ritus sancti.

*Mutat vocem , & prosequitur
in tono Lectionis:*

HÆc nobis præcepta fervanti-
bus , tu Deus omnipotens ,
clemens adesto : tu benignus ad-
spira. (*Halat ter in aquam in mo-
dum crucis, dicens:*) Tu has sím-
plices aquas tuo ore benedícito :
ut præter naturálem emundatió-
nem , quam lavándis possunt ad-
hibére corpóribus , sint étiam pu-
rificándis méntibus efficáces.

*Hic Sacerdos paululum demit-
tit Cereum in aquam : & resu-
mens tonum Præfationis , dicit :*
Descéndat in hanc plenitúdinem
fontis virtus Spíritus sancti.

*Deinde extractum Cereum de
aqua , iterum profundius mergit,
aliquantò altiùs repetens. Descén-
dat in hanc. Postea Cereum rursus
de aqua extractum , tertio immer-
gens usque ad fundum, altiori adhuc
voce repetit. Descéndat. ut supra.*

Et

Benedictio Fontis. 379

Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram ⁊ profequitur. Totamque hujus aquæ substantiam, regenerandi fecundet effectu. (*Hic tollitur Cereus de aqua, & profequitur.*) Hic omnium peccatorum maculæ deleantur : hic natura ad imaginem tuam condita, & ad honorem sui reformata principii, cunctis vetustatis squaloribus emundetur, ut omnis homo sacramentum hoc regenerationis ingressus, in veræ innocentiae novam infantiam renascatur.

Sequentia dicit legendo :

Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum : qui venturus est judicare vivos & mortuos, & sæculum per ignem.

R. Amen.

Deinde per assistentes Sacerdotes spargitur de ipsa aqua benedicta super populum. Et interim unus ex ministris Ecclesiæ accipit in vase aliquo de eadem aqua, ad aspergendum in domibus, & aliis locis. His peractis, Sacerdos
qui

qui benedicit fontem, infundit de oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, intelligibili voce dicens:

Sanctificetur, & fecundetur fons iste oleo salutis renascentibus ex eo, in vitam æternam. *R.* Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens:

Infusio Chriftatis Dómini nostri Jesu Chrifti, & Spíritus sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitatis. *R.* Amen.

Posteà accipit ambas ampullas dicti olei sancti & Chriftatis, & de utroque simul in modum Crucis infundendo, dicit:

Commixtio Chriftatis sanctificationis, & olei unctiónis, & aquæ baptismatis, páriter fiat, in nómine Pa **†** tris, & Fí **†** lii, & Spíritus **†** sancti. *R.* Amen.

Tunc miscet ipsum oleum cum aqua, & spargit manu sua per omnem fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizat more consueto. Deinde revertentibus Sacer-

do-

dote & ministris ad Altare, cantantur Litaniæ à duobus clericis, & Chorus idem simul repetit, ut dicitur infrà.

¶ Ubi verò non est fons Baptismalis, finita ultima Prophetia cum sua Oratione, celebrans casulam deponit, & cum ministris ante Altare procumbit: & aliis omnibus genuflexis, cantantur Litaniæ in medio Chori à duobus cantoribus, utroque Choro idem simul respondente. Cùm autem peruentum fuerit ad *ŷ. Peccatores*, te rogamus. Sacerdos & ministri surgunt, & accedentes ad Sacristiam, induuntur paramentis albi coloris pro Missa solemniter celebranda: & interim accenduntur luminaria in Altari. In fine Litaniarum cantantur solemniter, *Kyrie eléison.* & repetuntur, ut in Missa moris est.

K Yrie eléison.

C hriste eléison.

K yrie eléison.

C hriste audi nos.

C hri-

Christe exaudi nos.

Pater de cœlis Deus, Misere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, Misere nobis.

Spiritus sancte Deus, Misere nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, Misere nobis.

Sancta Maria, Ora pro nobis.

Sancta Dei genitrix, ora.

Sancta Virgo virginum, ora.

Sancte Michael, ora.

Sancte Gabriel, ora.

Sancte Raphael, ora.

Omnes sancti Angeli & Archangeli, Orate pro nobis.

Omnes sancti beatorum spirituum ordines, orate.

Sancte Joannes Baptista, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriarchæ & Prophetæ, orate.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joannes, ora.

Om-

- Omnes sancti Apóstoli & Euange-
listæ, oráte pro nobis.
- Omnes sancti Discípuli Dómini,
oráte pro nobis.
- Sancte Stéphane, ora.
- Sancte Lauréti, ora.
- Sancte Vincéti, ora.
- Omnes sancti Mártyres, oráte.
- Sancte Silvéster, ora.
- Sancte Gregóri, ora.
- Sancte Augustíne, ora.
- Omnes sancti Pontífices & Con-
fessóres, oráte.
- Omnes sancti Doctóres, oráte.
- Sancti Antóni, ora.
- Sancte Benedicte, ora.
- Sancte Domínice, ora.
- Sancte Francísc, ora.
- Omnes sancti Sacerdótes & Leví-
tæ, oráte.
- Omnes sancti Mónachi & Eremí-
tæ, oráte.
- Sancta María Magdaléna, ora.
- Sancta Agnes, ora.
- Sancta Cæcília, ora.
- Sancta Agatha, ora.
- Sancta Anastásia, ora.

Om-

Omnes sanctæ Virgines & Vi-
duæ, orate.

Omnes Sancti & Sanctæ Dei,
Intercédite pro nobis.

Propítius esto, Parce nobis Dó-
mine.

Propítius esto, Exáudi nos Dó-
mine.

Ab omni malo, Líbera nos Dó-
mine.

Ab omni peccáto, líbera.

A morte perpétua, líbera.

Per mystérium sanctæ incarnatió-
nis tuæ, líbera.

Per advéntum tuum, líbera.

Per nativitátem tuam, líbera.

Per baptísmum & sanctum jejú-
nium tuum, líbera.

Per Crucem & passiónem tuam,
líbera nos Dómine.

Per mortem & sepultúram tuam,
líbera nos Dómine.

Per sanctam resurrectiónem tu-
am, líbera.

Per admirábilem ascensiónem tu-
am, líbera.

Per advéntum Spíritus sancti
Pa-

libera.

Parácliti,
In die iudicii, libera.

Peccatores, Te rogámus audi
 nos.

Ut nobis parcas, te rogámus.

Ut Ecclesiám tuam sanctam rége-
 re & conserváre dignéris, te ro-
 gámus audi nos.

Ut domnum Apostólicum & om-
 nes Ecclesiásticos órdenes in fan-
 cta Religióné conserváre digné-
 ris, te rogámus.

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ hu-
 miliáre dignéris, te rogámus
 audi nos.

Ut régibus & princípibus Chri-
 stiánis pacem & veram con-
 córdiam donáre dignéris, te ro-
 gámus audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto fer-
 vítio confortáre & conserváre
 dignéris, te rogámus.

Ut ómnibus benefactoribus no-
 stris sempiterna bona retribuas,
 te rogámus audi nos.

Ut fructus terræ dare & conser-
 váre dignéris, te rogámus.

Off. Hebd. S.

R

Ut

Ut ómnibus fidélibus defúntis
réquiem ætérnam donáre di-
gnéris, te rogámus.

Ut nos exaudíre dignéris, te ro-
gámus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta
mundi, Parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta
mundi, Exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta
mundi, Miserére nobis.

Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

*Hic cantores solemniter inci-
piunt, Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison. & ter singula
repetuntur.*

*Interim Sacerdos cum ministris
in paramentis albis accedit ad Al-
tare, & dicto Psalmo, Júdica me
Deus. cum Glória Patri. facit
confessionem, ut moris est, in lo-
co consueto: deinde ascendens,
osculatur Altare, incensat more
solito, & finitis à Choro, Kyrie
eléison. incipit solemniter, Gló-
ria in excélsis. fol. 171. & pulsantur*

ad Missam.

387

tur campanæ. Postea Sacerdos dicit : Dóminus vobiscum . *Re.* Et cum spíritu tuo .

O rémus.

Oratio.

Deus , qui hanc sacratíssimam noctem glória Domínicæ resurrectionis illústras : conserva in nova familiæ tuæ progénie adoptionis Spíritum quem dedisti ; ut corpore & mente renováti , puram tibi exhibeant servitútem . Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus , per ómnia sæcula sæculórum . Amen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Cap. 3.

FRatres , Si confurrexístis cum Christo , quæ sursum sunt quærite , ubi Christus est in dextera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite , non quæ super terram . Mórui enim estis , & vita vestra est abscondita cum Christo in Deo . Cúm Christus apparúerit , vita

R 2 ve

vestra : tunc & vos apparébitis
cum ipso in glória.

**Finita Epistola Celebrans incipit,
Allelúja.**

Et totum decantat ter, elevan-
do vocem gradatim : & Cho-
rus post quamlibet vicem, in
eodem tono repetit illud idem.
Posteà Chorus prosequitur.

Ps. 117. Confitemini Dómino,
quóniam bonus : quóniam in sæ-
culum misericórdia ejus.

Deinde dicitur Tractus. Psal. 116.
Laudáte Dóminum omnes Gen-
tes : & collaudáte eum omnes
pópuli.

**Quóniam confirmáta est super
nos misericórdia ejus : & véritas
Dómini manet in ætérnum.**

**Ad Euangelium non portantur
luminaria, sed tantum incensum :
petitur benedictio, & alia fiunt
de more.**

**Sequéntia sancti Euangélii secun-
dum Matthæum. Cap. 28.**

V Espere autem sabbati, quæ
lucéscit in prima sabbati, ve-
nit

nit Mariá Magdaléne, & áltera
 Mariá vidére sepúlchrum. Et ec-
 ce terrámótus factus est magnus.
 Angelus enim Domini descéndit
 de cœlo: & accédens revólvit lá-
 pidem, & sedébat super eum: erat
 autem aspéctus ejus sicut fulgur,
 & vestiméntum ejus sicut nix. Præ-
 timóre autem ejus extérriti sunt cu-
 stódes, & facti sunt velut mórtui.
 Respóndens autem Angelus, di-
 xit muliéribus: Nolíte timére vos:
 scio enim, quòd Jesum, qui cru-
 cifixus est, quæritis, non est hìc,
 surréxit enim, sicut dixit. Veni-
 te, & vidéte locum, ubi pósitus
 erat Dóminus. Et citò eúntes, dí-
 cite discípulis ejus quia surréxit:
 & ecce præcédit vos in Galilæam:
 ibi eum vidébitis. Ecce prædixi
 vobis.

Non dicitur, Credo; sed fi-
 nito Evangelio Sacerdos dicit:
 Dóminus vobíscum. Postea;
 Orémus. Non dicitur Offerto-
 rium. Ad Lavábo, dicitur,
 Glória Patri.

Suscipe , quæsumus Dómine ,
preces pópuli tui , cum obla-
tiónibus hostiárum : ut Pascháli-
bus initiáta mystériis , ad æterni-
tátis nobis medélam , te operán-
te , proficiant. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum.

Præfatio.

Verè dignum & iustum est ,
æquum & salutáre , **T**e qui-
dem Dómine omni témpore , sed
in hac potíssimùm nocte gloriósius
prædicáre , cum Pascha nostrum
immolátus est Christus . Ipse enim
verus est Agnus , qui ábstulit pec-
cáta mundi . Qui mortem nostram
moriéndo destrúxit , & vitam re-
surgéndo reparávit . Et ídeò cum
Angelis & Archángelis , cum Thro-
nis & Doinatióibus , cumque
omni milítia coeléstis exércitus ,
hymnum glóriæ tuæ cánimus , si-
ne fine dicétes :

Sanctus , **S**anctus , **S**anctus , Dó-
minus Deus Sábaoth . **P**leni sunt
coeli & terra glória tua. **H**osánna

in

in excelsis. **Benedictus** qui venit
in nomine **Dómini**, **Hosanna** in
excelsis.

Infra actionem.

Communicantes, & noctem
sacratissimam celebrantes Re-
surrectionis **Dómini** nostri **Jesu**
Christi secundum carnem; sed &
memoriam venerantes, in primis
gloriosæ semper virginis **Maríæ**,
genitricis ejusdem **Dei** & **Dómini**
nostri **Jesu Christi**,

Hanc igitur oblationem fer-
vitutis nostræ, sed & cun-
ctæ familiæ tuæ, quam tibi offe-
rimus pro his quoque, quos re-
generare dignatus es ex aqua &
Spíritu sancto, tribuens eis remis-
sionem omnium peccatorum,
quæsumus **Dómine**, ut placatus
accipias, &c.

Dicitur, Pax **Dómini** sit semper
vobiscum. **sed pacis osculum non**
datur. Agnus Dei, non dicitur,
nec **Postcommunio**: dicuntur ta-
men tres consuetæ **Orationes** an-
te **Communionem**.

Post sumptionem Sacramenti,
pro Vesperis in Choro cantatur
Antiphona. Allelúja, allelúja, al-
lelúja. & Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes
Gentes: * laudáte eum omnes
pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos
misericórdia eius: * & véritas Dó-
mini manet in ætérnum.

Glória Patri, & Fílio.

Sicut erat in princípio.

Aña. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus, & Ver-
sus non dicuntur, sed statim Ce-
lebrans in cantu incipit Antipho-
nam ad Magnificat, Vespere au-
tem sábbati. Et prosequitur Cho-
rus, quæ lucéscit in prima sábbati,
venit María Magdaléne, & ál-
tera María, vidére sepúlchrum,
allelúja.

Deinde cantatur

Canticum beatæ Mariæ virginis.

Luçæ i. c

MAgnificat * ánima mea Dó-
minum:

Et

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna , qui potens est : * & sanctum nomen eius.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérfit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede , * & exaltávit húmiles.

Efuriéntes implévit bonis : * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum , * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros , * Abraham , & sémini ejus in sæcula.

Glória Patri, & Fílio.

Fit incensatio, ut aliàs in Vesp.

Repetita Antiphona, Celebrans dicit: y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

R

5

Oré

Spiritum nobis, Domine, tuæ charitatis infunde: ut quos Sacramentis Paschâlibus satiasti, tua facias pietate concordes. Per Dominum. in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus.

Deinde dicit Dominus vobiscum.

Et Diaconus vertens se ad populum, cantat: Ite missa est, allelûja, allelûja. R. Deo gratias, allelûja, allelûja.

Et Sacerdos dicto, Placeat tibi sancta Trinitas. dat benedictionem more solito.

Extra Chorum, dicto Pater noster, & Ave Mariâ, Vesperæ inchoantur absolutè ab Antiphona. Allelûja, allelûja, allelûja.

Psalmus 116.

Laudate Dominum omnes Gentes: * laudate eum omnes populi:

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * & veritas Domini manet in æternum.

Glória Patri, & Filio. Sicut erat.

An-

Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus, & v. non dicuntur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vésperere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdalénæ, & áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Canticum. Magnificat. 392. cum Glória Patri. Et repetitur Antiphona. Vésperere autem sábbati.

Deinde Dóminus vobíscum.

O rémus.

Oratio.

SPíritum nobis, Dómine, tuæ Scharitátis infunde: ut quos Sacraméntis Paschálibus fatiásti, tuafácias pietáte concórdes. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Deinde Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo. **v.** Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. **R.** Deo grátias, allelúja, allelúja.

Deinde additur Pater noster. & nihil aliud.

A D COMPLETORIUM.

Lector incipit ✠. Jube domne benedicere.

Benedictio. Noctem quiétam, & finem perfectum concédât nobis Dóminus omnipotens.

R. Amen.

Lectio brevis. *i. Petri 5. c*

Fratres, Sóbrii estóte, & vigilate: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit quærens quem dévo- ret: cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini,

R. Qui fecit coelum & terram.

Pater noster. *dicitur totum se- cretò.*

Deinde fit Confessio communis alternatim.

Et facta absolute dicitur ✠.

Converte nos Deus salutáris no- ster. *R.* Et avérte iram tuam à nobis. ✠. Deus in adjutórium meum inténde.

R. Dó-

ad Completorium. 397

R. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Et amplius non dicitur, Laus tibi Dómine, Rex æternæ glóriæ, **sed ejus loco deinceps dicitur**, Allelúja.

Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi consueti. 205.

Hymnus, Capitulum, & **R.br.** non dicuntur.

Antiph. Véspere autem sábbati.

Canticum Simeonis. Luc. 2. c

Nunc dimíttis seruum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum;

Lumen ad revelatióem Gén-
tium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri, & Filio.

Añá. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

V. Dó-

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Oremus.

Oratio.

Visita, quæsumus Dómine, habitatióem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle? Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spírítu tuo. **V.** Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

Benedíctio. Benedícat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus, Pater, & Fílius, & Spírítus sanctus. **R.** Amen.

Antiphona.

Regína coeli lætáre, allelúja,
Quia quem meruísti portáre
allelúja,

Resurréxit sicut dixit, allelúja,
Ora pro nobis Deum, allelúja.

V. Gaude & lætáre virgo María,
allelúja.

R. Quia surréxit Dóminus verè,
allelúja.

Ora-

Oratio.

DEus, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum lætificare dignatus es : præsta quæsumus ; ut per ejus genitricem virginem Mariam, perpætuae capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Ÿ. Divínium auxiliúm máneat semper nobíscum. *R.* Amen.

Deinde dicitur secretò, Pater noster, Ave María, & Credo.

Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

DOMINICA
RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave María. Credo.
secretò. Deinde clara voce dicitur

✠. Dómine lábia mea apéries.

℞. Et os meum annuntiábit lau-
dem tuam. ✠. Deus in adjutórium
meum inténde. ℞. Dómine ad ad-
juvándum me festína. Glória Pa-
tri, & Fílio, & Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, & nunc,
& semper, & in sæcula sæculó-
rum, Amen. Allelúja.

Invitatorium. Surréxit Dóminus
verè, ✠ Allelúja.

Repetitur. Surréxit Dóminus ve-
rè, allelúja. **Psalmus 94.**

V Eníte, exultémus Dómino :
jubilémus Deo salutári no-
stro : præoccupémus fa-
ciem ejus in confessióne, & in
psalmis jubilémus ei.

Surréxit Dóminus verè, allelúja.

Quóniam Deus magnus Dómi-
nus,

nus, & Rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdes móntium ipse cónspicit. **Allelúja.**

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, & procidámus ante Deum; plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Surréxit Dóminus verè, allelúja.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Allelúja.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi, Semper hi errant corde: ipsi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si
in-

introibunt in réquiem meam .

Surréxit Dóminus verè , allelúja .

Glória Patri , & Fílio , & Spiritui
sancto : Sicut erat in princípio , &
nunc , & semper , & in sæcula
sæculórum , Amen . Allelúja .

Surréxit Dóminus verè , allelúja .

Hymni & Capitula non dicuntur
in aliqua Horarum , usque ad Ve-
speras Sabbati in Albis , nec Versi-
culi , nisi in Nocturno .

Ad Nocturnum , Antiphona .

Ego sum qui sum , & consílium
meum non est cum impiis , sed
in lege Dómini volúntas mea est ,
allelúja .

Psalmus 1.

BEátus vir , qui non ábiit in
consílio impiórum , & in via
peccatórum non stetit , & in cá-
thedra pestilentíæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas e-
jus : * & in lege ejus meditábitur
die ac nocte .

Et erit tamquam lignum , quod
plantátum est secus decúrsus aquá-
rum , * quod fructum suum dabit
in tẽpore suo :

Et

Et folium ejus non défluet: * & omnia quæcúmque faciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à facie terræ.

Ideò non resúrgerent ímpii in judicio: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Gloria Patri, & Fílio.

Añã. Ego sum qui sum, & consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

Añã. Postulávi Patrem meum, allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hæreditátem, allelúja.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes: * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Di-

Dirumpámus víncula eórum : *
& projiciámus à nobis jugum
ipsórum.

Qui hábitat in coelis , irridébit
eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira
sua, * & in furóre suo conturbá-
bit eos.

Ego autem constitútus sum Rex
ab eo super Sion montem fan-
ctum ejus , * prædicans præcé-
ptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius
meus es tu, ego hódie genui te .

Póstula à me , & dabo tibi Gentes
hæreditátem tuam , * & possessi-
onem tuam téminos terræ .

Reges eos in virga ferrea , * &
tamquam vas figuli confrínges
eos .

Et nunc reges intelligite : * erudí-
mini qui judicátis terram .

Servíte Dómino in timóre : * &
exultáte ei cum tremóre .

Apprehéndite disciplinam , ne
quando irascátur Dóminus , * &
pereátis de via justa .

Cùm

Cum exarserit in brevi ira ejus, *
beati omnes qui confidunt in eo.

Gloria Patri.

Añã. Postulavi Patrem meum, al-
lelúja : dedit mihi Gentes, allelúja,
in hæreditatem, allelúja.

Añã. Ego dormivi, & somnum ce-
pi : & exurrexi, quóniam Dóminus
suscepit me, allelúja, allelúja.

Psalms 3.

Domine, quid multiplicati
sunt qui tribulant me? * multi
insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non
est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor
meus es, * glória mea, & exáltans
caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamá-
vi: * & exaudivit me de monte
sancto suo.

Ego dormivi, & soporátus sum: *
& exurrexi, quia Dóminus sus-
cepit me.

Non timébo millia pópuli cir-
cumdantis me: * exúrge Dómine,
salvum me fac Deus meus.

Quó-

Quóniam tu percussisti omnes
adversantes mihi sine causa : *
dentes peccatorum contrivisti.

Dómini est salus : * & super pó-
pulum tuum benedictio tua.

Gloria Patri.

Aña. Ego dormivi , & somnum
cepi : & exurrexi , quóniam Dó-
minus suscepit me , allelúja , al-
lelúja. **ŷ.** Surrexit Dóminus de se-
púlchro , allelúja. **Rz.** Qui pro no-
bis pepéndit in ligno , allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine Jesu
Christe preces servórum tuórum ,
& miserere nobis , qui cum Patre
& Spíritu sancto vivis & regnas
in sæcula sæculórum. **Rz.** Amen.

ŷ. Jube domne benedícere.

Benedictio. Euangélica léctio sit
nobis salus & protéctio. **Rz.** Amen.

Léctio sancti Euangélii secúndum
Marcum. **Léctio i. Cap. 16.**

IN illo témpore : María Magda-
léne , & María Jacóbi , & Saló-
me emérunt arómata , ut veniéntes
úngerent Jesum . Et reliqua .

Ho-

408 *Dñica Resurrectionis,*
Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 21. in Euangelia.

A Udístis , fratres charíssimi ,
quòd sanctæ mulieres , quæ
Dóminum fuerant secútæ , cum
aromatibus ad monuméntum ve-
nérunt , & ei , quem vivéntem
diléxerant , étiam mórtuo , stúdio
humanitátis obsequúntur . Sed res
gesta áliquid in sancta Ecclesia si-
gnat geréndum . Sic quippe ne-
césse est ut audiámus quæ facta
sunt , quátenus cogitémus étiam
quæ nobis sint ex eórum imita-
tione faciéndam . Et nos ergo in
eum , qui est mórtuus , credén-
tes , si odóre virtútum referti ,
cum opinióne bonórum óperum
Dóminum quærimus , ad monu-
méntum profectò illius cum aro-
mátibus venímus . Illæ autem mu-
lieres Angelos vident , quæ cum
aromatibus venérunt : quæ vi-
délit illæ mentes supérnos ci-
ves aspíciunt , quæ cum virtú-
tum odóribus ad Dóminum per
sancta desidéria proficiscúntur .

Tu

ad Matutinum. 409

Tu autem Dómine miserere nobis. *R.* Deo grátias.

R. Angelus Dómini descéndit de coelo, & accédens revólvit lápidem, & super eum sedit, & dixit mulieribus: * Nolíte timére: scio enim quia crucifixum quæritis: jam furréxit: veníte, & vidéte locum, ubi pófitus erat Dóminus, allelúja.

ŷ. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, & obstupuérunt: qui dixit illis. Nolíte. *G*lória Patri, & Fílio, & Spiritui sancto & repetitur*R.* Angelus Dómini usque ad *ŷ.*

Deinde dicitur ŷ. Jube domne benedicere. *Benedictio.* Divinum auxiliúm máneat semper nobíscum.

R. Amen.

Lectio ii.

NOtándum verò nobis est, quidnam sit, quòd in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens: quid verò per dexteram, nisi perpétua vita designátur?

Off. Hebd. S.

S Un-

Unde in Canticis canticorum scriptum est : Læva ejus sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Quia ergo Redemptor noster jam presentis vitæ corruptionem transierat, rectè Angelus, qui nuntiare perennem ejus vitam venerat, in dextera sedebat. Qui stola candida coopertus apparuit : quia festivitatis nostræ gaudia nuntiavit. Candor etenim vestis, splendorem nostræ denuntiat solemnitatis. Nostræ dicamus, an suæ ? Sed ut fateamur verius, & suæ dicamus, & nostræ. Illa quippe Redemptoris nostri resurrectio & nostra festivitas fuit, quia nos ad immortalitatem reduxit : & Angelorum festivitas extitit, quia nos revocando ad coelestia, eorum numerum implevit. Tu autem Domine miserere nobis. **R.** Deo gratias.

ly. Cum transisset sabbatum, Maria Magdalene, & Maria Jacobi, & Salome emerunt aromata, * Ut venientes ungerent Jesum, alleluja, alleluja. **v.** Et valde manè una Sab-

ad Matutinum. 411

Sabbatorum veniunt ad monumentum, orto jam sole. Ut venientes. Gloria Patri. Ut.

✠. Jube domne benedicere.

Bño. Ad societatem civium supernorum perducatur nos Rex Angelorum. R. Amen. Lectio iii.

IN sua ergo ac nostra festivitate Angelus in albis vestibus apparuit: quia dum nos per resurrectionem Dominicam ad superna reducimur, coelestis patriae damna reparantur. Sed quid advenientes feminas affatur, audiamus. Nolite expavescere. Ac si aperte dicat: Paveant illi, qui non amant adventum supernorum civium: pertimescant, qui carnalibus desideriis pressi, ad eorum se societatem pertingere posse desperant. Vos autem cur pertimescitis, quæ vestros concives videtis? Unde & Matthæus Angelum apparuisse describens, ait: Erat aspectus ejus sicut fulgur, & vestimenta ejus sicut nix. In fulgure etenim terror timoris est, in nive autem

412 **Dñica Resurrectionis,**
blandiméntum candóris . Tu au-
tem Dómine miserére nobis .

R. Deo grátias.

**Hymnus SS. Ambrosii &
Augustini.**

TE Deum laudámus : te Dómi-
num confitémur .

Te ætérnum Patrem : omnis terra
venerátur .

Tibi omnes Angeli : tibi coeli , &
univérse potestátes :

Tibi Chérubim & Séraphim : in-
cessábili voce proclámant :

Sanctus , **S**anctus , **S**anctus Dómi-
nus Deus sábaoth .

Pleni sunt coeli & terra : majestá-
tis glóriæ tuæ .

Te gloriósus Apostolórum chorus ,

Te Prophetárum laudábilis nú-
merus .

Te Mártyrum candidátus laudat
exércitus .

Te per orbem terrárum , sancta
confitétur Ecclésia ,

Patrem imménsæ majestátis ,

Venerándum tuum verum , &
únicum Fílium ,

San-

Sanctum quoque Paráclitum Spí-
ritum.

Tu Rex glóriæ Chrifte.

Tu Patris sempiternus es Fílius.

Tu ad liberándum suscepturus
hóminem : non horruísti Víriginis
úterum.

Tu devícto mortis acúleo : aperuísti
credéntibus regna coelórum.

Tu ad dexteram Dei sedes : in
glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus , tuis fámulis
súbveni : quos pretiósó sângvine
redemísti.

Atérna fac cum sanctis tuis : in
glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dó-
mine : & bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos : & extólle illos usque
in ætérnum.

Per síngulos dies , benedícimus
te.

Et laudámus nomen tuum in sæcu-
lum : & in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto : sine
peccáto nos custodíre.

Miserere nostri Dómine : miserere nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : quemádmódum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi : non confundar in ætérnum.

A D L A U D E S, v̄.

DEus in adiutorium meum inténde. **R.** Dómine ad adiuvándum me festína.

Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto : **S**icut erat in princípío, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum, Amen. Allelúja.

Añã. Angelus autem Dómini descendit de coelo, & accédens revólvit lápidem, & sedébat super eum, allelúja, allelúja. **Psalmus 92.**

Dominus regnávít, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc, * à sæculo tu es.

Ele-

Elevavérunt flúmina Dómine : *
elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos , *
à vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris , *
mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta
sunt nimis : * domum tuam decet
sanctitúdo Dómine in longitúdi-
nem diérum. **G**lória Patri.

Añá. Angelus autem Dómini de-
scéndit de coelo , & accédens re-
vólvit lápidem , & sedébat super
eum , allelúja , allelúja.

Añá. Et ecce terrémótus factus est
magnus : Angelus enim Dómini
descéndit de coelo , allelúja.

Psalmus 90.

Jubiláte Deo omnis terra : * fe-
víte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus , * in
exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse
est Deus : * ipse fecit nos , & non
ipsi nos.

Pópulus ejus , & oves páscuæ
ejus :

ejus: * introíte portas ejus in confes-
sione, átria ejus in hymnis: confi-
témmini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam
suávis est Dóminus, in ætérnum
misericórdia ejus, * & usque in ge-
nerationem & generationem verí-
tas ejus. **G**lória Patri.

Antiphona. Et ecce terrámótus
factus est magnus: Angelus enim
Dómini descendit de cœlo, alle-
lúja. **Añã.** Erat autem aspéctus ejus
sicut fulgur, vestiménta autem ejus
sicut nix, allelúja, allelúja.

Psalms 62.

Deus Deus meus, * ad te de-
luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quàm
multipliciter tibi caro mea.

In terta desérta, & ínvia, & ina-
quósa: * sic in sancto apparui tibi,
ut vidérem virtútem tuam, &
glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia
tua super vitas: * lábia mea laudá-
bunt te.

Sic benedícam te in vita mea: *

&

& in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea : * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum , in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo , adhæsit ánima mea post te : * me fuscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam , introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii , partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo , laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri , & benedicat nobis : * illúminet vultum suum super nos , & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam , * in ómnibus géntibus salutare tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : *
confiteántur tibi pópuli omnes .

Læténtur & exúltent Gentes : *
quóniam júdicas pópulos in æqui-
táte, & Gentes in terra dírigis .

Confiteántur tibi pópuli Deus :
confiteántur tibi pópuli omnes : *
terra dedit fructum suum .

Benedícat nos Deus Deus no-
ster , benedícat nos Deus : * &
métuant eum omnes fines terræ .

Glória Patri .

Añã. Erat autem aspéctus ejus sicut
fulgur, vestiménta autem ejus sicut
nix, allelúja , allelúja .

Añã. Præ timóre autem ejus extér-
riti sunt custódes, & facti sunt vel-
ut mórtui, allelúja .

Canticum trium puerorum.

Dan. 3.

Benedícite ómnia ópera Dómi-
ni Dómino : * laudáte & su-
perexaltáte eum in sæcula .

Benedícite Angeli Dómini Dómi-
no : * benedícite coeli Dómino .

Benedícite aquæ omnes, quæ su-
per coelos sunt, Dómino : * bene-
dí-

dícite omnes virtútes Dómini Dó-
mino.

Benedícite sol & luna Dómi-
no: * benedícite stellæ coeli Dó-
mino.

Benedícite omnis imber & ros
Dómino: * benedícite omnes spí-
ritus Dei Dómino.

Benedícite ignis & æstus Dómi-
no: * benedícite frigus & æstus
Dómino.

Benedícite rores & pruína Dó-
mino: * benedícite gelu & frigus
Dómino.

Benedícite glácies & nives Dó-
mino: * benedícite noctes & dies
Dómino.

Benedícite lux & ténebræ Dómi-
no: * benedícite fúlgura & nubes
Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * lau-
det & superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes & colles Dó-
mino: * benedicite univérfa ger-
minántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * bene-
dícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & ómnia quæ
movéntur in aquis Dómino : *
benedícite omnes vólucres cœli
Dómino.

Benedícite omnes béstiæ & pé-
cora Dómino : * benedícite filii
hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * lau-
det & superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dó-
mino : * benedícite servi Dómini
Dómino.

Benedícite spíritus & ánimæ ju-
stórum Dómino : * benedícite fan-
cti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mí-
sael Dómino : * laudáte & super-
exaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem & Fílium
cum sancto Spíritu : * laudémus &
superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firma-
ménto cœli : * & laudábilis, & glo-
riósus, & superexaltátus in sæcula.

Antiphona . Præ timóre autem
ejus extérriti sunt custódes, & facti
sunt velut mórtui, allelúja.

An-

ad Laudes.

421

Antiphona . Respondens autem Angelus, dixit mulieribus : Nolite timere : scio enim quod Jesum quæritis, allelúja.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtutes ejus.

Laudáte eum sol & luna : * laudáte eum omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum cœli cœlorum : & & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt : * ipse mandávit, & creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra : * dracones, & omnes abyssi:

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ faciunt verbum ejus:

Montes & omnes colles : * ligna fructífera, & omnes cedri:

Bé-

Béstiax, & univérſa pécora: * fer-
péntes, & vólucres pennátæ:

Reges terræ, & omnes pópuli: *
príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, ſenes cum
junioribus laudent nomen Dómi-
ni, * quia exaltátum eſt nomen
ejus ſolius.

Conféſſio ejus ſuper coelum &
terram: * & exaltávit cornu pó-
puli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus: *
filiis Iſrael, pópulo appropinquán-
ti ſibi. **Pſalmus 149.**

CAntáte Dómino cánticum no-
vum: * laus ejus in Eccléſia
ſanctorum.

Lætétur Iſrael in eo, qui fecit
eum: * & filii Sion exúltent in re-
ge ſuo.

Laudent nomen ejus in choro: * in
tympano & pſaltério pſallant ei.

Quia beneplácitum eſt Dómino
in pópulo ſuo: * & exaltábit man-
ſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória: * læta-
búntur in cubilibus ſuis.

Exal-

Exaltationes Dei in guttore eorum : * & gladii ancipites in manibus eorum :

Ad faciendam vindictam in nationibus , * increpationes in populis :

Ad alligandos reges eorum in compedibus : * & nobiles eorum in manibus ferreis :

Ut faciant in eis iudicium conscriptum : * gloria hæc est omnibus sanctis ejus . **Psalmus 150.**

Laudate Dominum in sanctis ejus : * laudate eum in firmitate virtutis ejus .

Laudate eum in virtutibus ejus : * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus .

Laudate eum in sono tubæ : * laudate eum in psalterio & cithara .

Laudate eum in tympano , & choro : * laudate eum in chordis , & organo .

Laudate eum in cymbalis benesonantibus : laudate eum in cymbalis jubilationis : * omnis spiritus laudet Dominum . **Gloria Patri.**

An-

424 **Dñica Resurrectionis,**

Antiphona . Respondens autem Angelus , dixit mulieribus : Nolite timere : scio enim quòd Jesum quæritis , allelúja .

Capitulum , Hymnus , & v. non dicuntur , sed eorum loco **Antiphona** .

HÆc dies , quam fecit Dóminus : exultémus & lætémur in ea ,

Ad Benedictus , Antiphona .

Et valdè manè una Sabbatorum véniunt ad monuméntum , orto jam sole , allelúja .

Canticum Zachariæ .

Lucæ i. g

Benedíctus Dóminus Deus Israël , * quia visitávit , & fecit redemptionem plebis suæ :

Et eréxit cornu salutis nobis , * in domo David púeri sui .

Sicut locúsus est per os sanctórum , * qui à sæculo sunt , prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris , * & de manu ómnium , qui odérunt nos :

Ad

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * & memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * datum se nobis:

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi;

In sanctitate & justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * praebis enim ante faciem Domini parare vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, * in remissionem peccatorum eorum:

Per viscera misericordiae Dei nostri, * in quibus visitavit nos, oriens ex alto:

Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. **G**loria Patri.

Antiphona. Et valde mane una Sabbatorum veniunt ad monumentum, orto jam sole, alleluja.

Ora.

426 *Dñica Resurrectionis,*
Oratio.

DEus , qui hodierna die per
Unigenitum tuum , æternitatis
nobis aditum devicta morte re-
ferasti : vota nostra , quæ præve-
niendo aspiras , etiam adjuvando
proséquere . Per eundem Dómi-
num nostrum .

✠. Dóminus vobiscum . *R.* Et cum
spíritu tuo . ✠. Benedicámus Dó-
mino , allelúja , allelúja . *R.* Deo
grátias , allelúja , allelúja .

*Sic dicitur in Vesperis & Laudi-
bus tantum usque ad Vesperas
Sabbati in Albis exclusivè.*

✠. Fidélium animæ per misericór-
diam Dei requiescant in pace .

R. Amen .

A D P R I M A M .

*Post Deus in adjutorium . &
Glória Patri . dicuntur Psalmi
Deus in nómine tuo . Beáti im-
maculáti . & Retribue . ut su-
prà . 150. quibus finitis dicitur
Antiphona . Hæc dies , quam fe-
cit Dóminus : exultémus , & læ-
témur in ea .*

Po

ad Primam.
Posteà Oratio.

427

Domine Deus omnipotens,
qui ad principium hujus diei
nos pervenire fecisti: tua nos hodie
salva virtute: ut in hac die ad
nullum declinemus peccatum, sed
semper ad tuam justitiam faciendam
nostra procedant eloquia, dirigantur
cogitationes & opera.
Per Dominum.

✠. Dominus vobiscum. **R.** Et cum
spiritu tuo. ✠. Benedicamus Domino.
R. Deo gratias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium.
Posteà Hebdomadarius dicit ✠. Pretiosa in conspectu Domini.
R. Mors sanctorum ejus.

Et absolutè sine Oremus.

Oratio.

Sancta Maria, & omnes Sancti
intercedant pro nobis ad Dominum:
ut nos mereamur ab eo adjuvari &
salvari, qui vivit & regnat in
sæcula sæculorum.

R. Amen.

✠. Deus in adiutorium meum intende.

R. Dó-

428 **Dñica Resurrectionis,**

R. Dómine ad adjuvándum me
festína : **Et dicitur ter : ultimò ad-**
ditur , Glória Patri . **S**icut erat .
K yrie eléison . **C** hriste eléison .
K yrie eléison . **P** ater noster . **fe-**
cretò . **ψ.** Et ne nos indúcas in
tentatióem . **R.** Sed libera nos
à malo . **ψ.** Réspice in servos tuos
Dómine , & in ópera tua , & dí-
rige filios eórum . **R.** Et sit splen-
dor Dómini Dei nostri super nos ,
& ópera mánuum nostrárum dí-
rige super nos , & opus mánuum
nostrárum dirige .

ψ. Glória Patri . **R.** Sicut erat .

Oremus .

Oratio .

Dirigere & sanctificáre , régere
& gubernáre dignáre Dómine
Deus Rex cœli & terræ , hódie
corda & córpora nostra , sensus ,
fermónes , & actus nostros in lege
tua , & in opéribus mandatórum
tuórum : ut hic , & in ætérnum ,
te auxiliánte , salvi & líberi esse
mereámur , Salvátor mundi : Qui
vivis & regnas in sæcula sæculó-
rum . Amen .

ψ. Ju-

✠. Jube domne benedícere.

Benedictio . Dies & actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens . **R.** Amen.

Lectio brevis. Coloss. 3.

SI consurrexístis cum Christo , quæ sursum sunt quærite , ubi Christus est in dextera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite , non quæ super terram . Tu autem Dómine miserére nobis . **R.** Deo grátias .

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini . **R.** Qui fecit cœlum & terram . ✠. Benedicite .

R. Deus . **Benedictio** . Dóminus nos benedícat , & ab omni malo defendat , & ad vitam perdúcat ætérnam : & fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscent in pace . **R.** Amen .

Ad Tertiam , Sextam , & Nonam , post Deus in adjutórium . & Glória Patri . dicuntur Psalmi , ut supra . 154. quibus finitis , dicitur Antiphona . Hæc dies , quam fecit Dóminus : exultémus & lætémur in ea .

Po-

430 **Dñica Resurrectionis,**
Posteà Oratio.

DEus, qui hodierna die per Unigenitum tuum, æternitatis nobis áditum devicta morte referasti: vota nostra, quæ præveniéndò aspiras, étiam adjuvándò proséquere. Per eúmdem Dóminum.

A D M I S S A M.

Statio ad sanctam Mariam majorem.

Introitus.

Resurrexi, & adhuc tecum sum, allelúja: posuisti super me manum tuam, allelúja: mirábilis facta est sciéntia tua, allelúja, allelúja.

Psalm. Dómine probásti me, & cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectionem meam. **ꝛ.** Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui hodierna die per Unigenitum tuum, æternitatis nobis áditum devicta morte referasti: vota nostra, quæ præveniéndò aspiras, étiam adjuvándò proséquere. Per eúmdem Dóminum.

L é-

ad Missam.

431

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Corínthios.

I. Cor. 5. c.

FRatres, Expurgáte vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis ázy mi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur, non in fermento véteri, neque in fermento malitiæ, & nequitiæ; sed in áz ymis sinceritátis, & veritátis.

Graduale. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus & lætémur in ea. ✠. Confitémmini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Allelúja, allelúja. ✠. Pascha nostrum immolátus est Christus.

Sequentia.

Victimæ Pascháli laudes immolent Christiáni. **A**gnus redemit oves: Christus innocens Patri reconciliávit peccatóres: **M**ors & vita duéllo conflixére mirándo: dux vitæ, mórtuus regnat vivus. **D**ic nobis María, quid vidisti in via? **S**epúlchrum Christi.

432 **Dñica Resurrectionis,**
vivētis , & glóriam vidi resur-
gētis ; **A**ngélicos testes , sudá-
rium & vestes . **S**urréxit Christus
spes mea : præcédet vos in Gali-
læam . **S**cimus Christum surrexísse
à mórtuis verè : tu nobis victor
Rex miserére , Amen . Allelúja .

**Sequentia dicitur usque ad Sab-
batum in Albis inclusivè.**

**Sequentia sancti Euangélii secun-
dum Marcum. Cap. 16.**

IN illo témpore : María Magda-
léne , & María Jacóbi , & Saló-
me emérunt arómata ut veniéntes
úngerent Jesum . Et valdè ma-
nè una sabbatórum , véniunt ad
monuméntum , orto jam sole . Et
dicébant ad ínvicem : Quis revól-
vet nobis lápidem ab óstio monu-
ménti ? Et respiciéntes vidérunt
revolútum lápidem . Erat quippe
magnus valdè . Et introeúntes in
monuméntum vidérunt júvenem
sedéntem in dextris , coopértum
stola cándida , & obstupuérunt .
Qui dixit illis : Nolite expavésce-
re : Jesum quæritis Nazarénium ,
cru-

ad Missam.

433

crucifixum : surrexit , non est hic :
ecce locus ubi posuerunt eum . Sed
ite , dicite discipulis ejus , & Petro ,
quia præcedit vos in Galilæam : ibi
eum videbitis , sicut dixit vobis .

Credo . ut supra . 176 .

Offeritorium . Terra tremuit , &
quiévit , dum resurgeret in iudicio
Deus , allelúja .

Secreta .

Suscipe , quæsumus Dómine ,
preces pópulitui cum oblatióni-
bus hostiárum : ut Paschálibus ini-
tiata mystériis : ad æternitátis no-
bis medélam , te operánte , profi-
ciant . Per Dóminum .

Præfatio .

Verè dignum & justum est ,
æquum & salutáre , Te qui-
dem Dómine omni témpore , sed
in hac potissimùm die gloriósius
prædicáre , cùm Pascha nostrum
immolátus est Christus . Ipse enim
verus est Agnus , qui ábstulit pec-
cáta mundi . Qui mortem no-
stram moriéndò destrúxit , & vi-
tam resurgéndo reparávit . Et ideò
cum Angelis & Archángelis , cum

Off. Hebd. S.

T

Thro-

Thronis & Dominatiõibus, cumque omni militia coelstis exercitus, hymnum glõriæ tuæ cãimus, sine fine dicentes:

Sanctus, **S**anctus, **S**anctus Dõminus Deus Sábaoth. **P**leni sunt coeli & terra glõria tua, **H**osanna in excelsis. **B**enedictus qui venit in nõmine Dõmini, **H**osanna in excelsis. **Infra actionem.**

Communicantes, & diem sacratissimum celebrantes Resurrectionis Dõmini nostri Jesu Christi secundum carnem: sed & memoriam venerantes, in primis gloriosæ semper virginis Mariæ, genitricis ejusdem Dei & Dõmini nostri Jesu Christi: sed & beatorum Apostolorum ac Märtirum tuorum, Petri & Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis & Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis & Pauli, Cosinæ & Damiani,
&

ad Missam.

435

& ómnium Sanctórum tuórum :
quorum méritis precibúsque con-
cédas, ut in ómnibus protecti-
onis tuæ muniámur auxilio. Per eúm-
dem Christum Dóminum nostrum.
Amen.

Sequitur.

HAnc ígitur oblati-
onem servit-
utis nostræ, sed & cunctæ fa-
miliæ tuæ, quam tibi offerimus
pro his quoque, quos regenerare
dignátus es ex aqua & Spíritu san-
cto, tribuens eis remissionem óm-
nium peccatórum, quæsumus Dó-
mine, ut placátus accipias, diés-
que nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatione nos
éripí, & in electórum tuórum jú-
beas grege numerári. Per eúm-
dem Christum Dóminum nostrum.
Amen.

Quam oblati-
onem tu Deus, &c.

Et sic dicitur usque ad Sabbatum
in Albis inclusivè.

Communio. Pascha nostrum im-
molátus est Christus, allelúja : íta-
que epulémur in ázymis sinceri-

436 *Dñica Resurrectionis,*
tátis & veritátis, allelúja, allelúja,
allelúja. *Postcommunio.*

Spiritum nobis, Dómine, tuæ
Scharitátis infunde: ut quos Sa-
craméntis Paschálibus satiásti, tua
facias pietáte concórdes. Per Dó-
minum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum: Qui tecum vivit &
regnat in unitáte ejúsdem Spíri-
tus sancti Deus.

Post Dóminus vobíscum, dicitur,
Ite missa est, allelúja, allelúja.
R. Deo grátias, allelúja, allelúja.

*Et sic dicitur usque ad Sabbatum
in Albis inclusivè.*

A D V E S P E R A S.

Pater noster. *Ave María.*

V. Deus in adjutórium meum in-
ténde. *R.* Dómine ad adjuvân-
dum me festína. **Glória Patri.**

Sicut erat. Allelúja.

Aña. Angelus autem Dómini de-
scéndit de cœlo, & accédens re-
vólvit lápidem, & sedébat super
eum, allelúja, allel. *Psalmus 109.*

Dixit Dóminus Dómino meo: *
Sede à dextris meis:

Do-

Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dó-
minus ex Sion : * dominare in mé-
dio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis
tuæ in splendoribus sanctorum : *
ex útero ante luciferum genui te.

Juravit Dóminus, & non poeni-
tebit eum : * Tu es sacerdos in
æternum secundum ordinem Mel-
chisedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit
in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implébit
ruinas : * conquassabit capita in
terra multorum.

De torrente in via bibet : * pro-
pterea exaltabit caput. **G**loria.

Antiphona. Angelus autem Dó-
mini descendit de cælo, & accé-
dens revolvit lapidem, & sedébat
super eum, allelúja, allelúja.

Antiphona. Et ecce terræmó-
tus factus est magnus : Angelus
enim Dómini descendit de cælo,
allelúja.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * in consilio justorum, & congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificéntia opus ejus: * & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilium suorum, miséricors & miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui: * virtútem óperum suorum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditatem Géntium: * ópera mánuum ejus veritas & judícium.

Fidélia ómnia mandata ejus: confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate & æquitate.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandavit in ætérnum testamentum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítiúm sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Glória Patri, & Fílio.

Añã. Et ecce terræmótus factus est magnus : Angelus enim Dómini descéndit de cœlo , allelúja.

Añã. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur , vestiménta autem ejus sicut nix , allelúja , allelúja.

Psalmus III.

BEátus vir , qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítia in domo ejus : * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors , & miserátor , & justus.

Jucúndus homo qui miserétur & cómmodat , dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

440 **Dñica Resurrectionis,**

In memória ætérna erit justus: *
ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dó-
mino, confirmátum est cor ejus: *
non commovébitur donec despí-
ciat inimícos suos.

Dispérfit, dedit paupéribus: ju-
stitia ejus manet in sæculum sæ-
culi, * cornu ejus exaltábitur in
glória.

Peccátor vidébit & irascétur,
déntibus suis fremet & tabéscet: *
desidérium peccatórum períbit.

Glória Patri, & Fílio.

Antiphona. Erat autem aspé-
ctus ejus sicut fulgur, vestimén-
ta autem ejus sicut nix, allelúja,
allelúja.

Antiphona. Præ timóre autem
ejus extérriti sunt custódes, & facti
sunt velut mórtui, allelúja.

Psalms 112.

LAudáte púeri Dóminum: *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, *
ex hoc nunc, & usque in sæ-
culum.

A so-

A solis ortu usque ad occásum, *
laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dó-
minus, * & super coelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat, * & humília
réspicit in coelo & in terra?

Súscitans à terra inopem, * & de
stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princí-
pibus, * cum princípius pópu-
li sui.

Qui habitáre facit stérilem in do-
mo: * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri, & Fílio.

Antiphona. Præ timóre autem
ejus extérriti sunt custódes, & fa-
cti sunt velut mórtui, allelúja.

Antiphona. Respóndens autem
Angelus, dixit muliéribus: Nolí-
te timére: scio enim quòd Jesum
quæritis, allelúja.

Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * do-
mus Jacob de pópulo bárbaro:
Facta est Judæa sanctificátio ejus, *
Israel potéstas ejus.

442 **Dñica Resurrectionis,**

Mare vidit, & fugit: * Jordánis
convérſus eſt retrórſum.

Montes exultavérunt ut arietes, *
& colles ſicut agni óvium.

Quid eſt tibi mare, quòd fugiſti: *
& tu Jordánis, quia convérſus es
retrórſum?

Montes exultáſtis ſicut arietes, *
& colles ſicut agni óvium.

A fácie Dómini mota eſt terra, *
à fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in ſtagna
aquárum, * & rupem in fontes
aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis: *
ſed nómini tuo da glóriam.

Super miſericórdia tua, & veritá-
te tua: * nequándo dicant Gentes:
Ubi eſt Deus eórum?

Deus autem noſter in cœlo: *
ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácula Géntium argéntum &
aurum, * opera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquéntur: *
óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: *
nares habent, & non odorábunt.

Ma-

Manus habent , & non palpábunt : pedes habent , & non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo .

Símiles illis fiant qui faciunt ea : * & omnes qui confidunt in eis .

Domus Israel sperávit in Dómino : * adjútor eórum & protéctor eórum est .

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum & protéctor eórum est .

Qui timent Dóminum , speravérunt in Dómino : * adjútor eórum & protéctor eórum est .

Dóminus memor fuit nostri : * & benedíxit nobis :

Benedíxit dómui Israel : * benedíxit dómui Aaron :

Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum , * pusillis cum majóribus .

Adjíciat Dóminus super vos ; * super vos , & super filios vestros .

Benedícti vos à Dómino , * qui fecit cœlum & terram .

Cœlum cœli Dómino : * terram autem dedit filiis hóminum .

444 *Dñica Resurrectionis,*

Non mórtui laudábunt te Dómine : * neque omnes qui descéndunt in inférnum :

Sed nos qui vívimus , benedícimus Dómino , * ex hoc nunc & usque in sæculum .

Gloria Patri , & Fílio .

Antiphona . Respóndens autem Angelus , dixit muliéribus : Nolíte timére : scio enim quòd Jesum quæritis , allelúja .

Et sic dicitur usque ad Vesperas Sabbati .

Posteà Antiphona . Hæc dies , quam fecit Dóminus : exultémus & lætémur in ea .

Ad Magnificat , Antiphona .

Et respicientes vidérunt revolútum lápidem : erat quippe magnus valdè , allelúja .

Canticum B. Mariæ virginis .

Luc. i. e

Magnificat * ánima mea Dóminum :

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo .

Quia respéxit humilitátem ancillæ

læ suæ: ecce enim ex hoc beátam
me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens
est: * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie
in progénies * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: *
dispérsit supérbos mente cordis
sui.

Depósuit poténtes de sede, * &
exaltávit húmiles.

Efuriéntes implévit bonis: * &
dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum: *
recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres no-
stros, * Abraham, & sémini ejus
in sæcula. **G**lória Patri.

Antiphona. Et respiciéntes vidé-
runt revolútum lápidem: erat
quippe magnus valdè, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die per
Unigénitum tuum æternitá-
tis nobis áditum devícta morte re-
ferásti: vota nostra, quæ præve-
niéndò aspiras, étiam adjuvándò
pro-

446 **Dñica Resurrectionis,**
prosequere. Per eundem Dómi-
num nostrum.

AD COMPLETORIUM.

Dicto v̄. Jube domne. **F**ratres,
Sóbrii estóte. **v̄.** Adjutórium no-
strum. **P**ater noster. & **facta Con-**
fessione & Absolutione, post
v̄. Convérte nos Deus. **v̄.** Deus
in adjutórium. **G**lória Patri. Alle-
lúja. **dicuntur Psalmi consueti.** 205.
quibus finitis, dicitur Allelúja, alle-
lúja, allelúja, allelúja.

Canticum Simeonis. Luc. 2. e

Nunc dimíttis servum tuum
Dómine, * secúndum verbum
tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutá-
re tuum,

Quod parásti * ante fáciem óm-
nium populórum;

Lumen ad revelatióem Gén-
tium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri.

Posteà Antiph. Hæc dies, quam
fecit Dóminus: exultémus & læté-
mur in ea. **v̄.** Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Oré.

Oremus.

Oratio.

Visita, quæsumus Dómine, habitationem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: & benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

✠. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

✠. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Benedictio. Benedícat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus, Pater, & Filius, & Spírítus sanctus. R. Amen.

Antiphona.

Regína cœli lætare, allelúja,
Quia quem meruísti portare,
allelúja,

Resurréxit sicut dixit, allelúja,

Ora pro nobis Deum, allelúja.

✠. Gaude & lætare virgo María,
allelúja. R. Quia surréxit Dóminus verè,
allelúja.

Oratio.

Deus, qui per resurrectionem
Fílii tui Dómini nostri Jesu
Chri-

448 **Feria ii. post Pascha,**

Christi mundum lætificare dignatus es: præsta quæsumus; ut per ejus genitricem virginem Mariam, perpetuæ capiāmus gaudia vitæ. Per eundem Christum Dóminum nostrum. **Rz.** Amen.

ŷ. Divinum auxilium máneat semper nobiscum. **Rz.** Amen.

Deinde dicitur secretò, **P**ater noster, **A**ve María, & **C**redo.

Prædictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

F E R I A S E C U N D A .

Ad Matutinum, Invitatorium, Antiphonæ, & Psalmi ad Nocturnum & Laudes, dicuntur ut supra in die Paschæ. 401. per totam Octavam.

ŷ. Surrexit Dóminus de sepúlchro, allelúja. **Rz.** Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster.

Absolutio.

EXáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, & miserere nobis, qui cum Patre & Spí-

Spíritu sancto vivis & regnas in sæ-
cula sæculórum. *R.* Amen.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bño. Euangélica léctio sit nobis
salus & protéctio. *R.* Amen.

*L*éctio sancti Euangélii secúndum
Lucam. *Lectio i. Cap. 24. b*

*I*N illo témpore: Duo ex discípu-
lis Jesu ibant ipsa die in castél-
lum, quod erat in spátio stadiórum
sexagínta ab Jerúsalem, nómine
Emmaus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 23. in Evangelia.

A Udístis, fratres charíssimi,
quia duóbus discípulis am-
bulántibus in via, non quidem
credéntibus, sed tamen de se lo-
quéntibus, Dóminus appáruit:
sed eis spéciem, quam recognó-
scerent, non osténdit. Hoc ergo
egit foris Dóminus in óculis cór-
poris, quod apud ipsos agebátur
intus in óculis cordis. Ipsi nam-
que apud semetípsos intus & amá-
bant, & dubitábant: eis autem
Dóminus foris & præsens áderat,
&

& quis esset non ostendebat. De se ergo loquentibus presentiam exhibuit: sed de se dubitantibus cognitionis suae speciem abscondit. Tu autem Domine miserere nobis.

R. Deo gratias.

R. Maria Magdalene, & altera Maria, ibant diluculo ad monumentum. * Jesum quem queritis, non est hic, surrexit sicut locutus est, praecedet vos in Galilaeam, ibi eum videbitis, alleluja, alleluja.

y. Et valde mane una Sabbatorum veniunt ad monumentum orto jam sole: & introeuntes viderunt juvenem sedentem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

y. Jube domne benedicere.

Bño. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. *R.* Amen.

Lectio ii.

V Erba quidem contulit, duritiam intellectus increpavit: sacrae Scripturae mysteria, quae de seipso erant, aperuit: & tamen quia adhuc in eorum cordibus

ad Matutinum.

451

peregrinus erat à fide , se ire lón-
giùs finxit . Fingere namque , com-
pónere dicimus : unde & compo-
sitóres luti , figulos vocámus . Ni-
hil ergo simplex Véritas per dupli-
citatém fecit : sed talem se eis ex-
híbuit in córpore , qualis apud il-
los erat in mente . Probándi autem
erant , si hi , qui eum etsi necdum
ut Deum diligerent , saltem ut pe-
regrínium amare potuissent . Tu au-
tem Dómine miserére nobis .

R. Deo grátias .

R. Surréxit pastor bonus , qui áni-
mam suam pósuit pro óvibus suis ,
& pro grege suo mori dignátus
est : * Allelúja , allelúja , allelúja .

V. Etenim Pascha nostrum immo-
látus est Christus . Allelúja .

Gloria Patri . Allelúja .

V. Jube domne benedícere .

Benedictio. Ad societátem civium
supernórum perdúcat nos Rex An-
gelórum . *R.* Amen .

Lectio iii.

SEd quia esse extránei à charitá-
te non póterant hi , cum qui-
bus

bus Véritas gradiebatur: eum ad hospítium quasi peregrinum vocant. Cur autem dicimus, vocant, cum illic scriptum sit: Et coegerunt eum? Ex quo nimirum exemplo colligitur, quia peregrini ad hospítium non solum invitandi sunt, sed etiam trahendi. Mensam igitur ponunt, panes cibosque offerunt: & Deum, quem in Scripturæ sacre expositione non cognoverant, in panis fractione cognoscunt. Audiendo ergo præcepta Dei illuminati non sunt, faciundo illuminati sunt: quia scriptum est: Non auditores legis iusti sunt apud Deum, sed factores legis justificabuntur. Quisquis ergo vult audita intelligere, festinet ea, quæ jam audire potuit, opere implere. Ecce Dominus non est cognitus dum loqueretur, & dignatus est cognosci dum pascitur. Tu autem Domine miserere nobis.

R. Deo gratias.

*T*e Deum laudamus. 412.

Ad Laudes, & alias Horas,
om-

ad Missam.

453

omnia dicuntur ut supra in die
Paschæ. 414.

Ad Benedictus, Antiphona.

Jesus junxit se discipulis suis in via,
& ibat cum illis: oculus autem eorum
tenebantur, ne eum agnosce-
rent: & increpavit eos, dicens: O
stulti & tardi corde ad credendum
in his, quæ locuti sunt Prophætæ,
alleluja.

Oratio.

DEus, qui solemnitate Paschá-
li, mundo remédia contulisti:
pópulum tuum, quæsumus, coelésti
dono proséquere: ut & perfectam
libertatem consequi mereatur, &
ad vitam proficiat sempiternam.
Per Dóminum.

A D M I S S A M.

Statio ad sanctum Petrum.

Introitus.

Introdúxit vos Dóminus in
terram fluéntem lac & mel,
alleluja: & ut lex Dómini
semper sit in ore vestro, alleluja,
alleluja.

Psalmus. Confitémini Dómino,
&

454 *Feria ii. post Pascha,*

& invocáte nomen ejus : annuntiá-
te inter Gentes ópera ejus.

✠. *Glória Patri.* *Oratio.*

DEus , qui solemnitate Paschá-
li, mundo remédia contulisti :
pópulum tuum , quæsumus , coelé-
sti dono proséquere ; ut & perfé-
ctam libertátem cónsequi mereá-
tur , & ad vitam proficiat sempitér-
nam. Per Dóminum nostrum.

Léctio Actuum Apostolorum.

Cap. 10. f

IN diébus illis : Stans Petrus
in médio plebis , dixit : Viri fra-
tres , vos scitis quod factum est
verbum per univérsam Judæam :
incipiens enim à Galilæa , post ba-
ptísmum quod prædicávit Joán-
nes , Jesum à Názaeth : quómo-
do unxit eum Deus Spírítu san-
cto , & virtúte , qui pertránsiit be-
nefaciéndò , & sanándo omnes op-
préssos à diabolo , quóniam Deus
erat cum illo . Et nos testes sumus
ómnium , quæ fecit in regione
Judæórum , & Jerúsalem , quem
occidérunt suspendéntes in li-
gno.

gno . Hunc Deus suscitávit tertia die , & dedit eum manifestum fieri , non omni pópulo , sed téstibus præordinátis à Deo : nobis , qui manducávimus & bibimus cum illo , postquam resurrexit à mórtuis . Et præcépit nobis prædicáre pópulo , & testificári , quia ipse est , qui constitútus est à Deo iudex vivórum & mortuórum . Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent , remissionem peccatórum accípere per nomen ejus omnes , qui credunt in eum .

Graduale. Hæc dies , quam fecit Dóminus : exultémus & lætémur in ea . **ʒ.** Dicat nunc Israel , quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus . **Allelúja** , allelúja . **ʒ.** Angelus Dómini descendit de coelo , & accédens revólvit lápidem , & sedébat super eum .

Sequentia . Víctimæ Pascháli . cum Allelúja , in fine , ut supra in Dominica Paschæ . fol. 431 .

456 **Feria ii. post Pascha,**
Sequentia sancti Euangelii secundum
Lucam. Cap. 24. b

IN illo tempore : Duo ex discipulis Jesu ibant ipsa die in castellum , quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Ierusalem , nomine Emmaus . Et ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus quæ acciderant . Et factum est , dum fabularentur , & secum quaerent : & ipse Jesus appropinquans ibat cum illis : oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent . Et ait ad illos : Qui sunt hi sermones , quos confertis ad invicem ambulantes , & estis tristes ? Et respondens unus , cui nomen Cleophas , dixit ei : Tu solus peregrinus es in Ierusalem , & non cognovisti quæ facta sunt in illa his diebus ? Quibus ille dixit : Quæ ? Et dixerunt : De Jesu Nazareno , qui fuit vir propheta , potens in opere & sermone coram Deo & omni populo : Et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes & principes nostri in damnatione

tionem mortis , & crucifixérunt eum . Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israel : & nunc super hæc ómnia , tértia dies est hódie quòd hæc facta sunt . Sed & mulieres quædam ex nostris terruérunt nos , quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum , & , non invénto corpore ejus , venerunt , dicentes se étiam visíonem Angelórum vidísse , qui dicunt eum vívere . Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum , & ita invenérunt sicut mulieres dixerunt , ipsum verò non invenérunt . Et ipse dixit ad eos : O stulti , & tardi corde ad credéndum , in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ ! Nonne hæc oportuit pati Christum , & ita intráre in glóriam suam ? Et incípiens à Móyse & ómnibus Prophétis , interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris , quæ de ipso erant . Et appropinquavérunt castélló , quò ibant : & ipse se finxit longiùs ire . Et coegerunt illum , dicentes :

Mane nobiscum, quoniam advesperascit, & inclinata est jam dies. Et intravit cum illis. Et factum est, dum recumberet cum eis, accepit panem, & benedixit ac fregit, & porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eorum, & cognoverunt eum: & ipse evanuit ex oculis eorum. Et dixerunt ad invicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, & aperiret nobis Scripturas? Et surgentes eadem hora regressi sunt in Jerusalem: & invenerunt congregatos undecim, & eos qui cum illis erant, dicentes: Quod surrexit Dominus verè, & apparuit Simoni. Et ipsi narrabant quæ gesta erant in via: & quomodo cognoverunt eum in fractione panis. **Credo.**

Offertorium. Angelus Domini descendit de coelo, & dixit mulieribus: Quem quaeritis, surrexit sicut dixit, allelúja. **Secreta.**

Suscipe, quæsumus Domine, preces populi tui cum oblationibus hostiarum: ut Paschálibus ini-

initiata mysteriis, ad æternitatis nobis medelam, te operante, proficiant. Per Dóminum.

Communio. Surrexit Dóminus, & apparuit Petro, allelúja.

Postcommunio.

Spiritum nobis, Dómine, tuæ charitatis infunde: ut quos sacramentis Paschálibus satiasti, tuas facies pietate concordes. Per Dóminum nostrum. in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus.

A D V E S P E R A S.

Omnia ut supra in Dominica Paschæ. 436. exceptis Antiphona & Oratione, quæ dicuntur ut infra.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes, & estis tristes? allelúja.

Oratio.

Deus, qui solemnitate Pascháli, mundo remedia contulisti? pópulum tuum, quæsumus, coelesti dono proséquere; ut & perfectam libertatem consequi mereatur, & ad vitam proficiat sempiternam. Per Dóminum.

V 2

FE-

460 FERIA VI. post Pascha.

F E R I A T E R T I A .

Ad Matutinum, Invitatorium,
Antiphonæ, & Psalmi ad Noctur-
num & Laudes, dicuntur ut su-
prà in die Paschæ. 401.

Ÿ. Surrexit Dóminus verè, allelúja.

℞. Et apparuit Simóni, allelúja.

Pater noster. Absolutio.

Ipsius píetas & misericórdia nos
Íadjuvet, qui cum Patre & Spí-
ritu sancto vivit & regnat in sæcula
sæculórum. ℞. Amen.

Ÿ. Jube domne benedícere.

Bño. Euangélica léctio sit nobis sa-
lus & protéctio. ℞. Amen.

Léctio sancti Euangélii secundùm
Lucam. Lectio i. Cap. 24. c

IN illo tẽmpore : Stetit Jesus in
Ímedio discipulórum, & dicit
eis : Pax vobis : ego sum, nolite ti-
mére. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 10. Comment. in Lucam,
cap. 24. ante finem.

Mirum, quo modo se natúra
corpórea, per impenetrábile
cerpus infúderit invisibili áditu,

visibili conspéctu ; tangi fácilis ,
difficilis æstimári . Dénique con-
turbáti discípuli æstimábant se spí-
ritum vidére . Et ídeò Dóminus ,
ut spéciem nobis resurrectiónis
osténderet , Palpáte , inquit , & vi-
dète , quia spíritus carnem & ossa
non habet , sicut me vidétis habé-
re . Non ergo per incorpóream na-
túram , sed per resurrectiónis qua-
litátem , impérvia usu clausa pene-
trávit . Nam quod tángitur , cor-
pus est : quod palpátur , corpus est .
Tu autem Dómine miserére nobis .

R. Deo grátias .

R. Virtúte magna reddébant Apó-
stoli , * Testimónium resurrectió-
nis Jesu Christi Dómini nostri ,
allelúja , allelúja . *ψ.* Repléti quidem
Spíritu sancto loquebántur cum fi-
dúcia verbum Dei . Testimónium .

ψ. Jube domne benedícere .

Bño. Divínium auxiliium máneat
semper nobíscum . *R.* Amen .

Lectio ii.

IN corpore autem resurgémus .
Seminátur enim corpus animá-

le, surgit corpus spiritale: sed illud subtilius, hoc crassius, utpotè adhuc terrænæ labis qualitate concretum. Nam quomodo non corpus, in quo manebant insignia vulerum, vestigia cicatricum, quæ Dominus palpanda obtulit? In quo non solum fidem firmat, sed etiam devotionem acuit, quod vulnera suscepta pro nobis cælo inferre maluit, abolere noluit; ut Deo Patri nostræ prætia libertatis ostenderet. Talem sibi Pater ad dexteram locat, trophæum nostræ salutis amplectens: tales illic Martyres nobis cicatricis suæ corôna monstravit. Tu autem Domine miserere nobis. **R.** Deo grâcias.

R. De ore prudentis procedit mel, allelûja: dulcedo mellis est sub lingua ejus, allelûja: * Favus distillans labia ejus, allelûja, allelûja.

V. Sapiëntia requiescit in corde ejus, & prudentia in sermone oris illius. Favus distillans. **Gloria Patri.** Favus distillans. **V.** Jube domine benedicere.

Be-

Benedictio. Ad societatem civium
supernorum perducatur nos Rex An-
gelorum. **R.** Amen. **Lectio iii.**

ET quoniam sermo huc noster
evasit, consideremus qua gra-
tia secundum Joannem credide-
rint Apostoli, qui gavisi sunt; se-
cundum Lucam quasi increduli re-
darguantur: ibi Spiritum sanctum
acceperint, hic sedere in civitate
jubeantur, quoadusque induantur
virtute ex alto. Et videtur mihi
ille quasi Apostolus majora & al-
tiora tetigisse, hic sequentia, &
humanis proxima: hic historico
usus circuitu, ille compendio:
quia & de illo dubitari non po-
test, quia testimonium perhibet de
iis, quibus ipse interfuit, & ve-
rum est testimonium ejus, & ab
hoc quoque, qui Evangelista ef-
se meruit, vel negligentiae, vel
mendacii suspicionem æquum est
propulsari: Et ideo verum pu-
tamus utrumque; non senten-
tiarum varietate, nec personarum
diversitate distinctum. Nam

464. **Feria iii. post Pascha.**

etsi primò Lucas eos non credidisse dicat, pòstea tamen credidisse demonstrat: & si prima consideremus, contraria sunt: si sequentia, certum est convenire. Tu autem Dòmine miserere nobis.

R. Deo grátias.

Te Deum laudámus. 412.

Ad Laudés, & alias Horas, omnia dñr ut suprà in die Paschæ. 414.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stetit Jesus in médio discipulòrum suòrum, & dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja. **Oratio.**

DEus, qui Ecclesiam tuam novo semper foetu multiplicas: concede famulis tuis; ut sacramentum vivèndo teneant, quod fide percèperunt. Per Dòminum.

A D M I S S A M.

Statio ad sanctum Paulum.

Introitus.

Qua sapièntiæ potávit eos, allelúja: firmábitur in illis, & non flectétur, allelúja: & exaltábit eos in ætèrnum, allel.allel.

Pfal-

Psalms. Confitemini Dómino ,
& invocáte nomen ejus : annun-
tiáte inter Gentes ópera ejus.

ÿ. Glória Patri. **Oratio.**

DEus, qui Ecclésiám tuam novo
semper foetu multiplicas : con-
céde famulis tuis ; ut sacraméntum
vivéndo téneant, quod fide perce-
pérunt. Per Dóminum.

Léctio Actuum Apostolorum.

Cap. 13.

IN diébus illis : Surgens Paulus,
& manu siléntium indicens,
ait : Viri fratres, filii géneris Ab-
raham, & qui in vobis timent
Deum, vobis verbum salutis hu-
jus missum est. Qui enim habitá-
bant Jerúsalem, & príncipes ejus,
ignorántes Jesum, & voces Pro-
phetárum, quæ per omne sábbá-
tum legúntur, judicántes imple-
vérunt : & nullam causam mortis
inveniéntes in eo, petiérunt à
Piláto, ut interficerent eum.
Cúmque consummássent ómnia,
quæ de eo scripta erant, depo-
nentes eum de ligno, posuérunt
eum.

eum in monumento. Deus vero suscitavit eum a mortuis tertia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascenderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiamus eam, quæ ad patres nostros reprovissio facta est: quoniam hanc Deus adimplevit filiis nostris, resuscitans Jesum Christum Dominum nostrum.

Graduale. Hæc dies, quam fecit Dominus: exultemus & lætemur in ea. **✠.** Dicant nunc, qui redempti sunt à Domino: quos redemit de manu inimici, & de regionibus congregavit eos.

Allelúja, allelúja. **✠.** Surrexit Dominus de sepúlchro, qui pro nobis pepéndit in ligno.

Sequentia. Víctimæ Paschali. **ut supra in Dominica Paschæ.** 431.
Sequentia sancti Euangélii secundum Lucam. **Cap. 24. e**

IN illo tempore: Stetit Jesus in medio discipulorum suorum,
&

& dicit eis : Pax vobis : ego sum , nolite timere . Conturbati verò , & conterriti , existimabant se spiritum videre . Et dixit eis : Quid turbati estis , & cogitationes ascendant in corda vestra ? Videte manus meas , & pedes , quia ego ipse sum : palpate , & videte : quia spiritus carnem & ossa non habet , sicut me videtis habere . Et cum hoc dixisset , ostendit eis manus , & pedes . Adhuc autem illis non credentibus , & mirantibus præ gaudio , dixit : Habetis hic aliquid , quod manducetur ? At illi obtulerunt ei partem piscis assi , & favum mellis . Et cum manducasset coram eis , sumens reliquias , dedit eis . Et dixit ad eos : Hæc sunt verba , quæ locutus sum ad vos , cum adhuc essem vobiscum , quoniam necesse est impleri omnia , quæ scripta sunt in lege Moysi , & Prophetis , & Psalmis de me . Tunc aperuit illis sensum ut intelligerent Scripturas . Et dixit eis : Quoniam sic scriptum est ,

468. **Feria iii. post Pascha,**

& sic oportebat Christum pati,
& resurgere à mortuis tertia die:
& predicari in nomine ejus poenitentiam,
& remissionem peccatorum in omnes Gentes.

Credo.

Offertorium. Intónuit de celo
Dóminus, & Altíssimus dedit vo-
cem suam: & apparuerunt fontes
aquarum, allelúja.

Secreta.

Suscipe Dómine fidélium pre-
ces cum oblationibus hostia-
rum: ut per hæc piæ devotiónis
officia, ad coeléstem glóriam transf-
eámus. Per Dóminum.

Communio. Si confurrexístis cum
Christo, quæ sursum sunt quæri-
te; ubi Christus est in dextera Dei
sedens, allelúja: quæ sursum sunt
sápите, allelúja.

Postcommunio.

Concède quæsumus omnípo-
tens Deus: ut Paschális per-
ceptio sacraménti, continúa in
nostris méntibus perseveret. Per
Dóminum nostrum.

AD

ad Vesperas: 469

A D V E S P E R A S.

Omnia ut suprà in Dominica Paschæ. 436. exceptis Antiphona & Oratione, quæ dicuntur ut infrà.

Ad Magnificat, Antiphona.

Videte manus meas & pedes meos, quia ego ipse sum, allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui Ecclesiam tuam novo semper foetu multiplicas: concede famulis tuis; ut sacramentum vivendo teneant, quod fide perciperunt. Per Dominum.

¶ Infra Octavam Paschæ non fit de aliquo Festo Duplici vel Semiduplici, sed post Octavam celebrantur. De Simplicibus autem occurrentibus post hoc triduum fit tantum commemoratio, ut infrà. 487.

F E R I A Q U A R T A.

℣. Gavisi sunt discipuli, allelúja.

℞. Viso Domino, allelúja.

Pater noster. **Absolutio.** A vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens & misericors Dominus. ℞. Amen.

℣. Jube

v. Jube domne benedícere.

Bño. Euangélica léctio fit nobis fa-
lus & protéctio. *R.* Amen.

*Léctio sancti Euangélii secúndum
Joánnem. Léctio i. Cap. 21.*

IN illo témpore : Manifestávit se
Íterùm Jesus discíplis ad mare
Tiberíadis. Manifestávit autem
sic : Erant simul Símon Petrus &
Thomas , qui dícitur Dídymus .
Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 24. in Euangelia.

Léctio sancti Euangélii , quæ
modò in áuribus vestris lécta
est , fratres mei , quæstióné áni-
mum pulsat , sed pulsatióne sua
vim discretiónis índicat. Quæri
étenim potest , cur Petrus , qui
piscátor ante conversiónem fuit ,
post conversiónem ad piscatió-
nem rédiit : & cùm Véritas dicat :
Nemo mittens manum suam ad
arátrum , & aspiciens retrò , aptus
est regno Dei : cur repétiit quod
dereliquit ? Sed si virtus discreti-
onis inspíctur , cítiùs vidétur : quia

Feria iv. post Pascha. 471

nimirum negotium, quod ante conversionem sine peccato extitit, hoc etiam post conversionem repetere culpa non fuit. Tu autem Domine miserere nobis. **R.** Deo gratias.

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, & solvere septem signacula ejus:

* Allelúja, allelúja, allelúja.

* Dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtutem, & divinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. Allelúja, allelúja, allelúja.

Bño. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Lectio ii.

NAm piscatorem Petrum, Matthæum verò telonearium scimus: & post conversionem suam ad piscationem Petrus rediit, Matthæus verò ad telonei negotium non resedit: quia aliud est, victum per piscationem quærere, aliud autem telonei lucris pecunias augere. Sunt enim pleraque
ne-

negotia, quæ sine peccatis exhiberi aut vix, aut nullatenus possunt. Quæ ergo ad peccatum implicant, ad hæc necesse est, ut post conversionem animus non recurrat. Tu autem Domine.

R. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluja, alleluja. *V.* Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet. *Gloria Patri.* Qui manet. *Bño.* Ad societatem civium supernorum perducatur nos Rex Angelorum. *R.* Amen.

Lectio iii.

QUæri etiam potest, cur discipulis in mari laborantibus, post resurrectionem suam Dominus in littore stetit, qui ante resurrectionem suam coram discipulis in fluctibus maris ambulavit. Cujus rei ratio festinè cognoscitur, si ipsa, quæ tunc inerat, causa pensetur. Quid enim mare, nisi præsens sæculum signat, quod se casuum tumultibus, &

un-

Feria iv. post Pascha. 473

undis vitæ corruptibilis illidit ?
Quid per soliditatem littoris, nisi
illa perpetuitas quietis æternæ figu-
ratur ? Quia ergo discipuli adhuc
fluctibus mortalis vitæ inerant, in
mari laborabant. Quia autem Re-
demptor noster jam corruptionem
carnis excésserat, post resurrecti-
onem suam in littore stabat. Tu au-
tem Dómine.

Te Deum laudamus. 412.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mittite in dexteram navigii rete,
& inveniétis, allelúja. **Oratio.**

DEus, qui nos Resurrecti-
onis Domínicæ ánnua solemnitá-
tæ lætíficas : concéde propítius ;
ut per temporália festa quæ ági-
mus, pervenire ad gáudia æterna
mereámur. Per eúndem Dómi-
num nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit Jesus discipulis suis : Afferte
de piscibus, quos prendidistis
nunc. Ascéndit autem Simon Pe-
trus, & traxit rete in terram ple-
num magnis piscibus, allelúja.

FE.

F E R I A Q U I N T A .

Ps. Surrexit Dominus de sepulchro, allelúja. *R.* Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. *E*xáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, & miserére nobis, qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Ps. Jube domne benedícere.

Bño. Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. *R.* Amen.

Léctio sancti Euangélii secúndum Joánnem. **Lectio 1. Cap. 20. c**

IN illo témpore : María stabat ad monuméntum foris , plorans. Dum ergo fleret , inclinávit se , & prospéxit in monuméntum : & vidit duos Angelos in albis , sedéntes. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ .

Homilia 25. in Evangelia.

MAría Magdaléne , quæ fúerat in civitáte peccátrix , amándo veritátem , lavit lácrymis máculas críminis : & vox Veritátis im-

Feria v. post Paschā. 475

implétur , qua dicitur : Dimissa sunt ei peccata multa , quia diléxit multum . Quæ enim prius frígida peccando remanserat , postmodum amando fortiter ardébat . Nam postquam venit ad monuméntum , ibique corpus Domínicum non inuenit , sublátum credidit , atque discipulis nuntiávit : qui veniéntes vidérunt , atque ita esse , ut múluer díxerat , credidérunt . Et de eis prótinus scriptum est : Abiérunt ergo discipuli ad semetipsos : ac deinde subjúngitur : María autem stabat ad monuméntum foris plorans . Tu autem Dómine miserere nobis . **R.** Deo grátias .

R. Tulérunt Dóminum meum , & nescio ubi posuérunt eum . Dicunt ei Angeli : Múluer , quid ploras ? surréxit sicut dixit : * Præcédet vos in Galilæam : ibi eum vidébitis , allelúja , allelúja . **V.** Cùm ergo fletet , inclinávit se , & prospéxit in monuméntum : & vidit duos Angelos in albis , sedéntes , qui dicunt ei . Præcédet .

Be-

Benedictio. Divinum auxilium
máneat semper nobiscum.

R. Amen. *Lectio ii.*

Qua in re pensandum est, hu-
jus mulieris mentem quanta
vis amoris accénderat, quæ à mo-
numénto Dómini, étiam discipu-
lis recedéntibus, non recedébat.
Exquirébat quem non invénerat :
flebat inquirendo, & amoris sui
igne succénsa, ejus quem ablátum
crédidit, ardébat desidério. Unde
cóngit, ut eum sola tunc vidéret,
quæ remánserat ut quæreret, quia
nimírum virtus boni óperis, perse-
verántia est : & voce Veritátis dí-
citur : Qui autem perseveráverit
usque in finem, hic salvus erit. Tu
autem Dómine.

R. Congratulámini mihi omnes
qui diligitis Dóminum, quia quem
quærébam, apparuit mihi : * Et
dum flerem ad monuméntum, vi-
di Dóminum, allelúja, allelúja.

* Recedéntibus discipulis, non
recedébam, & amoris ejus igne
succénsa, ardébam desidério.

Et

Et dum flerem. **G**lória Patri. Et dum flerem.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. **R.** Amen.

Lectio iii.

María ergo cùm fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum. Certè jam monuméntum vácuum viderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat: quid est quòd se iterùm inclinát, iterùm vidére desíderat? Sed amanti semel aspexísse non súfficit: quia vis amóris intentiónem multiplicat inquisitionis. Quæsivit ergo priùs, & mínimè invénit: perseverávit ut quæreret; unde & cóntigit, ut inveníret: actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, & crescéntia cáperent quod invenísset. Tu autem Dómine misere rére nobis.

Te Deum laudáamus. 412.

Ad Benedictus, Antiphona.

María stabat ad monuméntum plorans, & vidit duos Angelos in
al-

albis, sedentes, & sudarium quod fuerat super caput Jesu, allelúja.

Oratio.

DEus, qui diversitatem Géntium in confessione tui nóminis adunásti: da, ut renáti fonte baptísmatis una sit fides méntium, & pietas actiónum. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tulérunt Dóminum meum, & néscio ubi posuérunt eum: si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúja: & ego eum tollam, allelúja.

F E R I A S E X T A

✠. Surréxit Dñs verè, allelúja. **R.** Et apparuit Simóni, allel. **P**ater noster.

Absolutio. Ipsius pietas & misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

✠. Jube domne benedícere.

Bño. Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. **R.** Amen.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum. **Lectio i. Cap. 28. d**

IN illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in mon-

montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Matth.

in fine.

Post resurrectionem Jesus in monte Galilææ conspicitur, ibique adoratur: licet quidam dubitent, & dubitatio eorum nostram augeat fidem. Tunc manifestius ostenditur Thomæ, & latus lancea vulneratum, & manus fixas demonstrat clavis. Accedens Jesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Illi potestas data est, qui paulò antè crucifixus, qui sepultus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui pòstea resurrexit. In cœlo autem & in terra potestas data est: ut qui antè regnabat in cœlo, per fidem credentium regnet & in terris. Tu autem Dómine miserere nobis.

R. Deo grátias.

R. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulorum suorum, dixit: * Pax vobis, allelúja:

ga-

gavisi sunt discipuli viso Dómino, allelúja. **ŷ.** Una ergo sabbatorum, cum fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati, venit Jesus, & stetit in médio eórum, & dixit eis. Pax vobis. **Bño.** Divinum auxilium máneat semper nobiscum.

R. Amen.

Lectio ii.

E Untes autem docete omnes Gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Filii, & Spíritus sancti. Primùm docent omnes Gentes, deinde doctas intingunt aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi antè ánima fidei suscéperit veritatem. Baptizántur autem in nómine Patris, & Filii, & Spíritus sancti: ut quorum una est divínitas, una sit largítio: noménque Trinitátis, unus Deus est. Tu autem Dómine miserére nobis.

R. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérso: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja.

ŷ. Mór-

Feria iv. post Pascha. 481

✠. Mòrtuus est propter delicta nostra, & resurréxit propter justificationem nostram. Itaque.

Gloria Patri. Itaque.

Bño. Ad societatem civium supernorum perducatur nos Rex Angelorum. **R.** Amen. **Lectio iii.**

Docentes eos servare omnia, quaecumque mandavi vobis. Ordo præcipuus: iussit Apóstolis, ut primùm docerent univèrsas Gentes, deinde fidei intingerent sacraménto: & post fidem ac baptisma, quæ essent observanda præciperent. Ac ne putemus levia esse, quæ iussa sunt, & pauca, addidit: Omnia quaecumque mandavi vobis: ut quicumque crediderint, qui in Trinitate fuerint baptizati, omnia faciant, quæ præcepta sunt. Et ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi. Qui usque ad consummationem sæculi cum discipulis se futurum esse promittit, & illos ostendit semper esse victuros, & se numquam à cre-

déntibus recessúrum. Tu autem
Dómine miserére nobis.

Te Deum laudámus. 412.

Ad Benedictus, Antiphona.

Undecim discípuli in Galilæa vi-
déntes Dóminum adoravérunt,
allelúja.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus,
qui Paschále sacraméntum in
reconciliatiónis humanæ foedere
contulísti; da méntibus nostris; ut
quod professiône celebrámus, imi-
témur efféctu. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Data est mihi omnis potéstas in
coelo & in terra, allelúja.

SABBATO IN ALBIS.

Ps. Gavísi sunt discípuli, allelúja.

R. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. **A** vínculis peccatórum
nostrórum absólvat nos omnípo-
tens & miséricors Dóminus.

R. Amen.

Ps. Jube domne benedícere.

Bño. Euangélica léctio fit nobis fa-
lus & protéctio. *R.* Amen.

Sabbato in Albis. 483

Lectio Sancti Euangelii secundum Joannem.

Lectio i. **Cap. 20.**

IN illo tempore : Una sabbati Maria Magdalene venit mane , cum adhuc tenebrae essent , ad monumentum . Et reliqua .

Homilia sancti Gregorii Papae .

Homilia 22. in Evangelia.

Lectio sancti Euangelii , quam modò fratres audistis , valde in superficie historica est aperta : sed ejus nobis sunt mysteria sub brevitate requirenda . Maria Magdalene , cum adhuc tenebrae essent , venit ad monumentum . Juxta historiam notatur hora : juxta intellectum verò mysticum , requirentis signatur intelligentia . Maria etenim auctorem omnium , quem in carne viderat mortuum , querebat in monumento : & quia hunc minime invenit , furatum credidit . Adhuc ergo erant tenebrae , cum venit ad monumentum . Cucurrit citius , discipulis nuntiavit : sed illi præ ceteris

cucurrerunt, qui præ ceteris amaverunt, videlicet Petrus & Joannes. Tu autem Domine miserere nobis. *R.* Deo gratias.

R. Christus resurgens ex mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur: quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, alleluja, alleluja. *v.* Mortuus est semel propter delicta nostra, & resurrexit propter justificationem nostram. Quod autem.

Bño. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. *R.* Amen.

Lectio ii.

Currabant autem duo simul: sed Joannes præcucurrit citius Petro. Venit prior ad monumentum, & ingredi non præsumpsit. Venit ergo posterior Petrus, & intravit. Quid, fratres, quid cursus significat? Numquid hæc tam subtilis Evangelistæ descriptio à mysteriis vacare credenda est? Minime. Neque enim se Joannes & præisse, & non intrasse diceret, si
in

Sabbato in Albis. 485

in ipsa sui trepidatione mysterium defuisse credidisset. Quid ergo per Joannem, nisi Synagoga: quid per Petrum, nisi Ecclesia designatur? Tu autem Domine miserere nobis.

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, alleluja: modo venerunt ad fontes, * Repleti sunt claritate, alleluja, alleluja.

V. In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, & palmæ in manibus eorum. Repleti. **G**loria. Repleti.

Bño. Ad societatem civium superiorum perducatur nox Rex Angelorum. **R.** Amen.

Lectio iii.

NEc mirum esse videatur, quod per juniorem Synagoga, per seniorem verò Ecclesia signari perhibetur: quia etsi ad Dei cultum prior est Synagoga, quam Ecclesia Gentium, ad usum tamen sæculi prior est multitudo Gentium, quam Synagoga, Paulo attestante, qui ait: Quia non prius quod spiritale est, sed quod animale. Per seniorem ergo

486 **Sabbato in Albis.**

Petrum significatur Ecclesia Gentium : per juniorem verò Joannem Synagoga Judæorum . Currunt ambo simul : quia ab ortus sui tempore usque ad occasum , pari & communi via , etsi non pari & communi sensu , Gentilitas cum Synagoga cucurrit . Venit Synagoga prior ad monumentum , sed minime intravit : quia legis quidem mandata percipit , prophetias de incarnatione ac passione Domini ca audivit , sed credere in mortuum noluit . Tu autem Domine miserere nobis .

Te Deum laudamus. 413.

Ad Benedictus, Antiphona.

Currébant duo simul, & ille álius discipulus præcucurrit citius Petro, & venit prior ad monumentum, allelúja.

Oratio.

Concède quæsumus omnipotens Deus: ut qui festa Paschalia venerando égimus , per hæc contingere ad gaudia æterna mereámur . Per Dóminum .

F E S T A

Quæ possunt occurrere à Feria ter-
tia post Pascha usque ad Domi-
nicam in Albis, de quibus est
facienda commemoratio.

DIE XIV. APRILIS.

SS. Tiburtii, Valeriani & Maximi
martyrum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Lux perpétua lucébit Sanctis tuis
Dómine, & æternitas téporum,
allelúja. *Ps.* Sancti & justi in Dó-
mino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hæreditátem
sibi, allelúja.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens
Deus: ut qui sanctórum már-
tyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni
& Máximi solémnia cólimus; eó-
rum étiam virtútes imitémur. Per
Dóminum nostrum.

Ad Laudes, Antiphona.

Filiæ Jerúsalem, veníte & vidéte
Mártynes cum corónis, quibus co-
ronávit eos Dóminus in die solem-
nitátis & lætitiæ, allelúja, allelúja.

X 4 *Ps.* Pre-

488 *Festa Martyrum.*

V. Pretiosa in conspectu Domini,
alleluja. *R.* Mors Sanctorum ejus,
alleluja.

*Quæ Antiphonæ & Versus etiam
dicuntur in sequentibus Festis.*

DIE XVII. APRILIS.

Sancti Aniceti Papæ & martyris.

Oratio.

DEus, qui nos beati Aniceti
martyris tui atque Pontificis
annua solemnitate lætificas: concé-
de propitius; ut cujus natalitia có-
limus, de ejusdem etiam protecti-
one gaudeamus. Per Dominum.

DIE XXVIII. APRILIS.

Sancti Vitalis martyris.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens
Deus: ut qui beati Vitælis már-
tyris tui natalitia cólimus, interces-
sione ejus in tui nómínis amore ro-
borémur. Per Dominum.

PUNCTA XVII.

MEDITATIONUM

I N

PASSIONEM

JESU CHRISTI.

1. Espice in faciē Christi tui, qui propter nīmiam charitatem, qua nos dilēxit, homo fieri vóluit, in stábulo natus, in præsépio collocátus, circumcísus, in Ægypto éxulans.

Dignátus est nostra causa baptizári, jejunáre tentári, peregrinári, Euangélium prædicáre, patráre mirácula, míseris & ægris opitulári.

Trigínta tribus annis multiplícēs labóres, ærúmnas, moléstias & insídias injuriásque hóstium pértulit, donec tandem Jerosólymam, ut pro nobis cálicem amaríssimum bíberet, proféctus est.

2. **R**éspice in faciē Christi tui,
X 5 qui

qui pridie ante mortem suam cum dilectis discipulis Pascha Jerosolymis manducavit.

Ubi surgens à coena, cum se linteo praecinisset, & aquam misisset in pelvim, discipulorum pedes abluit, ac eos linteo extersit, cum eisdem discipulis amanter colloquens.

3. **R**espice in faciem Christi tui, qui non rogatus tale tantumque testamentum condidit, sui que Corporis & Sanguinis venerabile Sacramentum instituit & reliquit, ut sequentis mox passionis memoria in Ecclesia perpetuo celebraretur, tantique Sacramenti fructus ad vivos & mortuos quotidie perveniret.

4. **R**espice in faciem Christi tui, qui cum discipulis in hortum Oliveti abiens, pavere ac moestus esse coepit, ideoque dixit? Tristis est anima mea usque ad mortem: ob instantis nempe passionis magnitudinem & atrocitatem.

Ibi flexis genibus Patrem oravit,

in Passionem Christi. 491

vit, & in faciem pròcidens, se totum Patris voluntàti resignàvit ac trádidit, tantis quidem pressus angústis, ut sudor sanguíneus ex toto ipsius corpore dimanàret, ac Angelum consolàntem accíperet Fílius Dei.

5. **R**éspice in faciem Christi tui, qui mortis pro nobis oppetendæ desidério incensus, inimicis capitalibus óbviàm procéssit; & à Juda quidem proditóre ósculum sumpsit, ab áliis verò discipulis derelictus, & à facinorosis militibus tamquam latro vinctus, ligatus, dirèque tractatus fuit.

6. **R**éspice in faciem Christi tui, ad Annam pontíficem probrósè primùm adducti, & qui ab impio Annæ ministro crudélem álapam sibi impáctam fuscépit.

7. **R**éspice in faciem Christi tui, qui à Cáipha pontífice & pleno senátu perinde ac malefactor excéptus, multa & acérba & contumeliósa tulit, útpotè à falsis téstibus accusátus, pro blasphémo

iniquíssimè condemnátus , à multis illúsus & conspútus , álapis colaphísque impetítus , ac indignis modis tota nocte vexátus atque subsannátus .

8. **R** éspice in faciém Christi tui , qui à procéribus Judæórum ad Pilátum manè dedúctus , demíssó vultu coram éthnico júdice ádstitit ; & falsò accusátus , ad objécta crímina humíliter filére quàm respondére máluit .

9. **R** éspice in faciém Christi tui , à Piláto ad Heródem regem transmíssi , & à Judæis gráviter íterùm accusáti . Sed neque curióso regi peténti Dóminus quidquam concédit , nec Judæis respóndet accusántibus ; stultus ínterim hábitus ab Herodiánis , qui veste alba illúsum & vinctum ad Pilátum remíttunt .

10. **R** éspice in faciém Christi tui , qui in prætório véstibus suis exútus , & ad colúmnam ligátus , crudelíssimè flagellátur , ut ex toto córpore laceráto sanguis non módicus proflúeret .

11. **R** é-

in Passionem Christi. 493

11. **R**éspice in faciem Christi tui, qui post diram flagellatióem à Piláti satellitibus coccínea indúitur veste, & corónam spíneam cápiti impréssam non sine summo dolóre sústinet.

Pórrigunt illi arúndinem, quo & caput sacrum verberárunt: per ludíbrium genu flectétes adórant, Regem Judæórum salútant, faciém venerándam cónspuunt, & álapas frequénter impíngunt sacrílegi.

12. **R**éspice in faciem Christi tui, qui corónam spíneam vestémque purpúream gestat, & foras à Piláto Júdice producitur: hunc furibúndus pópulus ad crucem damnári póstulat importuníssimè.

13. **R**éspice in faciem Christi tui, quem innóxium Pilátus pro tribunáli ad crucem iniquíssimè damnat, qui & crucis árbore gravátus, & víribus propè destitútus, ad funéstum supplicii locum per médiam urbem protrúditur, præter quasdam muliérculas, nullo ferè commiseránte.

14. **R**é-

14. **R**éspice in faciém Christi tui, qui fessus & anhelus ad Calváriæ locum cum cruce pervénit, & myrháti cum felle vini oblátum póculum degustávit, juxta illud: Dedérunt in escam meam fel, & in siti mea potavérunt me acéto.

15. **R**éspice in faciém Christi tui, qui ante crucem véstibus expoliátus, nudúsque in ligno disténtus, & clavis confixus, poenas crucifixiónis gravíssimas tolerávit.

16. **R**éspice in faciém Christi tui, qui médius inter latrónes in erecta cruce pendens, ac veheménter sítiens, pro crucifixóribus aliúsque blasphemis Patrem velut advocátus ínvocat: matrem verò moestíssimam de cruce compéllat; nec sine clamóre válido & lácrymis profúsis suum spíritum Patri comméndat, mortem longè acerbíssimam gustans, ut facérdos idem & hóstia nos iræ filios Deo Patri reconcíliet, ac mundum pérditum mortem rédímat sua.

17. **R**e-

in Passionem Christi. 495

17. **R**éspice in faciem Christi tui, cujus exánimis dèxterum latus per lanceam aperítur, nobísque sánguinem & aquam profúdit : cujus prætereà corpus per amícos de cruce depónitur, & unguéntis aromáticis oblinítur, sindonéque munda invólvitur, priúsqvam sepúlchro mandétur.

Precatio, in qua Christi Passio & mors Deo Patri offertur.

Imménsæ bonitáti tuæ grátias ago, Pater ætérne, idémque summe amátor hóminum Deus, qui ut nos pérditos redímeres, ac pœnis perpétuis liberáres, innocentíssimum Fílium tuum pœnis immaníssimis & morti acerbíssimæ ultrò tradidísti.

O Cháritas, ò píetas incomprehensíbilis : immaculátum illum Agnum, quo nihil erat sánctius ac præstántius, nobis donári & excrucíari, ut mortem nostram moriéndò destrúeret, verámque vitam nobis resurgéndo reparáret.

Offe-

Offerimus ergo tibi, Pater, hunc Filium charíssimum, hunc Sacerdótem & Pontíficem summum, hunc Pastórem óptimum atque fidelíssimum, qui sese pro nobis trádidit oblatiónem & hóstiam in odórem suavitátis.

Per illum vultum mundi propitiátorem charitáti tuæ grátias perpétuas debémus & ágimus; propter illum remissionem peccatórum, & grátiam omnem pétere & speráre audémus: quóniam ille factus est nobis sapiéntia & justitia, sanctificátio & redemptio: ipsíus livóre sanáti sumus: ipse pro peccátis nostris ac totíus mundi vera & éfficax est propitiátio.

Pétimus ergo, Pater ætérne, ut charíssimi Filii tui & Mediatóris nostri sacrificium in cruce oblátum, quo nihil tibi grátius & nobis utilius esse potest, cleménter admittas. Illíus lácrymas, gémitus & clamórem; illíus víncula, flagélla, spinas & vúlnera; illíus crucem, sanguinem & mortem offerimus tibi,
 ut

in Passionem Christi. 497

ut ánimis nostris, quám libet impúris & sáuciis, medicínam præbeant salutárem.

Atque ut verum sanctíssimæ passíonis hujus fructum percipiámus, ritéque tanto Mediatóre gloriémur, illam concéde grátiam, quæ justificándis & salvándis ómnibus est necessária: nimirum ut non solum Redemptóris nostri méritis ac promíssis fidámus; verùm étiam præcéptis ejus obediámus, ac vestígiis ejúsdem & exémpis insístamus. Per eúndem Christum Fílium tuum Dóminum nostrum. Amen.

Divi Bernardi meditatio & precatio ad Christum crucifixum æterno Patri repræsentandum.

Cognósce ánima mea, cognósce. Hic est Dóminus Deus noster Jesus Christus Salvátor tuus, unigénitus Dei Fílius, verus Deus, verus homo, qui solus sub sole sine mácula invéntus est.

Et ecce cum scelerátis quodámmo-

modò reputátus , & quasi lepró-
sus & novíssimus virórum æstimá-
tus , & tamquam abortívum quod
próicitur à vulva , sic projectus
est ab útero matris suæ infelicis
Synagógæ . Ilte formósus præ fi-
liis hóminum , quàm defórmis fa-
ctus est !

Hic vulnerátus propter iniqui-
tátes nostras , attrítus propter scé-
lera nostra , & factus in holocáu-
stum suavíssimi odóris in conspéctu
tuo Pater æternæ glóriæ , ut avér-
teret indignatióem tuam à nobis ,
& ut confedére nos sibi faceret in
coeléstibus .

Réspice Dómine sancte Pater
de sanctuário tuo , & de excélso
coelórum habitáculo : & intuére
hanc sacrosánctam hóstiam , quam
tibi offert magnus Póntifex noster ,
sanctus Puer tuus Dóminus Jesus
Christus pro peccátis fratrum suó-
rum : & esto placábilis super mul-
títudine malítiæ nostræ . Ecce vox
sánguinis nostri Jesu clamat ad te
de Cruce .

Réf-

in Passionem Christi. 499

Réspice Dómine in faciem Christi tui, qui tibi usque ad mortem obédiens factus est. Nec recédant ab óculis tuis cicatríces ejus in perpétuum, ut memíneris, quantam ab eo pro peccáti nostris satisfactiónem recéperis.

Grátias tibi Pater réferat omnis lingua pro superabundántia bonitátis tuæ, qui único Filio cordis tui non pepercísti, sed pro nobis ómnibus illum tradidísti in mortem, ut eum, tamquam fidélem advocátum, coram te in coelis haberémus.

Ejusdem Bernardi ad Christum crucifixum Precatio.

Diligéndus es mihi, Dómine Jesu Christe, toto corde, tota ánima, tota virtúte: & tua mihi sequénda vestígia, qui pro me mori dignátus es. Et quómo modo fiet istud in me, nisi per te? Adhæreat ánima mea post te, quia tota virtus ejus pendet ex te.

Et nunc Dómine Redémptor meus, te ut verum Deum adóro,

in

in te confido, in te spero, & quibus
possum desideriiis, ad te suspiro:
adjuva imperfectum meum.

Ad tuæ passionis gloriosa insi-
gnia, in quibus salutem meam
operatus es, totum me inclino.
Tuæ victoriosæ Crucis regale ve-
xillum in nomine tuo Christe adó-
ro. Tuum spineum diadema, tuos
rubentes sanguineos clavos, tuo
sacro lateri immerfam lanceam,
tua Vúlnera, tuum Sanguinem,
tuam mortem, tuam sepultú-
ram, Christe, supplex adóro &
glorífico.

Horum virtute ab astutiis sátana-
næ me custodi, ac me conforta, ut
jugum mandatorum tuorum mihi
fiat suave; & onus crucis, quod
post te bajulare me jubes, húme-
ris animæ meæ sit leve.

Confige cruci tuæ manus meas
& pedes meos, ac totum passióni
tuæ conforma servum tuum Dómi-
ne. Sed & tuæ vivificæ morti ser-
vum tuum configura, faciens qui-
dem in me, ut móriar secundum
car-

in Passionem Christi. 301

carnem vivam autem secundum spiritum justitiæ.

Benedic ánima mea Deum Salvatorem meum, & magnífica nomen ejus in sæcula.

ORATIO

SANCTI AMBROSII

ante sanctam Communionem.

AD mensam dulcissimi convivii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de propriis méritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericórdia & bonitáte, accédere véreor & contremísco. Nam cor & corpus hábeo multis criminibus maculatum, mentem & linguam non cautè custodítam. Ergo, ò pia Déitas, ò treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiõnem fúgio: & quem júdicem sustiné-
re

re néqueo, Salvatórem habére fuf-
píro . Tibi Dómine plagas meas
osténdo : tibi verecúndiam meam
détego . Scio peccáta mea multa
& magna, pro quibus tíneo . Spe-
ro in misericórdias tuas, quarum
non est númerus . Réspice ergo
in me óculis misericórdiæ tuæ ,
Dómine Jesu Christe , Rex ætér-
ne , Deus & homo , crucifixus
propter hóminem . Exáudi me
spérantem in te : miserére mei ple-
ni misériis & peccátis, tu qui fon-
tem miseratiónis numquam maná-
re cefsábis . Salve salutáris víctima ,
pro me & omni humáno génere in
patíbulo Crucis obláta . Salve nó-
bilis & pretióse Sanguis , de Vul-
néribus crucifixi Dómini mei Jesu
Christi prófluens , & peccáta to-
tíus mundi ábluens . Recordáre
Dómine creatúræ tuæ, quam tuo
Sanguine redemísti . Poenitet me
peccáffe , cúpio emendáre quod
feci . Aufer ergo à me , clementíf-
sime Pater , omnes iniquitátes &
peccáta mea ; ut purificátus men-
te

ante Communionem. 503

te & corpore, dignè degustare merear sancta sanctorum: & concede, ut sancta prælibatio Corporis & Sanguinis tui, quam ego indignus sumere intendo, sit peccatorum meorum remissio, sit delictorum perfecta purgatio, sit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum sensuum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficaciam, animæ quoque & corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tuitio. Amen.

Oratio sancti Thomæ Aquinatis
ante Communionem.

OMnipotens sempiternè Deus, ecce accedo ad sacramentum unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi: accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ, pauper & egenus ad Dominum cœli & terræ. Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmi-

mitatem, lavare foeditatem, illuminare caecitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem: ut panem Angelorum, Regem regum, Dominum dominantium, tanta suscipiam reverentiam & humilitate, tanta contritione & devotione, tanta puritate & fide, tali proposito & intentione, sicut expedit salutis animae meae. Da mihi, quaeso, Domini corporis & sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed etiam rem & virtutem sacramenti. O mitissime Deus, da mihi corpus unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi, quod traxit de virgine Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, & inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuo contemplari. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Ora-

Oratio post Commun. 505

Oratio sancti Thomæ de Aquino
post Communionem.

GRátias tibi ago Dómine fan-
cte, Pater omnípotens, ætér-
ne Deus, qui me peccatórem, in-
dignum famulum tuum, nullis
meis méritis, sed sola dignatióne
mifericórdiæ tuæ satiáre dignátus
es pretiósó Córpoze & Sanguine
Fílii tui Dómini nostri Jesu Chri-
sti. Et precor, ut hæc sancta Com-
múnio non sit mihi reátus ad pœ-
nam, sed intercéssio salutáris ad
véniám. Sit mihi armatúra fidei,
& scutum bonæ voluntátis. Sit vi-
tíorum meórum evacuátio, con-
cupiscéntiæ & libídinis exterminá-
tio, charitátis & paciéntiæ, hu-
militátis & obediéntiæ, omniúm-
que virtútum augmentátio: con-
tra insídias inimicórum ómnium,
tam visibílium, quàm invisibí-
lium, firma defénsio: mótuum
meórum, tam carnálium, quàm
spirituálium, perfectá quietátio:
in te uno ac vero Deo firma adhæ-
Off. Hebd. S. Y sio:

506 **Oratio post Commun.**

fio : atque finis mei felix consummatio. Et precor te , ut ad illud ineffabile convivium me peccatorum perducere digneris: ubi tu cum Filio tuo & Spiritu sancto , Sanctis tuis es lux vera , satietas plena , gaudium sempiternum , jucunditas consummata , & felicitas perfecta . Per eundem Christum Dominum nostrum . Amen ,

Alia Oratio sancti Bonaventuræ post Communionem .

TRansfige , dulcissime Domine Jesu , medullas & viscera anime meae suavissimo ac saluberrimo amoris tui vulnere , vera , serenaeque & Apostolica sanctissima charitate , ut langueat & liquefiat anima mea solo semper amore & desiderio tui , te concupiscat , & deficiat in atria tua , cupiat dissolvi , & esse tecum . Da , ut anima mea te esuriat , panem Angelorum , refectioem animarum sanctarum , panem nostrum quotidianum , su-
per-

Oratio post Commun. 507

persubstantiálem , habentem omnem dulcédinem & sapórem , & omne delectaméntum suavitátis : te , in quem desiderant Angeli prospícere , semper esúriat & cómedat cor meum , & dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ : te semper sítiat fontem vitæ , fontem sapiéntiæ & sciéntiæ , fontem ætérni lúminis , torrémentem voluptátis , ubertátem domus Dei : te semper ámbiat , te quærat , te invéniat , ad te tendat , ad te pervéniat , te meditétur , te loquátur , & ómnia operétur in laudem & glóriam nóminis tui , cum humilitáte & discretiône , cum dilectiône & delectatiône , cum facilitáte & affectu , cum perseverántia usque in finem : & tu sis solus semper spes mea , tota fidúcia mea , divítiæ meæ , delectátio mea , jucúnditas mea , gáudium meum , quies & tranquillitas mea , pax mea , suavitas mea , odor meus , dulcedo mea , cibus meus , reféctio mea , refúgium meum , auxiliúmeum ,

508 Rhythmus S. Thomæ.

sapiéntia mea , pórtio mea , possés-
sio mea , thesáurus meus , in quo
fixa & firma & immobiliter sem-
per sit radicáta mens mea , & cor
meum . Amen .

Rhythmus S. Thomæ ad sacram
Eucharistiam .

A Dóro te devótè , latens Déi-
tas ,
Quæ sub his figúris verè látitas :
Tibi se cor meum totum súbjicit ,
Quia te contéplans , totum dé-
ficit .
Vísus , tactus , gustus in te fálli-
tur ,
Sed audítu solo tutò créditur .
Credo quidquid dixit Dei Fílius ,
Nil hoc verbo veritátis vérius .
In cruce latébat sola Déitas ,
At hìc latet simul & Humánitas :
Ambo tamen credens atque confi-
tens ,
Peto quod petívit latro pœnitens .
Plagas , sicut Thomas , non in-
tueor ,

Deum

Rhythmus S. Thomæ. 509

Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi semper magis cré-
dere,

In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,

Panis vivus , vitam præstans hó-
mini:

Præsta meæ menti de te vívere,

Et te illi semper dulcè sápere.

Pie pellicáne Jesu Dómine,

Me immúndum munda tuo Sán-
guine:

Cujus una stilla saluum fácere

Totum mundum quit ab omni
scélere.

Jesu , quem velátum nunc aspí-
cio,

Oro fiat illud, quod tam sítio:

Ut te reveláta cernens fácie,

Vífu sim beátus tuæ glóriæ.

Amen.

ORATIO

A PAPA URBANO VIII.

EDITA.

ANte óculos tuos, Dómine, culpas nostras ferimus, & plagas quas accévimus conférimus.

Si pensámus malum quod fecimus, minus est quod pátimur, majus est quod merémur.

Grávius est quod commísimus, lévius est quod tolerámus.

Peccáti poenam sentimus, & peccánci pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infirmitas nostra téritur, & iníquitas non mutáitur.

Mens ægra torquétur, & cervix non fléctitur.

Vita in dolóre suspírat, & in ópere non se eméndat.

Si

Oratio Urbani VIII. § II

Si expéctas , non corrígimur : si v́ndicas , non durámus .

Confitémur in correctióne quod égimus , oblivíscimur post vísitationem quod flévimus .

Si exténderis manum , faciéndam promíttimus : si suspénderis gládium , promíssa non sólvimus .

Si férias , clamámus ut parcas : si pepérceris , íterùm provocámus ut férias .

Habes Dómine confiténtes reos : nóvimus quòd nisi dimíttas , rectè nos périmas .

Præsta Pater omnípotens sine mérito quod rogámus , qui fecísti ex nihilo qui te rogárent . Per Christum Dóminum nostrum . Amen .

✠. Gregem tuum Pastor ætérne non déferas .

Rz. Sed per beátos Apóstolos tuos perpétua defénsione custódias .

✠. Prótege Dómine pópulum tuum ad te clamántem , & Apósto-
sto-

stolorum tuorum patrocínio confidentem.

R. Perpétua defensione custodias.

V. Oráte pro nobis sancti Apóstoli Dei.

R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus, ut nullis nos permittas perturbaciónibus concuti, quos in Apostolicæ confessionis petra solidasti. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

IMplóret, clementíssime Dómine, nostris opportunam necessitatibus opem devótè à nobis prolata meditatio, qua sanctus olim Joannes Chrysóstomus, in hac Basílica cónditus, te cum beatíssimis Apóstolis Petro & Paulo repræsentávit sic colloquentem : Circúmdate hanc novam Sion, & circumvalláte eam, hoc est, custodíte,
mu-

Oratio Urbanii VIII. 513

muníte, précibus firmáte, ut quando iráscor in témpore, & orbem terræ concútio, aspíciens sepúlchrum vestrum numquam desitúrum, & quæ libénte propter me géritis stigmata, iram misericórdia vincam, & ob hanc percípíam vestram intercessiónem. Etenim quando Sacerdótium & Regnum vídeo lacrymári, statim quasi compátiens ad commiserationem fletor, & illius meæ vocis reminíscor. Prótegam Urbem hanc propter David servum meum, & Aaron sanctum meum. Dómine, fiat, fiat. Amen, amen.

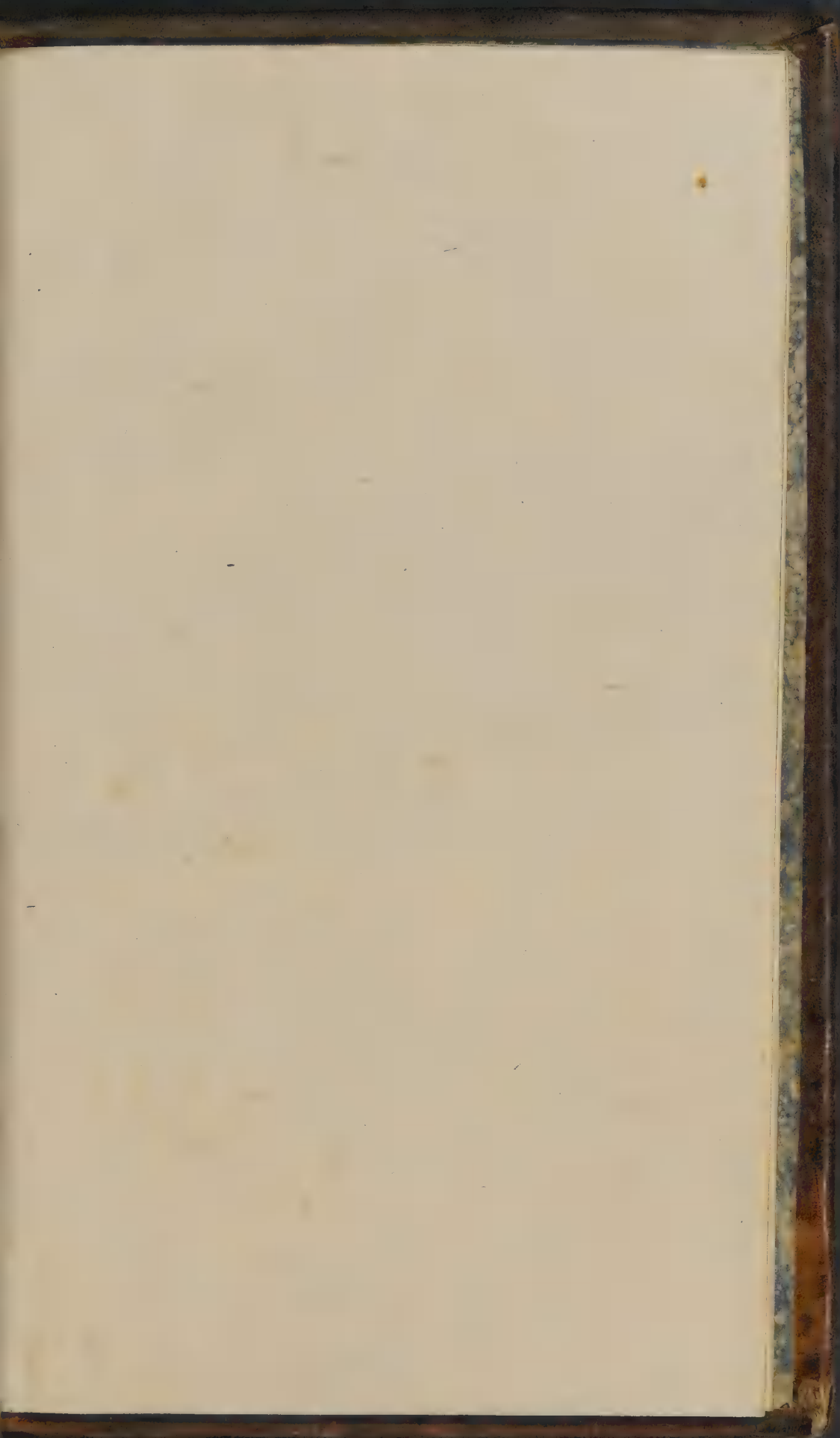
Inítium sancti Euangélii secúndum Joánnem.

IN princípío erat Verbum , & Verbum erat apud Deum , & Deus erat Verbum . Hoc erat in princípío apud Deum . Omnia per ipsum facta sunt : & sine ipso factum est nihil . Quod factum est , in ipso vita erat , & vita erat lux hóminum : & lux in ténebris lucet , & ténebræ eam non comprehendérunt . Fuit homo missus à Deo , cui nomen erat Joánnes . Hic venit in testimónium , ut testimónium perhibéret de lúmine , ut omnes créderent per illum . Non erat ille lux , sed ut testimónium perhibéret de lúmine . Erat lux vera , quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum . In mundo erat , & mundus per ipsum factus est , & mundus eum non cognóvit . In própria venit , & sui eum non recepérunt . Quotquot autem recepérunt eum , dedit eis potestátem

tem filios Dei fieri , his qui credunt in nómine ejus : qui non ex sanguínibus , neque ex voluntáte carnis , neque ex voluntáte viri , sed ex Deo nati sunt. (**Hic genuflectitur.**) Et Verbum caro factum est , & habitávit in nobis : & vídimus glóriam ejus , glóriam quasi unigéniti à Patre , plenum grátiaë & veritátis.
& Deo grátias .

F I N I S.

1871
The first of the year
was a very cold one
and the snow lay
on the ground for
many days. The
frost was very
severe and the
wind was very
strong. The
people were
very much
concerned
for the
crops. The
government
sent out
a number of
agents to
see that
the people
were
provided
with
seed and
other
necessaries.
The
people
were
very
grateful
for
the
assistance.
The
government
also
sent
out
a
number
of
agents
to
see
that
the
people
were
provided
with
seed
and
other
necessaries.
The
people
were
very
grateful
for
the
assistance.
The
government
also
sent
out
a
number
of
agents
to
see
that
the
people
were
provided
with
seed
and
other
necessaries.
The
people
were
very
grateful
for
the
assistance.

7597130
305419

